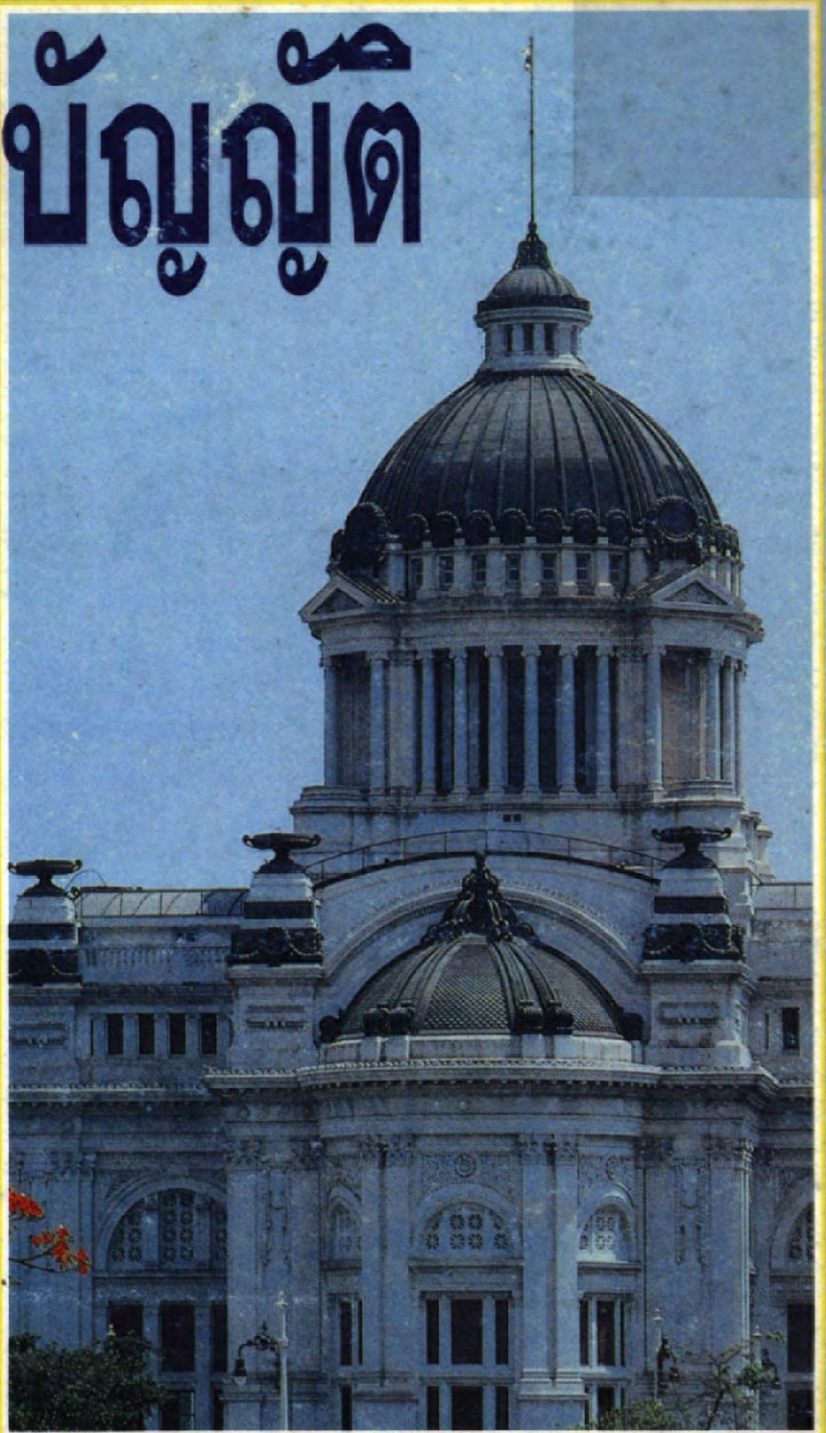

หอสมุด
รฐสภา

นตบญญต

ฉบับที่ ๑๗

จัดทำโดย

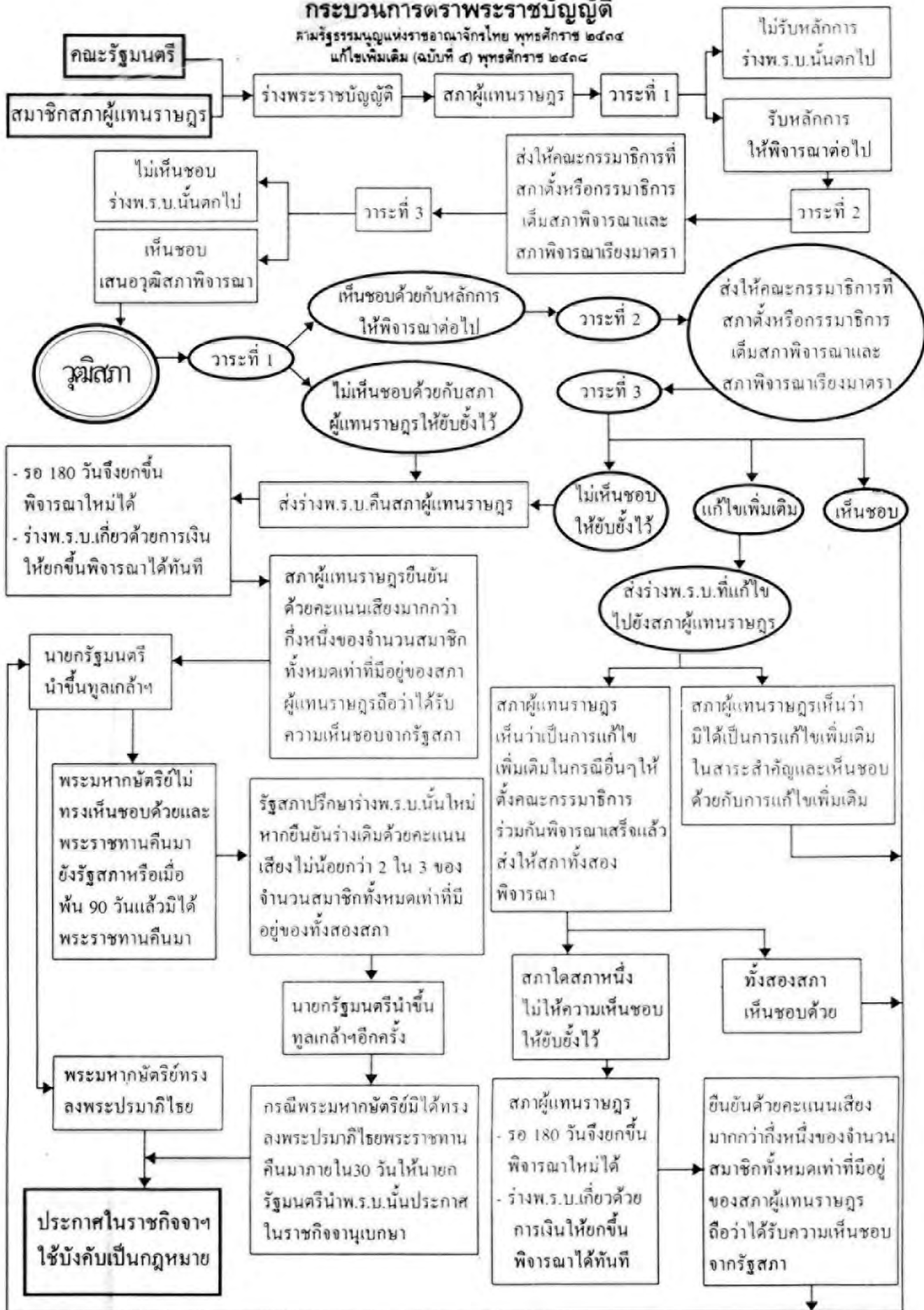
สำนักงานเลขาธิการรฐสภา

พระธาขบญญตลลขลลล

พ.ศ. ๒๕๓๗

กระบวนการตราพระราชบัญญัติ

ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๔
แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๕) พุทธศักราช ๒๕๖๔

พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์

พ.ศ. ๒๕๓๗

THAI NATIONAL ASSEMBLY LIBRARY

3961128379

"สงวนลิขสิทธิ์"

คำนำ

พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ.๒๕๓๗ ได้ตราขึ้นโดยปรับปรุงแก้ไขพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ.๒๕๒๑ ซึ่งใช้บังคับมาเป็นเวลานาน บทบัญญัติต่าง ๆ ไม่สอดคล้องกับสถานการณ์ทั้งภายในและภายนอกประเทศที่เปลี่ยนแปลงไป โดยเฉพาะการพัฒนาและการขยายตัวทางเศรษฐกิจ การค้า และอุตสาหกรรมทั้งภายในประเทศและระหว่างประเทศ จึงจำเป็นที่จะต้องปรับปรุงมาตรการคุ้มครองด้านลิขสิทธิ์ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว อีกทั้งเพื่อส่งเสริมให้มีการสร้างสรรค์งานในด้านวรรณกรรม ศิลปกรรม และงานด้านอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องให้มากยิ่งขึ้น

คณะรัฐมนตรีได้เสนอร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. .... เข้าสู่การพิจารณาของรัฐสภา เพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบ เมื่อรัฐสภาได้พิจารณาและให้ความเห็นชอบแล้ว นายกรัฐมนตรีได้นำขึ้นทูลเกล้าฯ ถวายเพื่อพระมหากษัตริย์ทรงลงพระปรมาภิไธย และได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๑ ตอนที่ ๕๔ ก วันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๓๗

หนังสือนี้ตีพิมพ์ฉบับนี้ได้รวบรวมข้อมูลรายละเอียดในกระบวนการตราพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ.๒๕๓๗ โดยลำดับตั้งแต่ความเป็นมาในอดีต การเสนอร่างพระราชบัญญัติ การพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร และวุฒิสภา จนกระทั่งประกาศใช้บังคับเป็นกฎหมายในราชกิจจานุเบกษา เพื่อเป็นหลักฐานในด้านประวัติศาสตร์กฎหมาย และเพื่อประโยชน์ในด้านการศึกษา ค้นหาเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติ

ศูนย์บริการข้อมูลและกฎหมาย สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา หวังว่าหนังสือนี้ตีพิมพ์ฉบับเล่มนี้คงจะเป็นประโยชน์แก่ผู้สนใจศึกษาค้นคว้าตามสมควร

สารบัญ

หน้า

ความเป็นมาของพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ.๒๕๓๗	๑
การเสนอร่างพระราชบัญญัติ	๑๑
การพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร	
การพิจารณาในวาระที่ ๑	๑๓
การพิจารณาในวาระที่ ๒	๑๘
การพิจารณาในวาระที่ ๓	๖๐
การพิจารณาของวุฒิสภา	
การพิจารณาในวาระที่ ๑	๖๑
การพิจารณาในวาระที่ ๒	๖๗
การพิจารณาในวาระที่ ๓	๘๘
การพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรกรณีที่วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติม	
ร่างพระราชบัญญัติที่สภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว	๘๙
สรุปผลการพิจารณาของรัฐสภา	๙๑
พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ.๒๕๓๗	๙๗
ภาคผนวก	
- ร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. .... เสนอโดยคณะรัฐมนตรี	๑๒๑
- รายงานคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. .... ของสภาผู้แทนราษฎร	๑๔๗
- ร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. .... ที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว	๒๐๗
- รายงานคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. .... ของวุฒิสภา	๒๓๗

๒. อายุความคุ้มครอง

ให้กรรมสิทธิ์คงอยู่ตลอดอายุของผู้แต่งหนังสือ แลคงต่อไปตั้งแต่วันที่ผู้แต่งถึงมรณภาพอีก ๗ ปี แต่ถ้าหนังสือเรื่องใดนับแต่วันที่ผู้แต่งได้รับกรรมสิทธิ์จนถึง ๗ ปี ภายหลังจากผู้แต่งมรณภาพรวมเวลากรรมสิทธิ์ไม่ถึง ๔๒ ปี ใช้ ก็ให้กรรมสิทธิ์คงอยู่ต่อไปจนนับรวมได้ ๔๒ ปี ตั้งแต่วันที่ได้รับกรรมสิทธิ์หนังสือเรื่องนั้น จึงให้ สิ้นอายุกรรมสิทธิ์ (มาตรา ๕)

๓. เงื่อนไขในการคุ้มครองลิขสิทธิ์

ก. ต่อหนังสือซึ่งได้พิมพ์ในพระราชอาณาจักร์ แลได้จำหน่ายครั้งแรกในพระราชอาณาจักร์ จึงจะมีกรรมสิทธิ์ได้ (มาตรา ๗)

ข. บรรดา หนังสือ ซึ่งจะมีกรรมสิทธิ์ได้ตามพระราชบัญญัตินี้ต้องลงพิมพ์แล้ว แลผู้แต่งต้องนำหนังสือเรื่องนั้นมาให้เจ้าพนักงานจดลงทะเบียนแต่ภายในกำหนด ๑๒ เดือน ตั้งแต่ได้พิมพ์จำหน่าย หรือถ้าเป็นหนังสือที่ผู้แต่งถึงมรณภาพก่อนได้รับกรรมสิทธิ์ผู้รับมรดกต้องนำมาขอจดทะเบียนแต่ภายในกำหนด ๑๒ เดือน นับแต่วันมรณภาพของผู้แต่ง (มาตรา ๑๐)

๔. การละเมิดลิขสิทธิ์

บรรดาหนังสือที่มีกรรมสิทธิ์อยู่นั้น ห้ามมิให้ผู้ใดลอกคัด หรือแปลเป็นภาษาอื่น หรือพิมพ์จำหน่าย โดยหาผลประโยชน์ก็ดี หรือไม่หาผลประโยชน์ก็ดี แลห้ามมิให้ผู้ใดช่วยจำหน่ายหนังสือ ซึ่งคัดลอก หรือแปล หรือพิมพ์โดยผิดกฎหมายเช่นนั้น เว้นไว้แต่เมื่อได้รับหนังสืออนุญาตของผู้มีกรรมสิทธิ์ ยอมให้ทำจึงทำได้ ถ้าผู้ใดกระทำความผิดตามที่ว่ามาในมาตรานี้ ผู้นั้นมีความผิดฐานล่วงกรรมสิทธิ์ ผู้มีกรรมสิทธิ์มีอำนาจที่จะฟ้องเรียกสินไหมเป็นค่าเสียหาย หรือค่าทำขวัญได้ตามสมควร แลบรรดาหนังสือซึ่งได้พิมพ์ขึ้นโดยล่วงกรรมสิทธิ์ ให้ถือว่าเป็นทรัพย์สินของผู้มีกรรมสิทธิ์ ๆ มีอำนาจที่จะฟ้องเรียกริบเอาจากผู้ใดใดซึ่งยึดถือหนังสือนั้นไว้ ถ้าขัดขืนไม่ส่งให้ก็ให้ฟ้องเรียกค่าเสียหายหรือค่าทำขวัญ หรือเป็นเลเมิดอำนาจศาลได้ (มาตรา ๑๖)

๕. ผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติ

ให้เจ้ากรมพระอาลักษณ์เป็นผู้รักษาแลจัดการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ (มาตรา ๑๘)

ครั้งที่สาม ปรากฏใน "พระราชบัญญัติแก้ไขพระราชบัญญัติกรรมสิทธิ์ผู้แต่งหนังสือ พ.ศ.๒๔๔๗" มีเหตุผลในคำปรารภว่า

"เป็นเวลาอันสมควรที่จะแก้ไขพระราชบัญญัติกรรมสิทธิ์ผู้แต่งหนังสือ ร.ศ.๑๒๐ เพื่อขยายให้คุ้มครองแห่งพระราชบัญญัตินี้แก่ไพศาลไปถึงบุคคลผู้อื่นที่มีชื่อเป็นผู้แต่งหนังสือแลจะได้ทำให้บรรดาครูกับทั้งผู้แสดงปาฐกถา แลผู้แต่งเรื่องราวต่าง ๆ มีอุสาหะทำการแต่งหนังสือต่าง ๆ ให้เป็นคุณประโยชน์ถาวรแก่บ้านเมืองยิ่งขึ้น"

พระราชบัญญัติฉบับนี้ มีสาระสำคัญ คือ

๑. หนังสือ

"หนังสือ" ในพระราชบัญญัติเดิมนั้นให้เป็นที่เข้าใจว่าหมายความตลอดถึงสมุดที่เป็นเล่ม หรือภาค หรือพแนกของเล่มสมุด หรือหนังสือเล่มเล็ก ๆ หรือกระดาษชนิดใดที่มีอักษรพิมพ์ กระดาษพิมพ์บทเพลง แผนที่ หรือแบบตัวอย่าง หรือเรื่องละครต่าง ๆ แลเรื่องดนตรีต่าง ๆ ด้วย (มาตรา ๓)

๒. กรรมสิทธิ์

"กรรมสิทธิ์" นั้น ให้เป็นที่เข้าใจแลหาความว่า อำนาจสิทธิ์ขาดแต่ผู้เดียวในการที่จะพิมพ์ จะแปลหรือจะเพิ่มจำนวนเล่มหนังสือที่แต่งซึ่งมีค่าว่ากรรมสิทธิ์ติดอยู่ด้วยนั้นให้มากขึ้นได้แลบรรดากรรมสิทธิ์ทั้งนี้ ให้ถือว่าเป้นทรัพย์สินส่วนตัวบุคคลซึ่งจะต้องวินิจฉัยในเรื่องจัดการทรัพย์สินมรดกของผู้ตาย เช่นอย่างสังหริมะ ทรัพย์สินนั้น (มาตรา ๖)

๓. หนังสือที่ "ห้าม" มิให้มีกรรมสิทธิ์

หนังสือซึ่งมิบังควรจะออกขายโดยเหตุที่เป็นเรื่องหยาบคาย เรื่องหลบลมหลู่ดูถูกศาสนา หรือเรื่อง ยุยงให้เกิดจลาจลนั้นจะ ให้มีกรรมสิทธิ์ไม่ได้ อนึ่งหนังสือเรื่องใดที่กล่าวคำเท็จเพื่อประสงค์จะหลอกลวง ให้ประชาชนหลงเชื่อต่าง ๆ ก็ต้องห้ามมิให้มีกรรมสิทธิ์เหมือนกัน (มาตรา ๑๕)

๔. บทสันนิษฐานในคดีละเมิดกรรมสิทธิ์

ในคดีใด ๆ ที่ฟ้องร้องกันด้วยเรื่องล่วงละเมิดกรรมสิทธิ์นั้น โจทย์หาจำเอนจะต้องพิสูจน์ว่าการ ล่วงละเมิดนั้นได้เป็นไปโดยแกล้งไม่ แม้ความเจตนาสุจริตก็จะมีผลที่เป็นเหตุให้แก้ตัวได้ ทั้งจะต้องเป็นข้อ สันนิษฐานได้ว่าผู้ล่วงละเมิดได้มีเจตนาร้ายที่จะให้เกิดความเสียหายขึ้น เพราะการล่วงละเมิด แห่งกิจการนั้นด้วย (มาตรา ๒๑)

๕. "ข้อความ" ที่แสดงว่ามีกรรมสิทธิ์

บรรดาบุคคลที่ได้รับกรรมสิทธิ์นั้นท่านให้พึงเขียนแซกข้อความลงในหนังสือที่ตนจะร้องขอ กรรมสิทธิ์ที่นำหนังสือ หรือที่ไปปกนำเสนอ หรือส่วนใด ๆ ของสมุดที่จะเห็นได้ โดยง่ายนั้นเป็นคำว่า "มีกรรมสิทธิ์ ตามพระราชบัญญัติ" (มาตรา ๒๒)

ครั้งที่สี่ ปรากฏใน "พระราชบัญญัติคุ้มครองวรรณกรรมและศิลปกรรม พุทธศักราช ๒๔๗๔" มีเหตุผลในคำปรารภว่า

"โดยที่ทรงพระราชดำริเห็นสมควรรวบรวมและแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครอง วรรณกรรมและขยายให้คุ้มครองไปถึงศิลปกรรมด้วย"

กฎหมายฉบับนี้มีสาระสำคัญคือ

๑. บทนิยาม

"ลิขสิทธิ์" หมายความว่า สิทธิอันมีแต่ผู้เดียวที่จะทำขึ้นหรือทำซ้ำซึ่งวรรณกรรมหรือศิลปกรรม หรือส่วนสำคัญแห่งวรรณกรรม หรือศิลปกรรมนั้น ๆ ไม่ว่าจะทำเป็นรูปอย่างไร และทั้งหมายความถึงสิทธิในการ นำออกเล่นแสดงต่อประชาชนด้วย ถ้าเป็นปาฐกถา หมายถึงสิทธิในการนำออกกล่าวแสดง หรือถ้าวรรณกรรม หรือศิลปกรรมนั้นยังมีได้โฆษณาไซ้ร คัพพ์นี้หมายถึงสิทธินำออกโฆษณาด้วย

ลิขสิทธิ์ก็มีความถึงสิทธิอันมีแต่ผู้เดียวที่จะ

(ก) ทำขึ้นหรือทำซ้ำซึ่งวรรณกรรมหรือศิลปกรรม เล่นแสดงซึ่งนาฏกียกรรม โฆษณา ซึ่งคำแปล แห่งวรรณกรรม

(ข) ถ้าเปลี่ยนนาฏกียกรรม ให้เป็นเรื่องอ่านเล่นหรืออื่น ๆ อันมิใช่นาฏกียกรรม

(ค) ถ้าเป็นเรื่องอ่านเล่น หรือหนังสืออันอันมิใช่นาฏกียกรรมหรือเป็นศิลปกรรม เปลี่ยนให้เป็นนาฏกียกรรมโดยวิธีนำออกแสดงต่อประชาชนหรือโดยวิธีอื่น

(ง) ถ้าเป็นวรรณกรรม หรือนาฏกึยกรรม หรือดนตรีกรรม ทำขึ้นเป็นแผ่นเสียง หรือกระดาดขม่วนเจาะรู หรือภาพยนตร์ หรือทำโดยวิธีอื่น ๆ ซึ่งอาจนำวรรณกรรมหรือศิลปกรรมนั้น ๆ ออกแสดงได้โดยเครื่องกล

สิทธิอันมีแต่ผู้เดียวในการกระทำได้กล่าวข้างต้นนี้กินความถึงสิทธิที่จะมอบอำนาจให้ผู้อื่นกระทำด้วย

"วรรณกรรมและศิลปกรรม" หมายความว่า การทำขึ้นทุกชนิดในแผนกวรรณคดี แผนกวิทยาศาสตร์และแผนกศิลปะ จะแสดงออกมาโดยวิธีหรือรูปร่างอย่างใดก็ตาม เช่นสมุด สมุดเล็ก และหนังสืออื่น ๆ ปรากฏกา กถาอื่น เทศนาหรือวรรณกรรมอื่น ๆ อันมีลักษณะเช่นเดียวกัน หรือนาฏกึยกรรม หรือนาฏกึยดนตรีกรรมหรือแบบฟ้อนรำ และการเล่นแสดงให้คนดูโดยวิธีใด ๆ ซึ่งแบบการแสดงนั้น ๆ ได้กำหนดไว้เป็นหนังสือหรืออย่างอื่น เพลงดนตรีมีคำร้องหรือไม่มี การวาดเขียน การเขียน ระบายสี สถาปัตยกรรม ภาพหุ่น การแกะ และการพิมพ์หิน รูปประกอบเรื่อง แผนที่ ภูมิประเทศ แผนที่ ภาพร่าง และการปั้น อันเกี่ยวเนื่องกับภูมิศาสตร์ แผนกการสำรวจภูมิประเทศ สถาปัตยกรรมหรือวิทยาศาสตร์ รูปถ่าย และรูปที่ทำขึ้นโดยวิธีคล้ายคลึงกับการถ่ายรูป

"โฆษณา" เมื่อใช้เกี่ยวกับวรรณกรรมหรือศิลปกรรมหมายความว่า นำสำเนาจำลองออกจำหน่าย ทั้งนี้ไม่กินความถึงการแสดงซึ่งนาฏกึยกรรม หรือนดนตรีกรรมหรือการแสดงปรากฏกา หรือการแสดงศิลปกรรมต่อประชาชน หรือการสร้างสถาปัตยกรรมซึ่งเป็นศิลปะ

"ผู้ประพันธ์" ให้กินความถึง ผู้แต่งเพลงดนตรี ผู้ทำหรือก่อให้เกิดซึ่งศิลปกรรม เช่นช่างเขียนช่างภาพ หุ่น สถาปนิก ฯลฯ ด้วย

"หนังสือพิมพ์" หมายความว่า วรรณกรรมที่ตีพิมพ์ขึ้นในภาษาใด ๆ ซึ่งมีข่าวหรือแสดงความเห็น หรือประกาศแจ้งความอย่างใด ๆ รวมทั้งหนังสือวิวและแมกกาซีน ซึ่งโฆษณาหรือที่เห็นได้ว่ามีเจตนาจะโฆษณาเป็นระยะเวลาที่กำหนด หรือเป็นครั้งคราวไม่มีกำหนด

๒. อายุแห่งความคุ้มครอง

ท่านว่าลิขสิทธิ์มีอายุตลอดชีวิตผู้ประพันธ์ และต่อไปอีกสามสิบปี ส่วนที่ออกโฆษณาเป็นตอน ๆ อายุแห่งความคุ้มครองเริ่มแต่วันโฆษณาตอนนั้น ๆ

ถ้าผู้ประพันธ์ตายก่อนโฆษณา ท่านว่าอายุลิขสิทธิ์มีกำหนดสามสิบปีเริ่มแต่วันโฆษณา

๓. การละเมิดลิขสิทธิ์

ผู้ใดกระทำการดังต่อไปนี้ ท่านให้ถือว่าผู้นั้นละเมิดลิขสิทธิ์คือ

- (ก) ขายหรือให้เช่า หรือเินทางค่านำออกแสดง เสนอขายหรือเสนอให้เช่าหรือ
- (ข) แจกจ่ายเพื่อประโยชน์ในการค้า หรือ
- (ค) แสดงต่อประชาชนเพื่อการค้า หรือ
- (ง) สั่งเข้ามาในพระราชอาณาจักรเพื่อขายหรือให้เช่า

ซึ่งวรรณกรรมหรือศิลปกรรมอันตนรู้อยู่แล้วว่าเป็นวรรณกรรมหรือศิลปกรรมที่ได้ทำขึ้นโดยละเมิดลิขสิทธิ์

๔. ข้อยกเว้นไม่ให้ถือว่าเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์

ผู้ใดมิได้รับความยินยอมจากเจ้าของลิขสิทธิ์กระทำการซึ่งพระราชบัญญัตินี้ให้สิทธิแก่เจ้าของลิขสิทธิ์แต่ผู้เดียว ท่านว่าผู้นั้นละเมิดลิขสิทธิ์ แต่การกระทำต่อไปนี้ ท่านไม่ให้ถือว่าเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์

(๑) การใช้โดยธรรมซึ่งสิ่งมีลิขสิทธิ์เพื่อประโยชน์แห่งการรำเรียนส่วนตัว การค้นหาความรู้ การติชม วิจัยหรือการย่องหนังสือพิมพ์

(๒) การทำหรือโฆษณาภาพระบายสี ภาพวาดเขียน ภาพแกะ หรือรูปถ่าย แห่งภาพหุ่น หรือการช่างทางศิลปะ ถ้าภาพหุ่นหรือการช่างทางศิลปะนั้น ๆ ตั้งประจำอยู่ ณ ที่สาธารณะหรือในโรงเรียนสาธารณะ หรือการทำ หรือโฆษณาภาพระบายสี ภาพวาดเขียน ภาพแกะ หรือรูปถ่าย แห่งสถาปัตยกรรม ซึ่งเป็นศิลปะ

(๓) การนำมาโฆษณารวมกันเพื่อประโยชน์การศึกษาวิทยาศาสตร์ หรือประชุมชั้นวรรณคดี ซึ่งความอันคัดมาสังเขป หรือคำแปลสังเขปอันยาวพอควรจากรวรรณกรรมหรือศิลปกรรม หรือทำซ้ำซึ่งรูปศิลปะและรูปถ่ายในเมื่อการทำซ้ำนั้นเป็นเครื่องให้เข้าใจคำที่อธิบายเป็นหนังสือ แต่การทำเช่นนี้ต้องแสดงที่มาแห่งสิ่งซึ่งมีลิขสิทธิ์นั้นไว้ด้วย

(๔) การโฆษณาสิ่งเหล่านี้ในหนังสือพิมพ์ คือ รายงาน ปาฐกถา กถาอื่นหรือเทศนาที่ได้แสดงต่อประชาชน หรือคำแถลงการณ์ที่ได้กล่าวในทางวรรณคดี แต่ผู้ประพันธ์ทรงไว้ซึ่งสิทธิแต่ผู้เดียวที่จะโฆษณาโดยวิธีอื่น

ครั้งที่ห้า ปรากฏใน "พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ.๒๕๒๑"

มีเหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ

"โดยที่พระราชบัญญัติคุ้มครองวรรณกรรมและศิลปกรรม พุทธศักราช ๒๔๗๔ ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานานแล้ว บทบัญญัติต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการคุ้มครองลิขสิทธิ์จึงล้าสมัย และไม่ให้ความคุ้มครองได้กว้างขวางเพียงพอ นอกจากนั้น อัตราโทษที่กำหนดไว้เดิมก็ต่ำมากทำให้มีการละเมิดกฎหมายอยู่เสมอสมควรปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้ขึ้น"

พระราชบัญญัตินี้มีสาระสำคัญ คือ

๑. ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติคุ้มครองวรรณกรรมและศิลปกรรม พุทธศักราช ๒๔๗๔

๒. บทนิยาม

"ผู้สร้างสรรค์" หมายความว่า ผู้ทำหรือก่อให้เกิดงาน โดยความคิดริเริ่มของตนเอง

"งาน" หมายความว่า งานสร้างสรรค์ประเภทวรรณกรรม นาฏกรรม ศิลปกรรม ดนตรีกรรม โสตทัศนวัสดุ ภาพยนตร์ งานแพร่เสียง แพร่ภาพ หรืองานอื่นใด อันเป็นงานในแผนกวรรณคดี แผนกวิทยาศาสตร์ หรือแผนกศิลปะ

"ทำซ้ำ" หมายความว่า รวมถึง คัดลอกไม่ว่าโดยวิธีใด ๆ เลียนแบบ ทำสำเนา ทำแม่พิมพ์ บันทึกเสียง บันทึกภาพ หรือบันทึกเสียงและภาพ จากต้นฉบับจากสำเนา หรือจากการโฆษณาในส่วนอัน เป็นสาระสำคัญ ทั้งนี้ไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน

"ดัดแปลง" หมายความว่า ทำซ้ำโดยเปลี่ยนรูปใหม่ ปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมหรือจำลองงานต้นฉบับในส่วนอันเป็นสาระสำคัญโดยไม่มีลักษณะเป็นการจัดทำงานชิ้นใหม่ ทั้งนี้ไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน

(๑) ในส่วนที่เกี่ยวกับวรรณกรรม หมายความว่ารวมถึง แปลวรรณกรรม เปลี่ยนรูปวรรณกรรม หรือรวบรวมวรรณกรรมโดยคัดเลือกและจัดลำดับใหม่

(๒) ในส่วนที่เกี่ยวกับนาฏกรรม หมายความว่ารวมถึง เปลี่ยนงานที่มีใช้นาฏกรรมให้เป็นนาฏกรรม หรือเปลี่ยนนาฏกรรมให้เป็นงานที่มีใช้นาฏกรรม ทั้งนี้ ไม่ว่าในภาษาเดิมหรือต่างภาษากัน

(๓) ในส่วนที่เกี่ยวกับศิลปกรรม หมายความว่ารวมถึง เปลี่ยนงานที่เป็นรูปสองมิติหรือสามมิติ ให้เป็นรูปสามมิติหรือสองมิติ หรือทำหุ่นจำลองจากงานต้นฉบับ

(๔) ในส่วนที่เกี่ยวกับดนตรีกรรม หมายความว่ารวมถึง จัดลำดับเรียบเรียงเสียงประสาน หรือเปลี่ยนคำร้องหรือทำนองใหม่

"โฆษณา" หมายความว่า ทำให้ปรากฏต่อสาธารณชนโดยการแสดง การบรรยาย การสวด การบรรเลง การทำให้ปรากฏด้วยเสียงและหรือภาพ การก่อสร้าง การจำหน่ายหรือโดยวิธีอื่นใดซึ่งงานที่ได้จัดทำขึ้น

"ลิขสิทธิ์" หมายความว่า สิทธิแต่ผู้เดียวที่จะกระทำการใด ๆ เกี่ยวกับงานที่ผู้สร้างสรรค์ได้ทำขึ้น

"วรรณกรรม" หมายความว่า งานนิพนธ์ที่ทำขึ้นทุกชนิด ไม่ว่าแสดงออกมาโดยวิธีหรือในรูปอย่างใด เช่น หนังสือ จุลสาร สิ่งเขียน สิ่งพิมพ์ ปาฐกถา เทศนา คำปราศรัย สุนทรพจน์ สิ่งบันทึกเสียง และหรือภาพอื่น ๆ

"นาฏกรรม" หมายความว่า งานเกี่ยวกับการรำ การเต้น การทำท่า หรือการแสดงที่ประกอบขึ้นเป็นเรื่องราว และหมายความว่ารวมถึงการแสดงโดยวิธีใดด้วย

"ศิลปกรรม" หมายความว่า งานอันมีลักษณะอย่างใดอย่างหนึ่ง หรือหลายอย่าง ดังต่อไปนี้

(๑) งานจิตรกรรม ได้แก่งานสร้างสรรค์รูปทรงที่ประกอบด้วยเส้นแสง สี หรือสิ่งอื่นอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างรวมกัน ลงบนวัสดุอย่างเดียวหรือหลายอย่าง

(๒) งานประติมากรรม ได้แก่งานสร้างสรรค์รูปทรงที่เกี่ยวกับปริมาตรที่สัมผัสและจับต้องได้

(๓) งานภาพพิมพ์ ได้แก่งานสร้างสรรค์ภาพด้วยกรรมวิธีทางการพิมพ์และ หมายความว่ารวมถึง แม่พิมพ์หรือแบบพิมพ์ที่ใช้ในการพิมพ์ด้วย

(๔) งานสถาปัตยกรรม ได้แก่งานออกแบบอาคารหรือสิ่งปลูกสร้างงานออกแบบตกแต่งภายในหรือภายนอก ตลอดจนบริเวณของอาคารหรือสิ่งปลูกสร้างหรือการสร้างสรรค์หุ่นจำลองของอาคารหรือสิ่งปลูกสร้าง

(๕) งานภาพถ่าย ได้แก่งานสร้างสรรค์ภาพที่เกิดจากการใช้เครื่องมือบันทึกภาพ โดยให้แสงผ่านเลนส์ไปยังฟิล์มหรือกระจก และล้างด้วยน้ำยาซึ่งมีสูตรเฉพาะหรือด้วยกรรมวิธีใด ๆ อันทำให้เกิดภาพขึ้น หรือการบันทึกภาพโดยเครื่องมือหรือวิธีการอย่างอื่น

(๖) งานภาพประกอบ แผนที่ โครงสร้าง ภาพร่าง หรืองานสร้างสรรค์ รูปทรงสามมิติ อันเกี่ยวกับภูมิศาสตร์ ภูมิประเทศ หรือวิทยาศาสตร์

(๗) งานศิลปะประยุกต์ ได้แก่งานที่นำเอางานตาม (๑) ถึง (๖) อย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างรวมกันไปใช้ประโยชน์อย่างอื่น นอกเหนือจากการชื่นชมในคุณค่าของตัวงานดังกล่าวนั้น เช่น นำไปใช้สอย นำไปตกแต่งวัสดุหรือสิ่งของอันเป็นเครื่องใช้ หรือนำไปใช้เพื่อประโยชน์ทางการค้า

ทั้งนี้ ไม่ว่าจะมียุคค่าทางศิลปะหรือไม่ และให้รวมทั้งภาพถ่ายและแผนผังของงานดังกล่าวด้วย

"ดนตรีกรรม" หมายความว่า งานเกี่ยวกับเพลงที่แต่งขึ้นเพื่อบรรเลงหรือขับร้องไม่ว่าจะมีคำร้องและหรือทำนอง และหมายความรวมถึงหนังสือเพลง โน้ตเพลงหรือแผนภูมิเพลงที่ได้แยกและเรียบเรียงเสียงประสานแล้ว

"โสตทัศนวัสดุ" หมายความว่า สิ่งบันทึกเสียง แผ่นเสียง แถบบันทึกเสียง แถบบันทึกภาพหรือสิ่งอื่นใดซึ่งบันทึกเสียง และหรือภาพไว้ อันสามารถที่จะนำมาเล่นซ้ำได้อีก ทั้งนี้ ไม่ว่าจะต้องใช้เครื่องมืออื่นช่วยด้วยหรือไม่

"ภาพยนตร์" หมายความว่า โสตทัศนวัสดุอันประกอบด้วยลำดับของภาพไม่ว่าจะมีเสียงประกอบด้วยหรือไม่ โดยบันทึกลงในวัสดุไม่ว่าจะมีลักษณะอย่างไรเพื่อให้สามารถใช้วัสดุนั้น

(๑) นำออกฉายได้อย่างภาพยนตร์ หรือ

(๒) สำหรับบันทึกลงในวัสดุอื่นเพื่อนำออกฉายได้อย่างภาพยนตร์

"งานแพร่เสียงแพร่ภาพ" หมายความว่า งานที่นำออกสู่สาธารณชนโดยการแพร่เสียงทางวิทยุกระจายเสียง การแพร่เสียงและหรือภาพทางวิทยุโทรทัศน์ หรือโดยวิธีอย่างอื่นอันคล้ายคลึงกัน

๓. อายุแห่งการคุ้มครองลิขสิทธิ์

ภายใต้บังคับข้อ (ก) และข้อ (ข) ลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัตินี้ให้มืออยู่ตลอดอายุของผู้สร้างสรรค์และมืออยู่ต่อไปอีกเป็นเวลาห้าสิบปีนับแต่ผู้สร้างสรรค์ถึงแก่ความตาย

ในกรณีที่ผู้สร้างสรรค์ร่วม ลิขสิทธิ์ในงานดังกล่าวให้มืออยู่ตลอดอายุของผู้สร้างสรรค์ร่วมและมืออยู่ต่อไปอีกเป็นเวลาห้าสิบปีนับแต่ผู้สร้างสรรค์ร่วมคนสุดท้ายถึงแก่ความตาย

ถ้าผู้สร้างสรรค์หรือผู้สร้างสรรค์ร่วมทุกคนถึงแก่ความตายก่อนที่ได้มีการโฆษณางานนั้นให้ลิขสิทธิ์ดังกล่าวมืออยู่เป็นเวลาห้าสิบปีนับแต่ได้มีการโฆษณา

ในกรณีที่ผู้สร้างสรรค์เป็นนิติบุคคล ให้ลิขสิทธิ์มืออยู่เป็นเวลาห้าสิบปีนับแต่ผู้สร้างสรรค์ได้สร้างสรรค์ขึ้นแต่ถ้าได้มีการโฆษณางานนั้นในระหว่างระยะเวลาดังกล่าว ให้ลิขสิทธิ์มืออยู่ต่อไปอีกเป็นเวลาห้าสิบปีนับแต่ได้มีการโฆษณาเป็นครั้งแรก

(ก) ลิขสิทธิ์ในงานภาพถ่าย โสตทัศนวัสดุ ภาพยนตร์ หรืองานแพร่เสียงแพร่ภาพ ให้มืออยู่เป็นเวลาห้าสิบปีนับแต่ได้สร้างสรรค์งานนั้นขึ้น แต่ถ้าได้มีการโฆษณางานนั้นในระหว่างระยะเวลาดังกล่าว ให้ลิขสิทธิ์มืออยู่เป็นเวลาห้าสิบปีนับแต่ได้มีการโฆษณาเป็นครั้งแรก

(ข) ลิขสิทธิ์ในงานศิลปะประยุกต์ให้มืออยู่เป็นเวลาห้าสิบปีนับแต่ได้สร้างสรรค์งานนั้นขึ้น แต่ถ้าได้มีการโฆษณางานนั้นในระหว่างระยะเวลาดังกล่าวให้ลิขสิทธิ์มืออยู่เป็นเวลาห้าสิบปีนับแต่ได้มีการโฆษณาเป็นครั้งแรก

๔. การละเมิดลิขสิทธิ์

ก. การกระทำอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้แก่งานอันมีลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ถือว่าเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์

- (๑) ทำซ้ำ หรือดัดแปลง
- (๒) นำออกโฆษณาโดยมิได้รับอนุญาต

ข. ผู้ใดรู้อยู่แล้วว่างานใดได้ทำขึ้นโดยละเมิดลิขสิทธิ์ของผู้อื่น กระทำการอย่างหนึ่งอย่างใดแก่งานนั้นดังต่อไปนี้

- (๑) ขาย ให้เช่า ให้เช่าซื้อ หรือเสนอขาย เสนอให้เช่า หรือเสนอให้เช่าซื้อ
- (๒) นำออกโฆษณา
- (๓) แจกจ่ายในลักษณะที่อาจก่อให้เกิดความเสียหายแก่เจ้าของลิขสิทธิ์
- (๔) นำหรือส่งเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อการใด ๆ นอกจากเพื่อใช้ในการส่วนตัว

ให้ถือว่าผู้นั้นกระทำการละเมิดลิขสิทธิ์ด้วย

๕. อายุความฟ้องคดี

ห้ามมิให้ฟ้องคดีละเมิดลิขสิทธิ์เมื่อพ้นกำหนดสามปีนับแต่วันที่เจ้าของลิขสิทธิ์รู้ถึงการละเมิดและรู้ตัวผู้กระทำความผิด แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกินสิบปีนับแต่วันที่มีการละเมิดลิขสิทธิ์

๖. ข้อยกเว้นการละเมิดลิขสิทธิ์

ก. การกระทำแก่งานอันมีลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัตินี้มิให้ถือว่าเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์ หากมีวัตถุประสงค์อย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้

- (๑) วิจัยหรือศึกษา
- (๒) ใช้เพื่อประโยชน์ของตนเอง หรือเพื่อประโยชน์ของตนเองและบุคคลในครอบครัว

หรือญาติมิตร

- (๓) ดิชม วิจารณ์ หรือแนะนำผลงานโดยมีการรับรู้ถึงความเป็นเจ้าของลิขสิทธิ์ในงานนั้น
- (๔) เสนอรายงานข่าวทางสื่อสารมวลชนโดยมีการรับรู้ถึงความเป็นเจ้าของลิขสิทธิ์ในงานนั้น

งานนั้น

(๕) ทำซ้ำ ดัดแปลง นำออกแสดง หรือทำให้ปรากฏ เพื่อประโยชน์ในการพิจารณาของศาลหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งมีอำนาจตามกฎหมาย หรือในการรายงานผลการพิจารณาดังกล่าว

(๖) ทำซ้ำ ดัดแปลง นำออกแสดง หรือทำให้ปรากฏโดยผู้สอนเพื่อประโยชน์ในการสอนของตน

(๗) คัดลอก ทำสำเนา ดัดแปลงบางส่วนของงาน หรือตัดทอนหรือทำบทสรุปโดยผู้สอนหรือสถาบันศึกษา ตามความเหมาะสมและตามจำนวนที่จำเป็น เพื่อแจกจ่ายหรือจำหน่ายแก่ผู้เรียนในชั้นเรียนหรือในสถาบันศึกษา แต่ทั้งนี้ต้องไม่เป็นการจัดทำขึ้นหรือดำเนินการเพื่อหากำไร และไม่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่เจ้าของลิขสิทธิ์เกินความสมควร โดยคำนึงถึงความเป็นธรรมแก่สังคมในการให้ประโยชน์แก่เจ้าของลิขสิทธิ์กับความจำเป็นทางการศึกษาของประชาชนด้วย

- (๘) นำงานนั้นมาใช้เป็นส่วนหนึ่งในการถามและตอบในการสอบ

ข. การกล่าว คัดลอก เลียน หรืออ้างอิงงานบางตอนตามสมควรจากงานอันมีลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัตินี้ โดยมีการรับรู้ถึงความเป็นเจ้าของลิขสิทธิ์ในงานนั้น มิให้ถือว่าเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์

ค. สิ่งต่อไปนี้ไม่ถือว่าเป็นงานอันมีลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัตินี้

(๑) ข่าวประจำวัน และข้อเท็จจริงต่าง ๆ ที่มีลักษณะเป็นเพียงข่าวสารอันมิใช่งานในแผนกวรรณคดี แผนกวิทยาศาสตร์ หรือแผนกศิลปะ

(๒) รัฐธรรมนูญ และกฎหมาย

(๓) ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่ง คำชี้แจง และหนังสือโต้ตอบของกระทรวง ทบวง กรม หรือหน่วยงานอื่นใดของรัฐหรือของท้องถิ่น

(๔) คำพิพากษา คำสั่ง คำวินิจฉัย และรายงานของทางราชการ

(๕) คำแปลและการรวบรวมสิ่งต่าง ๆ ตาม (๑) ถึง (๔) ที่กระทรวง ทบวง กรม หรือหน่วยงานอื่นใดของรัฐหรือของท้องถิ่นจัดทำขึ้น

ง. การทำซ้ำให้แก่บุคคลใด ๆ เพื่อประโยชน์ของทางราชการ โดยพนักงานเจ้าหน้าที่หรือตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งงานอันมีลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัตินี้ และที่อยู่ในความครอบครองของทางราชการมิให้ถือว่าเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์

ต้นฉบับเป็นหน้าว่าง

การเสนอร่างพระราชบัญญัติ

ร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. .... เสนอโดย คณะรัฐมนตรี^(๑) เมื่อวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๓๖
ได้บรรจุระเบียบวาระการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๑๘ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๒๗ (สมัยสามัญ ครั้งที่สอง) วันพุธที่
๒๘ กรกฎาคม ๒๕๓๖ โดยมีหลักการและเหตุผลดังนี้

หลักการ

ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยลิขสิทธิ์ โดยให้ยกเลิกพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๒๑

เหตุผล

โดยที่พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๒๑ ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานานแล้ว บทบัญญัติต่าง ๆ
จึงไม่สอดคล้องกับสถานการณ์ทั้งภายในและภายนอกประเทศที่ได้เปลี่ยนแปลงไป โดยเฉพาะการพัฒนา
และการขยายตัวทางเศรษฐกิจ การค้า และอุตสาหกรรมของประเทศและระหว่างประเทศ สมควรที่จะได้มีการ
ปรับปรุงมาตรการคุ้มครองด้านลิขสิทธิ์ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวและเพื่อ
ส่งเสริมให้มีการสร้างสรรค์งานในด้านวรรณกรรม ศิลปกรรม และงานด้านอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องมากยิ่งขึ้น
จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

(๑) ดูรายละเอียดของร่างพระราชบัญญัติ ในภาคผนวกหน้า ๑๒๑

ต้นฉบับเป็นหน้าว่าง

การพิจารณา ของสภาผู้แทนราษฎร

การพิจารณาในวาระที่ ๑

สภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๑๘ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๓ และครั้งที่ ๔ (สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง) วันพุธที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๓๖ และวันพฤหัสบดีที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๓๖

เมื่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ (นายอุทัย พิมพ์ใจชน) ได้แถลงหลักการและเหตุผลประกอบร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. .... แล้วได้ชี้แจงเหตุผลเพิ่มเติมว่า โลกปัจจุบันมีการต่อสู้กันทางด้านเศรษฐกิจ ซึ่งประเทศไทยมีรายได้หลักร้อยละ ๘๐ จากการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรม ดังนั้นประเทศคู่ค้าของเราต่างมองว่า ถ้าจะส่งสินค้ามาจำหน่ายยังประเทศไทยบ้าง จะมีการเปิดตลาดให้และดูแลสินค้าของเขาได้มากน้อยเพียงไรในอันที่จะคุ้มครองสิทธิประโยชน์ซึ่งกันและกัน อีกทั้งประเทศไทยกำลังดำเนินการเพื่อให้เป็นศูนย์กลางทางการค้าในภูมิภาคอาเซียน โดยรัฐบาลหลายคณะที่ผ่านมาได้พยายามผลักดันด้วยทุนมหาศาลเพื่อให้เกิดความสำเร็จดังกล่าว รัฐบาลจึงต้องปรับปรุงกฎหมายหลายเรื่องให้ทันสมัยรวมทั้งกฎหมายลิขสิทธิ์ด้วย เพื่อให้เกิดความมั่นใจกับประเทศคู่ค้าของเราต่อไป

ต่อจากนั้นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้อภิปรายแสดงความคิดเห็นพอสรุปได้ดังนี้

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่ไม่เห็นด้วยอภิปรายว่า

- ประเทศไทยยังไม่มีเหตุผล และความจำเป็นแต่อย่างใดที่จะต้องปรับปรุงแก้ไขพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ.๒๕๒๑ ตามที่รัฐบาลอ้าง แต่รัฐบาลได้เสนอร่างพระราชบัญญัตินี้เพื่อที่จะทำตามคำเรียกร้องของสหรัฐอเมริกา มิได้สะท้อนถึงความต้องการและเจตนาอันแท้จริงของประชาชน

- การบัญญัติให้ความคุ้มครองโปรแกรมคอมพิวเตอร์ในฐานะที่เป็นงานวรรณกรรมทำให้เกิดความเสียหาย ดังนี้

๑. สภาบังคับข้อนหลังย่อมมีผลต่อธุรกิจที่ใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ เมื่อการดัดแปลงถือว่าเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์ ทำให้มีการละเมิดลิขสิทธิ์กันอย่างมากมาย

๒. ประเทศไทยต้องซื้ออุปกรณ์คอมพิวเตอร์ในราคาแพงกว่าเดิม

๓. เป็นการปิดกั้นการพัฒนาเทคโนโลยีด้านโปรแกรมคอมพิวเตอร์ เพราะการให้ระยะเวลาคุ้มครองนานเกินไปนั้นขัดกับลักษณะเฉพาะของโปรแกรมคอมพิวเตอร์ที่เปลี่ยนแปลงในระยะสั้น เมื่อแก้ไขปรับปรุงไม่ได้กว่าจะหมดอายุการคุ้มครองก็ล่าสมัยแล้ว จึงควรแยกส่วนนี้บัญญัติเป็นกฎหมายเฉพาะ

- ควรบัญญัติให้โปรแกรมคอมพิวเตอร์และสิทธิของนักแสดงซึ่งเป็นงานที่มีลักษณะเฉพาะเป็นกฎหมายแยกต่างหากเพื่อเพิ่มอำนาจในการต่อรองกับประเทศอื่น ๆ
- คดีเกี่ยวกับลิขสิทธิ์กำหนดข้อสันนิษฐานเป็นคุณแก่โจทก์ โดยลดภาระการพิสูจน์ของโจทก์ย่อมขัดกับกฎหมายรัฐธรรมนูญ การให้จำเลยเป็นฝ่ายพิสูจน์ก่อนนั้นเป็นการรื้อถอนสิทธิเสรีภาพและขัดกับหลักกฎหมายทั่วไป
- ประเทศสหรัฐอเมริกา ใช้กฎหมายการค้ามาตรา ๓๐๑ เป็นเครื่องมือบีบประเทศคู่ค้าโดยเฉพาะประเทศไทยที่ถูกเอาเปรียบจากสหรัฐ ซึ่งอ้างว่าขาดดุลย์การค้าให้กับประเทศไทย ทั้ง ๆ ที่มีได้รวมการซื้ออาวุธยุทโธปกรณ์ ซึ่งมีมูลค่ามหาศาลเข้าไปด้วยเป็นการผิดหลักความจริง
- เป็นการออกกฎหมายที่เสี่ยงกับอนาคต มองไม่เห็นว่าจะได้ประโยชน์อะไรบ้างในอนาคตและเป็นการนำผลประโยชน์ที่แน่นอนในระยะยาวไปแลกเปลี่ยนกับผลประโยชน์ระยะสั้นจากประเทศสหรัฐอเมริกา คือให้ปลดประเทศไทยออกจากบัญชีรายชื่อผู้ที่ต้องถูกตอบโต้ทางการค้าเป็นอันดับแรก (P.F.C หรือ PRIORITY FOREIGN COUNTRY)
- การปรับปรุงกฎหมายฉบับนี้ ไม่สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจเป็นการขัดขวางการพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและเศรษฐกิจของประเทศ
- รัฐบาลเสนอกฎหมายฉบับนี้โดยไม่รอบคอบ ไม่คำนึงถึงผลเสียหายที่จะตามมา เป็นการกระทำไปตามแรงกดดันของสหรัฐอเมริกา ทั้งที่การเจรจาระดับพหุภาคี รอบสุดท้ายของแกตต์ (GATT หรือ GENERAL AGREEMENT ON TARIFFS AND TRADE) รอบอุรุกวัยยังไม่สิ้นสุด
- การให้อำนาจพิเศษแก่พนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ และให้สามารถสันนิษฐานได้ว่า บุคคลหนึ่งบุคคลใดมีความผิดฐานละเมิดลิขสิทธิ์ เป็นการให้อำนาจแก่เจ้าหน้าที่มากเกินไปซึ่งจะเป็นช่องทางในการทุจริตได้
- พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ในส่วนของการจดทะเบียนแสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่าเราเสียประโยชน์เพราะถ้าคนสหรัฐนำลิขสิทธิ์ของเขามาจดทะเบียนในประเทศไทย เท่ากับมีสิทธิได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายโดยที่ไม่ต้องลงทุน และทำให้คนไทยเสียโอกาสที่จะได้รับการถ่ายทอดเทคโนโลยีอันทันสมัยด้วย

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่เห็นด้วยอภิปรายว่า

- พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ มีผลบังคับใช้มานานแล้ว ทำให้เห็นถึงข้อบกพร่องและความล้าสมัย จึงจำเป็นต้องยกร่างขึ้นใหม่ เพื่อให้เกิดประโยชน์แก่ประเทศชาติ อีกทั้งเป็นการสร้างมาตรฐานกฎหมายของเราให้เข้าสู่ระดับสากลด้วย
- สิทธิของนักแสดง มิใช่เป็นสิทธิของผู้สร้างสรรค์อันจะนำมาซึ่งลิขสิทธิ์ แต่ก็เป็นสิทธิข้างเคียงที่เป็นองค์ประกอบของงานอันมีลิขสิทธิ์ จึงไม่ควรแยกไว้เป็นกฎหมายอีกฉบับหนึ่ง
- การพิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้มิได้รับรื้อน หรือเป็นไปตามแรงบีบของสหรัฐ แต่เป็นการแก้ไขตามสถานการณ์ของโลกปัจจุบัน และเป็นไปตามหลักสากล
- ต้องยอมรับความจริงว่า บทบัญญัติในพระราชบัญญัตินี้ จะต้องเป็นไปทั้งในทางเอื้อผลประโยชน์และเสียผลประโยชน์ด้วย เพื่อที่จะเป็นข้อต่อรองทางการค้ากับต่างชาติได้และเป็นการสนับสนุนให้มีผู้มาลงทุนในประเทศต่อไป

- ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ให้ความคุ้มครองคอมพิวเตอร์ซอฟแวร์ และส่งเสริมการพัฒนาศักยภาพของคนไทยให้มีการพัฒนาผลิตภัณฑ์ของตนเองเพื่อแข่งขันกับสินค้าต่างประเทศ เมื่อมีการแข่งขันก็จะทำให้ราคาสินค้าต่ำลงด้วย

- พระราชบัญญัติฉบับนี้จะไม่ทำให้สถาบันการศึกษาเอกชน และบุคคลทั่วไปเดือดร้อนถ้านำไปโปรแกรมคอมพิวเตอร์มาศึกษา เพราะมีบทบัญญัติที่ให้ความคุ้มครองไว้แล้ว

- เห็นด้วยเพราะร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ที่ได้กำหนดให้มีการคุ้มครองสิทธิของนักแสดงเพิ่มขึ้น มีการขยายความคุ้มครองโดยไม่ให้มีการลอกเลียนผลงานของผู้อื่นแบบร้อยเปอร์เซ็นต์ มีการสร้างกลไกการบริหารขึ้น คือ ให้มีคณะกรรมการลิขสิทธิ์โดยมีหน้าที่สำคัญในการส่งเสริมศิลปิน นักแสดง และผู้สร้างสรรค์ให้ได้รับความคุ้มครองอย่างเต็มที่ โดยมีการเพิ่มโทษปรับและจำคุกให้สูงขึ้น

- การให้ภาระพิสูจน์ตกเป็นของจำเลย ไม่ขัดกับหลักกฎหมายไทย เพราะภาระการพิสูจน์เป็นข้อสันนิษฐานของกฎหมายที่เกี่ยวกับความเป็นเจ้าของลิขสิทธิ์ ไม่ใช่บทสันนิษฐานเรื่องจำเลยกระทำผิด อันเป็นหลักการเดิมที่มีอยู่แล้วในกฎหมายลิขสิทธิ์ฉบับปัจจุบัน

คำชี้แจงของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ (นายอุทัย พิมพ์ใจชน) ได้ชี้แจงว่า

- การที่รัฐบาลเสนอกฎหมายฉบับนี้มา เนื่องจากว่าภาวะเศรษฐกิจปัจจุบันจะต้องพึ่งพาอาศัยในทางการค้ากับประเทศอื่น การที่ประเทศต่าง ๆ จะไปทำการค้าขายกับประเทศใด เขาก็ต้องดูหลักเกณฑ์ของประเทศที่จะเข้าไปค้าขายด้วยว่ามีความยุติธรรมเพียงใดเป็นการเอาเปรียบหรือว่าเป็นการกีดกันแก่งแย่งเขาหรือไม่

- ปัจจุบันเราได้เป็นภาคีสัญญาข้อตกลงทั่วไปว่าด้วยพิกัดอัตราภาษีศุลกากรและการค้า (GATT) การตกลงต่าง ๆ ต้องเป็นหลักสากล เพื่อให้ประเทศเล็ก ๆ ทั้งหลายสามารถต่อรองกับประเทศคู่ค้าที่เป็นมหาอำนาจทางเศรษฐกิจได้ และที่ประชุมเกตต์ได้ตกลงให้บัญญัติเรื่องคอมพิวเตอร์ซอฟแวร์ในกฎหมายลิขสิทธิ์ซึ่งประเทศในเอเชียหลายประเทศได้บัญญัติไว้แล้ว จึงไม่แยกออกเป็นกฎหมายต่างหาก

- การนำโปรแกรมคอมพิวเตอร์ไปใช้ประโยชน์ ถ้าไม่ใช่เอาไปเพื่อการค้าและถ้าไม่ใช่เป็นการลอกเลียนก็ไมถือว่าเป็นการละเมิด ซึ่งมาตรา ๓๑ ได้บัญญัติให้ความคุ้มครองไว้แล้ว

- สำหรับประเด็นที่กฎหมายฉบับนี้ได้ให้อำนาจรัฐมนตรีว่าการฯ แต่งตั้งเจ้าพนักงาน และกำหนดให้มีอำนาจดำเนินการให้เป็นไปตามกฎหมายเรื่องนี้ไม่น่าเป็นห่วง เพราะกฎหมายบัญญัติไว้ชัดเจนแล้วว่าพนักงานนั้นเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา ดังนั้นการจะดำเนินการใด ๆ ก็ต้องปฏิบัติตามขั้นตอนของกฎหมายอาญาด้วย

- กฎหมายฉบับนี้ไม่ได้คุ้มครองเฉพาะต่างชาติเท่านั้นแต่คุ้มครองคนไทยด้วย ปัจจุบันคนไทยมีความสามารถในการคิดค้นคอมพิวเตอร์ซอฟแวร์ มีความสามารถในการคิดประดิษฐ์สิ่งต่าง ๆ ในทางเทคโนโลยีมากมาย โดยเฉพาะกฎหมายฉบับนี้ออกมาคุ้มครองลิขสิทธิ์เกี่ยวกับเทคโนโลยีเป็นส่วนใหญ่ ฉะนั้นถ้าต่างชาติรู้ว่าเมืองไทยมีกฎหมายคุ้มครองนักอุตสาหกรรมหรือนักวิทยาศาสตร์ เขาก็กล้ามาประดิษฐ์ในประเทศไทย เราก็จะมีโอกาสมากขึ้นในการศึกษาเพื่อรับการถ่ายทอดเทคโนโลยีต่าง ๆ มากขึ้น เพราะ

กฎหมายฉบับนี้กำหนดไว้ชัดเจนว่าการทำซ้ำหรือลอกเลียนถ้าจะถือว่าปลอมหรือผิดกฎหมายก็ต่อเมื่อทำเพื่อธุรกิจการค้าเท่านั้น

คำชี้แจงของรองนายกรัฐมนตรี

รองนายกรัฐมนตรี (นายสุภชัย พานิชภักดิ์) ได้ชี้แจงถึงข้อสังเกตบางประการ ดังนี้

- เราอาจจะเข้าใจไม่ตรงกันว่าใครจะได้เปรียบหรือเสียเปรียบจากการแก้ไขพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์นี้ แต่การแก้ไขพระราชบัญญัตินี้ยึดหลักการที่จะให้ความคุ้มครองแก่ผู้สร้างสรรค์งานขึ้นมาให้ได้ประโยชน์ตามความเหมาะสม มิได้เป็นประโยชน์เฉพาะสหรัฐอเมริกาหรือคนต่างชาติเท่านั้นแต่หมายถึงคนทุกชาติรวมทั้งคนไทยด้วย จะได้ประโยชน์อย่างเท่าเทียมกัน ในขณะที่ประเทศสมาชิกอนุสัญญากรุงเบอร์ลินได้ให้ประโยชน์ เช่น ที่เรากำลังจะแก้ไขนี้อยู่แล้ว เราเอาเปรียบเขามานานแล้ว การแก้ไขจึงเป็นเพียงแต่ปรับการให้ความคุ้มครองให้เท่าเทียมกัน เพื่อใช้เป็นข้อต่อรองแลกเปลี่ยนผลประโยชน์ ประเทศอื่นจะได้ถือว่าประเทศไทยมีความเสมอภาคในการเจรจาด้วย ซึ่งประเทศในอาเซียนทั้งหมดได้แก้ไขพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ไปในทำนองเดียวกันนี้แล้ว สำหรับการเรียกร้องให้ปรับปรุงพระราชบัญญัตินี้มิใช่เพียงแต่สหรัฐอเมริกาเท่านั้น แต่ยังมีเสียงเรียกร้องจากประเทศอื่นอยู่เสมอเช่นกันโดยเฉพาะประชาคมยุโรป ซึ่งแม้จะไม่มีคำขู่มามาแต่ก็มีผลกระทบที่เสียหายต่อประเทศไทยหลายด้านเช่นกัน ดังนั้นการแก้ไขก็เพื่อให้เป็นไปตามกฎหมายสากลของโลกเท่านั้น

- พระราชบัญญัติฉบับนี้มีความสมบูรณ์เกี่ยวกับข้อยกเว้นการละเมิดลิขสิทธิ์ในแง่มุมต่าง ๆ ที่เห็นได้ชัดเจนในมาตรา ๓๑ ถึง มาตรา ๔๒ ที่ยกเว้นให้แก่งานวิจัยที่ไม่ได้แสวงหากำไร งานของทางราชการ งานที่ใช้เพื่อเป็นการส่วนตัว จึงมีโอกาสดำเนินไปได้อย่างปกติ ทั้ง ๆ ที่เรื่องดังกล่าวสหรัฐอเมริกาได้คัดค้านประเทศไทย แต่เราก็เสนอเข้ามาอยู่ในกฎหมายฉบับนี้ ฉะนั้นรัฐบาลจึงไม่ได้ทำตามที่สหรัฐอเมริกาขอมาทุกอย่าง

- ความสมบูรณ์ของกฎหมายฉบับนี้ยังมีอีก ๒ เรื่องคือ ประการแรกในมาตรา ๔๓ ได้ให้ความคุ้มครองสิทธิของนักแสดง ซึ่งไม่เคยมีมาก่อน ในประเด็นนี้ประเทศไทยไม่ได้เป็นภาคีอนุสัญญากรุงโรม (ROME CONVENTION FOR THE PROTECTION OF PERFORMERS PRODUCERS OF PHONOGRAMS AND BROADCASTING ORGANIZATIONS หรือ ROME CONVENTION) จึงเป็นการให้ความคุ้มครองคนไทยเป็นเรื่องหลักเพราะเรายังไม่ได้เป็นภาคีของอนุสัญญากรุงโรม ประการที่สองในมาตรา ๕๓ ซึ่งจะมีผลโดยตรงต่อการเรียน การศึกษาและวิชาการมากคือการให้สิทธิแก่คนไทยที่ต้องการจะใช้งานอันเป็นงานแต่ง งานประพันธ์ งานหนังสือทั้งหลายที่เจ้าของลิขสิทธิ์ไม่ยินยอมให้คนไทยนำมาแปลมาใช้ ซึ่งมีบ่อยครั้งโดยเฉพาะในหนังสือเกี่ยวกับการศึกษาทางการแพทย์หรือทางวิทยาศาสตร์สมัยใหม่โดยบัญญัติให้มีการบังคับอย่างชัดเจนว่าถ้าขออนุญาตไปแล้ว ๓ ปี ยังไม่อนุญาตเราจะบังคับใช้ โดยให้คำตอบแทนตามความเหมาะสมในกรณีนี้เดิมเราต้องรอถึง ๑๐ ปี สำหรับในกรณีเกี่ยวกับการพัฒนาโปรแกรมที่เรียกว่าโปรแกรมอนุวัติหรือ DELIVATIVE PROGRAM นั้น ได้บัญญัติให้ความคุ้มครองไว้แต่การจะพัฒนานั้นต้องขออนุญาตจากเจ้าของก่อนตามประเพณีปฏิบัติทั่วโลก

- ในด้านผลประโยชน์ต่อเกษตรกรนั้นอาจไม่เห็นชัดเจน แต่ในเงื่อนไขการตกลงของการเจรจาหลายประเทศในกรอบอุรุกวัยที่เกี่ยวข้องกับการให้ความคุ้มครองทางด้านทรัพย์สินทางปัญญาที่เรียกว่า TRIPS (TRADE RELATED ASPECTS OF INTELLECTUAL PROPERTY RIGHTS) นั้นเป็นข้อตกลงร่างสุดท้ายแล้วจะไม่มี การนำมาเจรจาอีกถือว่าจบแล้ว เพียงแต่รอการลงนามในกรรมสารสุดท้ายเท่านั้น ในกรณีนี้คงทำให้ความวิตกว่ากฎหมายฉบับนี้จะให้ประโยชน์แก่ประเทศอื่นมากไปนั้นลดลงบ้าง ในการที่เราปฏิบัติตามเงื่อนไขข้อนี้ สิ่งที่เราได้ตอบแทนก็คือการเปิดตลาดทางด้านสินค้าเกษตร การที่เราแก้ไขกฎหมายฉบับนี้เป็นหนึ่งในข้อตกลงของการเจรจาหลายประเทศในกรอบอุรุกวัย เพื่อแลกเปลี่ยนกับการเปิดตลาดสินค้าเกษตร ซึ่งประโยชน์ที่เห็นชัดเจนคือการเปิดตลาดข้าวของประเทศญี่ปุ่นเป็นต้น แม้ว่าส่วนหนึ่งของการเปิดตลาด อาจจะมาจากการขาดแคลนข้าวภายในประเทศแต่ส่วนหนึ่งมาจากแรงกดดันของการเจรจาหลายฝ่ายในกรอบอุรุกวัยที่กำหนดว่า ต่อไปนี้การเปิดตลาดเลยนั้นเป็นไปได้ทุกอย่างต้องเปิด แต่เปลี่ยนจากการให้โควตาการเปิดตลาดเป็นการเก็บภาษีแทน กรณีนี้เป็นสิ่งที่เราจะได้ตอบแทนอย่างแน่นอนซึ่งสินค้าเกษตรอื่น ๆ ก็จะมีตลาดมากขึ้น

- สำหรับการที่เป็นกังวลว่า การพิจารณาคดีต่าง ๆ จะมีความเป็นธรรมบ้างไม่เป็นธรรมบ้างนั้นรัฐบาลมีนโยบายไว้แล้ว โดยในขณะนี้ได้ตั้งหน่วยงานขึ้นในกระทรวงยุติธรรมเป็นแผนกที่ดูแลเกี่ยวกับคดีด้านทรัพย์สินทางปัญญาโดยเฉพาะ ซึ่งต่อไปจะพัฒนาให้เป็นศาลที่ดูแลเรื่องทรัพย์สินทางปัญญาต่อไป

มติที่ประชุม

ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ด้วยคะแนนเสียงข้างมาก และให้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญ จำนวน ๓๑ คน เพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้ โดยกำหนดให้เสนอคำแปรญัตติภายใน ๗ วัน

คณะกรรมการวิสามัญ ประกอบด้วย

๑. ร้อยโท กุเทพ ไสกระจำนง	๒. นายแก้ว บัวสุวรรณ
*๓. นายคณิน บุญสุวรรณ	๔. นายจักรพันธ์ ยมจินดา
๕. นายจาดูรนต์ ฉายแสง	*๖. นายจรินทร์ ลักษณวิศิษฏ์
๗. นายเจริญ คันธวงศ์	๘. นายเฉลิมชัย อุฬารกุล
๙. นายณรงค์ นุ่นทอง	๑๐. นายทวี สุระบาล
๑๑. นายบุญทรง วงศ์กวี	๑๒. นายประพันธ์ หุตะสิงห์
*๑๓. นายประยูร เวชชประสิทธิ์	๑๔. นายปรีชา สุวรรณทัต
๑๕. นายพิเชษฐ พันธุ์วิชาติกุล	๑๖. นางสาวพิศวาท สุนทรพันธ์
๑๗. นายพลสวัสดิ์ โทตระไวศยะ	*๑๘. นายยรรยง พวงราช
*๑๙. นายรองพล เจริญพันธ์	๒๐. นายรัชชัย ศรีลาภ

* หมายถึง กรรมการในสัดส่วนของรัฐบาล

"ลิขสิทธิ์" หมายความว่า สิทธิแต่ผู้เดียวที่จะทำการใด ๆ ตามพระราชบัญญัตินี้ เกี่ยวกับงานที่ผู้สร้างสรรค์ได้ทำขึ้น

"วรรณกรรม" หมายความว่า งานนิพนธ์ที่ทำขึ้นทุกชนิด เช่น หนังสือ จุลสาร สิ่งเขียน สิ่งพิมพ์ ปาฐกถา เทศนา คำปราศรัย สุนทรพจน์ *สิ่งพิมพ์พิเศษ* *มหัศจรรย์พิเศษ* ๆ และให้หมายความรวมถึงโปรแกรมคอมพิวเตอร์ด้วย

"โปรแกรมคอมพิวเตอร์" หมายความว่า คำสั่ง หรือชุดคำสั่งหรือ สิ่งอื่นใดที่นำไปใช้กับเครื่องคอมพิวเตอร์ เพื่อให้เครื่องคอมพิวเตอร์ทำงานหรือเพื่อให้ ได้รับผลอย่างหนึ่งอย่างใด ทั้งนี้ ไม่ว่าจะ เป็นภาษาโปรแกรมคอมพิวเตอร์ในลักษณะใด

"นาฏกรรม" หมายความว่า งานเกี่ยวกับการรำ การเต้น การทำท่า หรือ การแสดงที่ประกอบขึ้นเป็นเรื่องราว และให้หมายความรวมถึงการแสดงโดยวิธีใด ๆ

"ศิลปกรรม" หมายความว่า งานอันมีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใด หรือ หลายอย่าง ดังต่อไปนี้

(๑) งานจิตรกรรม ได้แก่งานสร้างสรรค์รูปทรงที่ประกอบด้วยเส้น แสง สี หรือสิ่งอื่น อย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างรวมกัน ลงบนวัสดุอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่าง

(๒) งานประติมากรรม ได้แก่งานสร้างสรรค์รูปทรงที่เกี่ยวกับปริมาณ ที่สัมผัสและจับต้องได้

(๓) งานภาพพิมพ์ ได้แก่งานสร้างสรรค์ภาพด้วยกรรมวิธีทางการพิมพ์ และหมายความรวมถึงแม่พิมพ์หรือแบบพิมพ์ที่ใช้ในการพิมพ์ด้วย

(๔) งานสถาปัตยกรรม ได้แก่งานออกแบบอาคารหรือสิ่งปลูกสร้าง งานออกแบบตกแต่งภายในหรือภายนอก ตลอดจนบริเวณของอาคารหรือสิ่งปลูกสร้างหรือ การสร้างสรรค์หุ่นจำลองของอาคารหรือสิ่งปลูกสร้าง

(๕) งานภาพถ่าย ได้แก่งานสร้างสรรค์ภาพที่เกิดจากการใช้เครื่องมือ บันทึกภาพโดยให้แสงผ่านเลนส์ไปยังฟิล์มหรือกระจก และล้างด้วยน้ำยาซึ่งมีสูตรเฉพาะ หรือด้วยกรรมวิธีใด ๆ อันทำให้เกิดภาพขึ้น หรือการบันทึกภาพโดยเครื่องมือหรือวิธีการ อื่น

(๖) งานภาพประกอบ แผนที่ โครงสร้าง ภาพร่าง หรืองานสร้างสรรค์ รูปทรงสามมิติอันเกี่ยวกับภูมิศาสตร์ ภูมิประเทศ หรือวิทยาศาสตร์

(๗) งานศิลปประยุกต์ ได้แก่งานที่นำเอางานตาม (๑) ถึง (๖) อย่างใด อย่างหนึ่งหรือหลายอย่างรวมกันไปใช้ประโยชน์อย่างอื่น นอกเหนือจากการชื่นชมในคุณค่า

ทำสำเนา ทำแม่พิมพ์ บันทึกเสียง บันทึกภาพ หรือบันทึกเสียงและภาพ จากต้นฉบับ จากสำเนา หรือจากการโฆษณาในส่วนอันเป็นสาระสำคัญ ทั้งนี้ ไม่ว่าทั้งหมดหรือ บางส่วน สำหรับในส่วนที่เกี่ยวกับโปรแกรมคอมพิวเตอร์ให้หมายความถึง คัดลอก หรือทำสำเนาโปรแกรมคอมพิวเตอร์จากสื่อบันทึกใด ไม่ว่าด้วยวิธีใด ๆ ในส่วนอันเป็น สาระสำคัญโดยไม่มีลักษณะเป็นการจัดทำงานชิ้นใหม่ ทั้งนี้ ไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน

"ตัดแปลง" หมายความว่า ทำซ้ำโดยเปลี่ยนรูปใหม่ ปรับปรุงแก้ไข เพิ่มเติม หรือจำลองงานต้นฉบับในส่วนอันเป็นสาระสำคัญโดยไม่มีลักษณะเป็นการ จัดทำงานชิ้นใหม่ ทั้งนี้ ไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน

(๑) ในส่วนที่เกี่ยวกับวรรณกรรม ให้หมายความรวมถึง แปลวรรณกรรม เปลี่ยนรูปวรรณกรรมหรือรวบรวมวรรณกรรมโดยคัดเลือกและจัดลำดับใหม่

(๒) ในส่วนที่เกี่ยวกับโปรแกรมคอมพิวเตอร์ ให้หมายความรวมถึง ทำซ้ำโดย เปลี่ยนรูปใหม่ ปรับปรุง แก้ไขเพิ่มเติมโปรแกรมคอมพิวเตอร์ในส่วนอันเป็นสาระสำคัญ โดยไม่มีลักษณะเป็นการจัดทำชิ้นใหม่

(๓) ในส่วนที่เกี่ยวกับนาฏกรรม ให้หมายความรวมถึง เปลี่ยนงานที่มีใช้นาฏกรรมให้เป็นนาฏกรรม หรือเปลี่ยนนาฏกรรมให้เป็นงานที่มีใช้นาฏกรรม ทั้งนี้ ไม่ว่า ในภาษาเดิมหรือต่างภาษากัน

(๔) ในส่วนที่เกี่ยวกับศิลปกรรม ให้หมายความรวมถึง เปลี่ยนงานที่เป็น รูปสองมิติ หรือสามมิติ ให้เป็นรูปสามมิติหรือสองมิติ หรือทำหุ่นจำลองจากงานต้นฉบับ

(๕) ในส่วนที่เกี่ยวกับดนตรีกรรม ให้หมายความรวมถึง จัดลำดับเรียบเรียง เสียงประสานหรือเปลี่ยนคำร้องหรือทำนองใหม่

"เผยแพร่ต่อสาธารณชน" หมายความว่า ทำให้ปรากฏต่อสาธารณชน โดยการแสดง การบรรราช การสวด การบรรเลง การทำให้ปรากฏด้วยเสียงและ หรือภาพ การก่อสร้าง การจำหน่าย หรือโดยวิธีอื่นใดซึ่งงานที่ได้จัดทำขึ้น

"การโฆษณา" หมายความว่า การนำสำเนาจำลองของงานไม่ว่าในรูปแบบ หรือลักษณะอย่างใดที่สร้างขึ้นโดยความยินยอมของผู้สร้างสรรค์ออกจำหน่าย โดยสำเนา จำลองนั้นมีปรากฏต่อสาธารณชนเป็นจำนวนมากพอสมควรตามสภาพของงานนั้น แต่ทั้งนี้ไม่หมายความรวมถึง การแสดงหรือการทำให้ปรากฏซึ่งนาฏกรรม ดนตรีกรรม หรือภาพยนตร์ การบรรราชหรือการปาฐกถา ซึ่งวรรณกรรม การแพร่เสียงแพร่ภาพ เกี่ยวกับงานใด การนำศิลปกรรมออกแสดงและการก่อสร้างงานสถาปัตยกรรม

"พนักงานเจ้าหน้าที่" หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติ การตามพระราชบัญญัตินี้

(๕) ในส่วนที่เกี่ยวกับดนตรีกรรม ให้หมายความรวมถึง จัดลำดับ เรียบเรียงเสียงประสานหรือเปลี่ยนคำร้องหรือทำนองใหม่”

(๖) ขอแปรญัติติแก้นิยามศัพท์ คำว่า “ตัดแปลง” เป็นดังนี้

“ตัดแปลง” หมายความว่า ทำซ้ำโดยเปลี่ยนรูปใหม่ ปรับปรุงแก้ไข เพิ่มเติม หรือจำลองงานต้นฉบับในส่วนอันเป็นสาระสำคัญโดยไม่มีลักษณะเป็นการจัดทำงานชิ้นใหม่ ทั้งนี้ ไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน

(๑) ในส่วนที่เกี่ยวกับวรรณกรรม ให้หมายความรวมถึง แปลวรรณกรรม เปลี่ยนรูปวรรณกรรมหรือรวบรวมวรรณกรรมโดยคัดเลือกและจัดลำดับใหม่

(๒) ในส่วนที่เกี่ยวกับโปรแกรมคอมพิวเตอร์ ให้หมายความรวมถึง ทำซ้ำโดยเปลี่ยนรูปใหม่ ปรับปรุง แก้ไขเพิ่มเติม โปรแกรมคอมพิวเตอร์ในส่วนอันเป็น สาระสำคัญของ โดยไม่มีลักษณะเป็นการจัดทำชิ้นใหม่

(๓) ในส่วนที่เกี่ยวกับนาฏกรรม ให้หมายความรวมถึง เปลี่ยนงานที่มีใช้นาฏกรรม ให้เป็นนาฏกรรม หรือเปลี่ยนนาฏกรรม ให้เป็นงานที่มีใช้นาฏกรรม ทั้งนี้ ไม่ว่าในภาษาเดิมหรือต่างภาษากัน

(๔) ในส่วนที่เกี่ยวกับศิลปกรรม ให้หมายความรวมถึง เปลี่ยนงานที่เป็นรูปสองมิติ หรือสามมิติ ให้เป็นรูปสามมิติหรือสองมิติ หรือทำหุ่นจำลองจากงานต้นฉบับ

(๕) ในส่วนที่เกี่ยวกับดนตรีกรรม ให้หมายความรวมถึง จัดลำดับ เรียบเรียงเสียงประสานหรือเปลี่ยนคำร้องหรือทำนองใหม่”

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรผู้สงวนคำแปรญัตติและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่มีได้สงวนคำแปรญัตติอภิปรายแสดงเหตุผล สรุปได้ว่า

- ปัจจุบันโปรแกรมคอมพิวเตอร์มีประโยชน์อย่างมากต่อชีวิตประจำวันในธุรกิจทุกสาขาอาชีพ การให้ความคุ้มครองเราต้องมีพันธะ คือ ไม่สามารถดัดแปลงได้ ทั้ง ๆ ที่ลักษณะของโปรแกรมคอมพิวเตอร์เมื่อได้ประยุกต์ใช้กับงานเฉพาะด้านแล้ว จะเปลี่ยนรูปแบบไปจนกระทั่งไม่เหลือรูปแบบเดิม เช่น เปลี่ยนจากภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย เป็นต้น และในกรณีดังกล่าวน่าจะสามารถนำไปใช้ได้อย่างถูกต้องแล้ว การที่กฎหมายลิขสิทธิ์นี้ห้ามดัดแปลง ซึ่งหมายถึงทำซ้ำโดยเปลี่ยนรูปแบบ ปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วนโดยกำหนดโทษไว้ค่อนข้างสูง จะทำให้ราคาของโปรแกรมคอมพิวเตอร์สูงขึ้นอันจะส่งผลต่อไปในราคาของงาน ซึ่งต้องใช้ประโยชน์จากโปรแกรมคอมพิวเตอร์เหล่านั้น และอาจจะทำให้การพัฒนาประเทศชะงักหรือล่าช้าได้

- ประเทศไทยนำคอมพิวเตอร์มาใช้งานเป็นเวลาสิบปี โดยได้ทำการพัฒนาโปรแกรมคอมพิวเตอร์เพื่อใช้งานในแต่ละด้าน โดยอาศัยหลักการเดิมจากต่างประเทศเกือบทั้งสิ้น การที่กฎหมายฉบับนี้มีผลบังคับย้อนหลังโดยห้ามมิให้ดัดแปลง จะมีผลให้ผู้ที่ใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ทั้งหลายเป็นผู้ละเมิดลิขสิทธิ์หรือไม่อย่างไรและจะแก้ไขอย่างไร

- การแก้ไขถ้อยคำในบทนิยามเกี่ยวกับ วรรณกรรม โสตทัศนวัสดุ ภาพยนตร์ของคณะกรรมการสิทธิการจากร่างเดิมที่สภาผู้แทนราษฎรรับหลักการ จะทำให้ครอบคลุมถึงงานสร้างสรรค์ที่เกิดขึ้นใหม่ในอนาคตได้จริง แต่ทำให้คนเสียเปรียบมากขึ้น เพราะต้องขยายความคุ้มครองให้สิ่งที่คิดค้นใหม่โดยอัตโนมัติ ถ้าไม่กำหนดไว้ น่าจะดีกว่า เพราะสามารถใช้เป็นข้อต่อรองได้ คณะกรรมการควรคำนึงถึงประโยชน์ของคนไทยมากกว่าการพัฒนากฎหมายให้ทันสมัย ดังนั้นจึงเห็นควรให้คงไว้ตามร่างเดิมที่สภาผู้แทนราษฎรรับหลักการ

- การดำเนินการจับกุมเพลงตามกฎหมายลิขสิทธิ์ ทำให้เพลงมีราคาสูงขึ้น

กรรมวิธีการชี้แจงว่า

- คณะกรรมการพิจารณาแล้วเห็นควรให้บัญญัติ คำว่า "โปรแกรมคอมพิวเตอร์" ไว้เนื่องจาก ๑. ให้เป็นตามหลักสากล และข้อตกลง GATT ได้กำหนดไว้ชัดเจนให้บัญญัติคุ้มครองโปรแกรมคอมพิวเตอร์ไว้ในกฎหมายลิขสิทธิ์

๒. กฎหมายฉบับปัจจุบันก็ระบุให้ความคุ้มครอง "โปรแกรมคอมพิวเตอร์" อยู่แล้ว ซึ่งคณะกรรมการกฤษฎีกาได้ตีความให้อยู่ในงานวิทยาศาสตร์

- กรณีที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกังวลว่าจะดัดแปลงพัฒนาโปรแกรมคอมพิวเตอร์ไม่ได้นั้น คณะกรรมการได้ตระหนักเสมอโดยบัญญัติข้อยกเว้นไว้ในมาตรา ๓๔ ถึง ๔ ประการ เช่น (๑) กรณีถ้านำไปศึกษาหรือวิจัย ไม่ถือว่าเป็นผิดกฎหมาย ทำให้นักศึกษาสามารถนำมาผลิตโปรแกรมใหม่ ๆ มาใช้ได้ (๒) ถ้าดัดแปลงหรือสำเนาไว้ใช้ประโยชน์ เป็นต้น สำหรับโปรแกรมคอมพิวเตอร์ที่ใช้อยู่จะสามารถใช้ต่อไปได้ เพราะชื่อถูกต้อง แต่ห้ามไปดัดแปลง ทำซ้ำ เว้นแต่จะทำตามข้อยกเว้น ๔ ประการ

- เหตุที่แก้ไขพินัยม คำว่า "สไลด์ทัศนวิสัย" โดยตัด "สิ่งบันทึกเสียง" ออกไปเพื่อแยกออกให้ชัดเจน และที่ได้ตัดคำว่า "แถบบันทึกภาพ หรือสิ่งอื่นใดซึ่งบันทึกเสียงและภาพไว้" โดยบัญญัติคำว่า "งานอันประกอบด้วยลำดับของภาพโดยบันทึกลงในวัสดุไม่ว่าจะมีลักษณะอย่างไร" ไว้แทนนั้นก็เพื่อที่จะให้ครอบคลุมถึงสไลด์มัลติวิชั่น (SLIDE MULTIVISION) ด้วย

- กรณีเทพเพลงราคาสูงชิ้นนั้นได้สำรวจแล้วปรากฏว่า เทปถูกกฎหมายจะมีราคาถูกลง แต่สำหรับเทพผิดกฎหมายย่อมถูกกว่าเป็นธรรมดา ซึ่งรัฐบาลได้ให้ความสำคัญในกรณีนี้ และได้กำหนดให้เทพเพลงเป็นสินค้าควบคุมแล้ว

ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการ ด้วยคะแนนเสียงข้างมาก

มาตรา ๕

ไม่มีการแก้ไข

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปราย

หมวด ๑ ลิขสิทธิ์

ไม่มีการแก้ไข

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปราย

ส่วนที่ ๑ งานอันมีลิขสิทธิ์

ไม่มีการแก้ไข

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปราย

มาตรา ๖

มีการแก้ไข

มาตรา ๖ งานอันมีลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัตินี้ ได้แก่งานสร้างสรรค์ ประเภทวรรณกรรม นาฏกรรม ศิลปกรรม ดนตรีกรรม สไลด์ทัศนวิสัย ภาพยนตร์ สิ่งบันทึกเสียง งานแพร่เสียงแพร่ภาพ หรืองานอื่นใดในแผนกวรรณคดี แผนกวิทยาศาสตร์ หรือ แผนกศิลปะ ของผู้สร้างสรรค์ ไม่ว่างานดังกล่าวจะแสดงออกโดยวิธีหรือรูปแบบของใด การคุ้มครองลิขสิทธิ์ไม่คลุมถึงความคิด หรือขั้นตอน กรรมวิธีหรือระบบ หรือวิธีใช้หรือทำงาน หรือแนวความคิด หลักการ การค้นพบ หรือทฤษฎีทางวิทยาศาสตร์หรือ คณิตศาสตร์

มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปราย สรุปได้ว่า

งานวรรณกรรมไม่ควรมีความหมายรวมถึงโปรแกรมคอมพิวเตอร์ และไม่ควรมบัญญัติเพิ่มเติม "สิ่งบันทึกเสียง" ไว้ในมาตรานี้ด้วย เพราะเป็นการริรถอนสิทธิของคนไทยและเพิ่มสิทธิให้แก่คนต่างชาติมากขึ้น แม้จะบัญญัติข้อยกเว้นไว้ในมาตรา ๓๔ ก็จะไม่มีความหมายมากนัก

กรรมวิธีการชี้แจงว่า

(๑) เหตุที่ต้องเพิ่ม "สิ่งบันทึกเสียง" ไว้ในมาตรานี้ เนื่องจากเดิมได้บัญญัติส่วนนี้ไว้ในงานโสตทัศนวัสดุ แต่จำเป็นต้องแยกออกมาเพื่อจัดประเภทงานให้ชัดเจนโดยให้งานโสตทัศนวัสดุมุ่งเน้นที่ตัวภาพคือ วีดีโอสำหรับสิ่งบันทึกเสียงมุ่งเน้นที่ตัวเสียงคือ เทปเพลง จึงไม่ได้เป็นการขยายกรอบความคุ้มครองแต่อย่างใด

(๒) เกือบทุกประเทศในโลกถือว่า โปรแกรมคอมพิวเตอร์เป็นงานวรรณกรรม เพราะเป็นการเรียบเรียงถ้อยคำภาษาทางความคิดออกมาเป็นสัญลักษณ์เหมือนวรรณกรรมประเภทอื่น ๆ

คณะกรรมการชุดนี้คำนึงถึงประโยชน์ของประเทศมาโดยตลอด อีกทั้งอยากให้เข้าใจด้วยว่า สิ่งบันทึกเสียงของคนไทยกำลังถูกลอกเลียนจากต่างประเทศมากขึ้น ไม่ใช่คนไทยไปลอกเลียนเขาเท่านั้น จึงต้องคุ้มครองประโยชน์ของคนไทยที่ประกอบการโดยสุจริตด้วย

ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยการแก้ไขของคณะกรรมการด้วยคะแนนเสียงข้างมาก

มาตรา ๗

ไม่มีการแก้ไข

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปราย

ส่วนที่ ๒ การได้มาซึ่งลิขสิทธิ์

ไม่มีการแก้ไข

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปราย

มาตรา ๘

ไม่มีการแก้ไข

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปราย

มาตรา ๙

ไม่มีการแก้ไข

มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรขอสงวนคำแปรญัตติแก้ไขความในมาตรา ๙ เป็นดังนี้

"งานที่ผู้สร้างสรรค์ได้สร้างสรรค์ขึ้นในฐานะพนักงานหรือลูกจ้าง ถ้ามิได้ทำเป็นหนังสือตกลงกันไว้เป็นอย่างอื่น ให้ลิขสิทธิ์ในงานนั้นเป็นของผู้สร้างสรรค์ ~~แต่ลิขสิทธิ์นั้นจะสงวนให้เจ้าของลิขสิทธิ์~~ ~~หรือเจ้าของสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา~~ ~~ที่มิใช่เจ้าของลิขสิทธิ์แต่อย่างใด~~"

โดยให้เหตุผลว่า หลักของการจ้างทำของมีบัญญัติไว้ในประมวลกฎหมายแพ่งอย่างชัดเจนแล้ว จึงไม่ควรบัญญัติไว้อีก

ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นควรให้คงไว้ตามร่างเดิมด้วยคะแนนเสียงข้างมาก

มาตรา ๑๐

ไม่มีการแก้ไข

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปราย

มาตรา ๑๑

ไม่มีการแก้ไข

มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรขอสงวนคำแปรญัตติโดยให้ตัดมาตรานี้ออกทั้งหมด
ผู้แปรญัตติไม่ชี้แจง คำแปรญัตติจึงตกไป

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปราย

มาตรา ๑๒

ไม่มีการแก้ไข

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปราย

มาตรา ๑๓

ไม่มีการแก้ไข

มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรขอสงวนคำแปรญัตติแก้ไขความในมาตรา ๑๓ เป็นดังนี้

“ให้นำมาตรา ๘ มาตรา ๙ และมาตรา ๑๐
มาใช้บังคับแก่การมีลิขสิทธิ์ ตามมาตรา ๒๒ หรือมาตรา ๑๒
โดยอนุโลม”

ผู้แปรญัตติไม่ชี้แจง คำแปรญัตติจึงตกไป

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปราย

มาตรา ๑๔

มีการแก้ไข

มาตรา ๑๔ กระทบวง ทบวง กรม หรือหน่วยงานอื่นใดของรัฐหรือ
ของท้องถิ่นย่อมมีลิขสิทธิ์ในงานที่ได้สร้างสรรค์ขึ้นโดยการจ้างหรือตามคำสั่งหรือ
ในความควบคุมของตน เว้นแต่จะได้ตกลงกันไว้เป็นอย่างอื่นเป็นลายลักษณ์อักษร

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปราย

ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการสิทธิการ

ส่วนที่ ๓ การคุ้มครองลิขสิทธิ์
ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปราย

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๕

มีการแก้ไข

มาตรา ๑๕ ภายหลังบังคับมาตรา ๙ มาตรา ๑๐ และมาตรา ๑๔
เจ้าของลิขสิทธิ์ย่อมมีสิทธิแต่ผู้เดียวดังต่อไปนี้

- (๑) ทำซ้ำหรือดัดแปลง
- (๒) เผยแพร่ต่อสาธารณชน
- (๓) ให้เช่าต้นฉบับหรือสำเนางานโปรแกรมคอมพิวเตอร์ วัสดุ
ทัศนภาพยนตร์ และสิ่งบันทึกเสียง
- (๔) ให้ประโยชน์อันเกิดจากลิขสิทธิ์แก่ผู้อื่น
- (๕) อนุญาตให้ผู้อื่นใช้สิทธิตาม (๑) (๒) หรือ (๓) โดยจะกำหนด
เงื่อนไขอย่างใดหรือไม่ก็ได้ แต่เงื่อนไขดังกล่าวจะกำหนดในลักษณะที่เป็นการจำกัด
การแข่งขันโดยไม่เป็นธรรมไม่ได้

การพิจารณาว่าเงื่อนไขตามวรรคหนึ่ง (๕) จะเป็นการจำกัดการแข่งขัน
โดยไม่เป็นธรรมหรือไม่ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปราย

ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการสิทธิการ

มาตรา ๑๖

ไม่มีการแก้ไข

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปราย

มาตรา ๑๗

มีการแก้ไข

มาตรา ๑๗ ลิขสิทธิ์นั้นยอมโอนให้แก่กันได้

การโอนลิขสิทธิ์ให้แก่บุคคลอื่น เจ้าของลิขสิทธิ์จะโอนให้ทั้งหมดหรือแต่บางส่วน
และจะโอนให้โดยมีกำหนดเวลาหรือตลอดอายุแห่งการคุ้มครองลิขสิทธิ์ก็ได้

การโอนลิขสิทธิ์โดยทางอื่นนอกจากทางมรดกต้องทำเป็นหนังสือลงลายมือชื่อผู้โอน
และผู้รับโอน ถ้าไม่ได้กำหนดระยะเวลาไว้ในสัญญาโอน ให้ถือว่าเป็นการโอนมีกำหนดระยะเวลา
เวลาสิบปี

บุคคลที่เข้ามามีผลรวมนิติสิทธิ์ในทรัพย์สินบุคคลอื่น ผู้มีทรัพย์สินมีสิทธิที่จะ
แสดงว่าตนเป็นผู้มีทรัพย์สินดังกล่าว และมีสิทธิที่จะห้ามมิให้ผู้รับโอนสิทธิ
ตัดแปลงหรือทำนิติกรรมอื่นใดแก่ทรัพย์สินนั้นจนกว่าจะถึงแก่ความตาย
ของผู้นั้น และมีสิทธิที่จะฟ้องร้องบังคับตามสิทธิดังกล่าวได้ตลอดอายุแห่งการคุ้มครอง
สิทธิ ทั้งนี้ เว้นแต่จะ
ได้แสดงตัวว่าเป็นข้อยกเว้น

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปราย

ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการกิจการ

มาตรา ๑๗ ทวิ คณะกรรมการกิจการเพิ่มขึ้นใหม่

มาตรา ๑๗ ทวิ ผู้สร้างสรรค์งานอันมีลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัตินี้มีสิทธิที่จะ
แสดงว่าตนเป็นผู้สร้างสรรค์งานดังกล่าว และมีสิทธิที่จะห้ามมิให้ผู้รับโอนลิขสิทธิ์
หรือบุคคลอื่นใดบิดเบือน ตัดทอน ตัดแปลงหรือทำโดยประการอื่นใดแก่งานนั้นจนเกิด
ความเสียหายต่อชื่อเสียง หรือเกียรติคุณของผู้สร้างสรรค์ และเมื่อผู้สร้างสรรค์ถึงแก่ความตาย
ทายาทของผู้สร้างสรรค์มีสิทธิที่จะฟ้องร้องบังคับตามสิทธิดังกล่าวได้ตลอดอายุแห่งการคุ้มครอง
ลิขสิทธิ์ ทั้งนี้ เว้นแต่จะได้ตกลงกันไว้เป็นอย่างอื่นเป็นลายลักษณ์อักษร

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปราย

ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการเพิ่มขึ้นใหม่ของคณะกรรมการกิจการ

ส่วนที่ ๔ อายุแห่งการคุ้มครองลิขสิทธิ์ ไม่มีการแก้ไข

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปราย

มาตรา ๑๘ ไม่มีการแก้ไข

มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรขอสงวนคำแปรญัตติในมาตรา ๑๘ ดังนี้

(๑) ขอแปรญัตติแก้ไขความในมาตรา ๑๘ เป็นดังนี้

"ภายใต้บังคับมาตรา ๒๐ และมาตรา ๒๑ ลิขสิทธิ์
ตามพระราชบัญญัตินี้ให้มียุทธผลอายุของผู้สร้างสรรค์ และมีอยู่ต่อไป
อีกเป็นเวลาห้าสิบปีนับแต่ผู้สร้างสรรค์ถึงแก่ความตาย

ในกรณีที่มีผู้สร้างสรรค์ร่วม ลิขสิทธิ์ในงานดังกล่าวให้มี
ยุทธผลอายุของผู้สร้างสรรค์ร่วม และมีอยู่ต่อไปอีกเป็นเวลาห้าสิบปี
นับแต่ผู้สร้างสรรค์ร่วมคนสุดท้ายถึงแก่ความตาย

ถ้าผู้สร้างสรรค์หรือผู้สร้างสรรค์ร่วมทุกคนถึงแก่ความ
ตายก่อนที่ได้มีการโฆษณางานนั้น ให้ลิขสิทธิ์ดังกล่าวมีอยู่เป็นเวลา
ห้าสิบปีนับแต่ได้มีการโฆษณาเป็นครั้งแรก

ในกรณีที่ผู้สร้างสรรค์เป็นนิติบุคคล ให้ลิขสิทธิ์มีอยู่เป็น
เวลาห้าสิบปีนับแต่ผู้สร้างสรรค์ได้สร้างสรรค์ขึ้น แต่ถ้าได้มีการ
โฆษณางานนั้นในระหว่างระยะเวลาดังกล่าว ให้ลิขสิทธิ์มีอยู่ต่อไป
อีกเป็นเวลาห้าสิบปีนับแต่ได้มีการโฆษณาเป็นครั้งแรก"

(๒) ขอแปรญัติแก้ไขความในมาตรา ๑๘ เป็นดังนี้

"ภายใต้บังคับมาตรา ๒๐ และมาตรา ๒๑ ลิขสิทธิ์
ตามพระราชบัญญัตินี้ให้มียุทธผลอายุของผู้สร้างสรรค์ และมีอยู่ต่อไป
อีกเป็นเวลาห้าสิบห้าปี นับแต่ผู้สร้างสรรค์ถึงแก่ความตาย

ในกรณีที่มีผู้สร้างสรรค์ร่วม ลิขสิทธิ์ในงานดังกล่าวให้มี
ยุทธผลอายุของผู้สร้างสรรค์ร่วม และมีอยู่ต่อไปอีกเป็นเวลา
ห้าสิบห้าปี นับแต่ผู้สร้างสรรค์ร่วมคนสุดท้ายถึงแก่ความตาย

ถ้าผู้สร้างสรรค์หรือผู้สร้างสรรค์ร่วมทุกคนถึงแก่ความ
ตายก่อนที่ได้มีการโฆษณางานนั้น ให้ลิขสิทธิ์ดังกล่าวมีอยู่เป็นเวลา
ห้าสิบห้าปีนับแต่ได้มีการโฆษณาเป็นครั้งแรก

ในกรณีที่ผู้สร้างสรรค์เป็นนิติบุคคล ให้ลิขสิทธิ์มีอยู่เป็น
เวลาห้าสิบห้าปีนับแต่ผู้สร้างสรรค์ได้สร้างสรรค์ขึ้น แต่ถ้าได้มีการ
โฆษณางานนั้นในระหว่างระยะเวลาดังกล่าว ให้ลิขสิทธิ์มีอยู่ต่อไป
อีกเป็นเวลาห้าสิบห้าปีนับแต่ได้มีการโฆษณาเป็นครั้งแรก"

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรผู้สงวนคำแปรญัตติอภิปรายแสดงเหตุผลว่า

โดยหลักกฎหมายทั่วไปอายุความสูงสุดคือ ๑๐ ปี เหตุใดจึงต้องให้ความคุ้มครองลิขสิทธิ์ที่กำหนด ๕๐ ปีด้วย

กรรมวิธีการชี้แจงว่า

การให้ความคุ้มครองตลอดอายุของผู้สร้างสรรค์ และมีอยู่ต่อไปอีกห้าสิบปีนั้น เนื่องจากเหตุผลที่ว่า

๑. หลักสากลซึ่งกำหนดโดยอนุสัญญากรุงเบอร์ลินได้รับรองไว้ และภาคีอนุสัญญา GATT ก็ให้การรับรองตามนี้ด้วย

๒. ถ้าระยะเวลาการคุ้มครองน้อย จะทำให้ต้นทุนการคิดค้นสร้างสรรค์งานได้ และเมื่อเขาใช้สมองคิดค้นก็ควรได้รับความคุ้มครองตามสมควร

ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นควรให้คงไว้ตามร่างเดิม ด้วยคะแนนเสียงข้างมาก

มาตรา ๑๙ ไม่มีการแก้ไข
ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปราย

มาตรา ๒๐ มีการแก้ไข

มาตรา ๒๐ ลิขสิทธิ์ในงานภาพถ่าย ทัศนศิลป์ ภาพยนตร์ สิ่งบันทึกเสียง หรืองานแพร่เสียงแพร่ภาพให้มีอยู่เป็นเวลาห้าสิบปีนับแต่ได้สร้างสรรค์งานนั้นขึ้น แต่ถ้าได้มีการโฆษณางานนั้นในระหว่างระยะเวลาดังกล่าว ให้ลิขสิทธิ์มีอยู่เป็นเวลาห้าสิบปี นับแต่ได้มีการโฆษณาเป็นครั้งแรก

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปราย

ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการ

มาตรา ๒๑ ไม่มีการแก้ไข
มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรขอสงวนคำแปรญัตติแก้ไขความในมาตรา ๒๑ เป็นดังนี้

"ลิขสิทธิ์ในงานศิลปประยุกต์ให้มีอยู่เป็นเวลาห้าสิบปี นับแต่ได้สร้างสรรค์งานนั้นขึ้น แต่ตัดตัวอักษรวิเศษและเครื่องหมายพิเศษ xxxxxxxx ตัวอักษรวิเศษที่มีอยู่ขึ้นมารวมขึ้นให้ขึ้นนับแต่ตัวอักษรวิเศษขึ้นครั้งเดียว"

* ประเทศไทยเป็นภาคีอนุสัญญากรุงเบอร์ลิน ๒ ฉบับ คือ ฉบับ Berlin Act ค.ศ. ๑๙๐๘ ซึ่งสำเร็จโดย Berne Additional Protocol ค.ศ. ๑๙๑๔ โดยได้ทำข้อสงวนขอใช้บทมาตราของฉบับ Berne Convention ค.ศ. ๑๙๘๖ และ/หรือ PARIS ACT ค.ศ. ๑๙๘๖ แทน รวม ๖ ข้อ

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรผู้สงวนคำแปรญัตติอภิปรายแสดงเหตุผลว่า

ระยะเวลา ๒๕ ปี ของอายุการคุ้มครองลิขสิทธิ์น่าจะเพียงพอแล้ว แต่การที่มาเริ่มการคุ้มครองใหม่อีก ๒๕ ปี รวมเป็น ๕๐ ปีนั้น ไม่สมควรเพราะหลักกฎหมายทั่วไปไม่มีการยืดอายุบุคคลออกไป

กรรมาธิการชี้แจงว่า

ครั้งแรกที่ประเทศไทยเป็นภาคีอนุสัญญากรุงเบอร์น์ได้สงวนความคุ้มครองส่วนนี้ไว้ แต่ในปี พ.ศ.๒๕๒๑ ต้องสละความคุ้มครองส่วนนี้ไปเนื่องจากมีความจำเป็นต้องรักษาผลประโยชน์ของคนไทยในงานศิลปประยุกต์ ซึ่งเป็นงานศิลปะที่มีลักษณะสำคัญทางการค้ามากที่สุด ด้วยการขยายเวลาการคุ้มครองให้นานที่สุด เพื่อให้คนไทยได้ประโยชน์มากที่สุดและเป็นไปตามมาตรฐานอนุสัญญากรุงเบอร์น์ฉบับแก้ไขด้วย ซึ่งวงการค้าศิลปกรรมของไทยสนับสนุนเพราะเป็นการสละความคุ้มครองเพื่อให้ต่างชาติคุ้มครองนั่นเอง

เมื่อกรรมาธิการชี้แจงแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ

ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นควรให้คงไว้ตามร่างเดิม

มาตรา ๒๒

ไม่มีการแก้ไข

มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรขอสงวนคำแปรญัตติแก้ไขความในมาตรา ๒๒ เป็นดังนี้

"ลิขสิทธิ์ในงานที่ได้สร้างสรรค์ขึ้นโดยการจ้างหรือตามคำสั่ง หรือในความควบคุมตามมาตรา ๑๔ ให้มีอยู่เป็นเวลาห้าสิบปีนับแต่ได้สร้างสรรค์งานนั้นขึ้น ~~แต่ถ้าผู้สร้างสรรค์ผลงานนั้น~~ ~~จนกระทั่งถึงวันสิ้นชีพิตักษัย~~ ~~หรือผู้รับโอนลิขสิทธิ์มีอยู่ครบห้าสิบปี~~ ~~นับแต่ผู้สร้างสรรค์ผลงานนั้นถึงวันสิ้นชีพิตักษัย"~~

ผู้แปรญัตติไม่ชี้แจง คำแปรญัตติจึงตกไป

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปราย

มาตรา ๒๓

ไม่มีการแก้ไข

มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรขอสงวนคำแปรญัตติโดยให้ตัดความในมาตรานี้ออกทั้งหมด ผู้แปรญัตติไม่ชี้แจง คำแปรญัตติจึงตกไป

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปราย

มาตรา ๒๕, ๒๕

ไม่มีการแก้ไข

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปราย

ส่วนที่ ๔ การละเมิดลิขสิทธิ์

ไม่มีการแก้ไข

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปราย

มาตรา ๒๖

ไม่มีการแก้ไข

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปราย

มาตรา ๒๗

มีการแก้ไข

มาตรา ๒๗ การกระทำอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้แก่โสตทัศนวัสดุ
หรือภาพยนตร์ หรือสิ่งบันทึกเสียง อันมีลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัตินี้โดยไม่ได้รับอนุญาต
ตามมาตรา ๑๕ (๔) ทั้งนี้ ไม่ว่าในส่วนที่เป็นเสียงและหรือภาพ ให้ถือว่าเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์

- (๑) ทำซ้ำหรือดัดแปลง
- (๒) เผยแพร่ต่อสาธารณชน
- (๓) ให้เช่าต้นฉบับหรือสำเนางานดังกล่าว

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปราย

ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการสิทธิการ

มาตรา ๒๘

มีการแก้ไข

มาตรา ๒๘ การกระทำอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้แก่งานแพร่เสียง
แพร่ภาพอันมีลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัตินี้โดยไม่ได้รับอนุญาตตามมาตรา ๑๕ (๔) ให้ถือว่าเป็น
เป็นการละเมิดลิขสิทธิ์

- (๑) จัดทำโสตทัศนวัสดุ ภาพยนตร์ สิ่งบันทึกเสียง หรืองานแพร่เสียงแพร่ภาพ
ทั้งนี้ ไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน
- (๒) แพร่เสียงแพร่ภาพซ้ำ ทั้งนี้ ไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน
- (๓) จัดให้ประชาชนฟังและหรือชมงานแพร่เสียงแพร่ภาพ โดยเรียก
เก็บเงินหรือผลประโยชน์อย่างอื่นในทางการค้า

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปราย

ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการธิการ

มาตรา ๒๙

ไม่มีการแก้ไข

มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรขอสงวนคำแปรญัตติ ให้ตัดความในมาตรานี้ออกทั้งหมด

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรผู้สงวนคำแปรญัตติอภิปรายแสดงเหตุผลว่า

การให้ความคุ้มครองแก่โปรแกรมคอมพิวเตอร์ในมาตรานี้ บัญญัติครอบคลุมไว้กว้างและรัดกุมเกินไป ซึ่งการดัดแปลง การเผยแพร่ต่าง ๆ ตามกฎหมายนี้ ถือเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์ทั้งสิ้น แม้ว่าจะบัญญัติข้อยกเว้นไว้ ๙ ประการ ในมาตรา ๓๔ ก็ตาม แต่ในมาตรานี้ก็ครอบคลุมไว้ทั้งหมด การจะนำไปดัดแปลงใช้กับงานสาขาต่าง ๆ ก็ต้องขออนุญาตจากเจ้าของลิขสิทธิ์ทั้ง ๆ ที่ควรจะต้องเปิดช่องไว้ให้นำไปประยุกต์ใช้ได้ ตามสมควร การให้ความคุ้มครองโดยเคร่งครัดโดยมีบทกำหนดโทษค่อนข้างสูง จะไปขัดขวางต่อการพัฒนาประเทศของเรา และอย่าเห็นความสำคัญของโปรแกรมคอมพิวเตอร์เท่ากับเทปเพลงเป็นอันขาด

กรรมการชี้แจงว่า

ได้เคยคำนึงเหมือนกับท่านสมาชิกฯ แต่หลังจากได้พยายามพิจารณากฎหมายฉบับนี้อย่างรอบคอบ โดยศึกษาจากหลักสากลและความได้เปรียบเสียเปรียบแล้ว เห็นว่า การบัญญัติไว้เช่นนี้จะเป็นประโยชน์ต่อคนไทยและประเทศไทยต่อไป เนื่องจากปัจจุบันคนไทยมีความสามารถในการคิดค้นได้เองแล้ว จึงจำเป็นต้องบัญญัติให้ความคุ้มครองไว้

ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นควรให้คงไว้ตามร่างเดิม ด้วยคะแนนเสียงข้างมาก

มาตรา ๓๐

ไม่มีการแก้ไข

มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรขอสงวนคำแปรญัตติแก้ไขความในมาตรา ๓๐ เป็นดังนี้

"ผู้ใดรู้อยู่แล้วหรือสืบหาได้โดยสุจริตว่างานใดได้ทำขึ้นโดยละเมิดลิขสิทธิ์ของผู้อื่น กระทำอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้ แก่งานนั้นเพื่อหากำไร ให้ถือว่าผู้นั้นกระทำการละเมิดลิขสิทธิ์

(๑) ขาย มีไว้เพื่อขาย เสนอขาย ให้เช่า เสนอให้เช่า ให้เช่าซื้อ หรือเสนอให้เช่าซื้อ

(๒) เผยแพร่ต่อสาธารณชน

(๓) แจกจ่ายในลักษณะที่อาจก่อให้เกิดความเสียหายแก่เจ้าของลิขสิทธิ์

(๔) นำหรือสิ่งเข้ามาในราชอาณาจักร"

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรผู้สงวนคำแปรญัตติอภิปรายแสดงเหตุผลว่า

- การจัดซื้อโปรแกรมคอมพิวเตอร์ ผู้ซื้อจะทราบได้อย่างไรว่าจะเมิดลิขสิทธิ์หรือไม่ ซึ่งปัจจุบันเชื่อว่าโปรแกรมคอมพิวเตอร์ส่วนใหญ่ละเมิดลิขสิทธิ์มาแล้ว และได้นำมาประยุกต์ใช้งานต่อมา ถ้าตรวจสอบกันอย่างจริงจังจะพบว่าไม่มีโปรแกรมฯ ธรรมดา ๆ เท่านั้นที่ถูกกฎหมาย แต่โปรแกรมฯ สำคัญ เช่น ที่ใช้ในงานวิศวกรรมหรือบัญชีต่าง ๆ ผิดกฎหมายเกือบทั้งสิ้น เพราะเราเริ่มใช้กันมาโดยไม่มีการขออนุญาตหรือรับกำกับกฎหมายฉบับนี้ มีผลบังคับใช้จะสร้างความวุ่นวายและมีผู้ได้รับการลงโทษ เพราะมีการละเมิดลิขสิทธิ์มากมาย จึงควรตัดคำว่า "หรือมีเหตุอันควรรู้" ออกไป

- เนื่องจากกฎหมายลิขสิทธิ์มีสภาพบังคับทางอาญา ถ้านำบทบัญญัติในมาตรานี้มาใช้บังคับจะเกิดผลเสียเนื่องจาก

(๑) ระบบกฎหมายไทยยอมรับระบบการกล่าวหา ดังนั้น คำว่า "มีเหตุอันควรรู้" จะทำให้เกิดสภาวะความไม่สมดุลทางจิตใจ เพราะผู้ที่เจอนำงานไปศึกษาหรือเผยแพร่ให้เกิดประโยชน์ จะมั่นใจได้อย่างไรว่าเป็นงานอันถูกกฎหมาย และจะไม่ถูกกล่าวหาให้จำต้องไปดำเนินคดีในศาลให้วุ่นวายได้

(๒) การบังคับใช้กฎหมายอาญาควรเน้นเฉพาะผู้ที่ตั้งใจกระทำความผิดโดย "รู้อยู่แล้ว" เท่านั้น เพราะกฎหมายฉบับนี้ยังใหม่ต่อคนไทย และมีผลบังคับในลักษณะเฉพาะซึ่งคำว่า "มีเหตุอันควรรู้" จะวัดได้อย่างไร เพราะวุฒิภาวะของแต่ละบุคคลไม่เท่ากัน

- ควรบัญญัติกฎหมายให้เปิดช่องทางไว้บ้าง เนื่องจากยังมีความจำเป็นต้องอาศัยการลอกเลียนเพื่อการพัฒนายู่มาก ซึ่งจะมีประโยชน์ในทางวิชาการทางวิทยาศาสตร์ต่อไป สำหรับการที่เราถูกลอกเลียนบ้างก็คงเทียบกันไม่ได้ มีตัวอย่างจากประเทศที่พัฒนาหลายประเทศที่เจริญขึ้นมา เพราะการลอกเลียนเป็นส่วนใหญ่ ดังนั้นควรเปิดช่องไว้เมื่อถึงคราวจำเป็นก็สามารถแก้ไขได้

กรรมาธิการชี้แจงว่า

- โดยทั่วไปผู้ทำธุรกิจขายหรือให้เช่าโปรแกรมคอมพิวเตอร์จะมีพฤติการณ์หลายทางให้ทราบได้ว่าถูกกฎหมายหรือไม่จากช่องทางในการค้าต่าง ๆ ดังนี้

(๑) ลักษณะการขายต้องผ่านตัวแทน จึงต้องมีเครื่องหมายตัวแทนให้ทราบ

(๒) โปรแกรมฯ ถูกกฎหมายมีสัญลักษณ์ตัว C ในวงกลม

(๓) สังเกตจากคู่มือประกอบโปรแกรมฯ ต่าง ๆ

(๔) พิจารณาจากราคาของโปรแกรมฯ ว่าเหมาะสมหรือไม่ เป็นต้น

- ความผิดตามพระราชบัญญัตินี้เป็นความผิดอันยอมความได้ เจ้าหน้าที่ของรัฐจะดำเนินคดีได้เมื่อมีผู้เสียหายร้องทุกข์เท่านั้น ซึ่งมีกระบวนการยุติธรรมตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญารองรับเพื่อคุ้มครองสิทธิของผู้ต้องหาอยู่แล้ว และในการวินิจฉัยลักษณะ "อันควรรู้" นั้นพิสูจน์ได้ยากมาก ซึ่งโจทก์จะต้องเป็นผู้นำสืบ ฉะนั้นถ้าตัด คำว่า "อันควรรู้" ออกไปจะส่งผลให้การดำเนินคดีอาญาตามมาตรานี้เกือบจะไม่มีผลเลย ซึ่งหลักของการรู้ หรือมีเหตุอันควรรู้ ถ้าเปรียบเทียบกับกฎหมายอาญา ซึ่งในเบื้องต้นจะผิดได้ต่อเมื่อมีเจตนา คือ "การรู้" หมายถึงประสงค์ต่อผล และ "มีเหตุอันควรรู้" หมายถึงเล็งเห็นผลนั่นเอง ดังนั้นความผิดโดยประมาทจะไม่มีในกรณีนี้ อีกทั้งความผิดในลักษณะนี้เป็นความผิด เนื่องจากกฎหมายบัญญัติไว้ ถ้าผู้ไม่รู้จริง ๆ สามารถพิสูจน์ให้ลดโทษลงได้

- ปัจจุบันงานอันมีลิขสิทธิ์ของผู้สร้างสรรค์คนไทยกำลังถูกลอกเลียนจากคนต่างชาติและผู้ไม่สุจริตมากมาย จึงต้องบัญญัติกฎหมายให้ความคุ้มครองทั้งในปัจจุบันและอนาคต โดยพิจารณาแล้วเห็นว่าได้ประโยชน์มากกว่า และมาตรานี้ไม่ได้ใช้บังคับเฉพาะโปรแกรมคอมพิวเตอร์เท่านั้น แต่บังคับกับงานสร้างสรรค์ทุกชนิดด้วย

ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นควรให้คงไว้ตามร่างเดิม ด้วยคะแนนเสียงข้างมาก

ส่วนที่ ๖ ข้อยกเว้นการละเมิดลิขสิทธิ์

ไม่มีการแก้ไข

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปราย

มาตรา ๓๑

ไม่มีการแก้ไข

มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรขอสงวนคำแปรญัตติแก้ไขความในมาตรา ๓๑ (๑) เป็นดังนี้

"การกระทำแก่งานอันมีลิขสิทธิ์ของบุคคลอื่นตามพระราชบัญญัตินี้ หากไม่ขัดต่อการแสวงหาผลประโยชน์จากงานอันมีลิขสิทธิ์ตามปกติโดยเจ้าของลิขสิทธิ์และไม่กระทบกระเทือนถึงสิทธิอันชอบด้วยกฎหมายของเจ้าของลิขสิทธิ์เกินสมควร มิให้ถือว่าเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์

ภายใต้บังคับบทบัญญัติในวรรคหนึ่ง การกระทำแก่งานอันมีลิขสิทธิ์ในลักษณะดังต่อไปนี้มิให้ถือว่าเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์

(๑) วิจัยหรือศึกษารวมทั้ง *อันมิใช่เพื่อการค้า*

หรือ"

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรผู้สงวนคำแปรญัตติและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรผู้ได้รับมอบหมายอภิปรายแสดงเหตุผล สรุปได้ว่า

- ควรตัด คำว่า "อันมิใช่การกระทำเพื่อหากำไร" ออกไป เพราะการวิจัยหรือศึกษางานอันมีลิขสิทธิ์ต่าง ๆ จำเป็นต้องใช้ในการดำเนินการและพิสูจน์ได้ยากว่าการกระทำเช่นนั้นได้กำไรหรือไม่

- ควรจะตัด คำว่า "เกินสมควร มิให้ถือว่าเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์" ในวรรคหนึ่งออกไปด้วย เพราะไม่อาจทราบได้ว่าขนาดไหนจึงเป็นการสมควร

- ความในมาตรา ๓๐ วรรคแรก ได้บัญญัติกำหนดให้เป็นความผิดแล้วทำไมต้องบัญญัติไว้ในมาตรา ๓๑(๑) อีก ทำให้เห็นว่ากฎหมายฉบับนี้บัญญัติขึ้นมาตามแรงบีบของสหรัฐอเมริกาและไม่ได้รักษาประโยชน์ของคนไทย

- ขอเสนอให้ตัดความว่า "อันมิใช่กระทำเพื่อหากำไร" ออกไป เพราะต้องการให้ความคุ้มครองงานวิจัยและศึกษา ซึ่งมีความจำเป็นต้องอาศัยตำราต่างประเทศ ถ้าตีความว่าเป็นการหากำไรจะต้องไปซื้อลิขสิทธิ์ก่อน ดังนั้นเพื่อให้การวิจัยและศึกษาทำได้อย่างกว้างขวางโดยไม่ละเมิดลิขสิทธิ์ จึงควรตัดออกไป

- การวิจัยไม่มีการทำเพื่อหากำไรเป็นการทำเพื่อการพัฒนา หรือใช้ประโยชน์ในการเรียนต่อไป ซึ่งจำเป็นต้องอาศัยตำราจากต่างประเทศบางส่วน การที่กฎหมายบัญญัติไว้เช่นนี้ทำให้งานตำราต่าง ๆ ของครูอาจารย์ ซึ่งได้อ้างอิงชื่อของตำราต่างประเทศที่ได้ไปค้นคว้ามา และได้ให้สำนักพิมพ์ไปดำเนินการจัดพิมพ์เพื่อจำหน่ายให้นักเรียน ซึ่งสำนักพิมพ์จะต้องจ่ายค่าเขียนตำราและบวกราคาต้นทุนด้วย ถ้าจะตีความว่าถ้าได้กำไรบางส่วนจะมีความผิดตามมาตรา ๓๑ (๑) หรือไม่ ในกรณีนี้ควรเปิดช่องให้สามารถทำได้เพื่อประโยชน์ของการศึกษาและพัฒนาความรู้ของเยาวชนต่อไป

กรรมวิธีการชี้แจงว่า

- ที่ต้องบัญญัติความในมาตรา ๓๑ (๑) ไว้ เพื่อให้สอดคล้องกับพันธกรณีของไทยต่อสนธิสัญญากรุงเบอร์ลิน และ GATT ซึ่งเป็นไปตามหลักสากลและหลายท่านคิดว่าเราบัญญัติตาม GATT แต่เหตุผลที่แท้จริง เนื่องมาจากการร่างกฎหมายลิขสิทธิ์ในปี ๒๕๒๑ ซึ่งได้พยายามจะออกจากพันธกรณีตามอนุสัญญากรุงเบอร์ลินโดยยึดหลัก FAIR USE จึงบัญญัติข้อยกเว้นต่าง ๆ ไว้ และร่างกฎหมายลิขสิทธิ์นี้ก็มีหลักการเช่นเดียวกัน เพียงแต่บัญญัติไว้ตามแนวทางการพัฒนากฎหมายเพื่อให้ชัดเจนขึ้น ซึ่งไปสอดคล้องกับ GATT

- บทบัญญัติในกฎหมายฉบับนี้ มีข้อยกเว้นการละเมิดลิขสิทธิ์อันเป็นส่วนที่ปกป้องผลประโยชน์ของคนไทยมากกว่าบทบัญญัติที่กำหนดว่าเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์

- การเสนอให้ตัด คำว่า "เกินสมควร มิให้ถือว่าเป็นละเมิดลิขสิทธิ์" นั้นจะทำให้เกิดผลเสีย เพราะจะเป็นการจำกัดข้อยกเว้นส่วนนี้ไป

- การเสนอให้ตัดความในมาตรา ๓๑ (๑) บางส่วนนั้นมิอาจกระทำได้ เพราะต้องคำนึงถึงสิทธิประโยชน์ของเจ้าของลิขสิทธิ์ในกรณีที่มีการนำไปหากำไร ซึ่งเขาควรจะได้รับประโยชน์ด้วย

- กรรมวิธีการมีความเห็นเช่นเดียวกับผู้อภิปรายที่ต้องการให้การศึกษารวบรวมหรือวิจัยโดยการค้นคว้าข้อมูลต่าง ๆ ในเอกสารตำราอันมีลิขสิทธิ์ ซึ่งไม่มุ่งหวังกำไรสามารถทำได้และไม่เป็นการละเมิดลิขสิทธิ์ จึงได้บัญญัติเป็นข้อยกเว้นไว้ในมาตรา ๓๑ (๑)

- กรณีที่การศึกษารวบรวมจำเป็นต้องคัดลอกข้อความจากต่างประเทศบางส่วนมาทำตำราโดยครู อาจารย์ และส่งให้สำนักพิมพ์นำไปดำเนินการนั้น ในมาตรา ๓๑ (๖) กำหนดให้ทำได้โดยไม่ถือว่าเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์ ถ้ามิใช่เป็นการกระทำเพื่อหากำไร แม้จะมีการขายก็ตามเพราะกฎหมายมิได้ใช้คำว่า "เพื่อประโยชน์ทางการค้า" และคิดว่าศาลจะตีความว่าเป็นการค้ากำไรหรือไม่อยู่ที่การตั้งราคา

- ตามที่มีผู้อภิปรายว่ากฎหมายฉบับนี้ไม่เป็นประโยชน์ต่อคนไทยและทำตามแรงบีบของสหรัฐอเมริกาขอเรียนย้ำว่ากฎหมายฉบับนี้มีประโยชน์สำหรับคนไทย เพราะจะคุ้มครองงานสร้างสรรค์ของคนไทยไม่ให้ชาวต่างชาติหรือคนไทยด้วยกันเองลอกเลียนแบบ และยังมีประโยชน์ข้างเคียงคือ ใช้ในการต่อรองทางการค้าในเวทีโลกได้ด้วย โดยเฉพาะประเทศคู่ค้าสำคัญของเราได้พยายามนำมาใช้อ้างเพื่อกีดกันการส่งออกตลอดมา ซึ่งต่อไปเราจะมีสิทธิมีเสียงเต็มที่และผลประโยชน์จะเกิดกับคนไทยโดยรวมด้วย

ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นควรให้คงไว้ตามร่างเดิม ด้วยคะแนนเสียงข้างมาก

มาตรา ๓๒, ๓๓

ไม่มีการแก้ไข

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปราย

มาตรา ๓๔

มีการแก้ไข

มาตรา ๓๔ ภายหลังบังคับมาตรา ๓๑ วรรคหนึ่ง การกระทำแก่สหโปรแกรมคอมพิวเตอร์อันมีลิขสิทธิ์ ~~หรือสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา~~ ตามพระราชบัญญัตินี้ ในลักษณะดังต่อไปนี้ ห้ามให้ถือว่าเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์ หากไม่มีวัตถุประสงค์เพื่อหากำไรและไม่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่เจ้าของลิขสิทธิ์ เกินสมควร

- (๑) วิจัยหรือศึกษาโปรแกรมคอมพิวเตอร์นั้น
- (๒) ใช้ ~~สำหรับ~~ เพื่อประโยชน์ ของเจ้าของสำเนาโปรแกรมคอมพิวเตอร์นั้น
- (๓) ดิษฐ์ วิจารย์ หรือแนะนำผลงานโดยมีการรับรู้ถึงความเป็นเจ้าของลิขสิทธิ์ในโปรแกรมคอมพิวเตอร์นั้น
- (๔) เสนอรายงานข่าวทางสื่อสารมวลชนโดยมีการรับรู้ถึงความเป็นเจ้าของลิขสิทธิ์ในโปรแกรมคอมพิวเตอร์นั้น
- (๕) ทำสำเนาโปรแกรมคอมพิวเตอร์ในจำนวนที่สมควรโดยบุคคลผู้ซึ่งได้ซื้อหรือได้รับโปรแกรมนั้นมาจากบุคคลอื่นโดยถูกต้อง เพื่อเก็บไว้ใช้ประโยชน์ในการบำรุงรักษาหรือป้องกันการสูญหาย
- (๖) ทำซ้ำ ดัดแปลง นำออกแสดง หรือทำให้ปรากฏเพื่อประโยชน์ในการพิจารณาของศาลหรือเจ้าพนักงานซึ่งมีอำนาจตามกฎหมาย หรือในการรายงานผลการพิจารณาดังกล่าว
- (๗) นำโปรแกรมคอมพิวเตอร์นั้นมาใช้เป็นส่วนหนึ่งในการถามและตอบในการสอบ
- (๘) ดัดแปลงโปรแกรมคอมพิวเตอร์ในกรณีจำเป็นแก่การใช้
- (๙) จัดทำสำเนาโปรแกรมคอมพิวเตอร์เพื่อเก็บรักษาไว้สำหรับการอ้างอิงหรือค้นคว้าเพื่อประโยชน์ของสาธารณชน

มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรขอสงวนคำแปรญัตติแก่ความในมาตรา ๓๔ ดังนี้
(๑) ขอแปรญัตติแก่ความในมาตรา ๓๔(๑) และ (๒) เป็นดังนี้

“ภาสได้บังคับมาตรา ๓๑ วรรคหนึ่ง การกระทำ崗งานอันมีลิขสิทธิ์ในโปรแกรมคอมพิวเตอร์ดังต่อไปนี้ไม่เป็นการละเมิดลิขสิทธิ์ หากไม่มีวัตถุประสงค์เพื่อหากำไรและไม่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่เจ้าของลิขสิทธิ์เกินสมควร

(๑) วิจัยหรือศึกษา สหประชาชาติสหประชาชาติ

(๒) ใช้ส่วนตัว เพื่อประโยชน์ของตนเองหรือเพื่อประโยชน์ของตนเอง และบุคคลอื่นในครอบครัว หรือญาติสนิท”

(๒) ขอแปรญัตติให้ตัดความในมาตรา ๓๔ ออกทั้งหมด

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรผู้ขอแปรญัตติ และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่ไม่ได้สงวนคำแปรญัตติอภิปรายแสดงเหตุผล สรุปได้ว่า

- รัฐบาลไม่ควรรีบเสนอกฎหมายฉบับนี้ เนื่องจากข้อตกลง GATT ให้เวลาปรับปรุงกฎหมายฉบับนี้เป็นเวลา ๑๐ ปี นับแต่ปี ค.ศ.๑๙๙๔ เป็นต้นไป

- ตามที่กรมการค้าได้ชี้แจงว่าเหตุที่กำหนดให้โปรแกรมคอมพิวเตอร์เป็นงานวรรณกรรม เพื่อให้สอดคล้องกับ GATT นั้น ไม่ถูกต้องเพราะในอนุสัญญากรุงเบอร์ลินบัญญัติไว้เป็นข้อยกเว้น และสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาก็เคยตีความว่าอยู่ในงานวิทยาศาสตร์ด้วย

- การเสนอกฎหมายฉบับนี้ขัดกับรัฐธรรมนูญ ๒ กรณี คือ

(๑) รัฐธรรมนูญ พ.ศ.๒๕๓๔ มาตรา ๑๗๘ วรรคสอง ที่บัญญัติว่า “หนังสือสัญญาใดมีบทเปลี่ยนแปลงอาณาเขตไทยหรือเขตอำนาจแห่งรัฐหรือจะต้องออกพระราชบัญญัติ เพื่อให้การเป็นไปตามสัญญาต้องได้รับความเห็นชอบของรัฐสภา” เนื่องจากผลของกฎหมายฉบับนี้ทำให้เขตอำนาจรัฐเปลี่ยนแปลงไปคือต้องยอมรับสิทธิของประเทศอื่น การพิจารณาจึงไม่สามารถกระทำได้เพราะเรายังไม่ได้ลงนามในภาคี GATT

(๒) รัฐธรรมนูญ พ.ศ.๒๕๓๔ มาตรา ๒๙ ที่บัญญัติว่า “ในคดีอาญาให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าผู้ต้องหา หรือจำเลยไม่มีความผิด” เนื่องจากกฎหมายฉบับนี้มีข้อสันนิษฐานของกฎหมายเป็นคุณกับโจทก์ทำให้ภาระการพิสูจน์ตกแก่จำเลย

- ถ้าไม่ต้องการให้การวิจัยหรือศึกษาเกี่ยวกับโปรแกรมคอมพิวเตอร์เป็นความผิดควรแก้ไขถ้อยคำในมาตรา ๓๔ (๑) เป็นว่า “ใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์เพื่อการวิจัยหรือศึกษา” เพราะในความเป็นจริงไม่มีใครนำไปทำการวิจัยหรือศึกษามีแต่นำไปใช้ประโยชน์เท่านั้น

- การตรากฎหมายฉบับนี้ก็เพื่อตอบสนองความต้องการของสหรัฐอเมริกา อีกทั้งยังขัดกับสิทธิขั้นพื้นฐานของประชาชน และมีผลเสียมากกว่าผลดี
- ที่เสนอให้แก้ไขความใน มาตรา ๓๔ (๑) และ (๒) นั้น เพราะต้องการจะรักษาผลประโยชน์ของคนไทยเนื่องจากคนไทยมิได้มีความสามารถในการผลิตสินค้าต้นแบบ แต่มีความสามารถในทางดัดแปลงได้ดี หากกฎหมายลิขสิทธิ์ฉบับนี้ผ่านสภาแล้วจะเป็นผลเสียต่อคนไทยมากกว่า ซึ่งกาลเวลาจะพิสูจน์ให้เห็น
- มาตรา ๓๔ (๑) ที่ขอให้ตัดคำว่า "ในโปรแกรมคอมพิวเตอร์" ออกเพราะอยากให้บัญญัติไว้กว้าง ๆ เพื่อเปิดโอกาสให้นำไปใช้ประโยชน์ได้มากกว่าการวิจัยหรือศึกษา
- มาตรา ๓๔ (๒) ควรบัญญัติให้คนข้างเคียงได้รับประโยชน์ด้วยอย่างชัดเจนเหมือนกับบททั่วไปในมาตรา ๓๑ (๒) ด้วย

กรรมสิทธิ์ที่แรงกว่า

- เดิมโปรแกรมคอมพิวเตอร์ถูกนำไปใช้ประโยชน์เพียงอย่างเดียว แต่ปัจจุบันมีการนำไปใช้เพื่อการศึกษาวิจัยในตัวโปรแกรมฯ เองแล้วสำหรับการนำเอาโปรแกรมฯ ไปใช้นั้น มีการสร้าง "โปรแกรมส่วนตัว" (PERSONAL PROGRAM) ออกมาจำหน่ายเป็นจำนวนมาก ซึ่งเขาได้ลงทุนไป ดังนั้นควรให้ความคุ้มครองเขาด้วย
- ในปี ๒๕๒๖ ประเทศไทยมีปัญหาจะต้องตีความว่าโปรแกรมคอมพิวเตอร์ จะได้รับความคุ้มครองหรือไม่ตามอนุสัญญากรุงเบอร์ลิน คณะกรรมการกฤษฎีกาจึงจำเป็นต้องตีความกฎหมายให้สอดคล้องกับอนุสัญญากรุงเบอร์ลิน โดยให้อยู่ในงานวิทยาศาสตร์ตามแนวทางขององค์การทรัพย์สินทางปัญญา (WIPO)
- การแก้ไขกฎหมายลิขสิทธิ์ในครั้งนี้ไม่ได้เกี่ยวกับสหรัฐอเมริกา หรือ GATT แต่แก้ไขกฎหมายเพื่อให้เป็นไปตามหลักสากลซึ่งเขายอมรับกัน
- ที่รัฐบาลเสนอกฎหมายลิขสิทธิ์เข้าสู่รัฐสภามีใช้รัฐบาลถูกบีบจากสหรัฐอเมริกา แต่รัฐบาลถูกบีบจากสถานการณ์มากกว่า เพราะในการประชุมรอบอุรุกวัยมีประเทศที่เข้าเจรจากับถึง ๑๑๗ ประเทศ และยังมี การรวมตัวกันเป็น W.T.O. (WORLD TRADE ORGANIZATION) ด้วย ซึ่งปัจจุบันนี้เราจำเป็นต้องหาตลาดสินค้า ถ้าไม่มีกฎหมายฉบับนี้โอกาสหาตลาดให้เกษตรกรคงเป็นไปได้ยาก
- การเจรจารอบอุรุกวัยยังมีได้มีการลงนามกัน การแก้ไขกฎหมายฉบับนี้เป็นการเตรียมการล่วงหน้าโดยไม่คำนึงว่าพันธะจะเป็นอย่างไร ทั้งนี้เป็นการปรับปรุงกฎหมายลิขสิทธิ์ปี ๒๕๒๑ จึงไม่เป็นการขัดรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๗๘
- กรณีที่กล่าวว่าการแก้ไขรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๔ นั้น ขอให้เข้าใจว่าในกฎหมายฉบับนี้เป็นกรณีการพิสูจน์ลิขสิทธิ์ มิใช่การสันนิษฐานความผิดทางอาญา

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ชี้แจงว่า

กฎหมายฉบับนี้จะเป็นหลักการสำคัญที่จะใช้เปิดประตูทางการค้า เพราะถ้าเรามีข้อบกพร่อง แม้เพียงเล็กน้อยประเทศคู่ค้าก็จะนำมาอ้าง เพื่อกีดกันสินค้าที่ได้มีการละเมิดลิขสิทธิ์ด้วย และไม่ส่งสินค้าหลายอย่างที่พัฒนาแล้ว มีเทคนิคดี มีคุณภาพเข้ามาจำหน่ายในประเทศไทย เนื่องจากกลัวว่าจะถูกลอกเลียนแบบทำให้เราไม่ได้รับเทคนิค เพื่อการพัฒนาสินค้าให้ก้าวหน้า ดังนั้นจะเห็นว่ากฎหมายนี้มีส่วนได้ส่วนเสีย แต่ก็มีส่วนได้มากกว่าและเป็นการป้องกันการเอาเปรียบจากประเทศคู่ค้าได้ด้วย

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายเพิ่มเติมว่า

- จากการที่กรมสิทธิการชี้แจงว่า ปัจจุบันมีผู้นำโปรแกรมคอมพิวเตอร์ ไปศึกษาวิจัยแล้วนั้น ทราบว่ามีจริงแต่ก็เป็นคนส่วนน้อย จึงควรตัดความใน ๓๔ (๑) ออกไป เพื่อให้เป็นประโยชน์กับคนส่วนใหญ่ที่นำโปรแกรมคอมพิวเตอร์ไปใช้ประโยชน์เป็นสำคัญ

- ถ้าไม่แก้ไขมาตรา ๓๔ (๒) แล้ว จะทำให้เจ้าของเท่านั้นที่มีสิทธินำโปรแกรมคอมพิวเตอร์ไปใช้ประโยชน์ได้ เป็นการบัญญัติที่ผูกขาดและจำกัดอย่างยั้ง ทำให้ต้องเสียค่าใช้จ่ายเพิ่มมากขึ้นและจะไม่เป็นประโยชน์ต่อผู้ใช้ที่เป็นคนไทย ซึ่งเชื่อว่ายังไม่สามารถสร้างสรรค์งานด้านนี้ได้เท่าเทียมกับต่างชาติ อีกทั้งจะทำให้การพัฒนาทางด้านนี้ชะงักได้เพราะเพิ่งจะเริ่มต้นเท่านั้น และควรคำนึงผลกระทบที่มีต่อเยาวชนด้วย

กรมสิทธิการชี้แจงว่า

- ถ้าตัดคำว่า "โปรแกรมคอมพิวเตอร์นั้น" ในมาตรา ๓๔ (๑) ออก จะทำให้ทุกคนอ้างได้ว่ามีไว้เพื่อการศึกษาทุกโปรแกรมฯ ทำให้ไม่มีการซื้อขายกันอีกต่อไป

- ถ้าเพิ่มความตามที่แปรญัตติในมาตรา ๓๔ (๒) นั้น จะทำให้โปรแกรมชนิดที่เรียกว่า "โปรแกรมส่วนตัว" จะไม่มีการซื้อขายทำให้ไม่มีการพัฒนางานชนิดนี้ เพราะผู้สร้างสรรค์จะไม่ได้รับประโยชน์ ส่วนที่ว่าประเทศไทยยังไม่พร้อมนั้นขอชี้แจงว่า ขณะนี้ดีขึ้นแล้วมีการสร้างโปรแกรมฯ ขึ้นมาจำหน่ายเพิ่มขึ้น

- มาตรา ๓๔ นี้ เป็นข้อยกเว้นถ้าไม่ระบุคำว่า "โปรแกรมคอมพิวเตอร์นั้น" ก็ไม่รู้ว่าเป็นข้อยกเว้นหรือไม่

- ความมุ่งหมายของมาตรา ๓๔ (๑) เป็นการยกเว้นเพื่อให้การสำเนาหรือทำดัดแปลงได้เพื่อใช้ในการศึกษาหรือวิจัยโปรแกรมฯ ซึ่งมีผู้สร้างสรรค์ไว้แล้วโดยนำไปถอดรหัส เพื่อให้รู้ถึงโครงสร้างอันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาและมีประโยชน์ต่อคนทั่วไปด้วย

- การใช้โปรแกรมฯ สำหรับการศึกษานั้นปัจจุบันมีสมาคมผู้สร้างสรรค์งานด้านนี้โดยเฉพาะ และเห็นว่าเป็นประโยชน์มากกว่าการที่ให้สำเนาเพื่อนำไปใช้ เพราะโปรแกรมคอมพิวเตอร์มีลักษณะพิเศษ คือ ผู้ขายจะติดต่อบริษัทผู้ซื้ออย่างสม่ำเสมอเพื่อบอกว่าพัฒนาไปอย่างไรสามารถใช้ทำอะไรได้บ้าง และได้รับฟังความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้องแล้วว่าการคุ้มครองเช่นนี้จะมีประโยชน์

- กรณีตามมาตรา ๓๔ (๒) ที่ได้บัญญัติแตกต่างจากกรณีการละเมิดลิขสิทธิ์ทั่วไป ใน ๓๑ (๒) เพราะโปรแกรมคอมพิวเตอร์มีลักษณะพิเศษแตกต่างจากงานลิขสิทธิ์อื่น ๆ ซึ่งสามารถให้ยืมใช้ได้ เพราะเป็นงานที่ได้ประโยชน์จากเนื้อหาของงานนั้น ๆ เอง แต่งานโปรแกรมคอมพิวเตอร์เป็นเพียง ได้ประโยชน์จากการ

ประมวลผลถ้าให้บุคคลอื่นยืมไปใช้ต่อ ๆ กันได้ จะทำให้เจ้าของลิขสิทธิ์ขายงานนั้นได้ครั้งเดียว และที่สำคัญ
โปรแกรมฯ หนึ่ง ๆ จะมีการพัฒนาโดยตลอด ซึ่งผู้ขายจะได้ประโยชน์จากส่วนนี้ถ้าผู้ซื้อต้องการโปรแกรมฯ
ที่พัฒนาแล้วก็ต้องจ่ายค่าตอบแทน

ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการฯ ด้วยคะแนนเสียงข้างมาก

มาตรา ๓๔

มีการแก้ไข

มาตรา ๓๔ ภาสได้บังคับมาตรา ๓๑ วรรคหนึ่ง การนำ วัสดุพิมพ์
หรือสคริปต์ งานนาฏกรรม หรือดนตรีกรรมออกแสดง เพื่อเผยแพร่ต่อสาธารณชน
ตามความเหมาะสม โดยมีได้จัดทำขึ้นหรือดำเนินการเพื่อหากำไรเนื่องจากการจัดให้มีการ
การเผยแพร่ต่อสาธารณชนนั้น และมีได้จัดเก็บค่าเข้าชมไม่ว่าโดยทางตรง หรือโดยทางอ้อม
และนักแสดงไม่ได้รับค่าตอบแทนในการแสดงนั้น มิให้ถือว่าเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์
หากเป็นการดำเนินการโดยสมาคม มูลนิธิ หรือองค์การอื่นที่มีวัตถุประสงค์เพื่อการสาธารณกุศล
การศึกษา การศาสนา หรือการสังคมสงเคราะห์

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปราย

ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการฯ

มาตรา ๓๖, ๓๗, ๓๘, ๓๙, ๔๐

ไม่มีการแก้ไข

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปราย

มาตรา ๔๑

มีการแก้ไข

มาตรา ๔๑ ในกรณีที่อยู่แห่งการคุ้มครองลิขสิทธิ์ในภาพยนตร์เคลื่อนที่ลงแล้ว
มิให้ถือว่าการนำภาพยนตร์นั้นเผยแพร่ต่อสาธารณชนเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์ในวรรณกรรม
นาฏกรรม ศิลปกรรม ดนตรีกรรม ทัศนศิลป์ สิ่งบันทึกเสียง หรืองานที่ใช้จัดทำภาพยนตร์นั้น

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปราย

ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการฯ

มาตรา ๔๒

มีการแก้ไข

มาตรา ๔๒ การทำซ้ำ**วัฒนธรรม** เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติราชการ โดยเจ้าพนักงานซึ่งมีอำนาจตามกฎหมายหรือตามคำสั่งของเจ้าพนักงานดังกล่าวซึ่งงานอันมีลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัตินี้และที่อยู่ในความครอบครองของทางราชการ ถ้าการทำซ้ำนั้นไม่มีวัตถุประสงค์เพื่อหากำไรและไม่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่เจ้าของลิขสิทธิ์เกินสมควร มิให้ถือว่าเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปราย

ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการกฤษฎีกา

หมวด ๒ สิทธิของนักแสดง

ไม่มีการแก้ไข

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปราย

มาตรา ๔๓

มีการแก้ไข

มาตรา ๔๓ นักแสดงย่อมมีสิทธิแต่ผู้เดียวในการกระทำอันเกี่ยวข้องกับ การแสดง**สด**ของตนดังต่อไปนี้

- (๑) แพร่เสียงแพร่ภาพ หรือเผยแพร่ต่อสาธารณชนซึ่งการแสดง**สด**ในวันแต่จะเป็นการแพร่เสียงแพร่ภาพหรือเผยแพร่ต่อสาธารณชนจากสิ่งบันทึกการแสดงที่มีการบันทึกไว้แล้ว
- (๒) บันทึกการแสดงที่ยังไม่มีการบันทึกไว้แล้ว
- (๓) ทำซ้ำซึ่งสิ่งบันทึกการแสดงที่มีผู้บันทึกไว้โดยไม่ได้รับอนุญาตจากนักแสดง หรือสิ่งบันทึกการแสดงที่ได้รับอนุญาตเพื่อวัตถุประสงค์อื่น หรือสิ่งบันทึกการแสดงที่เข้าช้อยกเว้นการละเมิดลิขสิทธิ์ของนักแสดงตามมาตรา ๔๒

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปราย

ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๔๔

มีการแก้ไข

มาตรา ๔๔ ผู้ใดนำสิ่งบันทึกเสียงการแสดงซึ่งได้นำออกเผยแพร่เพื่อวัตถุประสงค์ทางการค้าแล้ว หรือนำสำเนาของงานนั้นไปแพร่เสียงหรือเผยแพร่ต่อสาธารณชนโดยตรง ให้ผู้นั้นจ่ายค่าตอบแทนที่เป็นธรรมแก่นักแสดง ในกรณีที่ตกลงค่าตอบแทนไม่ได้ ให้อธิบดีเป็นผู้มีคำสั่งกำหนดค่าตอบแทน ทั้งนี้ โดยให้คำนึงถึงอัตราค่าตอบแทนปกติในธุรกิจประเภทนั้น ค่าสิ่งของอธิบดีตามวรรคหนึ่ง คู่กรณีอาจอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการได้ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งคำสั่งของอธิบดี ค่าวินิจฉัยของคณะกรรมการให้เป็นที่สุด

มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายสรุปได้ว่า

- ขอให้พิจารณาบทพรรณานร่างของคณะกรรมการสิทธิการที่บัญญัติเพิ่มเติมว่า "ผู้ใดนำสิ่งบันทึกเสียงการแสดงที่ได้นำ ..... ฯลฯ" เพราะเป็นคำซ้อนซึ่งเข้าใจความหมายได้ยากและไม่ชัดเจน
- ไม่ควรบัญญัติกฎหมายที่เป็นการอนุวัติล่วงหน้าโดยที่ประเทศเรายังไม่ได้เป็นภาคีสัญญากรุงโรม และการกระทำเช่นนี้จะเป็นการขัดรัฐธรรมนูญหรือไม่
- การอุทธรณ์คำสั่งของอธิบดีต่อคณะกรรมการ โดยให้คำวินิจฉัยของคณะกรรมการเป็นที่สุดท้าย กรณีนี้ควรจะใช้สิทธิทางศาลมากกว่า และไม่แน่ใจว่ากรรมการจะให้ความเป็นธรรมได้หรือไม่
- การบัญญัติกฎหมายมาตรานี้ควรให้ครอบคลุมถึงภาพด้วยมิใช่เสียงอย่างเดียว

กรรมการชี้แจงว่า

- การเพิ่มคำว่า "ที่ได้นำ" ในมาตรานี้เนื่องจากการพิมพ์ตกไปในชั้นตรวจอักษรของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา และเป็นการบัญญัติตามหลัก SECONDARY USE เพื่อให้สอดคล้องกับอนุสัญญากรุงโรมอันเป็นหลักสากล แม้ว่าเราจะไม่ได้เป็นภาคีแต่ก็ต้องบัญญัติตามหลักทั่วไปนี้
- เจตนารมณ์ของมาตรานี้ คือ ต้องการคุ้มครองไม่ให้มีการละเมิดซ้ำสอง เช่น นักร้องคนหนึ่งออกเทปเพลงและได้เผยแพร่แล้วถ้ามีบุคคลนำเอาไปเผยแพร่ต่อไปอีกโดยไม่เสียค่าตอบแทน กรณีนี้ถือว่าเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์ตามหลัก SECONDARY USE
- หลักการคุ้มครองสิทธิของนักแสดงมีมาก่อนอนุสัญญากรุงโรมมาก และเป็นเงื่อนไขสำคัญที่จะคุ้มครองสิทธิของนักแสดง จึงไม่ได้เป็นการบัญญัติกฎหมายที่เป็นการอนุวัติล่วงหน้าแต่ประการใด
- กฎหมายฉบับนี้ให้ความคุ้มครองเฉพาะนักแสดงชาวไทยเท่านั้น สำหรับนักแสดงต่างชาติเราจะให้ความคุ้มครองเมื่อเราได้เป็นภาคีสัญญาแล้วเท่านั้น
- มาตรานี้เป็นการให้สิทธิแก่บุคคลอื่นนำเอาหนังสือบันทึกเสียงการแสดงไปเผยแพร่ต่อสาธารณชนโดยตรงได้ แต่ต้องจ่ายค่าตอบแทนตามสมควร ถ้าตกลงกันไม่ได้ก็ให้อุทธรณ์ต่ออธิบดีซึ่งคำสั่งของอธิบดีสามารถอุทธรณ์ได้ภายในกำหนดเวลา การบัญญัติในลักษณะการบังคับใช้เช่นนี้ให้ครอบคลุมถึงภาพด้วยจะไม่เป็นธรรมแก่นักแสดง เพราะกรณีของภาพเขาจะต้องได้รับความคุ้มครองเต็มที่ ดังนั้นเพื่อประโยชน์ของคนไทยเราจะไปบัญญัติเกินกว่าหลักทั่วไปที่เขายอมรับกันไม่ได้ คงต้องอาศัยการวิจัยและเก็บข้อมูลมากกว่านี้ก่อน

ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาข้อความที่คณะกรรมการแก้ไขเพิ่มเติมให้ชัดเจนยิ่งขึ้นตามที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเสนอ โดยมีมติให้แก้ไขเป็นดังนี้

"มาตรา ๔๔ ผู้ใดนำสิ่งบันเทิงเสียงการแสดงซึ่งได้นำออกเผยแพร่เพื่อวัตถุประสงค์ทางการค้าแล้ว หรือ ฯลฯ"

มาตรา ๔๕, ๔๖, ๔๗, ๔๘, ๔๙

ไม่มีการแก้ไข

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปราย

มาตรา ๕๐

มีการแก้ไข

มาตรา ๕๐ สิทธิของนักแสดงตามมาตรา ๔๓ และมาตรา ๔๔ ย่อมโอนให้กันได้ ไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน และจะโอนให้โดยมีกำหนดเวลาหรือตลอดอายุแห่งการคุ้มครองก็ได้

ในกรณีที่มีนักแสดงมากกว่าหนึ่งคนขึ้นไป นักแสดงมีสิทธิโอนเฉพาะสิทธิส่วนที่เป็นของคนเท่านั้น

การโอนโดยทางอื่นนอกจากทางมรดกต้องทำเป็นหนังสือลงลายมือชื่อผู้โอนและผู้รับโอน ถ้าไม่ได้กำหนดระยะเวลาไว้ในสัญญาโอน ให้ถือว่าเป็นการโอนมีกำหนดระยะเวลาสามปี

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายแสดงความคิดเห็น สรุปได้ว่า

- คำว่า "โอน" โดยทั่วไปหมายความว่า การเปลี่ยนกรรมสิทธิ์ไปยังผู้รับโอนโดยเด็ดขาด แต่กรณีของการโอนโดยมีกำหนดระยะเวลา ๓ ปี ตามมาตรานี้ควรจะใช้คำอื่นมากกว่า
- การโอนตามมาตรานี้จะมีหลักฐานอะไรที่บุคคลภายนอกได้ทราบ เพื่อเป็นการคุ้มครอง เพราะการโอนโดยทำเป็นหนังสืออาจทราบเฉพาะคู่สัญญาเท่านั้น จึงอยากเสนอให้มีการโอนโดยทำเป็นหนังสือและจดทะเบียนด้วย
- การบัญญัติกฎหมายนั้นควรจะมีบทบัญญัติรองรับกรณีที่ผู้รับโอนต้องเสีย เพราะไม่อาจทราบได้แน่นอนว่าผู้โอนเป็นเจ้าของสิทธิหรือไม่เอาไว้ด้วย

กรรมวิธีการชี้แจงว่า

- เหตุผลที่เพิ่มความในมาตรานี้ เพื่อรักษาผลประโยชน์ของนักแสดงโดยเฉพาะนักแสดงชาวไทย เพราะมีอำนาจต่อรองน้อยมากและนักแสดงส่วนใหญ่จะขายความสดคือ ขณะเป็นหนุ่มสาวแต่เมื่อมีอายุมากขึ้นมักจะไม่มีงานแสดง

- เมื่อได้ออนสิทธิ์ไปแล้วผู้รับโอนเท่านั้นที่มีกรรมสิทธิ์แต่เพียงผู้เดียว รวมทั้งสิทธิฟ้องร้องบังคับคดีเกี่ยวกับสิทธิ์ที่รับโอนมาด้วย
- การที่กำหนดให้ทำหนังสือลงลายมือชื่อ เพื่อเป็นหลักประกันว่ามีการโอนสิทธิ์ให้กันอย่างแท้จริง
- กรณีที่ไม่ได้กำหนดเวลาไว้ในสัญญาโอน เมื่อครบกำหนด ๓ ปีแล้ว สิทธิจะโอนกลับคืนเป็นของนักแสดงอีกครั้งหนึ่งโดยอัตโนมัติ
- เหตุที่การโอนสิทธิ์ของนักแสดงไม่มีการจดทะเบียน เพราะกฎหมายไม่ได้บังคับให้จดทะเบียนลิขสิทธิ์ไว้ตั้งแต่เริ่มสร้างสรรค์งาน การโอนต่อมาจึงไม่มีการจดทะเบียน
- เหตุที่ลิขสิทธิ์ไม่มีระบบการจดทะเบียนขอชี้แจงว่า เดิมงานลิขสิทธิ์มีเฉพาะงานบางประเภทและใช้ระบบจดทะเบียนมาแล้ว แต่ต่อมามีการขยายความคุ้มครองให้ครอบคลุมไปถึงงานหลายประเภททำให้ระบบการจดทะเบียนไม่เป็นผลเพราะขาดการตรวจสอบเบื้องต้นคือ ถ้าจะกำหนดว่าเมื่อจดทะเบียนแล้ว ให้มีกรรมสิทธิ์เด็ดขาด ก็ต้องมีการตรวจสอบซึ่งยังไม่มีใครคิดค้นได้ จึงทำให้ภาคีอนุสัญญากรุงเบอร์ลินซึ่งประเทศเราเป็นภาคีอยู่ไม่ยอมรับระบบการจดทะเบียนกรรมสิทธิ์ลิขสิทธิ์ ฉะนั้นการโอนหรือการรับอนุญาตผู้รับโอนก็ต้องเสี่ยงเหมือนกันว่าจะได้รับการสิทธิ์นั้นมาจริงหรือไม่ แต่อย่างไรก็ตามประมวลกฎหมายอาญาได้บัญญัติให้ผู้กระทำการฉ้อโกงคือ ผู้โอนโดยไม่มีสิทธิ์ต้องรับผิดชอบอยู่แล้วและระบบการโอนโดยไม่ต้องมีการจดทะเบียนนั้นเป็นที่นิยมมากกว่า เพราะการฟ้องร้องบังคับคดีผู้รับโอนสิทธิ์สามารถดำเนินการได้เองโดยไม่ต้องขออนุญาตจากเจ้าของลิขสิทธิ์ก่อน
- ขณะนี้กรมทรัพย์สินทางปัญญาได้รับแจ้งข้อมูลเกี่ยวกับผลงานอันมีลิขสิทธิ์อยู่แล้ว แต่มิได้มีการจดทะเบียนเพราะทั่วโลกไม่ยอมรับ ทางกรมทรัพย์สินทางปัญญาต้องการให้มาแจ้งข้อมูลเพื่อเป็นประโยชน์ในการดำเนินคดีต่อไป

ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการธิการ

มาตรา ๕๑, ๕๒

ไม่มีการแก้ไข

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปราย

หมวด ๓ การใช้ลิขสิทธิ์และสิทธิของนักแสดง
ในพฤติการณ์พิเศษ

มีการแก้ไข

หมวด ๓

การไว้ลิขสิทธิ์และสิทธิของนักแสดงในพฤติการณ์พิเศษ

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปราย

ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการธิการ

มาตรา ๕๓ ผู้มีสัญชาติไทยซึ่งประสงค์จะขออนุญาตใช้ลิขสิทธิ์ในงานที่มีการเผยแพร่ต่อสาธารณชนในรูปของสิ่งพิมพ์หรืออย่างอื่นที่คล้ายคลึงกันตามพระราชบัญญัตินี้ เพื่อประโยชน์ในการเรียน การสอน หรือค้นคว้า ที่มีได้มีวัตถุประสงค์เพื่อหากำไร อาจยื่นคำขอต่ออธิบดี โดยแสดงหลักฐานว่าผู้ขอได้ขออนุญาตใช้ลิขสิทธิ์ในการจัดทำค่าแปลเป็นภาษาไทย หรือทำซ้ำสำเนางานที่ได้เคยจัดพิมพ์งานแปลเป็นภาษาไทยดังกล่าวจากเจ้าของลิขสิทธิ์ แต่ได้รับการปฏิเสธหรือเมื่อได้ใช้เวลานานสมควรแล้วแต่ตกลงกันไม่ได้ ถ้าปรากฏว่าในขณะที่ยื่นคำขอดังกล่าว

(๑) เจ้าของลิขสิทธิ์มิได้จัดทำหรืออนุญาตให้ผู้อื่นจัดทำค่าแปลเป็นภาษาไทยของงานดังกล่าวออกทำการโฆษณาภายในสามปีหลังจากที่ได้มีการโฆษณาภายในครั้งแรก หรือ

(๒) เจ้าของลิขสิทธิ์ได้จัดพิมพ์ค่าแปลงานของตนเป็นภาษาไทยออกทำการโฆษณา ~~ตามวรรค~~ ซึ่งเมื่อพ้นกำหนดสามปีหลังจากที่ได้จัดพิมพ์ค่าแปลงานดังกล่าวครั้งสุดท้าย ไม่มีการจัดพิมพ์ค่าแปลงานนั้นอีกและไม่มีสำเนาค่าแปลงานดังกล่าวในท้องตลาด

การขออนุญาต ตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่ ~~กำหนด~~ กำหนด ~~ตามวรรค~~ ดังต่อไปนี้

(๑) การขออนุญาตตามวรรคหนึ่ง ห้ามมิให้อธิบดีมีคำสั่งอนุญาต หากระยะเวลาตามวรรคหนึ่ง (๑) หรือ (๒) สิ้นสุดลงไม่เกินหกเดือน

(๒) ในกรณีที่อธิบดีมีคำสั่งอนุญาต ให้ผู้ได้รับอนุญาตมีสิทธิแต่เพียงผู้เดียว ในการจัดทำค่าแปลหรือจัดพิมพ์ค่าแปลงานที่ได้รับอนุญาตดังกล่าว และในกรณีที่ระยะเวลาในหนังสืออนุญาตยังไม่สิ้นสุดลงหรือสิ้นสุดยังไม่เกินหกเดือน ห้ามมิให้อธิบดีอนุญาตให้บุคคลอื่นจัดทำค่าแปลเป็นภาษาไทยในงานลิขสิทธิ์เดียวกันนั้นอีก

(๓) ห้ามมิให้ผู้ได้รับอนุญาตโอนสิทธิที่ได้รับอนุญาตให้แก่บุคคลอื่น

(๔) ถ้าเจ้าของลิขสิทธิ์หรือผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิของเจ้าของลิขสิทธิ์ แสดงต่ออธิบดีว่าตนได้จัดทำค่าแปลเป็นภาษาไทย หรือจัดพิมพ์ค่าแปลงานดังกล่าวเป็นภาษาไทย โดยมีเนื้อหาเหมือนกันกับสิ่งพิมพ์ที่ได้รับอนุญาตตามมาตรา ๕๔ และ จำหน่ายสิ่งพิมพ์นั้นในราคาที่เหมาะสมโดยเปรียบเทียบกับงานอื่นในลักษณะเดียวกันที่จำหน่ายในประเทศไทย ให้อธิบดีมีคำสั่งว่าหนังสืออนุญาตที่ออกให้แก่ผู้ได้รับอนุญาตเป็นอันสิ้นสุดลง และแจ้งให้ผู้ได้รับอนุญาตทราบถึงคำสั่งดังกล่าวโดยไม่ชักช้า

สำเนาสิ่งพิมพ์ที่จัดทำหรือจัดพิมพ์ขึ้นก่อนที่อธิบดีมีคำสั่งให้หนังสืออนุญาต

สิ้นสุดลง ผู้ได้รับอนุญาตมีสิทธิที่จะจำหน่ายสำเนาดังกล่าวจนกว่าจะหมดสิ้นไป

(๔) ห้ามมิให้ผู้ได้รับอนุญาตส่งออกใบอนุญาตราชอาณาจักรซึ่งสำเนาสิ่งพิมพ์

ที่ได้รับอนุญาตให้จัดแปลหรือจัดทำเป็นภาษาไทยดังกล่าว เว้นแต่จะเข้าเงื่อนไขดังต่อไปนี้

(ก) ผู้รับที่อยู่ต่างประเทศเป็นบุคคลสัญชาติไทย

(ข) สิ่งพิมพ์ดังกล่าวใช้เพื่อวัตถุประสงค์ในการเรียน การสอน หรือค้นคว้า

(ค) การส่งสิ่งพิมพ์ดังกล่าวจะต้องไม่เป็นการค้า และ

(ง) ประเทศที่สิ่งพิมพ์ถูกส่งไปดังกล่าวจะต้องอนุญาตให้ประเทศไทย

ส่งหรือแจกจ่ายสิ่งพิมพ์ดังกล่าวในประเทศนั้น"

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายสรุปได้ว่า

- เหตุใดคณะกรรมการจึงไม่ให้การขออนุญาตตามมาตรานี้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ และเงื่อนไขตาม "ที่กำหนดในกฎกระทรวง" ซึ่งคณะกรรมการได้ตัดความส่วนนี้ออกไป

- มาตรา ๕๓ (๔) กำหนดให้อธิบดีเป็นผู้ออกคำสั่งให้หนังสืออนุญาตสำหรับจัดทำคำแปล หรือจัดพิมพ์คำแปลสิ้นสุดลง ถ้ามีคำสั่งดังกล่าวหนังสือแปลที่กำลังจำหน่ายอยู่จะอย่างไร

- ตามมาตรา ๕๓ (๔) แม้จะอนุญาตให้จำหน่ายหนังสือแปลได้จนกว่าสำเนาสิ่งพิมพ์ที่ได้รับอนุญาตจะหมดก็ตาม แต่จะคุ้มค่าต่อการที่ได้ลงทุนไปหรือไม่ เพราะในการทำหนังสือเล่มหนึ่งให้ติดตลาด ต้องลงทุนด้านอื่นด้วย เช่น การประชาสัมพันธ์ เป็นต้น ดังนั้น การบัญญัติกฎหมายเช่นนี้เป็นการริดรอนสิทธิของคนไทยหรือไม่

กรมการชี้แจงว่า

การตัดคำว่า "ที่กำหนดในกฎกระทรวง" ออกไป เพราะเป็นหลักเกณฑ์สำคัญจึงต้องบัญญัติเป็นกฎหมายเพื่อให้สภานิติบัญญัติรับทราบถึงข้อดีข้อเสีย ถ้าบัญญัติเป็นกฎกระทรวงสมาชิกจะไม่มีโอกาสทราบฝ่ายบริหารจะกำหนดให้เป็นอย่างไร แม้ว่าการบัญญัติเป็นกฎกระทรวง จะสามารถยืดหยุ่นได้ดีกว่าก็ตามแต่ก็ต้องตราเป็นกฎหมาย เพราะมีข้อยกเว้นในมาตราที่บางส่วนของที่ต้องบัญญัติให้มีผลบังคับเป็นกฎหมายด้วย เช่น มาตรา ๕๓ (๓) ดังนั้น จึงไม่บัญญัติเป็นกฎกระทรวง ซึ่งเป็นเพียงคำสั่งของฝ่ายบริหารเท่านั้น

ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการ ด้วยคะแนนเสียงข้างมาก

มาตรา ๕๔

ไม่มีการแก้ไข

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปราย

มาตรา ๕๕ สภานิติบัญญัติของรัฐสภาประกอบด้วยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภา
 สภานิติบัญญัติของรัฐสภาประกอบด้วยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภา
 สภานิติบัญญัติของรัฐสภาประกอบด้วยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภา
 สภานิติบัญญัติของรัฐสภาประกอบด้วยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภา
 สภานิติบัญญัติของรัฐสภาประกอบด้วยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภา
 สภานิติบัญญัติของรัฐสภาประกอบด้วยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภา
 สภานิติบัญญัติของรัฐสภาประกอบด้วยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภา
 สภานิติบัญญัติของรัฐสภาประกอบด้วยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภา
 สภานิติบัญญัติของรัฐสภาประกอบด้วยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภา

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายสรุปได้ว่า

- ขอทราบเหตุผลที่คณะกรรมการสิทธิการได้ตัดมาตรา ๕๕ นี้ออกไป
- เกรงว่าจะมีผลกระทบต่อธุรกิจบางประเภทที่ต้องอาศัยประโยชน์ตามมาตรา ๕๕ ที่จะต้องขออนุญาตจากเจ้าของลิขสิทธิ์ก่อน เพราะถ้าเจ้าของลิขสิทธิ์ไม่พอใจด้วยประการใด ๆ ก็ตาม และไม่อนุญาตจะทำให้เกิดความเสียหายได้ จึงไม่ควรตัดมาตรานี้ออกเพราะได้กำหนดให้จ่ายค่าตอบแทนไว้แล้ว

กรรมสิทธิที่แจ้งว่า

เหตุที่ตัดมาตรา ๕๕ นี้ออกไป เพื่อให้สอดคล้องกับอนุสัญญากรุงเบอร์น ฉบับแก้ไขกรุงปารีส ซึ่งไม่มีข้อยกเว้นให้บุคคลอื่นนำงานสิ่งบันเทิงไปเผยแพร่ได้ เพราะถ้าไม่บัญญัติให้ขออนุญาตก่อน จะตรวจสอบได้ลำบากและในทางปฏิบัติมีสมาคมนักแสดงที่ดำเนินการจัดเก็บค่าลิขสิทธิ์ตามมาตรา ๕๕ นี้อยู่แล้ว ผู้ใดประสงค์จะใช้ประโยชน์ก็ติดต่อกับสมาคมได้

ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นควรให้ตัดความในมาตรานี้ออกทั้งหมดตามที่คณะกรรมการสิทธิการเสนอด้วยคะแนนเสียงข้างมาก

หมวด ๔ คณะกรรมการลิขสิทธิ์ ไม่มีการแก้ไข
 ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปราย

มาตรา ๕๖ ไม่มีการแก้ไข

มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของสงวนคำแปรญัตติแก้ความในมาตรา ๕๖ เป็นดังนี้

"ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่ง เรียกว่า "คณะกรรมการ
ลิขสิทธิ์" ประกอบด้วยปลัดกระทรวงพาณิชย์ เป็นประธานกรรมการ
และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งอีกไม่เกินสิบสองคน
ในจำนวนนี้จะต้องแต่งตั้งจากผู้แทนของสมาคม เจ้าของลิขสิทธิ์
หรือสิทธิของนักแสดง และผู้แทนของสมาคมผู้ใช้งานลิขสิทธิ์หรือสิทธิ
ของนักแสดงเป็นจำนวนไม่น้อยกว่าหกคนเป็นกรรมการ

คณะกรรมการสงวนคำแปรญัตติ ให้อธิบดีกรมทรัพย์สิน
ทางปัญญา เป็นเลขานุการ ผู้ว่าราชการจังหวัด"

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรผู้สงวนคำแปรญัตติได้อภิปรายแสดงเหตุผลสรุปได้ว่า
เหตุที่อธิบดีกรมทรัพย์สินทางปัญญา ควรจะเป็นเลขานุการคณะกรรมการลิขสิทธิ์ เพราะมีหน้าที่
โดยตรง แต่การให้บุคคลอื่นเป็นเลขานุการคณะกรรมการลิขสิทธิ์นั้น จะมีผลดีและผลเสียอย่างไร

กรรมวิธีการชี้แจงว่า

เหตุที่ไม่ให้อธิบดีฯ เป็นเลขานุการคณะกรรมการ เนื่องจากอธิบดีฯ ตามพระราชบัญญัตินี้มี
อำนาจกำหนดคำตอบแทนในการนำเพลงไปเผยแพร่ (มาตรา ๔๔) และพิจารณาอนุญาตให้ทำคำแปลเป็น
ภาษาไทย (มาตรา ๕๓) ซึ่งถ้าอธิบดีฯวินิจฉัยแล้วคุณกรณีไม่เห็นด้วย ต้องอุทธรณ์มาที่คณะกรรมการนี้ จึงไม่ควร
ให้อธิบดีฯ เป็นเลขานุการของคณะกรรมการที่รับอุทธรณ์ด้วย

ผู้แปรญัตติพอใจ

ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นควรให้คงไว้ตามร่างเดิม

มาตรา ๕๗, ๕๘, ๕๙

ไม่มีการแก้ไข

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปราย

มาตรา ๖๐

มีการแก้ไข

มาตรา ๖๐ คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ดังนี้

(๑) ให้คำแนะนำหรือคำปรึกษาแก่รัฐมนตรีในการออกกฎกระทรวงตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) วินิจฉัยอุทธรณ์คำสั่งของอธิบดีตามมาตรา ๔๘ และมาตรา ๕๘

๙๙ *ให้บทบัญญัติสำหรับบทบัญญัติมาตรา ๕๕*

(๔) ส่งเสริมหรือสนับสนุนสมาคม หรือองค์การของผู้สร้างสรรค์หรือนักแสดง เกี่ยวกับการดำเนินการเพื่อจัดเก็บค่าตอบแทนจากบุคคลอื่นที่ใช้งานอันมีลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดง และการคุ้มครองหรือปกป้องสิทธิหรือประโยชน์อื่นใดตามพระราชบัญญัตินี้

(๕) พิจารณาเรื่องอื่น ๆ ตามที่รัฐมนตรีมอบหมาย

ให้คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่คณะกรรมการมอบหมายก็ได้ และให้นำมาตรา ๕๔ มาใช้บังคับแก่การประชุมของคณะอนุกรรมการโดยอนุโลม

ในการปฏิบัติหน้าที่ ให้คณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือเรียกบุคคลใดมาให้ถ้อยคำหรือให้ส่งเอกสารหรือวัตถุใด ๆ มาเพื่อประกอบการพิจารณาได้ตามความจำเป็น

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปราย

ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยการแก้ไขของคณะกรรมการธิการ

หมวด ๔ ลิขสิทธิ์และสิทธิของนักแสดงระหว่างประเทศ ไม่มีการแก้ไข

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปราย

มาตรา ๖๑

มีการแก้ไข

มาตรา ๖๑ งานอันมีลิขสิทธิ์ของผู้สร้างสรรค์และสิทธิของนักแสดงของประเทศที่เป็นภาคีแห่งอนุสัญญาว่าด้วยการคุ้มครองลิขสิทธิ์หรืออนุสัญญาว่าด้วยการคุ้มครองสิทธิของนักแสดงซึ่งประเทศไทยเป็นภาคีอยู่ด้วย หรืองานอันมีลิขสิทธิ์ขององค์การระหว่างประเทศซึ่งประเทศไทยร่วมเป็นสมาชิกอยู่ด้วย ย่อมได้รับความคุ้มครองตามพระราชบัญญัตินี้

ให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศรายชื่อประเทศภาคีแห่งอนุสัญญาว่าด้วยการคุ้มครองลิขสิทธิ์ หรืออนุสัญญาว่าด้วยการคุ้มครองสิทธิของนักแสดงในราชกิจจานุเบกษา

มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของสงวนค่าแปรญัตติแก้ความในมาตรา ๖๑ เป็นดังนี้

"งานอันมีลิขสิทธิ์ของผู้สร้างสรรค์และสิทธิของนักแสดง
ของประเทศที่เป็นภาคีแห่งอนุสัญญาว่าด้วยการคุ้มครองลิขสิทธิ์หรือ
อนุสัญญาว่าด้วยการคุ้มครองสิทธิของนักแสดงซึ่งประเทศไทยเป็นภาคี
อยู่ด้วย แล้วแต่กรณี และประเทศดังกล่าวได้ให้ความคุ้มครองแก่งาน
อันมีลิขสิทธิ์ หรือสิทธิของนักแสดงของประเทศไทย เช่นเดียวกับงาน
ของคนชาติของประเทศนั้นเอง หรืองานอันมีลิขสิทธิ์ขององค์การ
ระหว่างประเทศ ซึ่งประเทศไทยร่วมเป็นสมาชิกอยู่ด้วยย่อมได้รับ
ความคุ้มครองตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ภายใต้เงื่อนไขตามที่กำหนด
ในพระราชกฤษฎีกา

*รหัสนิติคดีแพ่งคดีลิขสิทธิ์ของประเทศไทยคดีฟ้องผู้ผลิต
ส่วนต่างประเทศผู้ผลิตลิขสิทธิ์ หรือผู้ผลิตส่วนต่างประเทศผู้ผลิต
ลิขสิทธิ์คดีแพ่งคดีลิขสิทธิ์*

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรผู้สงวนค่าแปรญัตติได้อภิปรายแสดงเหตุผล สรุปได้ว่า

ความในมาตรา ๖๑ นี้ เดิมคือมาตรา ๔๒ ของพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ปี ๒๕๒๑ ซึ่งเดิมนั้น
ได้กำหนดให้ความคุ้มครองงานของชาวต่างชาติเป็นไปตามเงื่อนไขตามที่กำหนดไว้ในพระราชกฤษฎีกา ซึ่งเป็น
การคุ้มครองสิทธิของคนไทย แต่กฎหมายฉบับนี้ตัดออกไปจึงขอให้ชี้แจงว่า ทำไมจึงตัดออกและมีผลดี
ผลเสียอย่างไร

กรรมาธิการชี้แจงว่า

- อนุสัญญากรุงเบอร์ลินฉบับเดิมที่ประเทศไทยเป็นภาคีมีหลักสำคัญที่สุดคือ ต้องให้ความ
คุ้มครองคนชาติอื่นโดยเท่าเทียมกับชนชาติของตน (NATIONAL TREATMENT) ฉะนั้นถ้าจะกำหนดเงื่อนไข
ไว้เป็นพิเศษสำหรับคนชาติอื่นคงทำไม่ได้เพราะจะผิดพันธะกรณี ซึ่งอนุสัญญากรุงเบอร์ลินฉบับแก้ไขซึ่งเราเป็น
ภาคีสมาชิกก็ยังคงยึดหลักการนี้ เราจึงต้องปรับระดับการคุ้มครองให้เป็นสากลด้วย

- พระราชบัญญัติคุ้มครองวรรณกรรมและศิลปกรรม พ.ศ.๒๕๓๔ ซึ่งเป็นกฎหมายฉบับก่อน
พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ ๒๕๒๑ ได้บัญญัติรับรองหลักการปฏิบัติต่อคนชาติไว้ตามอนุสัญญากรุงเบอร์ลิน โดย
ไม่ต้องคำนึงถึงว่าประเทศอื่นจะให้ความคุ้มครองตอบแทนหรือไม่ (RECIPROCITY) แต่ในการร่างพระราช
บัญญัติลิขสิทธิ์ปี ๒๕๒๑ มีแนวคิด ๒ ทางคือ

๑) ยึดหลักตามภาคือนุสัฎฎากรุงเบอร์น

๒) ถอนตัวออกจากอนุสัฎฎากรุงเบอร์น แนวนี้ได้พยายามประนีประนอม จึงเกิดการเกินเลย มาในหลักต่างตอบแทนในพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ปี ๒๕๒๑ แต่ปัจจุบันเราไม่อาจออกจากอนุสัฎฎากรุงเบอร์น ได้แล้ว จึงเห็นควรให้ยึดถือหลักปฏิบัติต่อคนชาติตามอนุสัฎฎากรุงเบอร์นเหมือนพระราชบัญญัติ ฉบับปี ๒๕๗๔

ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการ ด้วยคะแนนเสียงข้างมาก

หมวด ๖ คดีเกี่ยวกับลิขสิทธิ์และสิทธิของนักแสดง ไม่มีการแก้ไข
ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปราย

มาตรา ๖๒ ไม่มีการแก้ไข
มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรขอสงวนคำแปรญัตติในมาตรา ๖๒ ดังนี้
๑) ขอแปรญัตติแก้ความในมาตรา ๖๒ วรรคหนึ่ง เป็นดังนี้

"ในคดีละเมิดลิขสิทธิ์หรือสิทธินักแสดงหรือสิทธิของนักแสดงตามกฎหมายว่าด้วยลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดงที่เป็นคดีแพ่งหรือคดีอาญา ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่างานที่มีการฟ้องร้องในคดีนั้นเป็นงานอันมีลิขสิทธิ์ หรือสิทธิของนักแสดงตามพระราชบัญญัตินี้ และโจทก์เป็นเจ้าของลิขสิทธิ์ หรือสิทธิของนักแสดงในงานดังกล่าว เว้นแต่จำเลยจะโต้แย้งว่าไม่มีผู้ใดเป็นเจ้าของลิขสิทธิ์ หรือสิทธิของนักแสดง หรือโต้แย้งสิทธิของโจทก์"

๒) ขอแปรญัตติแก้ความในมาตรา ๖๒ วรรคหนึ่ง เป็นดังนี้

"คดีเกี่ยวกับลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดงตามพระราชบัญญัตินี้ ไม่ว่าจะ เป็นคดีแพ่ง หรือคดีอาญา ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่างานที่มีการฟ้องร้องในคดีนั้นเป็นงานอันมีลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดงตามพระราชบัญญัตินี้ และโจทก์เป็นเจ้าของลิขสิทธิ์ หรือสิทธิของนักแสดงในงานดังกล่าว ~~หรือคดีแพ่งหรือคดีอาญา~~ หรือคดีแพ่งหรือคดีอาญา"

๕๗) **สิ่งวิหัตต์ศตวิต** ๓ **ภวิหัตต์ศตวิต** หรือ **วิหัตต์ศตวิต**
ภคศตวิต หรือ **วิหัตต์ศตวิต** หรือ **ภคศตวิต** หรือ **ภคศตวิต** หรือ **ภคศตวิต** หรือ **ภคศตวิต** หรือ **ภคศตวิต**
ภคศตวิต หรือ **ภคศตวิต** หรือ **ภคศตวิต** หรือ **ภคศตวิต** หรือ **ภคศตวิต** หรือ **ภคศตวิต**
ภคศตวิต หรือ **ภคศตวิต** หรือ **ภคศตวิต** หรือ **ภคศตวิต** หรือ **ภคศตวิต** หรือ **ภคศตวิต**
ภคศตวิต หรือ **ภคศตวิต** หรือ **ภคศตวิต** หรือ **ภคศตวิต** หรือ **ภคศตวิต** หรือ **ภคศตวิต**

ในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้ผู้ซึ่ง
 เกี่ยวข้องอำนวยความสะดวกตามสมควร"

๒) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรขอสงวนคำแปรญัตติแก้ความในมาตรา ๖๗ เป็นดังนี้
 "เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติการให้เป็นไปตาม
 พระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวล
 กฎหมายอาญา และให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจและหน้าที่
 ดังต่อไปนี้

(๑) เข้าไปในอาคาร สถานที่ทำการ สถานที่ผลิต
 หรือสถานที่เก็บสินค้าของบุคคลใดในเวลาระหว่างพระอาทิตย์ขึ้น
 ถึงพระอาทิตย์ตก หรือในเวลาทำการของสถานที่นั้น หรือเข้าไปใน
 ยานพาหนะ เพื่อตรวจค้นสินค้า หรือตรวจสอบเมื่อมีเหตุอันควร
 สงสัยว่ามีการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้

๕๘) **สิ่งวิหัตต์ศตวิต** ๓ **ภวิหัตต์ศตวิต** หรือ **วิหัตต์ศตวิต**
ภคศตวิต หรือ **ภคศตวิต** หรือ **ภคศตวิต** หรือ **ภคศตวิต** หรือ **ภคศตวิต** หรือ **ภคศตวิต**
ภคศตวิต หรือ **ภคศตวิต** หรือ **ภคศตวิต** หรือ **ภคศตวิต** หรือ **ภคศตวิต** หรือ **ภคศตวิต**

(๓) สิ่งให้บุคคลใด ๆ มาให้ถือยศหรือให้ส่งบัญชี
 เอกสาร หรือหลักฐานอื่นในกรณีมีเหตุอันควร เชื่อว่าถือยศ สมุดบัญชี
 เอกสาร หรือหลักฐานดังกล่าว มีประโยชน์แก่การค้นพบ หรือใช้
 เป็นพยานหลักฐานในการพิสูจน์การกระทำความผิดตาม
 พระราชบัญญัตินี้

๕๙) **สิ่งวิหัตต์ศตวิต** ๓ **ภวิหัตต์ศตวิต** หรือ **วิหัตต์ศตวิต**
ภคศตวิต หรือ **ภคศตวิต** หรือ **ภคศตวิต** หรือ **ภคศตวิต** หรือ **ภคศตวิต** หรือ **ภคศตวิต**

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรผู้สงวนคำแปรญัตติได้อภิปรายแสดงเหตุผล สรุปได้ว่า

- การที่บัญญัติให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจและหน้าที่ตามมาตรา ๖๗ (๑) (๒) นั้นเป็นการให้อำนาจมากไป ซึ่งในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาชญาก็ได้บัญญัติไว้แล้ว เหตุใดจึงต้องบัญญัติไว้เช่นนี้ด้วย และถ้าเข้าไปตรวจสอบแล้วไม่มีความผิดผู้ใดจะรับผิดชอบ

- น่าสังเกตว่าการบัญญัติกฎหมายลักษณะนี้ เพื่อที่จะไม่ต้องออกหมายค้นตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาชญา ซึ่งการดำเนินการตามมาตรานี้น่าจะเป็นความผิดทางแพ่งมากกว่า ฉะนั้นจะบัญญัติให้ออกหมายค้นก่อนได้หรือไม่ เพราะถ้าพบการกระทำผิดซึ่งหน้าที่ย่อมสามารถค้นต่อไปได้อยู่แล้ว การบัญญัติเช่นนี้จึงเป็นการริดรอนสิทธิขั้นพื้นฐานของประชาชนตามรัฐธรรมนูญ การให้อำนาจเจ้าหน้าที่ดังกล่าว ประกอบกับในกรณีนี้เป็นความผิดอันยอมความได้ อาจจะเป็นช่องทางให้เจ้าหน้าที่ใช้เป็นเครื่องมือในการทุจริตได้โดยเข้าไปตรวจค้น แล้วเรียกเงินจากผู้ต้องสงสัยที่ขาดความรู้ความเข้าใจ

กรรมวิธีการชี้แจงว่า

- เหตุที่มาตรานี้บัญญัติอำนาจและหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ไว้อย่างชัดเจน เพื่อให้ทั้งเจ้าหน้าที่และประชาชนทราบว่า มีอำนาจและหน้าที่อย่างไรบ้าง ซึ่งเป็นอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายทั่วไป และกฎหมายลักษณะนี้ของกระทรวงพาณิชย์ฉบับอื่นก็บัญญัติไว้เช่นเดียวกัน

- ถ้าไม่บัญญัติมาตรา ๖๗ (๑) ไว้ ทำให้ต้องขอออกหมายค้นก่อน ซึ่งในหลักการความผิดลักษณะนี้เป็นความผิดอันยอมความได้มิใช่ความผิดต่อแผ่นดิน และมีอายุความเพียง ๓ เดือน ถ้าให้ต้องไปขออนุญาตก่อนจะไม่ทันการ แต่ขอให้สังเกตว่าในมาตรา ๖๗ (๑) ได้บัญญัติว่า "เมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้" เจ้าหน้าที่จึงมีอำนาจ ถ้าตรวจสอบโดยไม่มีอำนาจเจ้าหน้าที่ย่อมมีความผิด

ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นควรให้คงไว้ตามร่างเดิม ด้วยคะแนนเสียงข้างมาก

มาตรา ๖๘

ไม่มีการแก้ไข

มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรขอสงวนคำแปรญัตติแก้ไขความในมาตรา ๖๘ ดังนี้

๑) ขอแปรญัตติเพิ่มความเป็นวรรคสามดังนี้

"การแต่งตั้งหรือถอดถอนพนักงานเจ้าหน้าที่นั้น

ให้โฆษณารายชื่อในราชกิจจานุเบกษา"

๒) ขอแปรญัตติให้ตัดความในมาตรา ๖๘ ออกทั้งหมด
ผู้แปรญัตติไม่ชี้แจง คำแปรญัตติจึงตกไป

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปราย

หมวด ๘ บทกำหนดโทษ
ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปราย

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๖๙, ๗๐, ๗๑
ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปราย

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๗๒
มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของสงวนคำแปรญัตติแก้ความในมาตรา ๗๒ เป็นดังนี้

ไม่มีการแก้ไข

"ผู้ใดขัดขวางหรือชักชวนหรือยุยงหรือยุแหย่หรือยุแหย่พนักงาน
เจ้าหน้าที่ ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๖๗ หรือฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติ
ตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งสั่งตามมาตรา ๖๗ ต้องระวาง
โทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำ
ทั้งปรับ"

ผู้แปรญัตติไม่ชี้แจง คำแปรญัตติจึงตกไป

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปราย

มาตรา ๗๓
ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปราย

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๗๔
มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของสงวนคำแปรญัตติแก้ไขความในมาตรา ๗๔ เป็นดังนี้

ไม่มีการแก้ไข

"พรรคการเมืองใดยุยงหรือยุแหย่ให้ดำเนินการผู้กระทำความผิดตาม
พระราชบัญญัตินี้ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ หรือชักชวน
หรือยุยงหรือยุแหย่หรือยุแหย่หรือยุแหย่หรือยุแหย่หรือยุแหย่หรือยุแหย่หรือยุแหย่
หรือยุยงหรือยุแหย่หรือยุแหย่หรือยุแหย่หรือยุแหย่หรือยุแหย่หรือยุแหย่หรือยุแหย่
หรือยุยงหรือยุแหย่หรือยุแหย่หรือยุแหย่หรือยุแหย่หรือยุแหย่หรือยุแหย่หรือยุแหย่
หรือยุยงหรือยุแหย่หรือยุแหย่หรือยุแหย่หรือยุแหย่หรือยุแหย่หรือยุแหย่หรือยุแหย่"

**สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่สงวนคำแปรญัตติและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่ได้รับมอบหมาย
ได้อภิปรายแสดงเหตุผล สรุปได้ว่า**

- การบัญญัติให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่ากรรมการหรือผู้จัดการทุกคนของนิติบุคคลเป็นผู้ร่วมกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ เป็นการผิดหลักกฎหมายทั่วไปทำให้ภาระการพิสูจน์ตกอยู่กับจำเลย ทั้ง ๆ ที่โดยหลักของกฎหมายอาญาบัญญัติให้โจทก์ต้องเป็นผู้พิสูจน์ และความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ควรใช้หลักทั่วไปตามกฎหมายแพ่งและพาณิชย์เท่านั้น

- การบัญญัติกฎหมายไม่ควรกำหนดให้คนไทยเป็นผู้มีความผิดไว้ก่อน และการละเลยหลักทั่วไปตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญมาตรา ๓๐ ตามร่างพระราชบัญญัตินี้ในมาตรา ๖๗ รวมถึงในมาตรานี้ คงเป็นเพราะไม่ได้ศึกษาปัญหาสิทธินี้อย่างแท้จริง

- การกำหนดข้อสันนิษฐานไว้เช่นนี้ประกอบกับมาตรา ๗๖ ที่กำหนดให้จ่ายค่าปรับจำนวนกึ่งหนึ่งกับเจ้าของงานอันมีลิขสิทธิ์ อาจทำให้เดือดร้อนมากขึ้นเพราะจะมีการไปติดสินบนให้ปรับในราคาสูง ๆ และถูกตรวจค้นมากขึ้นด้วย

กรรมาธิการชี้แจงว่า

หลักความรับผิดชอบของนิติบุคคลในทางอาญาได้มีคำพิพากษาฎีกาเป็นบรรทัดฐานไว้ว่าให้นิติบุคคลรับผิดชอบทางอาญาได้ แต่นิติบุคคลไม่มีตัวตนผู้ที่จะต้องรับผิดชอบในทางอาญา คือ กรรมการหรือผู้จัดการของนิติบุคคลนั่นเอง แต่ทั้งนี้ต้องอยู่ในหลักกฎหมายอาญาทั่วไปด้วย คือ ต้องมีเจตนากระทำความผิดตามกฎหมายนี้ด้วย มิใช่เป็นข้อสันนิษฐานโดยเด็ดขาด

ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นควรให้คงไว้ตามร่างเดิม ด้วยคะแนนเสียงข้างมาก

มาตรา ๗๕, ๗๖

ไม่มีการแก้ไข

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปราย

มาตรา ๗๗

ไม่มีการแก้ไข

มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรขอสงวนคำแปรญัตติให้ตัดความในมาตรา ๗๗ ออกทั้งหมด ผู้แปรญัตติไม่ชี้แจง คำแปรญัตติจึงตกไป

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปราย

บทเฉพาะกาล

ไม่มีการแก้ไข

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปราย

มาตรา ๗๘

ไม่มีการแก้ไข

มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรขอสงวนคำแปรญัตติให้เพิ่มความเป็นมาตรา ๗๘ วรรคสาม ดังนี้

**"โปรแกรมคอมพิวเตอร์ที่มีการดัดแปลงปรับปรุงก่อน
ที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ ให้เป็นโปรแกรมคอมพิวเตอร์ที่
ได้รับการคุ้มครองตามพระราชบัญญัตินี้"**

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้ซักถามกรรมการว่า ตามบทเฉพาะกาลมาตรา ๗๘ นี้ ผู้มีโปรแกรมคอมพิวเตอร์อยู่ในความครอบครองขณะนี้ จะต้องเสียค่าลิขสิทธิ์ให้แก่ผู้สร้างสรรค์ผลงานอีกหรือไม่ เมื่อกฎหมายนี้มีผลบังคับใช้

กรรมการชี้แจงว่า

โปรแกรมคอมพิวเตอร์ที่มีอยู่แล้วไม่ว่าได้มาโดยวิธีใดสามารถนำมาใช้ต่อไปได้โดยไม่ผิดกฎหมาย

ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นควรให้คงไว้ตามร่างเดิม

การพิจารณาในวาระที่ ๓

เมื่อจบการพิจารณาในวาระที่ ๒ แล้ว ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติในวาระที่ ๓ เห็นชอบด้วยร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. .... ด้วยคะแนนเสียงข้างมากและส่งให้วุฒิสภาพิจารณาต่อไป

การพิจารณาของวุฒิสภา

วุฒิสภาได้รับร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. .... ที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว^(๓) ซึ่งวุฒิสภาต้องพิจารณาให้เสร็จภายใน ๖๐ วัน เมื่อวันศุกร์ที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๓๗ และได้บรรจุเข้าระเบียบวาระการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๔ (สมัยสามัญ ครั้งที่สอง) วันศุกร์ที่ ๑๗ มิถุนายน ๒๕๓๗ ผลการพิจารณาสรุปได้ ดังนี้

การพิจารณาในวาระที่ ๑

วุฒิสภาได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้ในคราวประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๔ (สมัยสามัญ ครั้งที่สอง) วันศุกร์ที่ ๑๗ มิถุนายน ๒๕๓๗ โดยเมื่อเลขานุการวุฒิสภาได้อ่านสารบบ บันทึกหลักการและเหตุผลประกอบร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้แล้ว มีสมาชิกวุฒิสภาได้อภิปรายแสดงความคิดเห็น ดังนี้

สรุปคำอภิปรายของสมาชิกวุฒิสภา

- เข้าใจว่าร่างพระราชบัญญัตินี้บัญญัติขึ้นเพื่อให้ประเทศไทย สามารถทำการค้ากับประเทศอื่นได้อย่างมีฐานะเท่าเทียมกัน ด้วยการให้การคุ้มครองสิทธิและทรัพย์สินทางปัญญาของประเทศอื่น โดยมุ่งหวังจะให้ประเทศอื่น ๆ ให้การรับรองเช่นเดียวกัน สำหรับเหตุผลที่รัฐบาลได้เสนอร่างพระราชบัญญัตินี้ น่าจะเป็นเพราะว่า

๑) รัฐบาลมองว่าประเทศเรามีการพัฒนาความสามารถจนถึงระดับที่จะต้องคุ้มครองสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาของคนไทยให้ได้รับประโยชน์ต่าง ๆ เช่นเดียวกับที่เราได้ให้ความคุ้มครองกับต่างประเทศ

๒) อาจจะมาจากแรงกดดันทางการค้า เพราะขณะนี้ประเทศไทยอยู่ในภาวะที่อาจจะถูกตัดสิทธิพิเศษทางการค้าได้ ซึ่งสหรัฐอเมริกาถือว่าสำคัญ อ้างว่าถ้ากฎหมายลิขสิทธิ์ฉบับนี้ผ่านความเห็นชอบจากรัฐสภาแล้ว จะลดแรงกดดันทางการค้าลงอันจะทำให้ประเทศไทยสามารถได้รับสิทธิพิเศษทางการค้า และประโยชน์จากการค้าขายเป็นอัตราเพิ่มสูงขึ้น

จากเหตุผลดังกล่าวเห็นว่ากฎหมายลิขสิทธิ์น่าจะได้รับการพิจารณาด้วยความรอบคอบ เพราะจริง ๆ แล้วประเทศเราไม่อยู่ในฐานะที่จะดูแลประโยชน์ของตนเองได้มากนัก และยังต้องพึ่งพาต่างประเทศทางด้านทรัพย์สินทางปัญญา เอกสาร ตำรา สิ่งตีพิมพ์ โดยเฉพาะกฎหมายฉบับนี้ครอบคลุมถึงโปรแกรมคอมพิวเตอร์ด้วย แต่เรามีกลไกอย่างไรที่จะช่วยให้คนไทยได้รับประโยชน์อย่างเต็มที่เมื่อมีกฎหมายฉบับนี้ เพราะในยุคนี้การพัฒนาประเทศต้องอาศัยการพัฒนาด้านเทคโนโลยี ซึ่งประเทศไทยอยู่ในระยะเริ่มต้นในการพัฒนาด้านคอมพิวเตอร์ เทคโนโลยี และการสื่อสารสมัยใหม่

สำหรับกรณีนี้ที่หวังจะให้สหรัฐอเมริกา ลดแรงกดดันทางการค้านั้น ไม่อยากให้รัฐบาลคิดว่า ถ้าผ่านกฎหมายฉบับนี้แล้วจะได้รับสิทธิพิเศษทางการค้าในทันทีเพราะยังมีแรงกดดันด้านอื่นที่จะตามมา เช่น

(๓) ดูรายละเอียดของร่างพระราชบัญญัติ ในภาคผนวกหน้า ๒๐๗

องค์กรแรงงานของสหรัฐอเมริกา พยายามจะให้ประเทศไทยมีการควบคุมแรงงานมากขึ้นเกี่ยวกับการจัดตั้งสหภาพแรงงาน ค่าจ้างแรงงานขั้นต่ำ การใช้แรงงานเด็ก และปัญหาการปล่อยให้มีโสเภณีเด็ก อีกทั้งองค์การด้านอุตสาหกรรมของสหรัฐอเมริกาอาจจะสร้างแรงกดดันผ่านรัฐบาลของเขาให้สร้างแรงกดดันต่อประเทศไทยอีกก่อนจะให้สิทธิพิเศษทางการค้า ดังนั้นจึงไม่ยากให้รัฐบาลมีความหวังมากเกินไปอยากให้พิจารณาแต่เพียงว่า กฎหมายฉบับนี้จะเป็นประโยชน์ต่อประเทศและคนไทยอย่างไรเป็นหลัก แม้ว่าจำเป็นจะต้องแก้ไขกฎหมาย และให้ความคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาของต่างประเทศก็ตาม และหากมีกรณีต่างประเทศอ้างลิขสิทธิ์เพื่อผลประโยชน์ต่าง ๆ มากมาย จนกระทั่งเกิดความเดือดร้อนต่ออุตสาหกรรมของไทย หรือทำให้ผู้ผลิตของไทยไม่สามารถจะใช้ประโยชน์จากการนำเข้าจากต่างประเทศได้ ขอให้รัฐมนตรีที่รับผิดชอบชี้แจงว่ารัฐบาลจะมีวิธีการช่วยเหลือ หรือหาทางแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นได้อย่างไร และประเทศไทยจะได้หรือเสียอะไรบ้าง

- เห็นด้วยกับร่างพระราชบัญญัตินี้ เพราะให้ความคุ้มครองผลประโยชน์แก่งานอันเกิดจากการใช้สติปัญญาของมนุษย์ในฐานะ "ผู้สร้างสรรค์" มีการคุ้มครองงานนาฏกรรม ศิลปกรรม จิตรกรรม ประติมากรรม ภาพพิมพ์ สถาปัตยกรรม งานภาพถ่าย ภาพประกอบ แผนที่โครงสร้าง ศิลปะประยุกต์ และงานวรรณกรรม ซึ่งรวมถึงโปรแกรมคอมพิวเตอร์ด้วย ทรัพย์สินทางปัญญาดังกล่าวคนไทยมีความสามารถในทุก ๆ ด้านเต็มที่ และงานทางด้านสถาปัตยกรรมสถาปนิกไทยก็เป็นที่ยอมรับในต่างประเทศไม่จำเป็นต้องไปลอกใคร ด้านดนตรีกรรมเราสามารถประพันธ์ซิมโฟนีแยกเสียงประสานได้เองจากการศึกษาเรียนรู้ รวมถึงการผลิตแผ่นเสียงหรือแถบบันทึกเสียง แถบบันทึกภาพที่ติดด้วยอุปกรณ์ที่ทันสมัย จนกระทั่งประเทศข้างเคียงนำเอาไปลอกเลียนมากมาย ด้านจิตรกรรมภาพเขียนของศิลปินไทยจำนวนมากถูกต่างประเทศนำไปไว้ในพิพิธภัณฑสถานใหญ่ ๆ หลายแห่ง ด้านวรรณกรรมมีหนังสือหลายเล่มถูกนำไปแปลเป็นภาษาต่างประเทศ ดังนั้น จะเห็นได้ว่างานทุกด้านในบทนิยามเป็นฝีมือที่เกิดจากสติปัญญา และความสามารถของคนไทยมาโดยตลอด สำหรับโปรแกรมคอมพิวเตอร์นั้นคนไทยสร้างได้ในระดับที่หลายประเทศอยากเรียนรู้จากเรา อีกทั้งการทำซ้ำหรือลอกแบบกัน ทางกฎหมายไม่ได้ถือว่าเป็นความผิดเว้นแต่จะทำการค้า ดังนั้นจึงเห็นว่าพระราชบัญญัตินี้ให้ประโยชน์แก่คนไทยผู้สามารถสร้างสรรค์งานด้วยความสามารถของตนโดยไม่ต้องห่วงว่าจะมีคนลอกเลียนแบบเอาไปใช้อีกต่อไป

- ขอสนับสนุนร่างพระราชบัญญัตินี้ด้วยเหตุผลคือ การให้ความคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาเป็นเครื่องมือกระตุ้นให้เกิดการผลิตคิดค้นภายในประเทศ ซึ่งคนไทยมีความสามารถทำได้ เช่น โปรแกรมคอมพิวเตอร์ แต่จำเป็นต้องมีแผนเร่งรัดหรือมาตรการอย่างอื่นมาช่วยส่งเสริมด้วยเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดจากพระราชบัญญัตินี้ เช่น กรณีคอมพิวเตอร์ประเทศเรายังล้าหลังอยู่มากทั้งด้านการเรียนการสอนควรมีการกระตุ้นให้มีการคิดค้น เพื่อจะรองรับและสามารถแข่งขันในตลาดโลกต่อไป

- การเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้ของรัฐบาลเป็นสิ่งที่ดี สอดคล้องกับยุคโลกาภิวัตน์ ซึ่งประเทศไทยจะต้องเป็นภาคีสมาชิกต่าง ๆ โดยเฉพาะเกี่ยวกับด้านลิขสิทธิ์ ซึ่งในระยะแรกเราอาจจะต้องเสียเปรียบบ้าง แต่ในปัจจุบันคนไทยมีสติปัญญา มีความสามารถไม่ด้อยกว่าชาวต่างประเทศ สามารถเรียนรู้เทคโนโลยี ทันสมัย และนำมาเป็นแนวทางในการพัฒนาให้เจริญก้าวหน้าได้แล้ว แม้ว่าจะต้องลงทุนซื้อบ้างก็เป็นธรรมดาเป็นการแก้ไขค่านิยมที่ไปเอาเปรียบผู้อื่นด้วย

- ขอตั้งข้อสังเกตเพื่อการแปรญัติร่างพระราชบัญญัตินี้ได้อย่างสมบูรณ์ ดังนี้

๑) กรณีโปรแกรมคอมพิวเตอร์ คณะกรรมการพิเศษของสหรัฐอเมริกาที่เรียกโดยย่อว่า CONTU (US COMMISSION ON NEW TECHNOLOGICAL USES OF COPYRIGHTED WORKS) และคณะกรรมการของสหประชาชาติ ซึ่งเรียกโดยย่อว่า WIPO (WORLD INTERNATIONAL PROPERTY ORGANIZATION) มีความเห็นสอดคล้องกันว่า โปรแกรมคอมพิวเตอร์ควรมีกฎหมายเฉพาะต่างหาก ไม่ควรรวมเอาไว้ในพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ จึงขอให้ชี้แจงด้วย

๒) กรณีสิทธิของนักแสดง ซึ่งเป็นสิทธิข้างเคียง (NEARING RIGHT) เป็นคนละเรื่องกับ ลิขสิทธิ์ (COPY RIGHT) แต่ร่างพระราชบัญญัตินี้รวมไว้ด้วยกันนั้น อยากทราบว่าเมื่อประเทศเรายังไม่ได้เป็นภาคีสัญญาระหว่างประเทศที่ให้การคุ้มครองสิทธิของนักแสดง (ROME CONVENTION) การบัญญัติเช่นนี้จะเป็นการชิงสุกก่อนห่ามหรือไม่ อันที่จริงควรจะเป็นสมาชิกก่อน มิใช่ว่ามากำหนดให้ประโยชน์กับประเทศอื่น ๆ แต่เราไม่ได้รับความคุ้มครอง

๓) สงสัยกรณีข้อยกเว้นการละเมิดลิขสิทธิ์โปรแกรมคอมพิวเตอร์ที่บัญญัติไว้ว่า "เพื่อวิจัยหรือศึกษาโปรแกรมคอมพิวเตอร์นั้น" คงมิใช่ไปศึกษาวิจัยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ว่าทำด้วยวัสดุอะไร ขนาดเท่าไร ควรจะหมายถึงการนำเอาโปรแกรมคอมพิวเตอร์มาใช้เพื่อประโยชน์ในการศึกษาวิจัยจึงจะถูกต้อง เพราะนักเรียนนักศึกษาจะได้ใช้ประโยชน์ ไม่รวมถึงโรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์ด้วย

๔) เกี่ยวกับภาวะการพิสูจน์ความผิดในคดีการละเมิดลิขสิทธิ์ ซึ่งกำหนดให้จำเลยต้องนำสืบ นั้น แม้ว่ากฎหมายเกี่ยวกับธุรกิจหลายฉบับเริ่มที่จะใช้ระบบให้จำเลยนำสืบก็ตาม แต่ก็เป็นเรื่องทางธุรกิจ เป็นเรื่องส่วนบุคคลไม่ได้เสียหายกับบ้านเมือง ต่างกับกรณีนี้คือ ถ้าให้โจทก์เป็นผู้นำสืบ เมื่อมีการละเมิดลิขสิทธิ์ โปรแกรมคอมพิวเตอร์ของต่างประเทศโดยคนไทยก็ต้องมาฟ้องศาลในประเทศไทย และโจทก์ต้องหาหลักฐานมานำสืบ ซึ่งถ้าหากไม่ได้เป็นกรณีที่เสียหายมากก็จะไม่คุ้มกัน แต่ถ้าหากให้จำเลยนำสืบแล้วเจ้าของลิขสิทธิ์ก็จะตั้งตัวแทนของเขามาดำเนินการโดยให้จำเลยนำสืบ ซึ่งอาจเกิดผลเสียหายได้เนื่องจากในทางปฏิบัติการดำเนินคดีต้องนำสืบว่าไม่ได้ลอกเลียนแบบ ฉะนั้น แม้พิสูจน์ได้ว่าจำเลยเป็นฝ่ายถูกความลับในรายละเอียดทางด้านเทคโนโลยีที่ใช้ ในการสร้างสรรค์งานอันมีลิขสิทธิ์ก็อาจจะถูกนำไปเลียนแบบได้ อยากทราบว่ารัฐบาลได้ทราบถึงผลเสียหายที่อาจเกิดขึ้นหรือไม่

- มาตรา ๓๗ ของร่างพระราชบัญญัติให้งานศิลปกรรมที่ตั้งเปิดเผยในที่สาธารณะ หากนำไปลอกเลียนแล้วจะไม่เป็นการละเมิดลิขสิทธิ์ อยากทราบว่า มีหลักการและความคิดเห็นอย่างไรที่บัญญัติไว้ในลักษณะดังกล่าว

- ร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์เกี่ยวกับทรัพย์สินทางปัญญา ดังนั้นต้องพิจารณาว่าถึงเวลาแล้วหรือยัง ขอตั้งข้อสังเกตว่าการที่บางประเทศในเอเชียสามารถพัฒนาได้อย่างรวดเร็วเนื่องจากการลอกเลียนเทคโนโลยีต่าง ๆ มีการตั้งกองแปลตำราและการดำเนินการที่เป็นประโยชน์กับประเทศของเขาในด้านเทคโนโลยีและความรู้ด้านวิทยาศาสตร์ แต่เมื่อพิจารณาถึงประเทศไทยซึ่งกำลังส่งเสริมด้านอุตสาหกรรม เทคโนโลยีต่าง ๆ ที่นำเข้ามาในส่วนมากต่างประเทศเป็นผู้นำเข้าและดำเนินการในลักษณะปกปิด โดยคนไทยส่วนใหญ่เป็นผู้ใช้แรงงาน ซึ่งแสดงว่าคนไทยที่ได้รับการถ่ายทอดความรู้ทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมีน้อยมาก นอกจากนั้น การที่กระแสโลกปัจจุบันเน้นที่ความเป็นประชาธิปไตย และระบบการค้าเสรี ประเทศมหาอำนาจ

ต่าง ๆ ได้นำประเด็นดังกล่าวมาใช้เป็นข้อต่อรองทางการค้า ดังนั้น หากเรามีความจำเป็นที่จะต้องบัญญัติ ก็จะต้องทำให้เกิดประโยชน์มากที่สุด

- ตามร่างพระราชบัญญัตินี้ ได้บัญญัติให้ยกเลิกพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๒๑ แต่เหตุใดบทเฉพาะกาลยังบัญญัติให้ความคุ้มครองงานตามพระราชบัญญัติคุ้มครองวรรณกรรมและศิลปกรรม พุทธศักราช ๒๔๗๔ และบทนิยามในมาตรา ๔ ของร่างพระราชบัญญัตินี้ควรจะสอดคล้องกันด้วยหรือไม่

- บทนิยามคำว่า "วรรณกรรม" หมายถึง งานนิพนธ์ที่สร้างขึ้นทุกชนิด โดยให้หมายความรวมถึงโปรแกรมคอมพิวเตอร์ด้วยจึงไม่ควรจะต้องมีนิยามคำว่า "โปรแกรมคอมพิวเตอร์" ในวรรคต่อไปอีก เพราะหากเปรียบเทียบกับ มาตรา ๖ ที่กล่าวว่า "งานอันมีลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัตินี้ได้แก่งานสร้างสรรค์ ประเภทวรรณกรรม ..... ฯลฯ" ไม่ได้บัญญัติรวมนักแสดงไว้ด้วย ทำให้สงสัยว่านักแสดงไม่ถือว่ามีลิขสิทธิ์ หรืออย่างไร ในขณะที่บัญญัติบทนิยาม คำว่า "นักแสดง" และบัญญัติ "สิทธิของนักแสดง" ขึ้นเป็นหมวดสอง โดยเฉพาะแยกต่างหากจาก "หมวด ๑ ลิขสิทธิ์" ทำให้ไม่สอดคล้องกัน การบัญญัติดังกล่าว เหมือนกับว่านักแสดงมีความสำคัญมากกว่าผู้สร้างสรรค์ลิขสิทธิ์ด้านอื่น ๆ มิฉะนั้น ก็ต้องแยกสิทธิต่าง ๆ เช่น สิทธิของนักเขียน สิทธิของจิตรกร ฯลฯ ไว้เป็นหมวดโดยเฉพาะเช่นกัน ความไม่สอดคล้องดังกล่าว ทำให้เห็นว่าโปรแกรมคอมพิวเตอร์น่าจะแยกให้ชัดเจนออกจากวรรณกรรม และเหตุใดจึงแยกสิทธินักแสดงไว้เป็นหมวดเฉพาะต่างหาก

- อยากทราบว่ารัฐบาลมีความคิดเห็นอย่างไรที่บัญญัติให้คณะกรรมการลิขสิทธิ์ ต้องมีผู้ทรงคุณวุฒิที่รัฐบาลแต่งตั้งไม่เกิน ๑๒ คน และต้องเป็นผู้มีส่วนได้เสียรวมอยู่ด้วยทุกคน

- ปัจจุบันนี้ควรจะหยุดคิดได้แล้วว่า คนไทยนั้นด้วยเรื่องปัญญา และการละเมิดหรือลอกเลียน ลิขสิทธิ์เป็นเรื่องธรรมดา หากไม่กระทำแล้วจะไม่พัฒนาหรือไม่มีรายได้ ในประเด็นที่มีความเข้าใจว่า ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ร่างขึ้นเพื่อเอาใจสหรัฐอเมริกา ความจริงมิใช่เพราะการกล่าวว่รัฐบาลไทย บัญญัติกฎหมายเพื่อเอาใจชนชาติใดชาติหนึ่งเป็นการเสียเกียรติภูมิของคนไทยทั้งชาติ อันยอมรับไม่ได้ แท้จริงแล้วทุกประเทศต่างพยายามปกป้องผลประโยชน์อันเกิดจากงานสร้างสรรค์ทางความคิดภูมิปัญญา ซึ่งรวมทั้งประเทศไทยด้วย ในระบบการค้าเสรีสมาคมผู้ประกอบการต่าง ๆ จะดำเนินการร้องเรียนต่อรัฐบาล หากว่าเป็นสิทธิและหน้าที่ตามกฎหมายให้รัฐบาลจะต้องดำเนินการ หากไม่จัดการก็คงจะอยู่ไม่ได้ สำหรับความคิดที่จะประวิงเวลาการบัญญัติกฎหมาย เพื่อให้คนของเราได้พัฒนามากขึ้นนั้น กลับทำให้คนของเราไม่คิดจะสร้างสรรค์อะไร ฉะนั้นเราควรจะต้องยอมเสียผลประโยชน์ส่วนน้อยเพื่อผลประโยชน์ส่วนรวมและไม่ควรไปหวังเรื่องสิทธิพิเศษทางการค้า (GSP) เพราะการซื้อสินค้าของชาวต่างประเทศ มีสิ่งที่จะต้องคำนึงถึงอยู่ ๒ ประการคือ คุณภาพกับราคา หากสินค้ามีคุณภาพดีและราคาถูกแล้วเขาก็คิดกัน เราไม่ได้ เราควรจะต้องทำให้เหมือนสากลที่ยอมรับสิทธิระหว่างกัน โดยเราต้องเคารพคนอื่นด้วย

คำชี้แจงของรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์

รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์ (นายจรินทร์ ลักษณวิศิษฏ์) ได้ชี้แจงว่า

- ร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์นี้ต่างกับพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันคือ ได้บัญญัติ ให้ความคุ้มครองงานสร้างสรรค์อันมีลิขสิทธิ์เพิ่มขึ้นอีก ๒ งาน คือ งานฐานข้อมูล กับงานของนักแสดง และ

นักร้อง แต่ในกรณีของโปรแกรมคอมพิวเตอร์นั้นสามารถอนุมานว่า ได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายปัจจุบัน อยู่แล้วในงานแผนกวิทยาศาสตร์ตามที่คณะกรรมการกฤษฎีกาได้เคยตีความไว้ เพียงแต่ไม่ได้บัญญัติไว้อย่าง ชัดเจน จึงไม่ใช่งานที่เพิ่มเติมขึ้นใหม่แต่อย่างใด ในปัจจุบันนี้นานาอารยประเทศยอมรับที่จะบัญญัติกฎหมาย ลิขสิทธิ์โดยระบุไว้ชัดเจนว่างานวรรณกรรมนั้นรวมถึงงานโปรแกรมคอมพิวเตอร์ด้วย ที่สำคัญคือผลการเจรจา ของ GATT รอบอุรุกวัยมีการรับรองกรรมสารสุดท้ายให้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ถือเป็นงานวรรณกรรม ซึ่งได้ ได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายลิขสิทธิ์แล้ว ฉะนั้น การดำเนินการดังกล่าวจึงหมายถึงการปฏิบัติตามหลักสากล นั้นเอง

- ปัจจุบันประเทศไทยสมควรจะให้การคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญามากขึ้น คนไทยมีความรู้ ความสามารถในการสร้างสรรค์ผลงานอันมีลิขสิทธิ์ทุกด้าน รวมทั้งด้านโปรแกรมคอมพิวเตอร์ด้วย งานลิขสิทธิ์ ของคนไทยกำลังถูกลอกเลียนเป็นจำนวนมากในต่างประเทศ โดยเฉพาะเพลง และงานวรรณกรรม หลายอย่างรวมถึงศิลปกรรมด้วย ฉะนั้นกฎหมายฉบับนี้ไม่ใช่คุ้มครองเฉพาะงานของชาวต่างประเทศ แต่สำคัญ สูงสุดคือให้ความคุ้มครองคนไทย

- ร่างพระราชบัญญัตินี้สามารถช่วยให้เรานำตำราเรียน หรือสิ่งตีพิมพ์ที่เป็นภาษาต่างประเทศ มาแปลเป็นภาษาไทยได้เร็วขึ้นกว่ากฎหมายฉบับเดิมที่กำหนดให้รอกำหนดระยะเวลา ๑๐ ปี เป็นเหลือเพียง ๓ ปี ในกรณีที่เขาไม่อนุญาตโดยจ่ายค่าลิขสิทธิ์แก่เจ้าของงานตามที่อธิบดีกำหนด ทำให้เกิดประโยชน์มากขึ้น ในด้านวิชาการที่เป็นภาษาต่างประเทศ

- การให้ความคุ้มครองโปรแกรมคอมพิวเตอร์ มีข้อยกเว้นมิให้ถือว่าเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์ ไว้ในมาตรา ๓๕ จำนวน ๔ ประการ เช่น เพื่อการวิจัยหรือศึกษา เพื่อประโยชน์ของเจ้าของสำเนา เพื่อติชม วิจัยหรือแนะนำผลงานโดยมีการรับรู้ถึงความเป็นเจ้าของ เพื่อการนำไปเสนอข่าว ทำซ้ำ ดัดแปลง ทำให้ ปรากฏเพื่อประโยชน์ในการพิจารณาของศาลหรือเจ้าพนักงาน เป็นต้น ฉะนั้น จึงสามารถดำเนินการใด ๆ กับโปรแกรมคอมพิวเตอร์ได้ตามความเหมาะสม มิได้ถือว่าผิดกฎหมายแต่อย่างใด

- ปัจจุบันประเทศของเรายังไม่ได้เป็นภาคีอนุสัญญากรุงโรม ฉะนั้น การให้ความคุ้มครอง ลิขสิทธิ์นักแสดงนั้น จึงมิได้เป็นไปตามภาคีอนุสัญญากรุงโรม เป็นการดำเนินการล่วงหน้า เพราะในอนาคต อาจจะต้องเป็นภาคีก็ได้ การบัญญัติเนื้อหาที่ไม่ได้เป็นไปตามนั้น แต่ก็ใกล้เคียงกันและตราบใดที่มีได้เป็น สมาชิกของภาคีอนุสัญญาดังกล่าว กฎหมายฉบับนี้ก็คุ้มครองเฉพาะนักแสดงไทยเท่านั้น

- การรวมกฎหมายสิทธินักแสดงกับกฎหมายโปรแกรมคอมพิวเตอร์ไว้ในฉบับเดียวกัน เป็นไปตามกติกาสากลที่ยอมรับกันทั่วโลก

- เรื่องของการนำสืบ กฎหมายฉบับนี้กำหนดไว้แต่เพียงว่า การฟ้องร้องในคดีละเมิดลิขสิทธิ์ ให้สันนิษฐานว่าโจทก์เป็นเจ้าของลิขสิทธิ์เท่านั้น มิฉะนั้นไม่มีประโยชน์อะไรในการแจ้งความหรือฟ้องร้อง ดำเนินคดี แต่ถ้าหากจำเลยได้แย้งโจทก์ก็ยังมีภาระที่จะต้องเป็นผู้พิสูจน์ว่าตนเองเป็นเจ้าของลิขสิทธิ์อยู่ เช่นเดิม นอกจากนั้นก็ดำเนินการไปตามกระบวนการพิจารณาคดีเช่นปกติทั่วไป

- การให้ความคุ้มครองแบบบันทึกเสียงนั้น จากการปราบปรามเพลงละเมิดลิขสิทธิ์ และได้ ตรวจสอบตามหลักวิชาการแล้วพบว่า เพลงถูกกฎหมายมีราคาไม่แตกต่างจากเดิมมากนักซึ่งกรมการค้า ภายในตรวจสอบแล้วพบว่าอยู่ในปกติวิสัยและได้กำหนดให้แบบบันทึกเสียงเป็นสินค้าควบคุมแล้ว

- มาตรา ๓๗ กำหนดไว้ว่า งานศิลปกรรมที่ตั้งอยู่ประจำในที่สาธารณะยกเว้นงานสถาปัตยกรรมสามารถจะทำการวาดเขียน การเขียนระบายสี การก่อสร้าง การแกะลายเส้น การปั้น การแกะสลัก การพิมพ์ภาพ การถ่ายภาพ การถ่ายภาพยนตร์ การแพร่ภาพ หรือกระทำใด ๆ ทำนองเดียวกันได้โดยไม่ถือว่าเป็นการละเมิด

- ขอสรุปว่า กฎหมายฉบับนี้จะเป็นประโยชน์กับประเทศของเราอย่างยิ่ง อย่างน้อยเราได้ดำเนินการให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์สากล เช่น อารยประเทศปฏิบัติกัน ส่งผลให้การเจรจาต่อรองทางการค้าของประเทศไทยในเวทีโลกมีน้ำหนักและความสง่างามมากขึ้น อีกทั้งเป็นการช่วยส่งเสริมนักคิด นักสร้างสรรค์ ผลงานของไทยให้มีความมั่นใจ มีกำลังใจในการทำงาน อันจะเป็นประโยชน์ในการสร้างสรรค์งานและเป็นประโยชน์ต่อเศรษฐกิจของประเทศต่อไป

มติที่ประชุม

ที่ประชุมวุฒิสภาได้ลงมติเห็นชอบด้วยกับ **หลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. .... ด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์** และให้ตั้งคณะกรรมการวิชาการวิสามัญ จำนวน ๒๗ คน เพื่อพิจารณากำหนดแปรญัตติภายใน ๑๐ วัน

คณะกรรมการวิชาการวิสามัญของวุฒิสภา ประกอบด้วย

๑. นายกรพจน์ อัครนิวัติ	๒. นายเกษม ณรงค์เดช
๓. นายโกเมน ภัทรภิรมย์	๔. คุณหญิงจินตนา ยศสุนทร
๕. นายจิรายุทธ์ วสุรัตน์	๖. นายจรินทร์ ลักษณะวิศิษฎ์
๗. นายโชคชัย อักษรนันท์	๘. คุณหญิงนันทกา สุประภาตะนันท์
๙. คุณหญิงพัชรี ว่องไพฑูรย์	๑๐. นายพากเพียร วิริยะพันธุ์
๑๑. นายพารณ อิศรเสนา ณ อยุธยา	๑๒. นางสาวพิศวาท สุคนธ์พันธุ์
๑๓. นายไพโรจน์ ลำซ่า	๑๔. นายยรรยง พวงราช
๑๕. นายรองพล เจริญพันธุ์	๑๖. พันตำรวจเอก รัฐวิทย์ แสนทวีสุข
๑๗. นายวัฒนา รัตนวิจิตร	๑๘. พลเรือเอก วิญญาณ สันติวิสิฐ
๑๙. นายวิฑูรย์ ภัทรเลาหะ	๒๐. นายศรีศักดิ์ จามรมาน
๒๑. พลเอก ศิริรินทร์ ฐูปกล้า	๒๒. นายสถาพร กวิตานนท์
๒๓. นายสมชัย วุฑฒิปรีชา	๒๔. นายสมภพ ไทตระกูล
๒๕. พลอากาศเอก สามารถ โสดสถิตย์	๒๖. ร้อยโท สุชาย เขาวินิชู
๒๗. คุณหญิงสุรีพันธุ์ มณีวัต	

การพิจารณาในวาระที่ ๒

เมื่อคณะกรรมการได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. .... เสร็จแล้วได้เสนอร่างพระราชบัญญัตินี้พร้อมทั้งรายงานของคณะกรรมการต่อประธานวุฒิสภา และในคราวประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๒ (สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง) วันศุกร์ที่ ๗ ตุลาคม พ.ศ.๒๕๓๗ วุฒิสภาได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้ในวาระที่สอง ผลการพิจารณาสรุปได้ดังนี้

รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์ (นายจรินทร์ ลักษณวิศิษฎ์) ในฐานะประธานคณะกรรมการได้ชี้แจงว่า คณะกรรมการได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. .... เสร็จเรียบร้อยแล้ว ผลการพิจารณามีการแก้ไข ๒๑ มาตรา เป็นการแก้ไขถ้อยคำแต่เพียงเล็กน้อยเท่านั้น จากนั้นที่ประชุมวุฒิสภาได้พิจารณาเรียงลำดับมาตรา มีรายละเอียดดังนี้

ร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ....

ชื่อร่างพระราชบัญญัติ

ไม่มีสมาชิกวุฒิสภาอภิปราย

ไม่มีการแก้ไข

คำปรารภ

ไม่มีสมาชิกวุฒิสภาอภิปราย

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑, ๒, ๓, ๔, ๕

ไม่มีสมาชิกวุฒิสภาอภิปราย

ไม่มีการแก้ไข

หมวด ๑ ลิขสิทธิ์

ไม่มีสมาชิกวุฒิสภาอภิปราย

ไม่มีการแก้ไข

ส่วนที่ ๑ งานอันมีลิขสิทธิ์

ไม่มีสมาชิกวุฒิสภาอภิปราย

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๖, ๗

ไม่มีสมาชิกวุฒิสภาอภิปราย

ไม่มีการแก้ไข

ส่วนที่ ๒ การได้มาซึ่งลิขสิทธิ์

ไม่มีสมาชิกวุฒิสภาอภิปราย

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๗

มีการแก้ไข

มาตรา ๑๗ ลิขสิทธิ์นั้นย่อมโอนให้แก่กันได้

พระราชบัญญัติสิทธิบัตรฉบับนี้ ให้เจ้าของลิขสิทธิ์หรือเจ้าของสิทธิบัตรของตนทั้งหมดหรือแต่บางส่วน ให้แก่บุคคลอื่นได้ และจะโอนให้โดยมีกำหนดเวลาหรือตลอดอายุแห่งการคุ้มครองลิขสิทธิ์ก็ได้

การโอนลิขสิทธิ์หรือสิทธิบัตร ตามวรรคสองซึ่งมิใช่ทางมรดก ต้องทำเป็นหนังสือลงลายมือชื่อผู้โอนและผู้รับโอน ถ้าไม่ได้กำหนดระยะเวลาไว้ในสัญญาโอน ให้ถือว่าเป็นการโอนมีกำหนดระยะเวลาสิบปี

ไม่มีสมาชิกวุฒิสภาอภิปราย

ที่ประชุมวุฒิสภาเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการ

มาตรา ๑๘

ไม่มีการแก้ไข

ไม่มีสมาชิกวุฒิสภาอภิปราย

ส่วนที่ ๔ อายุแห่งการคุ้มครองลิขสิทธิ์

ไม่มีการแก้ไข

ไม่มีสมาชิกวุฒิสภาอภิปราย

มาตรา ๑๙

มีการแก้ไข

มาตรา ๑๙ ภายใต้อำนาจมาตรา ๑๑ และมาตรา ๑๒ ลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัตินี้ให้มียุทธคดีของผู้สร้างสรรค์ และมียุทธคดีไปอีกเป็นเวลาห้าสิบปี นับแต่ผู้สร้างสรรค์ถึงแก่ความตาย

ในกรณีที่มีผู้สร้างสรรค์ร่วม ลิขสิทธิ์ในงานดังกล่าวให้มียุทธคดีของผู้สร้างสรรค์ร่วม และมียุทธคดีไปอีกเป็นเวลาห้าสิบปีนับแต่ผู้สร้างสรรค์ร่วมคนสุดท้ายถึงแก่ความตาย

ถ้าผู้สร้างสรรค์หรือผู้สร้างสรรค์ร่วมทุกคนถึงแก่ความตายก่อนที่ได้มีการโฆษณา งานนั้น ให้ลิขสิทธิ์ดังกล่าวมี อายุห้าสิบปี นับแต่ได้มีการโฆษณาเป็นครั้งแรก

ในกรณีที่ผู้สร้างสรรค์เป็นนิติบุคคล ให้ลิขสิทธิ์มี อายุห้าสิบปี นับแต่ผู้สร้างสรรค์ได้สร้างสรรค์ขึ้น แต่ถ้าได้มีการโฆษณางานนั้นในระหว่างระยะเวลาดังกล่าว ให้ลิขสิทธิ์มี อายุห้าสิบปี นับแต่ได้มีการโฆษณาเป็นครั้งแรก

สมาชิกวุฒิสภาอภิปรายว่า

มีปัญหาที่ต้องขอคำชี้แจงเกี่ยวกับ คำว่า “นับแต่ผู้สร้างสรรค์ได้สร้างสรรค์ขึ้น” ในวรรคสี่ว่าจะให้เริ่มนับเมื่อไร โดยจะนับตั้งแต่เริ่มสร้างสรรค์หรือจะนับตั้งแต่เมื่อสร้างสรรค์สำเร็จ แต่ไม่ว่าจะนับอย่างไร ควรบัญญัติไว้ให้ชัดเจน เพราะจะมีปัญหาได้เมื่อเกิดคดีขึ้นสู่ศาลต่อไป

กรรมวิธีการชี้แจงว่า

การนับอายุลิขสิทธิ์ตามอนุสัญญากรุงเบอร์ลินมีวิธีนับโดยใช้วันที่ ๑ มกราคม ในปีถัดไป เป็นเกณฑ์วิธีนับดังกล่าวได้บัญญัติไว้ในร่างมาตรา ๒๕ ว่า “เมื่ออายุแห่งการคุ้มครองลิขสิทธิ์ครบกำหนดในปีใดถ้าวันครบกำหนดอายุแห่งการคุ้มครองลิขสิทธิ์ไม่ตรงกับวันสิ้นปีปฏิทิน หรือในกรณีที่ไม้อาจทราบวันครบกำหนดอายุแห่งการคุ้มครองลิขสิทธิ์ที่แน่นอน ให้ลิขสิทธิ์ยังคงมีอยู่ต่อไปจนถึงวันสิ้นปีปฏิทินของปีนั้น

สมาชิกวุฒิสภาอภิปรายเพิ่มเติมว่า

- สงสัยว่าการนับอายุ ๕๐ ปี จะเริ่มกันเมื่อไร ครบกำหนดในปีใด

ประธานวุฒิสภาได้ตั้งปัญหาให้กรรมวิธีการตอบ ดังนี้

สมมุติว่ามีนักเขียนนวนิยายเป็นตอน ๆ ลงพิมพ์เผยแพร่ทุกเดือน ๆ ละตอน หากมีทั้งหมด ๕๐ ตอน ถ้าวางวันแรกที่เริ่มต้นนับหนึ่งคือ วันที่เริ่มเขียนหรือวันที่ตีพิมพ์ลงหนังสือ หรือวันที่จบตอนที่ ๕๐

กรรมวิธีการชี้แจงว่า

คำว่า สร้างสรรค์จะถือว่าสมบูรณ์เมื่อใด เสร็จสิ้นเมื่อใด และจะทราบว่าเป็นสิ่งใดคือสร้างสรรค์ หรือ ออริจินั้น (ORIGINATION) หรือ ครีเอชัน (CREATION) นั้น เข้าใจว่าก่อนอื่นต้องเป็นงานที่เสร็จสิ้นสมบูรณ์แล้ว ไม่ใช่เป็นเพียงความคิด (IDEA) วางรูปงานแต่ต้องเป็นรูปแบบถาวร (PERMANENT FORM) แล้ว จึงจะเป็นงานและงานนั้นจะต้องสร้างสรรค์ใหม่คือหมายความว่าต้องเป็นงานที่ได้ใช้ทักษะความชำนาญ (SKILL LABOUR) จนมีความแตกต่างออกไปจากงานทั่ว ๆ ไป

สมาชิกวุฒิสภาอภิปรายเพิ่มเติมว่า

ตามที่กรรมวิธีการชี้แจง หมายความว่ามิได้นับวันเริ่มต้นงาน ให้นับวันทำงานเสร็จ แต่เหตุใดคณะกรรมวิธีการจึงมิได้บัญญัติให้ชัดเจน

กรรมวิธีการชี้แจงว่า

ตามร่างมาตรา ๔ บทนิยาม “ผู้สร้างสรรค์” หมายความว่า ผู้ทำหรือผู้ก่อให้เกิดงานสร้างสรรค์อย่างใดอย่างหนึ่งที่เป็นงานอันมีลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัตินี้ จะเห็นได้ว่ากฎหมายลิขสิทธิ์นี้เป็นการให้ความคุ้มครองแก่ผู้ทำหรือผู้ก่อให้เกิดงาน โดยความหมายก็คือ จะต้องมีการทำหรือก่อให้เกิดงานขึ้นแล้วแต่สำหรับประเด็นว่าทำไมไม่บัญญัติให้ชัดเจนลงไปว่างานนั้นจะต้องสำเร็จเรียบร้อยทั้งหมด เพราะว่ากฎหมายลิขสิทธิ์ครอบคลุมถึงงานสร้างสรรค์เป็นจำนวนมาก จะเห็นได้จากบทนิยามต่าง ๆ ในร่างมาตรา ๔ นี้ว่างานต่าง ๆ จะมี

ลักษณะเฉพาะไม่เหมือนกัน ฉะนั้นถ้าจะกำหนดว่าให้เสร็จทั้งหมด จึงจะเป็นการสร้างสรรคงานจะมีปัญหาในทางปฏิบัติ เช่น งานวรรณกรรมประเภทบทกลอน ปกติเขียน ๒-๓ บท ขึ้นไปก็เป็นการทำหรือก่อให้เกิดงานขึ้นแล้ว แต่ถ้าไปกำหนดว่าต้องทำให้เสร็จทั้งหมด หากผู้ประพันธ์คนหนึ่งแต่งกลอนไว้ประมาณ ๑๐ บท และมีผู้คัดลอกไป จะเกิดปัญหาว่าละเมิดลิขสิทธิ์หรือไม่ เพราะงานแต่ละอย่างนั้นต้องดูลักษณะของงานว่าควรจะมีค่างยาวเท่าไร จึงจะถือว่าเป็นงานที่ทำหรือก่อให้เกิดงานขึ้น ฉะนั้นถ้าเป็นบทความโดยปกติถ้าเขียนเป็นตอน ๆ ไปก็สำเร็จในตัวเอง ซึ่งเป็นการทำหรือก่อให้เกิดงาน หากเป็นงานศิลปกรรม เช่น รูปเขียน หรือรูปปั้น โดยลักษณะของงานแล้วจะต้องทำให้ครบพอสมควรจึงถือว่าเป็นรูปปั้น แต่ไม่ได้หมายความว่า จะต้องเสร็จ ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ เช่น ปั้นรูปวันสงฆ์ไม่เรียบร้อย เหลือส่วนที่เป็นแขนยังไม่ได้ปั้นข้างหนึ่ง ถ้าใครไปลอกเลียนก็ถือว่าละเมิดลิขสิทธิ์เหมือนกัน

สมาชิกวุฒิสภาอภิปรายเพิ่มเติมว่า

เหตุที่ต้องการให้บัญญัติไว้อย่างชัดเจนว่า ให้นับวันทำงานเสร็จเป็นวันเริ่มต้นวันแรกของการนับอายุเพราะการบัญญัติกฎหมายควรนึกถึงผู้ใช้ มิใช่ผู้เขียน และที่กรมการอ้างถึงมาตรา ๔ นั้น ไม่ได้เกี่ยวข้องกัน เนื่องจากมาตรานี้บัญญัติให้ความคุ้มครองผู้สร้างสรรค์ว่ามีสิทธิจะได้รับการคุ้มครองอย่างไร แต่ที่เป็นปัญหา คือจะให้ความคุ้มครองงานต่าง ๆ เมื่อเริ่มต้นหรือเมื่องานเสร็จ จึงขอให้คณะกรรมการพิจารณาด้วย เพราะจะมีปัญหาในกาลต่อไป

ประธานคณะกรรมการชี้แจงว่า

ความในมาตรา ๑๔ ทั้ง ๔ วรรคได้ระบุเป็นกรณี ๆ ไปอย่างชัดเจนแล้ว

ที่ประชุมวุฒิสภาเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการ

มาตรา ๒๐

มีการแก้ไข

มาตรา ๒๐ งานอันมีลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัตินี้ได้สร้างสรรค์ขึ้นโดยผู้สร้างสรรค์ใช้นามแฝงหรือไม่ปรากฏชื่อผู้สร้างสรรค์ ให้ลิขสิทธิ์มีสุขุ์ษ์ษ์นุสสาอาหุห่าลิบปีนับแต่ได้สร้างสรรค์งานนั้นขึ้น แต่ถ้าได้มีการโฆษณาในงานนั้นในระหว่างระยะเวลาดังกล่าว ให้ลิขสิทธิ์มีสุขุ์ษ์ษ์นุสสาอาหุห่าลิบปีนับแต่ได้มีการโฆษณา เป็นครั้งแรก

ในกรณีที่รู้ตัวผู้สร้างสรรค์ ให้นำมาตรา ๑๔ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

สมาชิกวุฒิสภาอภิปราย ดังนี้

ความในมาตรา ๒๐ ในกรณีที่กำหนดให้ลิขสิทธิ์มีอายุห้าสิบปี นับแต่ได้มีการโฆษณาเป็นครั้งแรกนั้นชัดเจนไม่มีปัญหาตามกรณีในมาตราที่ ๑๙ แต่ในส่วนที่กำหนดให้ลิขสิทธิ์มีอายุ ๕๐ ปี นับแต่ได้สร้างสรรค์งานนั้นขึ้น จะสร้างปัญหาเช่นเดียวกันกับมาตราก่อนจนถึงมาตรา ๒๓ ต่อไป

ประธานวุฒิสภาได้สรุปประเด็นว่า

เข้าใจปัญหาดังกล่าว และเห็นว่ามีปัญหาดังกล่าวจริง ซึ่งจะต้องอาศัยการตีความทางศาลอีกมาก แต่เนื่องจากไม่ได้มีการสงวนคำแปรญัตติไว้ อีกทั้งกรมสิทธิการก็ได้แก้ไข จึงไม่สามารถดำเนินการอะไรได้

สมาชิกวุฒิสภาอภิปรายว่า

ขอสนับสนุนกรมสิทธิการว่า ถ้าจะพิจารณาว่าสร้างสรรค์สำเร็จเมื่อไร การจะได้ลิขสิทธิ์จะมีปัญหา จึงต้องพิจารณาจากคำว่า ผู้สร้างสรรค์เพราะจะช่วยให้เกิดความเข้าใจได้ คือ ผู้สร้างสรรค์ หมายความว่า ผู้ทำหรือก่อให้เกิดงาน เมื่อก่อให้เกิดงานแล้วไม่จำเป็นต้องสำเร็จ เนื่องจากลักษณะของการก่อให้เกิดงานขึ้นอยู่กับความหมายของแต่ละงาน ต้องวินิจฉัยว่าเป็นลักษณะงานอย่างไร วรรณกรรม ดนตรีกรรม ภาพถ่ายเป็นเรื่อง ๆ ไป

ประธานวุฒิสภาได้สรุปว่า

ตามที่ได้ตั้งคำถามไว้ในมาตรา ๑๙ เพราะนวนิยายนั้นจะให้นับตั้งแต่อาทิตย์ที่ ๑ ที่เขียนเสร็จ ซึ่งก็ถือว่ามิลิลิขสิทธิ์แล้ว หรือจะให้นับอาทิตย์ที่ ๕๐ ซึ่งเป็นเล่มแล้ว เพราะเห็นว่าจะได้เปรียบเสียเปรียบทั้งสองอย่าง และคงจะไปแก้ไขอะไรไม่ได้ เพียงแต่ตั้งปัญหาให้คิดกันเท่านั้น

ที่ประชุมวุฒิสภาเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการ

มาตรา ๒๑

มีการแก้ไข

มาตรา ๒๐ ลิขสิทธิ์ในงานภาพถ่าย ทัศนศิลป์ ทัศนศาสตร์ ภาพยนตร์ สิ่งบันทึกเสียง หรืองานแพร่เสียงแพร่ภาพให้มีอายุลิขสิทธิ์ห้าสิบปีนับแต่ได้สร้างสรรค์งานนั้นขึ้น แต่ถ้าได้มีการโฆษณางานนั้นในระหว่างระยะเวลาดังกล่าว ให้ลิขสิทธิ์มีอายุห้าสิบปี นับแต่ได้มีการโฆษณาเป็นครั้งแรก

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปราย

ที่ประชุมวุฒิสภาเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการ

มาตรา ๒๒

มีการแก้ไข

มาตรา ๒๒ ลิขสิทธิ์ในงานศิลปะประยุกต์ให้มีลิขสิทธิ์หรือลิขสิทธิ์ห้าปีนับแต่ได้สร้างสรรค์งานนั้นขึ้น แต่ถ้าได้มีการโฆษณาในงานนั้นในระหว่างระยะเวลาดังกล่าว ให้ลิขสิทธิ์มีลิขสิทธิ์หรือลิขสิทธิ์ห้าปีนับแต่ได้มีการโฆษณาเป็นครั้งแรก

สมาชิกรัฐสภาอภิปรายว่า

ตามที่ได้เสนอว่าควรจะบัญญัติให้ชัดเจนว่าให้นับวันที่งานเสร็จเป็นวันเริ่มต้นในการนับอายุใน
มาตรา ๑๔ จนกระทั่งถึง มาตรา ๒๓ นั้น ไม่ตั้งใจคงต้องปล่อยให้เป็นเรื่องของศาล วินิจฉัยต่อไป แต่ขอให้
บันทึกไว้

ที่ประชุมวุฒิสภาเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการมาธิการ

มาตรา ๒๓

มีการแก้ไข

มาตรา ๒๓ ลิขสิทธิ์ในงานที่ได้สร้างสรรค์ขึ้นโดยการจ้างหรือความคำสั่ง
หรือในความควบคุมตามมาตรา ๑๔ ให้มีลิขสิทธิ์หรือลิขสิทธิ์ห้าปีนับแต่ได้สร้างสรรค์งานนั้นขึ้น
 แต่ถ้าได้มีการโฆษณาในงานนั้นในระหว่างระยะเวลาดังกล่าว ให้ลิขสิทธิ์มีลิขสิทธิ์หรือลิขสิทธิ์
ห้าปีนับแต่ได้มีการโฆษณาเป็นครั้งแรก

ไม่มีสมาชิกรัฐสภาอภิปราย

ที่ประชุมวุฒิสภาเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการมาธิการ

มาตรา ๒๔, ๒๕, ๒๖

ไม่มีมีการแก้ไข

ไม่มีสมาชิกรัฐสภาอภิปราย

ส่วนที่ ๔ การละเมิดลิขสิทธิ์

ไม่มีมีการแก้ไข

ไม่มีสมาชิกรัฐสภาอภิปราย

มาตรา ๒๗

มีการแก้ไข

มาตรา ๒๗ การกระทำอย่างใดอย่างหนึ่ง ขัดต่อรัฐธรรมนูญ แก่งานอันมีลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัตินี้โดยไม่ได้รับอนุญาตตามมาตรา ๑๕ (๕) ให้ถือว่าเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์ ถ้าได้กระทำดังต่อไปนี้

- (๑) ทำซ้ำหรือดัดแปลง
- (๒) เผยแพร่ต่อสาธารณชน

ไม่มีสมาชิกวุฒิสภาอภิปราย

ที่ประชุมวุฒิสภาเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการธิการ

มาตรา ๒๘

มีการแก้ไข

มาตรา ๒๘ การกระทำอย่างใดอย่างหนึ่ง ขัดต่อรัฐธรรมนูญ แก่งานทัศนวิสัย ภาพยนตร์ หรือสิ่งบันทึกเสียง อันมีลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัตินี้โดยไม่ได้รับอนุญาตตามมาตรา ๑๕ (๕) ทั้งนี้ ไม่ว่าในส่วนที่เป็นเสียงและหรือภาพ ให้ถือว่าเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์ ถ้าได้กระทำดังต่อไปนี้

- (๑) ทำซ้ำหรือดัดแปลง
- (๒) เผยแพร่ต่อสาธารณชน
- (๓) ให้เช่าต้นฉบับหรือสำเนางานดังกล่าว

ไม่มีสมาชิกวุฒิสภาอภิปราย

ที่ประชุมวุฒิสภาเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการธิการ

มาตรา ๒๙

มีการแก้ไข

มาตรา ๒๙ การกระทำอย่างใดอย่างหนึ่ง ขัดต่อรัฐธรรมนูญ แก่งานแพร่เสียงแพร่ภาพอันมีลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัตินี้โดยไม่ได้รับอนุญาตตามมาตรา ๑๕ (๕) ให้ถือว่าเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์ ถ้าได้กระทำดังต่อไปนี้

(๑) จัดทำโสตทัศนวัสดุ ภาพยนตร์ สิ่งบันทึกเสียง หรืองานแพร่เสียงแพร่ภาพ
ทั้งนี้ ไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน

(๒) แพร่เสียงแพร่ภาพซ้ำ ทั้งนี้ ไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน

(๓) จัดให้ประชาชนฟังและหรือชมงานแพร่เสียงแพร่ภาพ โดยเรียก
เก็บเงินหรือผลประโยชน์อย่างอื่นในทางการค้า

ไม่มีสมาชิกวุฒิสภาอภิปราย

ที่ประชุมวุฒิสภาเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการธิการ

มาตรา ๓๐

มีการแก้ไข

มาตรา ๓๐ การกระทำอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้ แก่โปรแกรม
คอมพิวเตอร์อันมีลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัตินี้ โดยไม่ได้รับอนุญาตตามมาตรา ๑๕ (๕)
ให้ถือว่าเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์ ถ้าได้กระทำดังต่อไปนี้

(๑) ทำซ้ำหรือดัดแปลง

(๒) เผยแพร่ต่อสาธารณชน

(๓) ให้เช่าต้นฉบับหรือสำเนางานดังกล่าว

ไม่มีสมาชิกวุฒิสภาอภิปราย

ที่ประชุมวุฒิสภาเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการธิการ

มาตรา ๓๑

มีการแก้ไข

มาตรา ๓๑ ผู้ใดรู้อยู่แล้วหรือมีเหตุอันควรรู้อย่างงานใดได้ทำขึ้นโดยละเมิด
ลิขสิทธิ์ของผู้อื่น กระทำอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้ แก่งานนั้น เพื่อหากำไร ให้ถือว่าผู้นั้น
กระทำการละเมิดลิขสิทธิ์ ถ้าได้กระทำดังต่อไปนี้

(๑) ขาย มีไว้เพื่อขาย เสนอขาย ให้เช่า เสนอให้เช่า ให้เช่าซื้อ หรือ
เสนอให้เช่าซื้อ

(๒) เผยแพร่ต่อสาธารณชน

(๓) แจกจ่ายในลักษณะที่อาจก่อให้เกิดความเสียหายแก่เจ้าของลิขสิทธิ์

(๔) นำหรือสิ่งเข้ามาในราชอาณาจักร

ไม่มีสมาชิกวุฒิสภาอภิปราย

ที่ประชุมวุฒิสภาเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการธิการ

ส่วนที่ ๖ ข้อยกเว้นการละเมิดลิขสิทธิ์

ไม่มีการแก้ไข

ไม่มีสมาชิกวุฒิสภาอภิปราย

มาตรา ๓๒

มีการแก้ไข

มาตรา ๓๒ การกระทำงานอันมีลิขสิทธิ์ของบุคคลอื่นตามพระราชบัญญัตินี้ หากไม่ขัดต่อการแสวงหาประโยชน์จากงานอันมีลิขสิทธิ์ตามปกติวิเศษของเจ้าของลิขสิทธิ์และไม่กระทบกระเทือนถึงสิทธิอันชอบด้วยกฎหมายของเจ้าของลิขสิทธิ์เกินสมควร มิให้ถือว่าเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์

ภาสได้บังคับบทบัญญัติในวรรคหนึ่ง การกระทำอย่างใดอย่างหนึ่งแก่งานอันมีลิขสิทธิ์วิเศษดังต่อไปนี้ตามวรรคหนึ่งมิให้ถือว่าเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์ ถ้าได้กระทำดังต่อไปนี้

- (๑) วิจัยหรือศึกษางานนั้น อันมิใช่การกระทำเพื่อหากำไร
- (๒) ใช้เพื่อประโยชน์ของตนเอง หรือเพื่อประโยชน์ของตนเองและบุคคลอื่นในครอบครัวหรือญาติสนิท
- (๓) ดิจิม วิจารณ์ หรือนำผลงานโดยมีการรับรู้ถึงความเป็นเจ้าของลิขสิทธิ์ในงานนั้น
- (๔) เสนอรายงานข่าวทางสื่อสารมวลชนโดยมีการรับรู้ถึงความเป็นเจ้าของลิขสิทธิ์ในงานนั้น
- (๕) ทำซ้ำ ดัดแปลง นำออกแสดง หรือทำให้ปรากฏ เพื่อประโยชน์ในการพิจารณาของศาลหรือเจ้าพนักงานซึ่งมีอำนาจตามกฎหมาย หรือในการรายงานผลการพิจารณาดังกล่าว
- (๖) ทำซ้ำ ดัดแปลง นำออกแสดง หรือทำให้ปรากฏโดยผู้สอน เพื่อประโยชน์ในการสอนของตน อันมิใช่การกระทำเพื่อหากำไร
- (๗) ทำซ้ำ ดัดแปลงบางส่วนของงาน หรือคัดทอนหรือทำบทสรุปโดยผู้สอนหรือสถาบันศึกษา เพื่อแจกจ่ายหรือจำหน่ายแก่ผู้เรียนในชั้นเรียนหรือในสถาบันศึกษา ทั้งนี้ ต้องไม่เป็นการกระทำเพื่อหากำไร
- (๘) นำงานนั้นมาใช้เป็นส่วนหนึ่งในการถามและตอบในการสอบ

ไม่มีสมาชิกวุฒิสภาอภิปราย

ที่ประชุมวุฒิสภาเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการธิการ

มาตรา ๓๓

มีการแก้ไข

มาตรา ๓๓ *พระราชบัญญัติมหาเศรษฐี พ.ศ. ๒๕๕๗* การกล่าว คัด ลอก เลียน หรืออ้างอิงงานบางตอนตามสมควรจากงานอันมีลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัตินี้ โดยมีการรับรู้ถึงความเป็นเจ้าของลิขสิทธิ์ในงานนั้น มิให้ถือว่าเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์ ถ้าได้ปฏิบัติตามมาตรา ๓๒ วรรคหนึ่ง

ไม่มีสมาชิกวุฒิสภาอภิปราย

ที่ประชุมวุฒิสภาเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการธิการ

มาตรา ๓๔

มีการแก้ไข

มาตรา ๓๔ *พระราชบัญญัติมหาเศรษฐี พ.ศ. ๒๕๕๗* การทำซ้ำโดยบรรณาธิการของห้องสมุดซึ่งงานอันมีลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัตินี้ มิให้ถือว่าเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์หากการทำซ้ำนั้นมีได้มีวัตถุประสงค์เพื่อหากำไร และได้ปฏิบัติตามมาตรา ๓๒ วรรคหนึ่ง ในกรณีดังต่อไปนี้

- (๑) การทำซ้ำเพื่อใช้ในห้องสมุดหรือให้แก่ห้องสมุดอื่น
- (๒) การทำซ้ำงานบางตอนตามสมควรให้แก่บุคคลอื่นเพื่อประโยชน์ในการวิจัยหรือการศึกษา

ไม่มีสมาชิกวุฒิสภาอภิปราย

ที่ประชุมวุฒิสภาเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการธิการ

มาตรา ๓๕

มีการแก้ไข

มาตรา ๓๕ *คสช.ได้แก้ไขมาตรา ๓๕ สสส.เดิม* การกระทำแก่โปรแกรมคอมพิวเตอร์อันมีลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัตินี้ *ในมาตราเดิม* ให้ถือว่าเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์ หากไม่มีวัตถุประสงค์เพื่อหากำไร และ *ส่วนที่* มาตรา ๓๖ วรรคหนึ่ง ในกรณีดังต่อไปนี้

- (๑) วิจัยหรือศึกษาโปรแกรมคอมพิวเตอร์นั้น
- (๒) ใช้เพื่อประโยชน์ของเจ้าของสำเนาโปรแกรมคอมพิวเตอร์นั้น
- (๓) ดัดแปลง วิเคราะห์ หรือนำผลงานโดยมีการรับรู้ถึงความเป็นเจ้าของลิขสิทธิ์ในโปรแกรมคอมพิวเตอร์นั้น
- (๔) เสนอรายงานข่าวทางสื่อสารมวลชนโดยมีการรับรู้ถึงความเป็นเจ้าของลิขสิทธิ์ในโปรแกรมคอมพิวเตอร์นั้น
- (๕) ทำสำเนาโปรแกรมคอมพิวเตอร์ในจำนวนที่สมควรโดยบุคคลผู้ซึ่งได้ซื้อหรือได้รับโปรแกรมนั้นมาจากบุคคลอื่นโดยถูกต้อง เพื่อเก็บไว้ใช้ประโยชน์ในการบำรุงรักษาหรือป้องกันการสูญหาย
- (๖) ทำซ้ำ ดัดแปลง นำออกแสดง หรือทำให้ปรากฏเพื่อประโยชน์ในการพิจารณาของศาลหรือเจ้าพนักงานซึ่งมีอำนาจตามกฎหมาย หรือในการรายงานผลการพิจารณาดังกล่าว
- (๗) นำโปรแกรมคอมพิวเตอร์นั้นมาใช้เป็นส่วนหนึ่งในการถามและตอบในการสอบ
- (๘) ดัดแปลงโปรแกรมคอมพิวเตอร์ในกรณีที่จำเป็นแก่การใช้
- (๙) จัดทำสำเนาโปรแกรมคอมพิวเตอร์เพื่อเก็บรักษาไว้สำหรับการอ้างอิงหรือค้นคว้าเพื่อประโยชน์ของสาธารณชน

ไม่มีสมาชิกวุฒิสภาอภิปราย

ที่ประชุมวุฒิสภาเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการสิทธิการ

มาตรา ๓๖

มีการแก้ไข

มาตรา ๓๖ *คหวิสัยคหิตยคหคสร คห สสรคหวิสัย* การนำงานนาฏกรรม หรือคนตรีกรรมออกแสดง เพื่อเผยแพร่ต่อสาธารณชนตามความเหมาะสมโดยมิได้จัดทำขึ้น หรือดำเนินการเพื่อหากำไรเนื่องจากการจัดให้มีการเผยแพร่ต่อสาธารณชนนั้น และมีได้ จัดเก็บค่าเข้าชมไม่ว่าโดยทางตรง หรือโดยทางอ้อมและนักแสดงมิได้รับค่าตอบแทน ในการแสดงนั้น มิให้ถือว่าเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์ หากเป็นการดำเนินการโดยสมาคม มูลนิธิ หรือองค์การอื่นที่มีวัตถุประสงค์เพื่อการสาธารณกุศล การศึกษา การศาสนา หรือการสังคมสงเคราะห์ และได้ปฏิบัติตามมาตรา ๓๖ วรรคหนึ่ง

ไม่มีสมาชิกวุฒิสภาอภิปราย

ที่ประชุมวุฒิสภาเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการธิการ

มาตรา ๓๗, ๓๘, ๓๙, ๔๐, ๔๑ ๔๒

ไม่มีการแก้ไข

ไม่มีสมาชิกวุฒิสภาอภิปราย

มาตรา ๔๓

มีการแก้ไข

มาตรา ๔๓ การทำซ้ำ เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติราชการโดยเจ้าพนักงาน ซึ่งมีอำนาจตามกฎหมายหรือตามคำสั่งของเจ้าพนักงานดังกล่าวซึ่งงานอันมีลิขสิทธิ์ตาม พระราชบัญญัตินี้และที่อยู่ในความครอบครองของทางราชการ *คหคสรคหวิสัยคหวิสัยคหิตยคหคสรคห คหคสรคหวิสัยคหวิสัยคหิตยคหคสรคห* มิให้ถือว่าเป็นการ ละเมิดลิขสิทธิ์ ถ้าได้ปฏิบัติตามมาตรา ๓๖ วรรคหนึ่ง

ไม่มีสมาชิกวุฒิสภาอภิปราย

ที่ประชุมวุฒิสภาเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการธิการ

หมวด ๒ สิทธิของนักแสดง

ไม่มีการแก้ไข

ไม่มีสมาชิกวุฒิสภาอภิปราย

มาตรา ๔๔, ๔๕, ๔๖, ๔๗, ๔๘

ไม่มีการแก้ไข

ไม่มีสมาชิกวุฒิสภาอภิปราย

มาตรา ๔๙

มีการแก้ไข

มาตรา ๔๙ สิทธิของนักแสดงตามมาตรา ๔๘ ให้มีข้อห้าม บรรดายุห้าสิบปี นับแต่วันสิ้นปีปฏิทินของปีที่มีการแสดง ในกรณีที่มีการบันทึกการแสดงให้มีข้อห้าม บรรดายุห้าสิบปีนับแต่วันสิ้นปีปฏิทินของปีที่มีการบันทึกการแสดง

ไม่มีสมาชิกวุฒิสภาอภิปราย

ที่ประชุมวุฒิสภาเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการธิการ

มาตรา ๕๐

มีการแก้ไข

มาตรา ๕๐ สิทธิของนักแสดงตามมาตรา ๔๘ ให้มีข้อห้าม บรรดายุห้าสิบปี นับแต่วันสิ้นปีปฏิทินของปีที่ได้มีการบันทึกการแสดง

ไม่มีสมาชิกวุฒิสภาอภิปราย

ที่ประชุมวุฒิสภาเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการธิการ

มาตรา ๕๑, ๕๒, ๕๓

ไม่มีการแก้ไข

ไม่มีสมาชิกวุฒิสภาอภิปราย

หมวด ๓ การใช้ลิขสิทธิ์ในพฤติการณ์พิเศษ

ไม่มีการแก้ไข

ไม่มีสมาชิกวุฒิสภาอภิปราย

มาตรา ๕๔, ๕๕

ไม่มีการแก้ไข

ไม่มีสมาชิกวุฒิสภาอภิปราย

หมวด ๔ คณะกรรมการลิขสิทธิ์ ไม่มีสมาชิกวุฒิสภาอภิปราย	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๕๖, ๕๗, ๕๘, ๕๙, ๖๐ ไม่มีสมาชิกวุฒิสภาอภิปราย	ไม่มีการแก้ไข
หมวด ๕ ลิขสิทธิ์และสิทธิของนักแสดงระหว่างประเทศ ไม่มีสมาชิกวุฒิสภาอภิปราย	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๖๑ ไม่มีสมาชิกวุฒิสภาอภิปราย	ไม่มีการแก้ไข
หมวด ๖ คดีเกี่ยวกับลิขสิทธิ์และสิทธิของนักแสดง ไม่มีสมาชิกวุฒิสภาอภิปราย	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๖๒, ๖๓, ๖๔, ๖๕ ไม่มีสมาชิกวุฒิสภาอภิปราย	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๖๖	ไม่มีการแก้ไข

สมาชิกวุฒิสภาอภิปรายว่า

ในมาตรา ๖๖ บัญญัติว่า ความผิดตามพระราชบัญญัตินี้เป็นความผิดอันยอมความได้นั้น หมายถึง ความผิดในหมวด ๖ คดีเกี่ยวกับลิขสิทธิ์และสิทธิของนักแสดง มาตรา ๖๓ มาตรา ๖๔ และมาตรา ๖๕ ใช่หรือไม่ และถ้าใช่อยากทราบว่าเป็นความผิดทางอาญาหรือความผิดทางแพ่ง เพราะถ้าเป็นความผิดทางแพ่งก็สามารถจะยอมความได้ตลอดเวลา แต่ถ้าเป็นความผิดทางอาญาแล้ว ความในมาตรา ๖๖ ควรจะบัญญัติไว้ตอนท้ายของหมวด ๘ บทกำหนดโทษมากกว่า เพราะจะทำให้เกิดความสับสนได้ เนื่องจากความผิดอันยอมความ ได้ตามประมวลกฎหมายหมายอาญา มาตรา ๘๖ จะต้องร้องทุกข์ภายใน ๓ เดือนนับแต่วันรู้เรื่องความผิดและรู้ตัวผู้ กระทำความผิดแล้ว

กรรมาธิการชี้แจงว่า

กฎหมายลิขสิทธิ์ปัจจุบันหรือพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๒๑ ไม่ได้บัญญัติหมวดในคดีเกี่ยวกับการละเมิดลิขสิทธิ์หรือคดีเกี่ยวกับลิขสิทธิ์และสิทธิของนักแสดงไว้ เพราะฉะนั้นในมาตราต่าง ๆ หลายมาตราจะต้องกระจัดกระจายแยกกันอยู่ในหลาย ๆ หมวด ในชั้นยกร่างจึงเห็นว่าควรจะต้องนำมาตรา

ที่เกี่ยวข้องมาบัญญัติรวมกันไว้ คือในหมวดที่ ๖ คดีเกี่ยวกับลิขสิทธิ์ ซึ่งมีทั้งคดีแพ่งและคดีอาญา ส่วนมาตรา ๖๖ นั้นถ้าใช้คำว่า “ความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ความผิด (Offence) บอกในตัวเองแล้วว่าเป็นคดีอาญา เพราะในทางละเมิดยอมความกันได้เสมอ แต่ในคดีอาญาที่ต้องเขียนเอาไว้เพราะถ้าไม่เขียนอาจจะเป็นที่เข้าใจกันว่าเป็นความผิดต่อแผ่นดิน เพราะฉะนั้นจึงได้บัญญัติมาตรา ๖๖ นี้เอาไว้ในหมวดที่ว่าด้วยคดีสำหรับเหตุที่ต้องย้ายเอาเรื่องความผิดทางอาญาจากบทกำหนดโทษมาไว้ในหมวดคดี เพราะถ้าเป็นความผิดที่ยอมความกันได้จะแสดงลักษณะของคดีว่าคดีนั้นเป็นคดีที่จะต้องมีการร้องทุกข์กล่าวโทษเสียก่อน พนักงานสอบสวนจึงจะดำเนินการสอบสวนได้ ถ้าผู้เสียหายไม่ได้ร้องทุกข์กล่าวโทษแล้วพนักงานสอบสวนจะดำเนินการสอบสวนไม่ได้ และคดีอาญาที่ยอมความกันได้นั้นสามารถถอนฟ้องได้ทุกระดับในระหว่างดำเนินคดีจนถึงศาลฎีกา ฉะนั้นการนำมาบัญญัติไว้เป็นมาตรา ๖๖ เนื่องจากต้องการให้เห็นลักษณะของคดีโดยชัดแจ้งนั่นเอง

สมาชิกวุฒิสภาอภิปรายเพิ่มเติมว่า

กรมการชี้แจงว่าความผิดกรณีละเมิดลิขสิทธิ์มีทั้งในทางแพ่งและอาญา จึงได้บัญญัติไว้ในมาตรา ๖๖ ดังกล่าวนั้น มีประเด็นว่าความผิดในทางแพ่งไม่เรียกว่ายอมความถ้าจะระงับไปต้องประนีประนอมยอมความไม่ใช่ยอมความตามความหมายนี้ ฉะนั้นในมาตรา ๖๖ จะบัญญัติให้เป็นทั้งคดีแพ่งและคดีอาญาในหมวดนี้ไม่ได้ ซึ่งกรณีละเมิดลิขสิทธิ์ที่เป็นความผิดอาญานั้น ได้บัญญัติไว้ในบทกำหนดโทษแล้ว จึงเห็นด้วยกับสมาชิกวุฒิสภาที่เสนอให้ย้ายมาตรา ๖๖ ไปบัญญัติไว้ในหมวด ๘ บทกำหนดโทษเพื่อจะได้ถูกต้องตามหลักการ และไม่มีกฎหมายใดบัญญัติไว้ในลักษณะนี้

กรมการชี้แจงเพิ่มเติมว่า

ในประเด็นนี้มี ๒ หมวดที่เกี่ยวข้องกันโดยชัดเจน คือ หมวด ๖ คดีแพ่งเกี่ยวกับลิขสิทธิ์ และสิทธิของนักแสดงตั้งแต่มาตรา ๖๒ ถึงมาตรา ๖๖ ซึ่งเป็นเรื่องเกี่ยวกับคดี กับหมวด ๘ บทกำหนดโทษ ขอให้สังเกตว่า หมวด ๖ เป็นการรวบรวมคดีที่เกี่ยวข้องกับคดีลิขสิทธิ์ไว้ทั้งหมด จะเห็นได้ว่ามาตรา ๖๒ เป็นข้อสันนิษฐานทั้งในทางแพ่งและคดีอาญา มาตรา ๖๓ ตามเนื้อความเป็นคดีแพ่ง มาตรา ๖๔ เป็นเรื่องความเสียหายในทางแพ่ง มาตรา ๖๕ เป็นมาตรการพิเศษซึ่งอาจเป็นได้ทั้งคดีอาญาและคดีแพ่ง ส่วนมาตรา ๖๖ นั้นคำว่า “ความผิด” เป็นคำแสดงอยู่ในตัวเองว่าเป็นคดีอาญา ซึ่งตามกฎหมายฉบับอื่นเมื่อบัญญัติว่า “ความผิดตามกฎหมายนี้เป็นความผิดอันยอมความได้” จึงได้ถือกันมาโดยตลอดว่าหมายถึงความผิดในทางอาญา สำหรับในหมวด ๘ เป็นหมวดเกี่ยวกับบทกำหนดโทษ คือ กำหนดว่าการกระทำในการละเมิดลิขสิทธิ์ที่เกี่ยวข้องจะมีระวางโทษอย่างไร มีใช้เรื่องลักษณะคดี และสาเหตุที่กำหนดให้บัญญัติมาตรา ๖๖ ไว้ตอนท้ายหมวด ๖ เพราะความผิดอันยอมความได้แบ่งผลที่เกิดขึ้นเป็น ๒ ลักษณะ คือ ลักษณะแรก การดำเนินคดีความผิดอันยอมความได้แตกต่างจากความผิดต่อแผ่นดินคือต้องให้ผู้เสียหายไปแจ้งความร้องทุกข์ก่อน เจ้าหน้าที่จึงสามารถดำเนินการได้ ดังนั้น การบัญญัติความในมาตรา ๖๖ ไว้ในหมวด ๖ จึงเป็นการอำนวยความสะดวกให้แก่เจ้าของลิขสิทธิ์ทราบว่าเมื่อต้องการใช้มาตรการในทางอาญา ซึ่งกำหนดให้เป็นความผิดอันยอมความได้นั้นจะต้องแจ้งความร้องทุกข์ก่อน ลักษณะที่สอง สำหรับกรณีที่ต้องการจะตกลงกันระหว่างเจ้าของลิขสิทธิ์และผู้ที่ถูกกล่าวหาคือจำเลย ฉะนั้น ประเด็นที่บัญญัติมาตรา ๖๖ ไว้ในหมวด ๖ เพราะคณะกรรมการเห็นว่า เป็นบทบัญญัติเรื่องลักษณะคดีนั่นเอง

สมาชิกวุฒิสภาอภิปรายว่า

ตามที่กรรมาธิการชี้แจงเหมือนกับเป็นหลักการใหม่ว่า “คดี” กับ “ความผิด” เหมือนกัน เพราะการจะเรียกว่าเป็นความผิดต้องอยู่ในบทกำหนดโทษว่าทำอะไรเป็นความผิด ซึ่งถ้าเป็นกฎหมายสมัยเก่าจะใช้ คำว่า “มีความผิดต้องระวางโทษ” แต่สมัยนี้ไม่ใช่แล้วเพราะเป็นที่รู้กันว่า เมื่อมีความผิดต้องมีระวางโทษสำหรับในคดีแพ่งไม่มีความผิดมีแต่ข้อพิพาท ฉะนั้นเพื่อให้ถูกต้องตาม “แบบ” ของกฎหมายควรจะบัญญัติไว้ในหมวด ๘ บทกำหนดโทษ

ประธานวุฒิสภาได้สรุปประเด็นว่า

ตามที่สมาชิกวุฒิสภาได้อภิปราย คือ หมวด ๖ ในเรื่องของคดี แต่ในมาตรา ๖๖ กลับว่าด้วยเรื่องความผิด ซึ่งต่างกรณีกันในทางกฎหมาย ส่วนในหมวด ๘ ที่บัญญัติบทกำหนดโทษคือว่าด้วยเรื่องของความผิดกลับไปเกี่ยวกับมาตรา ๖๖ แต่เนื่องจากมาตรานี้ไม่มีการแก้ไข และไม่มีผู้ใดสงวนคำแปรญัตติ จึงเป็นสิทธิของคณะกรรมการที่จะแก้หรือไม่ก็ได้ เป็นความรับผิดชอบของกรรมาธิการเอง

ประธานคณะกรรมการชี้แจงว่า

- เหตุผลที่จำเป็นต้องนำมาตรา ๖๖ มาบัญญัติไว้ในหมวดนี้ เพราะเป็นเรื่องเกี่ยวกับลักษณะคดีสำหรับการที่กฎหมายที่ใช้ปัจจุบันนำไปรวมไว้ในบทกำหนดโทษ เพราะเหตุว่ายังไม่มีการแยกหมวดที่เกี่ยวกับคดีไว้เป็นการเฉพาะ ซึ่งหมวด ๖ ทั้งหมดเกี่ยวกับลักษณะคดีทั้งสิ้น ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของการสันนิษฐานว่าโจทก์ เป็นเจ้าของลิขสิทธิ์หรือไม่ เรื่องของการกำหนดอายุความว่าจะต้องฟ้องร้องภายใน ๓ ปี การดำเนินการเรื่องค่าเสียหายหรือมาตรการบรรเทาทุกข์ชั่วคราว เป็นต้น

- คณะกรรมาธิการได้พิจารณากฎหมายฉบับนี้อย่างรอบคอบแล้วและในการพิจารณาอาศัยการลงมติด้วยเสียงข้างมากทั้งสิ้น จึงขอยืนยันว่าให้เป็นไปตามมติคณะกรรมาธิการ

หมวด ๗ พนักงานเจ้าหน้าที่

ไม่มีการแก้ไข

ไม่มีสมาชิกวุฒิสภาอภิปราย

มาตรา ๖๗, ๖๘

ไม่มีการแก้ไข

ไม่มีสมาชิกวุฒิสภาอภิปราย

หมวด ๘ บทกำหนดโทษ

ไม่มีการแก้ไข

ไม่มีสมาชิกวุฒิสภาอภิปราย

มาตรา ๖๙, ๗๐, ๗๑, ๗๒, ๗๒

ไม่มีการแก้ไข

ไม่มีสมาชิกวุฒิสภาอภิปราย

มาตรา ๗๓, ๗๔, ๗๕, ๗๖

ไม่มีการแก้ไข

ไม่มีสมาชิกวุฒิสภาอภิปราย

มาตรา ๗๗

ไม่มีการแก้ไข

สมาชิกวุฒิสภาอภิปรายว่า

มาตรา ๗๗ ที่บัญญัติว่าความผิดตามมาตรา ๖๔ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๗๐ วรรคหนึ่ง ให้อธิบดีมีอำนาจเปรียบเทียบปรับได้นั้น โดยปกติคำว่า “เปรียบเทียบปรับ” เป็นภาษาพูด แต่ภาษากฎหมายจะใช้คำว่า “เปรียบเทียบ” ดังจะเห็นได้จากประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๓๗ และพระราชบัญญัติว่าด้วยการเปรียบเทียบคดีอาญา เพราะโดยปกติแล้วศาลจะเป็นผู้ใช้อำนาจลงโทษผู้กระทำความผิด แต่ตามมาตรานี้เป็นความผิดเล็กน้อย ให้เจ้าพนักงานเป็นผู้ใช้อำนาจดังกล่าว จึงได้ใช้คำว่า “เปรียบเทียบ” แต่ถ้าจะใช้ว่า ให้เจ้าพนักงานมี อำนาจ “ปรับ” เท่ากับว่าเป็นการให้เจ้าพนักงานใช้อำนาจตุลาการ ซึ่งอาจจะขัดแย้งกับหลักการมากยิ่งขึ้น ในประเด็นนี้ได้ชี้แจงต่อคณะกรรมการแล้ว แต่กรรมการได้นำกฎหมายฉบับหนึ่งซึ่งใช้คำว่า “เปรียบเทียบปรับ” อันเป็นตัวอย่างที่ผิดมาให้ดู ฉะนั้นเพื่อความถูกต้องจึงควรใช้คำว่า “เปรียบเทียบ” เท่านั้น

กรรมการชี้แจงว่า

- การตรวจสอบรูปแบบของกฎหมายที่ผ่านความเห็นชอบจากวุฒิสภาในระยะหลังพบว่า มีการใช้คำว่า “เปรียบเทียบปรับ” เป็นจำนวนมาก เช่น (๑) พระราชบัญญัติจัดหางานและคุ้มครองคนหางาน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๓๗ ในมาตรา ๓๓ บัญญัติว่า “บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ที่มีโทษปรับสถานเดียว ให้บุคคลดังต่อไปนี้มีอำนาจเปรียบเทียบปรับได้” (๒) พระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ.๒๕๓๕ (๓) พระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ.๒๕๓๕ เป็นต้น เข้าใจว่าเหตุที่ใช้คำว่า “เปรียบเทียบปรับ” เพราะมีกฎหมายบางฉบับบัญญัติว่า “บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ที่มีโทษปรับสถานเดียวให้เปรียบเทียบปรับได้” เพื่อให้ประชาชนทั่วไปได้เข้าใจว่าเปรียบเทียบนั้นไม่ใช่ลงโทษจำคุกหรืออะไรต่าง ๆ แต่เป็นเรื่องเปรียบเทียบปรับเท่านั้น

- การที่ใช้คำว่า “เปรียบเทียบปรับ” หรือใช้คำว่า “เปรียบเทียบ” โดยไม่มีคำว่า “ปรับ” นั้น เดิมหลักการของการเปรียบเทียบมิใช่เฉพาะความผิดอาญาที่มีโทษปรับเท่านั้น จึงไม่มีคำว่า “ปรับ” ต่อมาภายหลัง ตั้งแต่ปี พ.ศ.๒๕๐๒ เป็นต้นตามกฎหมายแรงงานและกฎหมายอื่น ๆ ได้เพิ่มบทกำหนดโทษเป็นให้มีความผิดทั้งโทษจำคุกและโทษปรับด้วย เพราะฉะนั้นจึงเกิดปัญหาว่าเมื่อจะให้มีความผิดทั้งโทษจำคุกและโทษปรับด้วย เพราะฉะนั้นจึงเกิดปัญหาว่าเมื่อจะให้มีความผิดทั้งโทษจำคุกและโทษปรับด้วย เพราะฉะนั้นจึงเกิดปัญหาว่าเมื่อจะให้มีความผิดทั้งโทษจำคุกและโทษปรับด้วย เพราะฉะนั้นจึงเกิดปัญหาว่าเมื่อจะให้มีความผิดทั้งโทษจำคุกและโทษปรับด้วย เพราะฉะนั้นจึงเกิดปัญหาว่าเมื่อจะให้มีความผิดทั้งโทษจำคุกและโทษปรับด้วย

บทเฉพาะกาล

ไม่มีการแก้ไข

ไม่มีสมาชิกวุฒิสภาอภิปราย

มาตรา ๗๘

ไม่มีกรแก้ไข

ไม่มีสมาชิกวุฒิสภาอภิปราย

ก่อนจบการอภิปรายในวาระที่ ๒ มีการมาริการโต้อภิปรายชี้แจงเกี่ยวกับแนวทางการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ ดังนี้

- การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ฉบับนี้ มีรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์เป็นประธานคณะกรรมการฯ การพิจารณาของคณะกรรมการของวุฒิสภาได้ยึดในหลักการคือ ผลประโยชน์ของประเทศเป็นหลักคือ จะให้ประเทศไทยได้รับการปลดจาก P.W.L โดยหลังจากที่พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์นี้ได้รับความเห็นชอบจากสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาแล้ว สหรัฐอเมริกาจะคืน GSP มูลค่า ๒๑,๕๐๐ ล้านบาทให้แก่ประเทศไทย ร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์นี้ได้ใช้สนธิสัญญากรุงเบิร์นเป็นแม่บทเกี่ยวกับลิขสิทธิ์ที่มีการคุ้มครองวรรณกรรม ศิลปกรรม และโปรแกรมคอมพิวเตอร์ซึ่งอยู่ในหมวดหมู่ของวรรณกรรม มีปัญหาว่าในร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์นี้ ในหมวดที่ ๑ ส่วนที่ ๒ การได้มาซึ่งงานอันมีลิขสิทธิ์ มาตรา ๘ (๒) ตั้งแต่บรรทัดที่ ๓ จนจบย่อหน้าเป็นข้อความที่แปลและนำเนื้อหาจากสนธิสัญญากรุงปารีส และในหมวดที่ ๒ สิทธิของนักแสดง เป็นข้อความและเนื้อหาของสนธิสัญญากรุงโรม ซึ่งโดยปกติการที่รัฐบาลจะให้อำนาจแก่กระทรวงการต่างประเทศเป็นผู้ลงนามในสนธิสัญญาใด ๆ ก็ตาม จะต้องดำเนินการตามขั้นตอนที่รัฐธรรมนุญกำหนดไว้ก่อน คือต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี สภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาตามลำดับ แต่เนื้อหาในส่วนที่นำมาจากสนธิสัญญากรุงปารีสดังกล่าวทำไมถูกขั้นตอนคือรัฐบาลต้องเสนอให้รัฐสภาพิจารณา โดยการประชุมร่วมกันให้ความเห็นชอบเสียก่อน จึงสามารถที่จะนำข้อความในสนธิสัญญานั้นมาบัญญัติในร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ได้ ไม่ใช่รวบรัดดำเนินการเช่นนี้ ตามสนธิสัญญากรุงปารีสจะประกอบด้วยส่วนสำคัญสองส่วนคือ ส่วนที่หนึ่ง จากมาตรา ๑ ถึงมาตรา ๒๑ ซึ่งนำมาบัญญัติไว้ในร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์นี้ และในส่วนที่สองคือ จากมาตรา ๒๒ ถึงมาตรา ๓๘ เกี่ยวกับการบริหารงาน ซึ่งเป็นส่วนที่รัฐบาลได้ดำเนินการอย่างถูกขั้นตอนเรียบร้อยคือผ่านคณะรัฐมนตรีและรัฐสภาและได้อนุมัติให้กระทรวงการต่างประเทศดำเนินการลงนามเรียบร้อยแล้ว ฉะนั้นสนธิสัญญากรุงปารีสในส่วนที่หนึ่งรัฐบาลควรจะดำเนินการให้ถูกต้องด้วย เพราะประเทศอื่น ๆ ที่เป็นภาคีแกตต์ (GATT) ได้ให้ความสำคัญในสนธิสัญญากรุงปารีสทั้งฉบับโดยได้ลงนามทั้งสองส่วนของสนธิสัญญากรุงปารีสแล้วกว่าร้อยละ ๙๐ ของจำนวนประเทศภาคีสมาชิก

- ในส่วนของสิทธินักแสดงตามร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์นี้ เป็นข้อความและเนื้อหาของสนธิสัญญากรุงโรม ซึ่งรัฐบาลก็ไม่ได้ดำเนินการตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนุญ แต่กลับนำมาบัญญัติไว้ในร่างพระราชบัญญัตินี้ นั้น น่าจะยังไม่มีความจำเป็นรีบด่วนที่จะต้องนำมาบัญญัติไว้ เพราะบทบัญญัติใดที่ยังไม่ได้ศึกษาอย่างกระจ่างและทำให้มีคุณประโยชน์แก่คนต่างชาติที่อยู่นอกประเทศได้ในขณะที่ประเทศไทยมีเหตุผลอย่างเต็มที่ เพื่อชะลอการบัญญัติกฎหมายในส่วนนี้เพราะสามารถชี้แจงได้ว่าสนธิสัญญาดังกล่าวยังไม่ได้นำดำเนินการตามขั้นตอนที่รัฐธรรมนุญกำหนด ซึ่งจะทำให้มีเวลาไต่รตรงศึกษาสนธิสัญญากรุงโรมเกี่ยวกับสิทธิของนักแสดงได้อย่างละเอียด และที่สำคัญประเทศไทยอาจจะใช้เป็นข้อต่อรองกับประเทศต่าง ๆ ได้ ซึ่งการตรากฎหมายเพื่อบังคับใช้ภายในประเทศ หากเป็นความคิดริเริ่ม

ของประเทศและเพื่อประโยชน์แก่ประชาชนหรือประเทศเราจะบัญญัติอย่างไรก็ได้ภายในกรอบของรัฐธรรมนูญ แต่ในกรณีที่จำเป็นต้องตราขึ้นเพื่อให้เป็นไปตามสนธิสัญญาที่ได้ทำไว้กับต่างประเทศเพื่อคุ้มครองคนต่างชาติ โดยที่สนธิสัญญานั้นยังไม่ได้ได้รับความยินยอมจากรัฐสภาแล้วย่อมเป็นการไม่ชอบด้วยรัฐธรรมนูญ เท่ากับว่าเป็นการบังคับให้รัฐสภาต้องให้ความเห็นชอบในภายหลัง หรือรัฐบาลอาจถือเอาเองว่า สนธิสัญญาดังกล่าว ไม่ต้องนำข้อความมาขอความเห็นชอบต่อรัฐสภาอีก เพราะไม่มีกรณีที่จะต้องตรากฎหมายเพื่ออนุวัติให้เป็นไปตามนั้น เนื่องจากได้บัญญัติไว้แล้วในที่นี้ก็คือข้อความของสนธิสัญญากรุงปารีสในส่วนที่หนึ่งและสนธิสัญญากรุงโรมที่นำมาบัญญัติไว้ในร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์นี้นั่นเอง ซึ่งต่อไปไม่ควรทำเช่นนี้อีก

- มีสมาชิกวุฒิสภาที่มีความเชี่ยวชาญในการร่างกฎหมายที่ได้รับการร้องขอจากสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรให้ช่วยดูแลแก้ไขข้อความในร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ให้สามารถอ่านทำความเข้าใจได้ง่ายด้วยตนเอง ดังนั้นจึงได้ขอแปรญัตติเพื่อปรับปรุงข้อความให้อ่านง่าย เป็นลำดับขั้นตอนและสอดคล้องต้องกัน โดยคงไว้ซึ่งหลักการและสาระสำคัญของร่างเดิมทุกประการ เช่น เสนอแก้ไขความในหมวด ๓ การใช้ลิขสิทธิ์ในพฤติการณ์พิเศษ ด้วยการจัดแบ่งมาตราให้เป็นไปตามลำดับขั้นตอนในทางปฏิบัติ คือ ตั้งแต่การขออนุญาตการอนุญาตของอธิบดี ผู้ได้รับอนุญาตมีสิทธิอะไรบ้าง การห้ามผู้ได้รับอนุญาตปฏิบัติ การสิ้นสุดในการใช้ลิขสิทธิ์ของผู้รับอนุญาต นอกจากนี้ยังได้แปรญัตติเกี่ยวกับการให้อ่านจ้ออธิบดีสามารถดำเนินการตกลงเรื่องค่าตอบแทนของคู่กรณี หากคู่กรณีไม่พอใจในค่าตอบแทน ก็อาจจะอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการที่แต่งตั้งโดยอธิบดี และให้คำวินิจฉัยของคณะกรรมการเป็นที่สุดตามมาตรา ๔๕ วรรคสอง และมาตรา ๕๕ วรรคสาม ในประเด็นนี้การกำหนดค่าตอบแทนมีลักษณะเป็นข้อโต้แย้งทางแพ่งมิใช่เป็นการโต้แย้งทางการบริหาร ในหลักการจะต้องให้สิทธิไปฟ้องศาลทำนองเดียวกันกับพระราชบัญญัติเวนคืน หรือประมวลรัษฎากร จึงควรจะได้รับ การแก้ไขเพิ่มเติมให้เจ้าของลิขสิทธิ์ หรือผู้รับอนุญาตตามมาตราดังกล่าว ผู้ใดไม่พอใจในคำวินิจฉัยของคณะกรรมการให้มีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลไทยได้ภายใน ๑๘๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำวินิจฉัยของคณะกรรมการ

- นอกจากนั้นแล้วยังได้พยายามจะเสนอให้แก้ไขเพิ่มเติมเกี่ยวกับบทลงโทษ ตลอดจนการเข้าคั้นของเจ้าหน้าที่ในยามวิกาลให้มีขั้นตอนที่รัดกุมมากขึ้น เป็นต้น อันจะส่งผลดีแก่คนไทยที่เกี่ยวข้องกับพระราชบัญญัตินี้ในการดำรงชีพหรือการประกอบสัมมาชีพสามารถอ่านทำความเข้าใจได้อย่างแท้จริงเกี่ยวกับที่มาและที่ไป สิทธิและหน้าที่ของตนได้ แต่เนื่องด้วยหลักการของคณะกรรมการวิชาการวุฒิสภาคือจะไม่แก้ไขในหลักการของรัฐบาลและจะยึดผลประโยชน์ของประเทศเป็นสำคัญ คือการที่ประเทศไทยจะได้คืน G.S.P. นั้นเอง สมาชิกวุฒิสภาที่พยายามจะปรับปรุงดังกล่าวจึงได้ขอถอนคำแปรญัตติ

- นอกจากความพยายามปรับปรุงดังกล่าวแล้ว ยังมีสมาชิกวุฒิสภาได้ขอเพิ่มเติมบทนิยามคำว่า "ผู้มีลิขสิทธิ์" และ "เจ้าของลิขสิทธิ์" แต่ที่ประชุมของคณะกรรมการวิชาการแจ้งว่า ถ้าเพิ่มเติมคำนิยามดังกล่าวจะทำให้หลักการเปลี่ยนไปและจะต้องแก้ไขเพิ่มเติมในมาตรา ๖ ถึงมาตรา ๙ ด้วย ซึ่งไม่มีเวลาเพียงพอ

- ในส่วนของโปรแกรมคอมพิวเตอร์ ซึ่งอยู่ในหมวดหมู่ของวรรณกรรมตามสนธิสัญญากรุงเบิร์น ซึ่งกำหนดให้มีอายุลิขสิทธิ์ ๕๐ ปี คณะกรรมการวิชาการจึงได้พยายามเสนอให้วันระยะเวลาของลิขสิทธิ์คอมพิวเตอร์ให้เป็น ๑๕ ปี เพื่อการดัดแปลงและการพัฒนาและพิจารณาให้มีพระราชบัญญัติว่าด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ เหมือนกับประเทศสหรัฐอเมริกา หรือสิงคโปร์ เป็นต้น ตามที่ได้กล่าวมาแล้วทั้งหมดเป็นการกระทำด้วยเวลา ด้วยหลักการที่จำกัด และเพื่อผลประโยชน์ของประเทศเป็นหลัก ขอฝากไปถึงรัฐบาลด้วย

ประธานวุฒิสภาได้สรุปว่า

ตามที่กล่าวมาทั้งหมดนั้นเป็นเรื่องที่ดี แต่ควรจะพูดเสียแต่แรก วุฒิสภามีหน้าที่คือดูแลกฎหมายที่ดีสำหรับคนไทย ถ้ากรรมการรับมอบหมายไปทำงานแล้วก็เป็นการหน้าที่ของกรรมการแต่ละท่านต้องช่วยกันดูแล ถ้ามีอะไรที่จะทำให้เสียหายต่อบ้านเมือง หรือผิดต่อหลักกฎหมาย เช่น ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้ กรรมการก็มีหน้าที่ต้องสงวนความเห็นเพื่อให้สภาวินิจฉัยต่อไป

คำชี้แจงเพิ่มเติมของประธานคณะกรรมการ

- ขอชี้แจงเฉพาะประเด็นที่มีความจำเป็น คือ ประการแรกเป็นความจริงที่มีสมาชิกได้แปรญัตติไว้หลายประเด็นด้วยกัน แต่คำแปรญัตติเหล่านั้นคณะกรรมการได้ให้ความสำคัญ โดยได้นำขึ้นพิจารณาตลอดระยะเวลาที่มีการประชุมถึง ๒ หรือ ๓ รอบ อย่างไรก็ตามคณะกรรมการไม่มีสิทธิที่จะดำเนินการเป็นอย่างอื่น นอกจากจะต้องปฏิบัติตามมติในที่ประชุมของคณะกรรมการ ฉะนั้นผลที่ได้จากการพิจารณาจึงถือว่าเป็นความคิดเห็นร่วมกันของคณะกรรมการ และน่าจะถือว่าเป็นสิ่งที่ดีที่สุดแล้ว แม้ว่าทุกฝ่ายอาจมีความเห็นแตกต่างกัน ในบางประเด็นซึ่งเป็นรายละเอียดหลักสำคัญกรรมการทุกคนคำนึงถึงประโยชน์โดยรวมของประเทศชาติด้วยกันทั้งสิ้น และได้พยายามทำหน้าที่อย่างดีที่สุดแล้ว

ประการที่สอง ตามที่มีสมาชิกเกรงว่าการดำเนินการตรากฎหมายลิขสิทธิ์ฉบับนี้จะเป็นการขัดต่อรัฐธรรมนูญที่กำหนดว่า การเป็นภาคีอนุสัญญาใดที่จะมีผลให้ต้องดำเนินการอนุวัติให้เป็นไปตามพันธกรณีด้วยการตราพระราชบัญญัติ จะต้องเสนอขอความเห็นชอบจากรัฐสภาก่อน แต่ในกรณีที่ร่างพระราชบัญญัตินี้ไม่ได้เสนอเข้าสู่การพิจารณาของรัฐสภาเนื่องจากเรายังไม่ได้สมัครเป็นภาคีอนุสัญญากรุงเบิร์นฉบับแก้ไข ณ กรุงปารีส มีเพียงมติคณะรัฐมนตรีที่อนุมัติให้สมัครได้ ดังนั้นการปรับปรุงกฎหมายฉบับนี้ จึงเป็นการดำเนินการโดยปกติของประเทศ เมื่อรัฐบาลเห็นว่ากฎหมายลิขสิทธิ์ฉบับปัจจุบันไม่ทันสมัยดังที่ได้บัญญัติไว้ในเหตุผลอย่างชัดเจนแล้ว ฉะนั้นขอให้สบายใจว่าไม่ได้กระทำการใด ๆ ที่จะเป็นการขัดต่อรัฐธรรมนูญแต่อย่างใด

ประการที่สาม เห็นด้วยกับข้อเสนอที่ว่าประเทศเราจะดำเนินการใด ๆ ก็ตาม ควรดำเนินการด้วยความคิดริเริ่มไม่ใช่การบีบบังคับของใคร สำหรับรัฐบาลปัจจุบันได้เข้ามาบริหารราชการแผ่นดินโดยดำเนินนโยบายเชิงรุกในเรื่องที่เกี่ยวกับทรัพย์สินทางปัญญา รัฐบาลไม่มีนโยบายว่าเมื่อเข้าเป็นภาคีสัญญาใด ๆ หรือองค์การใด ๆ แล้วจะต้องรองจนกระทั่งถึงกำหนดสุดท้ายของการดำเนินการแก้ไขกฎหมายให้เป็นไปตามพันธกรณีนั้นโดยให้ต่างชาติขึ้นมาเสียก่อนไม่ว่าด้วยเหตุผลอะไร รัฐบาลต้องการดำเนินนโยบายในสิ่งที่คิดว่าจะก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่บ้านเมือง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องทรัพย์สินทางปัญญา รัฐบาลพร้อมจะดำเนินการโดยทันทีถือเป็นการดำเนินนโยบายเชิงรุก เช่น เมื่อเราเป็นสมาชิกภาคีแกตต์ โดยในพิธีสารขั้นสุดท้ายที่ลงนามไว้ กำหนดว่าประเทศสมาชิกจะต้องแก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับทรัพย์สินทางปัญญาหลายฉบับภายใน ๕ ปี ดังนั้น ในฐานะที่เราเป็นประเทศกำลังพัฒนา และมีนโยบายชัดเจนว่าจะไม่รองจนถึงกำหนด ๕ ปี กฎหมายใดที่คิดว่าจะจะเป็นประโยชน์ ในทันทีรัฐบาลจะดำเนินการทันที เช่น ขณะนี้มีดำริที่จะตรากฎหมายใหม่ ๓ ฉบับ คือ ฉบับแรก กฎหมายอนุสิทธิบัตรเพื่อส่งเสริมให้นักคิดไทยได้มีกำลังใจที่จะคิดค้นสิ่งใหม่ ๆ ฉบับที่สอง กฎหมายคุ้มครองพันธุ์พืช เพราะมั่นใจว่านักคิดของเรา

สามารถประดิษฐ์คิดค้นพันธุ์พืชใหม่ ๆ ได้ก้าวหน้ากว่าหลายประเทศในโลก ฉบับที่สาม กฎหมายคุ้มครองชื่อแหล่งกำเนิดสินค้า เช่น คุ้มครองชื่อ หมูบ้าน ตำบล อำเภอ จังหวัด ประเทศ ต่อไปคำว่าชาวไทย จะต้องปลูกในประเทศไทยจึงจะสามารถนำไปขายในตลาดต่างประเทศโดยใช้ชื่อคำว่า "ชาวไทย" ประเทศอื่นจะนำชื่อ "ชาวไทย" ไปกล่าวอ้างจะมีความผิดตามกฎหมาย ฉะนั้นขอให้สบายใจได้ว่าเรากำลังก้าวไปในทิศทางที่ถูกต้อง และไม่ได้ดำเนินการใด ๆ ที่จะก่อให้เกิดผลเสียกับประโยชน์โดยรวมแก่บ้านเมืองแต่อย่างใดทั้งสิ้น

การพิจารณาในวาระที่ ๓

เมื่อจบการอภิปรายในวาระที่ ๒ ที่ประชุมวุฒิสภาได้ลงมติในวาระที่ ๓ ให้แก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. .... ด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และได้แจ้งให้สภาผู้แทนราษฎรทราบต่อไป

การพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร กรณีทีวุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัติ ที่สภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว

ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๑๘ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๘ (สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง) วันพุธที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๓๗ สภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. .... ซึ่งวุฒิสภาลงมติให้แก้ไขเพิ่มเติม

ประธานสภาผู้แทนราษฎรได้ขอให้ประชุมพิจารณากรณีที่วุฒิสภาได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยชี้แจงว่าถ้าที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรลงมติว่าเป็นการแก้ไขเพิ่มเติมเล็กน้อย และเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติม ก็ถือว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภา แต่ถ้าไม่เห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติม ก็ให้สภาผู้แทนราษฎรตั้งบุคคลที่เป็นหรือมิได้เป็นสมาชิกแห่งสภานั้น ๆ มีจำนวนเท่ากันตามที่สภาผู้แทนราษฎรกำหนดประกอบกันเป็นคณะกรรมการร่วมกันเพื่อพิจารณาต่อไป ซึ่งที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้แสดงความคิดเห็นพอสรุปได้ ดังนี้

๑. การแก้ไขของวุฒิสภามีทั้งหมด ๒๑ มาตรา เป็นการแก้ไขถ้อยคำเพียงเล็กน้อย มิได้กระทบถึงสาระหรือความหมายของพระราชบัญญัติฉบับนี้ให้มีความหมายเปลี่ยนแปลงไปแต่ประการใด เช่น ในมาตรา ๑๑ แม้ว่าจะมีการตัดและเพิ่มถ้อยคำก็เป็นการทำให้กฎหมายฉบับนี้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

๒. การแก้ไขเพิ่มเติมในมาตรา ๒๐ เดิมใช้คำว่า "ให้ลิขสิทธิ์มีอยู่เป็นเวลาห้าสิบปี" การที่วุฒิสภาแก้ไขให้เป็น "ให้ลิขสิทธิ์มีอายุห้าสิบปี" ทำให้ข้อความมีความชัดเจนยิ่งขึ้น นอกจากนั้นในอีกหลายมาตราเป็นการเปลี่ยนแปลงลำดับของถ้อยคำ เช่นในมาตรา ๓๓ เป็นต้น กฎหมายลิขสิทธิ์เป็นกฎหมายที่ยากมากเป็นกฎหมายใหม่ที่ต้องเขียนโดยดูจากคำศัพท์ในภาษาต่างประเทศ แต่เมื่อตรวจดูทั้ง ๗๘ มาตราแล้วเห็นว่าวุฒิสภาไม่ได้ก้าวล่วงไปในหลักการไม่ได้แก้ไขเพิ่มเติมให้เกิดความสับสนขึ้น ฉะนั้นกฎหมายฉบับนี้ วุฒิสภาได้แก้ไขโดยใช้ดุลยพินิจที่ดี จึงเห็นว่าเป็นการแก้ไขเล็กน้อย

๓. ร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ซึ่งวุฒิสภาลงมติแก้ไขเพิ่มเติมนั้น ขึ้นอยู่กับรัฐบาลจะเห็นว่าเป็นการแก้ไขมากหรือน้อย แต่ที่จริงเป็นเรื่องของสาระสำคัญเป็นหลักไม่เกี่ยวกับจำนวนมาตราที่แก้ไข ขอให้พิจารณาในประเด็นที่แก้ไขดังนี้

ประการที่หนึ่ง ในมาตรา ๑๑ วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมเป็น "มาตรา ๑๑ งานใดมีลักษณะเป็นการ ~~ใหม่~~ ดัดแปลง งานอันมีลิขสิทธิ์ตาม พระราชบัญญัตินี้ ~~มาตั้งแต่แล้ว~~ โดยได้รับอนุญาตจากเจ้าของลิขสิทธิ์ให้ผู้ที่ได้ดัดแปลงนั้นมีลิขสิทธิ์ " ฯลฯ" ทำให้ความหมายต่างจากเดิมและสาระสำคัญเปลี่ยนไป คือกลายเป็นของที่ดัดแปลงแล้วไม่ใช่มาดัดแปลง

ประการที่สอง ในมาตรา ๑๖ วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมเป็น "มาตรา ๑๖ ในกรณีที่เจ้าของลิขสิทธิ์
ตามพระราชบัญญัตินี้ได้อนุญาตให้ผู้ใดใช้สิทธิตามมาตรา ๑๕(๕) ~~ที่มิได้ตกลงเป็นหนังสือที่กำหนดเงื่อนไขใด~~
~~โดยเฉพาะให้ถือว่าเป็นการอนุญาตให้ใช้สิทธินั้นโดย~~ ย่อม ไม่ตัดสิทธิของเจ้าของลิขสิทธิ์ที่จะอนุญาตให้ผู้อื่นใช้สิทธิ
นั้น อีก ~~ได้ด้วย~~ เว้นแต่ในหนังสืออนุญาตได้ระบุเป็นข้อห้ามไว้" ทำให้กลายเป็นกรณีการโอนสิทธิไปต่างจากเดิม
ที่กำหนดให้เจ้าของลิขสิทธิ์สามารถที่จะให้ใช้ได้

ประการที่สาม ในมาตรา ๑๗ วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมเป็น "มาตรา ๑๗ ลิขสิทธิ์ย่อมโอนให้แก่ กันได้
การโอนลิขสิทธิ์ให้แก่บุคคลอื่น เจ้าของลิขสิทธิ์ ~~๗๕~~ อาจ โอน ให้ ลิขสิทธิ์ของตน ทั้งหมดหรือแต่บางส่วน
ให้แก่บุคคลอื่นได้ และจะขอโอนให้โดยมีกำหนดเวลาหรือตลอดอายุแห่งการคุ้มครองลิขสิทธิ์ก็ได้ และจะ
ขอโอนให้โดยมีกำหนดเวลาหรือตลอดอายุแห่งการคุ้มครองสิทธิก็ได้ ..... ฯลฯ" การที่วุฒิสภา ตัดคำว่า
"จะ" ออกไป และเพิ่มเติมคำว่า "อาจ" แทนนั้นทำให้ ความหมายและสาระสำคัญเปลี่ยนไป เพราะคำว่า
"จะ" หมายความว่า จะต้องทำแน่นอน แต่คำว่า "อาจ" จะทำหรือ ไม่ได้

ประการที่สี่ ในมาตรา ๑๔ วรรคสาม วุฒิสภาแก้ไขเป็น "ถ้าผู้สร้างสรรค์หรือผู้สร้างสรรค์ร่วม
ทุกคนถึงแก่ความตายก่อนที่ได้มีการโฆษณางานนั้น ให้ลิขสิทธิ์ดังกล่าว ~~มีอายุเป็นผล~~ อายุห้าสิบปีนับแต่ได้มี
การโฆษณาเป็นครั้งแรก" ความเดิมหมายความว่าอายุของลิขสิทธิ์~~อายุ~~จะเป็น ๒-๓ ช่วง ของอายุคนได้
แต่เมื่อกำหนดชัดเจนเป็นอายุ ๕๐ ปี ย่อมหมายความว่าสาระสำคัญเปลี่ยนไป

ตามตัวอย่างที่ยกมาทั้งหมดเห็นว่าเป็นการแก้ไขในสาระสำคัญแต่อย่างไรก็ตามขึ้นอยู่กับ
ความเห็นของรัฐบาลเป็นสำคัญ

มติที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร

เมื่อการอภิปรายยุติลงที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ว่าร่าง
พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. .... ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยวุฒิสภาเป็นการแก้ไขเพิ่มเติมเล็กน้อย และเห็นชอบ
ด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภา

จึงถือว่าร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. .... ได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภาแล้ว ตามรัฐธรรมนูญ
แห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๓๔ มาตรา ๑๔๑ (๓)

สรุปผลการพิจารณาของรัฐสภา

ร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. .... คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอต่อสภาผู้แทนราษฎร และที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาในวาระที่หนึ่ง เมื่อคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๑๘ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๓ และครั้งที่ ๔ (สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง) วันพุธที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๓๖ และวันพฤหัสบดีที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๓๖ โดยลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ด้วยคะแนนเสียงข้างมาก และให้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญจำนวน ๓๑ คน เพื่อพิจารณามีกำหนดแปรญัตติภายใน ๗ วัน เมื่อคณะกรรมการฯ ได้พิจารณาเสร็จแล้ว จึงได้เสนอรายงานการพิจารณาต่อประธานสภาผู้แทนราษฎร และสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาในวาระที่ ๒ ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๑๘ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๕ ครั้งที่ ๗ และครั้งที่ ๘ (สมัยสามัญ ครั้งที่สอง) วันพุธที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๓๗ วันพุธที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๓๗ และวันพุธที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๓๗ ตามลำดับ เมื่อจบการพิจารณาในวาระที่สองแล้วได้ลงมติในวาระที่สาม เห็นชอบด้วยร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. .... ด้วยคะแนนเสียงข้างมาก และส่งให้วุฒิสภาพิจารณาต่อไป

วุฒิสภาได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติที่สภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้วในวาระที่หนึ่งในคราวประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๔ (สมัยสามัญ ครั้งที่สอง) วันศุกร์ที่ ๑๗ มิถุนายน ๒๕๓๗ โดยมีมติเห็นชอบด้วยกับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และให้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญจำนวน ๒๗ คน เพื่อพิจารณามีกำหนดแปรญัตติภายใน ๑๐ วัน เมื่อคณะกรรมการฯ พิจารณาเสร็จแล้ว จึงได้เสนอรายงานการพิจารณาต่อประธานวุฒิสภา และวุฒิสภาได้พิจารณาในวาระที่สอง ในคราวประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๒ (สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง) วันศุกร์ที่ ๗ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๓๗ และได้ลงมติในวาระที่สามให้แก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัตินี้ด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

โดยที่วุฒิสภาได้แก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัติที่สภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว วุฒิสภาจึงได้แจ้งให้สภาผู้แทนราษฎรทราบ และสภาผู้แทนราษฎรได้ประชุมพิจารณาร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. .... ที่วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๑๘ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๘ (สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง) วันพุธที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๓๗ โดยมีมติว่าเป็นการแก้ไขเพิ่มเติมเล็กน้อย และเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภาด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

จึงถือว่าร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. .... ได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภา ซึ่งนายกรัฐมนตรี จะได้นำขึ้นทูลเกล้าฯ ถวายเพื่อพระมหากษัตริย์ทรงลงพระปรมาภิไธย และเมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว จึงให้ใช้บังคับเป็นกฎหมายได้

สรุปผลการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ.๒๕๓๗

ร่าง พ.ร.บ.ที่ คณะรัฐมนตรี เสนอ	การพิจารณา ของสภาผู้แทนราษฎร		การพิจารณา ของ วุฒิสภา		การพิจารณา ของ สภาผู้แทน ราษฎร กรณีวุฒิสภา แก้ไขเพิ่มเติม ร่าง พ.ร.บ.	ประกาศใน ราชกิจจานุ เบกษา
	มาตรา	ผลการ พิจารณา	มาตรา	ผลการ พิจารณา		
	วาระที่ ๑		วาระที่ ๑			
หลักการ	หลักการ	รับหลักการ	หลักการ	เห็นด้วยกับ หลักการ		
เหตุผล	เหตุผล	ไม่มีการแก้ไข	เหตุผล	ไม่มีการแก้ไข		หมายเหตุ
	วาระที่ ๒		วาระที่ ๒			
ชื่อร่าง	ชื่อร่าง	ไม่มีการแก้ไข	ชื่อร่าง	ไม่มีการแก้ไข		ชื่อ พ.ร.บ.
คำปรารภ	คำปรารภ	ไม่มีการแก้ไข	คำปรารภ	ไม่มีการแก้ไข		คำปรารภ
มาตรา ๑	มาตรา ๑	ไม่มีการแก้ไข	มาตรา ๑	ไม่มีการแก้ไข		มาตรา ๑
มาตรา ๒	มาตรา ๒	ไม่มีการแก้ไข	มาตรา ๒	ไม่มีการแก้ไข		มาตรา ๒
มาตรา ๓	มาตรา ๓	ไม่มีการแก้ไข	มาตรา ๓	ไม่มีการแก้ไข		มาตรา ๓
มาตรา ๔	มาตรา ๔	มีการแก้ไข	มาตรา ๔	ไม่มีการแก้ไข		มาตรา ๔
มาตรา ๕	มาตรา ๕	ไม่มีการแก้ไข	มาตรา ๕	ไม่มีการแก้ไข		มาตรา ๕
หมวด ๑	หมวด ๑	ไม่มีการแก้ไข	หมวด ๑	ไม่มีการแก้ไข		หมวด ๑
ส่วนที่ ๑	ส่วนที่ ๑	ไม่มีการแก้ไข	ส่วนที่ ๑	ไม่มีการแก้ไข		ส่วนที่ ๑
มาตรา ๖	มาตรา ๖	มีการแก้ไข	มาตรา ๖	ไม่มีการแก้ไข		มาตรา ๖
มาตรา ๗	มาตรา ๗	ไม่มีการแก้ไข	มาตรา ๗	ไม่มีการแก้ไข		มาตรา ๗
ส่วนที่ ๒	ส่วนที่ ๒	ไม่มีการแก้ไข	ส่วนที่ ๒	ไม่มีการแก้ไข		ส่วนที่ ๒
มาตรา ๘	มาตรา ๘	ไม่มีการแก้ไข	มาตรา ๘	ไม่มีการแก้ไข		มาตรา ๘
มาตรา ๙	มาตรา ๙	ไม่มีการแก้ไข	มาตรา ๙	ไม่มีการแก้ไข		มาตรา ๙
มาตรา ๑๐	มาตรา ๑๐	ไม่มีการแก้ไข	มาตรา ๑๐	ไม่มีการแก้ไข		มาตรา ๑๐
มาตรา ๑๑	มาตรา ๑๑	ไม่มีการแก้ไข	มาตรา ๑๑	มีการแก้ไข		มาตรา ๑๑
มาตรา ๑๒	มาตรา ๑๒	ไม่มีการแก้ไข	มาตรา ๑๒	ไม่มีการแก้ไข		มาตรา ๑๒
มาตรา ๑๓	มาตรา ๑๓	ไม่มีการแก้ไข	มาตรา ๑๓	ไม่มีการแก้ไข		มาตรา ๑๓
มาตรา ๑๔	มาตรา ๑๔	มีการแก้ไข	มาตรา ๑๔	ไม่มีการแก้ไข		มาตรา ๑๔
ส่วนที่ ๓	ส่วนที่ ๓	ไม่มีการแก้ไข	ส่วนที่ ๓	ไม่มีการแก้ไข		ส่วนที่ ๓
มาตรา ๑๕	มาตรา ๑๕	มีการแก้ไข	มาตรา ๑๕	ไม่มีการแก้ไข		มาตรา ๑๕
มาตรา ๑๖	มาตรา ๑๖	ไม่มีการแก้ไข	มาตรา ๑๖	มีการแก้ไข		มาตรา ๑๖
มาตรา ๑๗	มาตรา ๑๗	มีการแก้ไข	มาตรา ๑๗	มีการแก้ไข		มาตรา ๑๗
	มาตรา ๑๗ ทวิ	เพิ่มขึ้นใหม่	มาตรา ๑๘	ไม่มีการแก้ไข		มาตรา ๑๘
ส่วนที่ ๔	ส่วนที่ ๔	ไม่มีการแก้ไข	ส่วนที่ ๔	ไม่มีการแก้ไข		ส่วนที่ ๔
มาตรา ๑๘	มาตรา ๑๘	ไม่มีการแก้ไข	มาตรา ๑๙	มีการแก้ไข		มาตรา ๑๙
มาตรา ๑๙	มาตรา ๑๙	ไม่มีการแก้ไข	มาตรา ๒๐	มีการแก้ไข		มาตรา ๒๐

มติ ไม่ได้เป็นการแก้ไขเพิ่มเติมในสาระสำคัญ และเห็นชอบด้วยกับการแก้ไข

ร่าง พ.ร.บ.ที่ คณะรัฐมนตรี เสนอ	การพิจารณา ของสภาผู้แทนราษฎร		การพิจารณา ของ วุฒิสภา		การพิจารณา ของ สภาผู้แทน ราษฎร กรณีวุฒิสภา แก้ไขเพิ่มเติม ร่าง พ.ร.บ.	ประกาศใน ราชกิจจานุ เบกษา
	มาตรา	ผลการ พิจารณา	มาตรา	ผลการ พิจารณา		
	วาระที่ ๒		วาระที่ ๒			
มาตรา ๒๐	มาตรา ๒๐	มีการแก้ไข	มาตรา ๒๑	มีการแก้ไข		มาตรา ๒๑
มาตรา ๒๑	มาตรา ๒๑	ไม่มีการแก้ไข	มาตรา ๒๒	มีการแก้ไข		มาตรา ๒๒
มาตรา ๒๒	มาตรา ๒๒	ไม่มีการแก้ไข	มาตรา ๒๓	มีการแก้ไข		มาตรา ๒๓
มาตรา ๒๓	มาตรา ๒๓	ไม่มีการแก้ไข	มาตรา ๒๔	ไม่มีการแก้ไข		มาตรา ๒๔
มาตรา ๒๔	มาตรา ๒๔	ไม่มีการแก้ไข	มาตรา ๒๕	ไม่มีการแก้ไข		มาตรา ๒๕
มาตรา ๒๕	มาตรา ๒๕	ไม่มีการแก้ไข	มาตรา ๒๖	ไม่มีการแก้ไข		มาตรา ๒๖
ส่วนที่ ๕	ส่วนที่ ๕	ไม่มีการแก้ไข	ส่วนที่ ๕	ไม่มีการแก้ไข		ส่วนที่ ๕
มาตรา ๒๖	มาตรา ๒๖	ไม่มีการแก้ไข	มาตรา ๒๗	มีการแก้ไข		มาตรา ๒๗
มาตรา ๒๗	มาตรา ๒๗	มีการแก้ไข	มาตรา ๒๘	มีการแก้ไข		มาตรา ๒๘
มาตรา ๒๘	มาตรา ๒๘	มีการแก้ไข	มาตรา ๒๙	มีการแก้ไข		มาตรา ๒๙
มาตรา ๒๙	มาตรา ๒๙	ไม่มีการแก้ไข	มาตรา ๓๐	มีการแก้ไข		มาตรา ๓๐
มาตรา ๓๐	มาตรา ๓๐	ไม่มีการแก้ไข	มาตรา ๓๑	มีการแก้ไข		มาตรา ๓๑
ส่วนที่ ๖	ส่วนที่ ๖	ไม่มีการแก้ไข	ส่วนที่ ๖	ไม่มีการแก้ไข		ส่วนที่ ๖
มาตรา ๓๑	มาตรา ๓๑	ไม่มีการแก้ไข	มาตรา ๓๒	มีการแก้ไข		มาตรา ๓๒
มาตรา ๓๒	มาตรา ๓๒	ไม่มีการแก้ไข	มาตรา ๓๓	มีการแก้ไข		มาตรา ๓๓
มาตรา ๓๓	มาตรา ๓๓	ไม่มีการแก้ไข	มาตรา ๓๔	มีการแก้ไข		มาตรา ๓๔
มาตรา ๓๔	มาตรา ๓๔	มีการแก้ไข	มาตรา ๓๕	มีการแก้ไข		มาตรา ๓๕
มาตรา ๓๕	มาตรา ๓๕	มีการแก้ไข	มาตรา ๓๖	มีการแก้ไข		มาตรา ๓๖
มาตรา ๓๖	มาตรา ๓๖	ไม่มีการแก้ไข	มาตรา ๓๗	ไม่มีการแก้ไข		มาตรา ๓๗
มาตรา ๓๗	มาตรา ๓๗	ไม่มีการแก้ไข	มาตรา ๓๘	ไม่มีการแก้ไข		มาตรา ๓๘
มาตรา ๓๘	มาตรา ๓๘	ไม่มีการแก้ไข	มาตรา ๓๙	ไม่มีการแก้ไข		มาตรา ๓๙
มาตรา ๓๙	มาตรา ๓๙	ไม่มีการแก้ไข	มาตรา ๔๐	ไม่มีการแก้ไข		มาตรา ๔๐
มาตรา ๔๐	มาตรา ๔๐	ไม่มีการแก้ไข	มาตรา ๔๑	ไม่มีการแก้ไข		มาตรา ๔๑
มาตรา ๔๑	มาตรา ๔๑	มีการแก้ไข	มาตรา ๔๒	ไม่มีการแก้ไข		มาตรา ๔๒
มาตรา ๔๒	มาตรา ๔๒	มีการแก้ไข	มาตรา ๔๓	มีการแก้ไข		มาตรา ๔๓
หมวด ๒	หมวด ๒	ไม่มีการแก้ไข	หมวด ๒	ไม่มีการแก้ไข		หมวด ๒
มาตรา ๔๓	มาตรา ๔๓	มีการแก้ไข	มาตรา ๔๔	ไม่มีการแก้ไข		มาตรา ๔๔
มาตรา ๔๔	มาตรา ๔๔	มีการแก้ไข	มาตรา ๔๕	ไม่มีการแก้ไข		มาตรา ๔๕
มาตรา ๔๕	มาตรา ๔๕	ไม่มีการแก้ไข	มาตรา ๔๖	ไม่มีการแก้ไข		มาตรา ๔๖
มาตรา ๔๖	มาตรา ๔๖	ไม่มีการแก้ไข	มาตรา ๔๗	ไม่มีการแก้ไข		มาตรา ๔๗
มาตรา ๔๗	มาตรา ๔๗	ไม่มีการแก้ไข	มาตรา ๔๘	ไม่มีการแก้ไข		มาตรา ๔๘

มติ ที่ได้ดำเนินการแก้ไขเพิ่มเติมในสาระสำคัญ และเห็นชอบด้วยกับการแก้ไข

ร่าง พ.ร.บ.ที่ คณะรัฐมนตรี เสนอ	การพิจารณา ของสภาผู้แทนราษฎร		การพิจารณา ของ วุฒิสภา		การพิจารณา ของ สภาผู้แทน ราษฎร กรณีวุฒิสภา แก้ไขเพิ่มเติม ร่าง พ.ร.บ.	ประกาศใน ราชกิจจานุ เบกษา
	มาตรา	ผลการ พิจารณา	มาตรา	ผลการ พิจารณา		
	วาระที่ ๒		วาระที่ ๒			
มาตรา ๔๘	มาตรา ๔๘	ไม่มีการแก้ไข	มาตรา ๔๘	มีการแก้ไข		มาตรา ๔๘
มาตรา ๔๙	มาตรา ๔๙	ไม่มีการแก้ไข	มาตรา ๕๐	มีการแก้ไข		มาตรา ๕๐
มาตรา ๕๐	มาตรา ๕๐	มีการแก้ไข	มาตรา ๕๑	ไม่มีการแก้ไข		มาตรา ๕๑
มาตรา ๕๑	มาตรา ๕๑	ไม่มีการแก้ไข	มาตรา ๕๒	ไม่มีการแก้ไข		มาตรา ๕๒
มาตรา ๕๒	มาตรา ๕๒	ไม่มีการแก้ไข	มาตรา ๕๓	ไม่มีการแก้ไข		มาตรา ๕๓
หมวด ๓	หมวด ๓	มีการแก้ไข	หมวด ๓	ไม่มีการแก้ไข		หมวด ๓
มาตรา ๕๓	มาตรา ๕๓	มีการแก้ไข	มาตรา ๕๔	ไม่มีการแก้ไข		มาตรา ๕๔
มาตรา ๕๔	มาตรา ๕๔	ไม่มีการแก้ไข	มาตรา ๕๕	ไม่มีการแก้ไข		มาตรา ๕๕
มาตรา ๕๕	มาตรา ๕๕	ตัดออกทั้งหมด	-	-		-
หมวด ๔	หมวด ๔	ไม่มีการแก้ไข	หมวด ๔	ไม่มีการแก้ไข		หมวด ๔
มาตรา ๕๖	มาตรา ๕๖	ไม่มีการแก้ไข	มาตรา ๕๖	ไม่มีการแก้ไข		มาตรา ๕๖
มาตรา ๕๗	มาตรา ๕๗	ไม่มีการแก้ไข	มาตรา ๕๗	ไม่มีการแก้ไข		มาตรา ๕๗
มาตรา ๕๘	มาตรา ๕๘	ไม่มีการแก้ไข	มาตรา ๕๘	ไม่มีการแก้ไข		มาตรา ๕๘
มาตรา ๕๙	มาตรา ๕๙	ไม่มีการแก้ไข	มาตรา ๕๙	ไม่มีการแก้ไข		มาตรา ๕๙
มาตรา ๖๐	มาตรา ๖๐	มีการแก้ไข	มาตรา ๖๐	ไม่มีการแก้ไข		มาตรา ๖๐
หมวด ๕	หมวด ๕	ไม่มีการแก้ไข	หมวด ๕	ไม่มีการแก้ไข		หมวด ๕
มาตรา ๖๑	มาตรา ๖๑	มีการแก้ไข	มาตรา ๖๑	ไม่มีการแก้ไข		มาตรา ๖๑
หมวด ๖	หมวด ๖	ไม่มีการแก้ไข	หมวด ๖	ไม่มีการแก้ไข		หมวด ๖
มาตรา ๖๒	มาตรา ๖๒	ไม่มีการแก้ไข	มาตรา ๖๒	ไม่มีการแก้ไข		มาตรา ๖๒
มาตรา ๖๓	มาตรา ๖๓	ไม่มีการแก้ไข	มาตรา ๖๓	ไม่มีการแก้ไข		มาตรา ๖๓
มาตรา ๖๔	มาตรา ๖๔	ไม่มีการแก้ไข	มาตรา ๖๔	ไม่มีการแก้ไข		มาตรา ๖๔
มาตรา ๖๕	มาตรา ๖๕	ไม่มีการแก้ไข	มาตรา ๖๕	ไม่มีการแก้ไข		มาตรา ๖๕
มาตรา ๖๖	มาตรา ๖๖	ไม่มีการแก้ไข	มาตรา ๖๖	ไม่มีการแก้ไข		มาตรา ๖๖
หมวด ๗	หมวด ๗	ไม่มีการแก้ไข	หมวด ๗	ไม่มีการแก้ไข		หมวด ๗
มาตรา ๖๗	มาตรา ๖๗	ไม่มีการแก้ไข	มาตรา ๖๗	ไม่มีการแก้ไข		มาตรา ๖๗
มาตรา ๖๘	มาตรา ๖๘	ไม่มีการแก้ไข	มาตรา ๖๘	ไม่มีการแก้ไข		มาตรา ๖๘
หมวด ๘	หมวด ๘	ไม่มีการแก้ไข	หมวด ๘	ไม่มีการแก้ไข		หมวด ๘
มาตรา ๖๙	มาตรา ๖๙	ไม่มีการแก้ไข	มาตรา ๖๙	ไม่มีการแก้ไข		มาตรา ๖๙
มาตรา ๗๐	มาตรา ๗๐	ไม่มีการแก้ไข	มาตรา ๗๐	ไม่มีการแก้ไข		มาตรา ๗๐
มาตรา ๗๑	มาตรา ๗๑	ไม่มีการแก้ไข	มาตรา ๗๑	ไม่มีการแก้ไข		มาตรา ๗๑
มาตรา ๗๒	มาตรา ๗๒	ไม่มีการแก้ไข	มาตรา ๗๒	ไม่มีการแก้ไข		มาตรา ๗๒

มติ ไม่ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมในสาระสำคัญ และเห็นชอบด้วยกับการแก้ไข

ร่าง พ.ร.บ.ที่ คณะรัฐมนตรี เสนอ	การพิจารณา ของสภาผู้แทนราษฎร		การพิจารณา ของ วุฒิสภา		การพิจารณา ของ สภาผู้แทน ราษฎร กรณีวุฒิสภา แก้ไขเพิ่มเติม ร่าง พ.ร.บ.	ประกาศใน ราชกิจจานุ เบกษา
	มาตรา	ผลการ พิจารณา	มาตรา	ผลการ พิจารณา		
	วาระที่ ๒		วาระที่ ๒		มติ ไม่ได้เป็นการแก้ไขเพิ่มเติมในสาระสำคัญ และเห็นชอบด้วยกับการแก้ไข	
มาตรา ๗๓	มาตรา ๗๓	ไม่มีการแก้ไข	มาตรา ๗๓	ไม่มีการแก้ไข		มาตรา ๗๓
มาตรา ๗๔	มาตรา ๗๔	ไม่มีการแก้ไข	มาตรา ๗๔	ไม่มีการแก้ไข		มาตรา ๗๔
มาตรา ๗๕	มาตรา ๗๕	ไม่มีการแก้ไข	มาตรา ๗๕	ไม่มีการแก้ไข		มาตรา ๗๕
มาตรา ๗๖	มาตรา ๗๖	ไม่มีการแก้ไข	มาตรา ๗๖	ไม่มีการแก้ไข		มาตรา ๗๖
มาตรา ๗๗	มาตรา ๗๗	ไม่มีการแก้ไข	มาตรา ๗๗	ไม่มีการแก้ไข		มาตรา ๗๗
บทเฉพาะกาล	บทเฉพาะกาล	ไม่มีการแก้ไข	บทเฉพาะกาล	ไม่มีการแก้ไข		มาตรา ๗๘
มาตรา ๗๘	มาตรา ๗๘	ไม่มีการแก้ไข	มาตรา ๗๘	ไม่มีการแก้ไข		มาตรา ๗๘
	วาระที่ ๓		วาระที่ ๓			
	มติ เห็นชอบ		มติ แก้ไขเพิ่มเติม			เล่ม ๑๑๑ ตอนที่ ๕๙ ก ลงวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๓๗

ต้นฉบับเป็นหน้าว่าง

พระราชบัญญัติ
ลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗

ร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. .... ซึ่งรัฐสภาให้ความเห็นชอบแล้ว นายกรัฐมนตรีได้นำขึ้น
ทูลเกล้าฯ ถวาย เพื่อพระมหากษัตริย์ทรงลงพระปรมาภิไธย และเมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว
ให้ใช้บังคับเป็นกฎหมายได้

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ทรงลงพระปรมาภิไธย เมื่อวันที่ ๔
ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๓๗ เป็นปีที่ ๔๔ ในรัชกาลปัจจุบัน

ได้มีการประกาศใช้เป็นพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗ ในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๑
ตอนที่ ๕๕ ก ลงวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๓๗

พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗ ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวัน นับแต่วันประกาศใน
ราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

ต้นฉบับเป็นหน้าว่าง

พระราชบัญญัติ

ลิขสิทธิ์

พ.ศ. ๒๕๓๗

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๓๗

เป็นปีที่ ๔๘ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้
ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยลิขสิทธิ์

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา
ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุ
เบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๒๑

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“ผู้สร้างสรรค์” หมายความว่า ผู้ทำหรือผู้ก่อให้เกิดงานสร้างสรรค์อย่างใดอย่าง
หนึ่งที่เป็นงานอันมีลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัตินี้

“ลิขสิทธิ์” หมายความว่า สิทธิแต่ผู้เดียวที่จะทำการใด ๆ ตามพระราชบัญญัตินี้
เกี่ยวกับงานที่ผู้สร้างสรรค์ได้ทำขึ้น

“วรรณกรรม” หมายความว่า งานนิพนธ์ที่ทำขึ้นทุกชนิด เช่น หนังสือ จุลสาร สิ่งเขียน สิ่งพิมพ์ ปาฐกถา เทศนา คำปราศรัย สุนทรพจน์ และให้หมายความรวมถึงโปรแกรมคอมพิวเตอร์ด้วย

“โปรแกรมคอมพิวเตอร์” หมายความว่า คำสั่ง ชุดคำสั่ง หรือสิ่งอื่นใดที่นำไปใช้กับเครื่องคอมพิวเตอร์ เพื่อให้เครื่องคอมพิวเตอร์ทำงานหรือเพื่อให้ได้รับผลอย่างหนึ่งอย่างใด ทั้งนี้ไม่ว่าจะเป็นภาษาโปรแกรมคอมพิวเตอร์ในลักษณะใด

“นาฏกรรม” หมายความว่า งานเกี่ยวกับการรำ การเต้น การทำท่า หรือการแสดงที่ประกอบขึ้นเป็นเรื่องราว และให้หมายความรวมถึงการแสดงโดยวิธีใบ้ด้วย

“ศิลปกรรม” หมายความว่า งานอันมีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดหรือหลายอย่าง ดังต่อไปนี้

(๑) งานจิตรกรรม ได้แก่ งานสร้างสรรค์รูปทรงที่ประกอบด้วยเส้น แสง สี หรือสิ่งอื่น อย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างรวมกัน ลงบนวัสดุอย่างเดียวหรือหลายอย่าง

(๒) งานประติมากรรม ได้แก่ งานสร้างสรรค์รูปทรงที่เกี่ยวกับปริมาตรที่สัมผัสและจับต้องได้

(๓) งานภาพพิมพ์ ได้แก่ งานสร้างสรรค์ภาพด้วยกรรมวิธีทางการพิมพ์ และหมายความรวมถึงแม่พิมพ์หรือแบบพิมพ์ที่ใช้ในการพิมพ์ด้วย

(๔) งานสถาปัตยกรรม ได้แก่ งานออกแบบอาคารหรือสิ่งปลูกสร้าง งานออกแบบตกแต่งภายในหรือภายนอก ตลอดจนบริเวณของอาคารหรือสิ่งปลูกสร้าง หรือการสร้างสรรค์หุ่นจำลองของอาคารหรือสิ่งปลูกสร้าง

(๕) งานภาพถ่าย ได้แก่ งานสร้างสรรค์ภาพที่เกิดจากการใช้เครื่องมือบันทึกภาพ โดยให้แสงผ่านเลนส์ไปยังฟิล์มหรือกระจก และล้างด้วยน้ำยาซึ่งมีสูตรเฉพาะ หรือด้วยกรรมวิธีใดๆ อันทำให้เกิดภาพขึ้น หรือการบันทึกภาพโดยเครื่องมือหรือวิธีการอย่างอื่น

(๖) งานภาพประกอบ แผนที่ โครงสร้าง ภาพร่าง หรืองานสร้างสรรค์รูปทรงสามมิติอันเกี่ยวกับภูมิศาสตร์ ภูมิประเทศ หรือวิทยาศาสตร์

(๗) งานศิลปประยุกต์ ได้แก่ งานที่นำเอางานตาม (๑) ถึง (๖) อย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างรวมกันไปใช้ประโยชน์อย่างอื่น นอกเหนือจากการชื่นชมในคุณค่าของตัวงานดังกล่าวนั้น เช่น นำไปใช้สอย นำไปตกแต่งวัสดุหรือสิ่งของอันเป็นเครื่องใช้หรือนำไปใช้เพื่อประโยชน์ทางการค้า

ทั้งนี้ ไม่ว่าจะงานตาม (๑) ถึง (๗) จะมีคุณค่าทางศิลปะหรือไม่ และให้
 หมายความรวมถึงภาพถ่ายและแผนผังของงานดังกล่าวด้วย

“ดนตรีกรรม” หมายความว่า งานเกี่ยวกับเพลงที่แต่งขึ้นเพื่อบรรเลงหรือ
 ขับร้องไม่ว่าจะมีทำนองและคำร้องหรือมีทำนองอย่างเดียว และให้หมายความรวมถึงโน้ตเพลงหรือ
 แผนภูมิเพลงที่ได้แยกและเรียบเรียงเสียงประสานแล้ว

“โสตทัศนวัสดุ” หมายความว่า งานอันประกอบด้วยลำดับของภาพโดยบันทึก
 ลงในวัสดุไม่ว่าจะมีลักษณะอย่างไร อันสามารถที่จะนำมาเล่นซ้ำได้อีก โดยใช้เครื่องมือที่จำเป็นสำหรับ
 การใช้วัสดุนั้น และให้หมายความรวมถึงเสียงประกอบงานนั้นด้วย ถ้ามี

“ภาพยนตร์” หมายความว่า โสตทัศนวัสดุอันประกอบด้วยลำดับของภาพ
 ซึ่งสามารถนำออกฉายต่อเนื่องได้อย่างภาพยนตร์หรือสามารถบันทึกลงบนวัสดุอื่น เพื่อนำออกฉาย
 ต่อเนื่องได้อย่างภาพยนตร์ และให้หมายความรวมถึงเสียงประกอบภาพยนตร์นั้นด้วย ถ้ามี

“สิ่งบันทึกเสียง”- หมายความว่า งานอันประกอบด้วยลำดับของเสียงดนตรี เสียง
 การแสดง หรือเสียงอื่นใด โดยบันทึกลงในวัสดุไม่ว่าจะมีลักษณะใดๆ อันสามารถที่จะนำมาเล่นซ้ำ
 ได้อีกโดยใช้เครื่องมือที่จำเป็นสำหรับการใช้วัสดุนั้น แต่ทั้งนี้มิให้หมายความรวมถึงเสียงประกอบ
 ภาพยนตร์หรือเสียงประกอบโสตทัศนวัสดุอย่างอื่น

“นักแสดง” หมายความว่า ผู้แสดง นักดนตรี นักร้อง นักเต้น นักรำ และ
 ผู้ซึ่งแสดงท่าทาง ร้อง กล่าว พากย์ แสดงคาบหมทหรือในลักษณะอื่นใด

“งานแพร่เสียงแพร่ภาพ” หมายความว่า งานที่นำออกสู่สาธารณชนโดยการ
 แพร่เสียงทางวิทยุกระจายเสียง การแพร่เสียงและหรือภาพทางวิทยุโทรทัศน์ หรือโดยวิธีอย่างอื่น
 อันคล้ายคลึงกัน

“ทำซ้ำ” หมายความว่ารวมถึง คัดลอกไม่ว่าโดยวิธีใด ๆ เลียนแบบ ทำสำเนา
 ทำแม่พิมพ์ บันทึกเสียง บันทึกภาพ หรือบันทึกเสียงและภาพ จากต้นฉบับ จากสำเนา หรือจากการ
 โฆษณาในส่วนอันเป็นสาระสำคัญ ทั้งนี้ ไม่ว่าจะทั้งหมดหรือบางส่วน สำหรับในส่วนที่เกี่ยวกับโปรแกรม
 คอมพิวเตอร์ให้หมายความถึง คัดลอกหรือทำสำเนาโปรแกรมคอมพิวเตอร์จากสื่อบันทึกใด ไม่ว่าจะด้วย
 วิธีใด ๆ ในส่วนอันเป็นสาระสำคัญ โดยไม่มีลักษณะเป็นการจัดทำงานชิ้นใหม่ ทั้งนี้ ไม่ว่าจะทั้งหมด
 หรือบางส่วน

“ดัดแปลง” หมายความว่า ทำซ้ำโดยเปลี่ยนรูปใหม่ ปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติม หรือ
 จำลองงานต้นฉบับในส่วนอันเป็นสาระสำคัญโดยไม่มีลักษณะเป็นการจัดทำงานชิ้นใหม่ ทั้งนี้ ไม่ว่าจะ
 ทั้งหมดหรือบางส่วน

(๑) ในส่วนที่เกี่ยวกับวรรณกรรม ให้หมายความรวมถึง แปลวรรณกรรม เปลี่ยนรูปวรรณกรรมหรือรวบรวมวรรณกรรมโดยคัดเลือกและจัดลำดับใหม่

(๒) ในส่วนที่เกี่ยวกับโปรแกรมคอมพิวเตอร์ ให้หมายความรวมถึง ทำซ้ำ โดยเปลี่ยนรูปใหม่ ปรับปรุง แก้ไขเพิ่มเติมโปรแกรมคอมพิวเตอร์ในส่วนอันเป็นสาระสำคัญ โดยไม่มีลักษณะเป็นการจัดทำขึ้นใหม่

(๓) ในส่วนที่เกี่ยวกับนาฏกรรม ให้หมายความรวมถึง เปลี่ยนงานที่มีใช้นาฏกรรม ให้เป็นนาฏกรรม หรือเปลี่ยนนาฏกรรมให้เป็นงานที่มีใช้นาฏกรรม ทั้งนี้ ไม่ว่าในภาษาเดิมหรือต่างภาษากัน

(๔) ในส่วนที่เกี่ยวกับศิลปกรรม ให้หมายความรวมถึง เปลี่ยนงานที่เป็นรูปสองมิติหรือสามมิติ ให้เป็นรูปสามมิติหรือสองมิติ หรือทำหุ่นจำลองจากงานต้นฉบับ

(๕) ในส่วนที่เกี่ยวกับดนตรีกรรม ให้หมายความรวมถึง จัดลำดับเรียบเรียงเสียงประสานหรือเปลี่ยนคำร้องหรือทำนองใหม่

“เผยแพร่ต่อสาธารณชน” หมายความว่า ทำให้ปรากฏต่อสาธารณชน โดยการแสดง การบรรยาย การสวด การบรรเลง การทำให้ปรากฏด้วยเสียงและหรือภาพ การก่อสร้าง การจำหน่าย หรือโดยวิธีอื่นใดซึ่งงานที่ได้จัดทำขึ้น

“การโฆษณา” หมายความว่า การนำสำเนาจำลองของงานไม่ว่าในรูปหรือลักษณะอย่างใดที่สร้างขึ้นโดยความยินยอมของผู้สร้างสรรค์ออกจำหน่าย โดยสำเนาจำลองนั้นมีปรากฏต่อสาธารณชนเป็นจำนวนมากพอสมควรตามสภาพของงานนั้น แต่ทั้งนี้ไม่หมายความรวมถึง การแสดง หรือการทำให้ปรากฏซึ่งนาฏกรรม ดนตรีกรรม หรือภาพยนตร์ การบรรยายหรือการปาฐกถา ซึ่งวรรณกรรม การแพร่เสียงแพร่ภาพเกี่ยวกับงานใด การนำศิลปกรรมออกแสดงและการก่อสร้างงานสถาปัตยกรรม

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมทรัพย์สินทางปัญญา และให้หมายความรวมถึงผู้ซึ่งอธิบดีกรมทรัพย์สินทางปัญญามอบหมายด้วย

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการลิขสิทธิ์

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ กับออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

ลิขสิทธิ์

ส่วนที่ ๑

งานอันมีลิขสิทธิ์

มาตรา ๖ งานอันมีลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัตินี้ ได้แก่งานสร้างสรรค์ประเภทวรรณกรรม นาฏกรรม ศิลปกรรม ดนตรีกรรม โสตทัศนวัสดุ ภาพยนตร์ สิ่งบันทึกเสียง งานแพร่เสียงแพร่ภาพ หรืองานอื่นใดในแผนกวรรณคดี แผนกวิทยาศาสตร์ หรือแผนกศิลปะ ของผู้สร้างสรรค์ไม่ว่างานดังกล่าวจะแสดงออกโดยวิธีหรือรูปแบบอย่างไร

การคุ้มครองลิขสิทธิ์ไม่คลุมถึงความคิด หรือขั้นตอน กรรมวิธีหรือระบบ หรือวิธีใช้หรือทำงาน หรือแนวความคิด หลักการ การค้นพบ หรือทฤษฎีทางวิทยาศาสตร์ หรือคณิตศาสตร์

มาตรา ๗ สิ่งต่อไปนี้ไม่ถือว่าเป็นงานอันมีลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัตินี้

(๑) ข่าวประจำวัน และข้อเท็จจริงต่างๆ ที่มีลักษณะเป็นเพียงข่าวสารอันมิใช่งานในแผนกวรรณคดี แผนกวิทยาศาสตร์ หรือแผนกศิลปะ

(๒) รัฐธรรมนูญ และกฎหมาย

(๓) ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่ง คำชี้แจง และหนังสือโต้ตอบของกระทรวง ทบวง กรม หรือหน่วยงานอื่นใดของรัฐหรือของท้องถิ่น

(๔) คำพิพากษา คำสั่ง คำวินิจฉัย และรายงานของทางราชการ

(๕) คำแปลและการรวบรวมสิ่งต่างๆ ตาม (๑) ถึง (๔) ที่กระทรวง ทบวง กรม หรือหน่วยงานอื่นใดของรัฐหรือของท้องถิ่นจัดทำขึ้น

ส่วนที่ ๒

การได้มาซึ่งลิขสิทธิ์

มาตรา ๘ ให้ผู้สร้างสรรค์เป็นผู้มีลิขสิทธิ์ในงานที่ตนได้สร้างสรรค์ขึ้นภายใต้เงื่อนไขดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่ยังไม่ได้มีการโฆษณางาน ผู้สร้างสรรค์ต้องเป็นผู้มีสัญชาติไทย หรืออยู่ในราชอาณาจักรหรือเป็นผู้มีสัญชาติหรืออยู่ในประเทศที่เป็นภาคีแห่งอนุสัญญาว่าด้วยการคุ้มครองลิขสิทธิ์ซึ่งประเทศไทยเป็นภาคีอยู่ด้วย ตลอดระยะเวลาหรือเป็นส่วนใหญ่ในการสร้างสรรค์งานนั้น

(๒) ในกรณีที่ได้มีการโฆษณาแล้ว การโฆษณานั้นในครั้งแรกได้กระทำขึ้นในราชอาณาจักรหรือในประเทศที่เป็นภาคีแห่งอนุสัญญาว่าด้วยการคุ้มครองลิขสิทธิ์ซึ่งประเทศไทยเป็นภาคีอยู่ด้วย หรือในกรณีที่การโฆษณาครั้งแรกได้กระทำนอกราชอาณาจักรหรือในประเทศอื่นที่ไม่เป็นภาคีแห่งอนุสัญญาว่าด้วยการคุ้มครองลิขสิทธิ์ซึ่งประเทศไทยเป็นภาคีอยู่ด้วย หากได้มีการโฆษณาดังกล่าวในราชอาณาจักรหรือในประเทศที่เป็นภาคีแห่งอนุสัญญาว่าด้วยการคุ้มครองลิขสิทธิ์ซึ่งประเทศไทยเป็นภาคีอยู่ด้วยภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้มีการโฆษณาครั้งแรก หรือผู้สร้างสรรค์เป็นผู้มีลักษณะตามที่กำหนดไว้ใน (๑) ในขณะที่มีการโฆษณางานครั้งแรก

ในกรณีที่ผู้สร้างสรรค์ต้องเป็นผู้มีสัญชาติไทย ถ้าผู้สร้างสรรค์เป็นนิติบุคคล นิติบุคคลนั้นต้องเป็นนิติบุคคลที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายไทย

มาตรา ๙ งานที่ผู้สร้างสรรค์ได้สร้างสรรค์ขึ้นในฐานะพนักงานหรือลูกจ้าง ถ้ามิได้ทำเป็นหนังสือตกลงกันไว้เป็นอย่างอื่น ให้ลิขสิทธิ์ในงานนั้นเป็นของผู้สร้างสรรค์ แต่นายจ้างมีสิทธินำงานนั้นออกเผยแพร่ต่อสาธารณชนได้ตามที่เป็นวัตถุประสงค์แห่งการจ้างแรงงานนั้น

มาตรา ๑๐ งานที่ผู้สร้างสรรค์ได้สร้างสรรค์ขึ้นโดยการรับจ้างบุคคลอื่น ให้ผู้ว่าจ้างเป็นผู้มีลิขสิทธิ์ในงานนั้น เว้นแต่ผู้สร้างสรรค์และผู้ว่าจ้างจะได้ตกลงกันไว้เป็นอย่างอื่น

มาตรา ๑๑ งานใดมีลักษณะเป็นการดัดแปลงงานอันมีลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัตินี้โดยได้รับอนุญาตจากเจ้าของลิขสิทธิ์ ให้ผู้ที่ได้ดัดแปลงนั้นมีลิขสิทธิ์ในงานที่ได้ดัดแปลงตามพระราชบัญญัตินี้ แต่ทั้งนี้ไม่กระทบกระเทือนสิทธิของเจ้าของลิขสิทธิ์ที่มีอยู่ในงานของผู้สร้างสรรค์เดิมที่ถูกดัดแปลง

มาตรา ๑๒ งานใดมีลักษณะเป็นการนำเอางานอันมีลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัตินี้ มารวบรวมหรือประกอบเข้ากันโดยได้รับอนุญาตจากเจ้าของลิขสิทธิ์ หรือเป็นการนำเอาข้อมูลหรือสิ่งอื่นใดซึ่งสามารถอ่านหรือถ่ายทอดได้โดยอาศัยเครื่องกลหรืออุปกรณ์อื่นใดมารวบรวมหรือประกอบเข้ากัน หากผู้ที่ได้รวบรวมหรือประกอบเข้ากันได้รวบรวมหรือประกอบเข้ากันซึ่งงานดังกล่าวขึ้นโดยการคัดเลือกหรือจัดลำดับในลักษณะซึ่งมิได้ลอกเลียนงานของบุคคลอื่น ให้ผู้ที่ได้รวบรวมหรือประกอบเข้ากันนั้นมีลิขสิทธิ์ในงานที่ได้รวบรวมหรือประกอบเข้ากันตามพระราชบัญญัตินี้ แต่ทั้งนี้ไม่กระทบกระเทือนสิทธิของเจ้าของลิขสิทธิ์ที่มีอยู่ในงาน หรือข้อมูลหรือสิ่งอื่นใด ของผู้สร้างสรรค์เดิมที่ถูกนำมารวบรวมหรือประกอบเข้ากัน

มาตรา ๑๓ให้นำมาตรา ๘ มาตรา ๙ และมาตรา ๑๐ มาใช้บังคับแก่การมีลิขสิทธิ์ตาม
มาตรา ๑๑ หรือมาตรา ๑๒ โดยอนุโลม

มาตรา ๑๔ กระทรวง ทบวง กรม หรือหน่วยงานอื่นใดของรัฐหรือของท้องถิ่นย่อมมีลิขสิทธิ์
ในงานที่ได้สร้างสรรค์ขึ้นโดยการจ้างหรือตามคำสั่งหรือในความควบคุมของตน เว้นแต่จะได้ตกลงกันไว้
เป็นอย่างอื่นเป็นลายลักษณ์อักษร

ส่วนที่ ๓ การคุ้มครองลิขสิทธิ์

มาตรา ๑๕ ภายใต้อำนาจมาตรา ๘ มาตรา ๑๐ และมาตรา ๑๔ เจ้าของลิขสิทธิ์ย่อมมีสิทธิ
แต่ผู้เดียวดังต่อไปนี้

- (๑) ทำซ้ำหรือดัดแปลง
- (๒) เผยแพร่ต่อสาธารณชน
- (๓) ให้เช่าต้นฉบับหรือสำเนางานโปรแกรมคอมพิวเตอร์ วัสดุทัศนวัสดุ
ภาพยนตร์ และสิ่งบันทึกเสียง
- (๔) ให้ประโยชน์อันเกิดจากลิขสิทธิ์แก่ผู้อื่น
- (๕) อนุญาตให้ผู้อื่นใช้สิทธิตาม (๑) (๒) หรือ (๓) โดยจะกำหนดเงื่อนไข
อย่างไรหรือไม่ก็ได้ แต่เงื่อนไขดังกล่าวจะกำหนดในลักษณะที่เป็นการจำกัดการแข่งขันโดยไม่เป็นธรรม
ไม่ได้

การพิจารณาว่าเงื่อนไขตามวรรคหนึ่ง (๕) จะเป็นการจำกัดการแข่งขันโดยไม่เป็นธรรมหรือไม่
ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๖ ในกรณีที่เจ้าของลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัตินี้ได้อนุญาตให้ผู้ใดใช้สิทธิตามมาตรา
๑๕ (๕) ย่อมไม่ตัดสิทธิของเจ้าของลิขสิทธิ์ที่จะอนุญาตให้ผู้อื่นใช้สิทธินั้นได้ด้วย เว้นแต่ในหนังสือ
อนุญาตได้ระบุเป็นข้อห้ามไว้

มาตรา ๑๗ ลิขสิทธิ์นั้นย่อมโอนให้แก่กันได้

เจ้าของลิขสิทธิ์อาจโอนลิขสิทธิ์ของคนทั้งหมดหรือแต่บางส่วนให้แก่บุคคลอื่นได้ และจะโอน
ให้โดยมีกำหนดเวลาหรือตลอดอายุแห่งการคุ้มครองลิขสิทธิ์ก็ได้

การโอนลิขสิทธิ์ตามวรรคสองซึ่งมิใช่ทางมรดกต้องทำเป็นหนังสือลงลายมือชื่อผู้โอนและผู้รับโอน
ถ้าไม่ได้กำหนดระยะเวลาไว้ในสัญญาโอน ให้ถือว่าเป็นการโอนมีกำหนดระยะเวลาสิบปี

มาตรา ๑๘ ผู้สร้างสรรค์งานอันมีลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัตินี้มีสิทธิที่จะแสดงว่าตนเป็นผู้สร้างสรรค์งานดังกล่าว และมีสิทธิที่จะห้ามมิให้ผู้รับโอนลิขสิทธิ์หรือบุคคลอื่นใดบิดเบือน ตัดทอน คัดแปลงหรือทำโดยประการอื่นใดแก่งานนั้นจนเกิดความเสียหายต่อชื่อเสียง หรือเกียรติคุณของผู้สร้างสรรค์ และเมื่อผู้สร้างสรรค์ถึงแก่ความตายทายาทของผู้สร้างสรรค์มีสิทธิที่จะฟ้องร้องบังคับตามสิทธิดังกล่าว ได้ตลอดอายุแห่งการคุ้มครองลิขสิทธิ์ ทั้งนี้ เว้นแต่จะได้ตกลงกันไว้เป็นอย่างอื่นเป็นลายลักษณ์อักษร

ส่วนที่ ๔

อายุแห่งการคุ้มครองลิขสิทธิ์

มาตรา ๑๙ ภายใต้บังคับมาตรา ๒๑ และมาตรา ๒๒ ลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัตินี้ให้มีอยู่ตลอดอายุของผู้สร้างสรรค์ และมีอยู่ต่อไปอีกเป็นเวลาห้าสิบปี นับแต่ผู้สร้างสรรค์ถึงแก่ความตาย

ในกรณีที่ผู้สร้างสรรค์ร่วม ลิขสิทธิ์ในงานดังกล่าวให้มีอยู่ตลอดอายุของผู้สร้างสรรค์ร่วม และมีอยู่ต่อไปอีกเป็นเวลาห้าสิบปีนับแต่ผู้สร้างสรรค์ร่วมคนสุดท้ายถึงแก่ความตาย

ถ้าผู้สร้างสรรค์หรือผู้สร้างสรรค์ร่วมทุกคนถึงแก่ความตายก่อนที่ได้มีการโฆษณางานนั้น ให้ลิขสิทธิ์ดังกล่าวมีอายุห้าสิบปีนับแต่ได้มีการโฆษณาเป็นครั้งแรก

ในกรณีที่ผู้สร้างสรรค์เป็นนิติบุคคล ให้ลิขสิทธิ์มีอายุห้าสิบปีนับแต่ผู้สร้างสรรค์ได้สร้างสรรค์ขึ้น แต่ถ้าได้มีการโฆษณางานนั้นในระหว่างระยะเวลาดังกล่าว ให้ลิขสิทธิ์มีอายุห้าสิบปีนับแต่ได้มีการโฆษณาเป็นครั้งแรก

มาตรา ๒๐ งานอันมีลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัตินี้ที่ได้สร้างสรรค์ขึ้นโดยผู้สร้างสรรค์ใช้นามแฝงหรือไม่ปรากฏชื่อผู้สร้างสรรค์ ให้ลิขสิทธิ์มีอายุห้าสิบปีนับแต่ได้สร้างสรรค์งานนั้นขึ้น แต่ถ้าได้มีการโฆษณางานนั้นในระหว่างระยะเวลาดังกล่าว ให้ลิขสิทธิ์มีอายุห้าสิบปีนับแต่ได้มีการโฆษณาเป็นครั้งแรก

ในกรณีที่รู้ตัวผู้สร้างสรรค์ให้นำมาตรา ๑๙ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๒๑ ลิขสิทธิ์ในงานภาพถ่าย โสตทัศนวัสดุ ภาพยนตร์ สิ่งบันทึกเสียงหรืองานแพร่เสียงแพร่ภาพให้มีอายุห้าสิบปีนับแต่ได้สร้างสรรค์งานนั้นขึ้น แต่ถ้าได้มีการโฆษณางานนั้นในระหว่างระยะเวลาดังกล่าว ให้ลิขสิทธิ์มีอายุห้าสิบปีนับแต่ได้มีการโฆษณาเป็นครั้งแรก

มาตรา ๒๒ ลิขสิทธิ์ในงานศิลปประยุกต์ให้มีอายุยี่สิบห้าปีนับแต่ได้สร้างสรรค์งานนั้นขึ้น แต่ถ้าได้มีการโฆษณางานนั้นในระหว่างระยะเวลาดังกล่าว ให้ลิขสิทธิ์มีอายุยี่สิบห้าปีนับแต่ได้มีการโฆษณาเป็นครั้งแรก

มาตรา ๒๓ ลิขสิทธิ์ในงานที่ได้สร้างสรรค์ขึ้นโดยการจ้างหรือตามคำสั่งหรือในความควบคุมตามมาตรา ๑๔ ให้มีอายุห้าสิบปีนับแต่ได้สร้างสรรค์งานนั้นขึ้น แต่ถ้าได้มีการโฆษณาในงานนั้นในระหว่างระยะเวลาดังกล่าว ให้ลิขสิทธิ์มีอายุห้าสิบปีนับแต่ได้มีการโฆษณาเป็นครั้งแรก

มาตรา ๒๔ การโฆษณางานตามมาตรา ๑๕ มาตรา ๒๐ มาตรา ๒๑ มาตรา ๒๒ หรือมาตรา ๒๓ อันเป็นการเริ่มนับอายุแห่งการคุ้มครองลิขสิทธิ์ หมายความว่า การนำงานออกทำการโฆษณาโดยความยินยอมของเจ้าของลิขสิทธิ์

มาตรา ๒๕ เมื่ออายุแห่งการคุ้มครองลิขสิทธิ์ครบกำหนดในปีใด ถ้าวันครบกำหนดอายุแห่งการคุ้มครองลิขสิทธิ์ไม่ตรงกับวันสิ้นปีปฏิทิน หรือในกรณีที่ไม้อาจทราบวันครบกำหนดอายุแห่งการคุ้มครองลิขสิทธิ์ที่แน่นอน ให้ลิขสิทธิ์ยังคงมีอยู่ต่อไปจนถึงวันสิ้นปีปฏิทินของปีนั้น

มาตรา ๒๖ การนำงานอันมีลิขสิทธิ์ออกทำการโฆษณาภายหลังจากที่อายุแห่งการคุ้มครองลิขสิทธิ์สิ้นสุดลงไม่ก่อให้เกิดลิขสิทธิ์ในงานนั้น ๆ ขึ้นใหม่

ส่วนที่ ๕

การละเมิดลิขสิทธิ์

มาตรา ๒๗ การกระทำอย่างใดอย่างหนึ่งแก่งานอันมีลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัตินี้ โดยไม่ได้รับอนุญาตตามมาตรา ๑๕ (๕) ให้ถือว่าเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์ ถ้าได้กระทำได้ดังต่อไปนี้

- (๑) ทำซ้ำหรือดัดแปลง
- (๒) เผยแพร่ต่อสาธารณชน

มาตรา ๒๘ การกระทำอย่างใดอย่างหนึ่งแก่โสตทัศนวัสดุ ภาพยนตร์ หรือสิ่งบันทึกเสียงอันมีลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัตินี้โดยไม่ได้รับอนุญาตตามมาตรา ๑๕ (๕) ทั้งนี้ ไม่ว่าในส่วนตัวที่เป็นเสียงและหรือภาพ ให้ถือว่าเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์ ถ้าได้กระทำได้ดังต่อไปนี้

- (๑) ทำซ้ำหรือดัดแปลง
- (๒) เผยแพร่ต่อสาธารณชน
- (๓) ให้เช่าต้นฉบับหรือสำเนางานดังกล่าว

มาตรา ๒๙ การกระทำอย่างใดอย่างหนึ่งแก่งานแพร่เสียงแพร่ภาพอันมีลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัตินี้โดยไม่ได้รับอนุญาตตามมาตรา ๑๕ (๕) ให้ถือว่าเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์ ถ้าได้กระทำได้ดังต่อไปนี้

(๑) จัดทำสไลด์ทัศนวัตถุ ภาพยนตร์ สิ่งบันทึกเสียง หรืองานแพร่เสียงแพร่ภาพ ทั้งนี้ ไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน

(๒) แพร่เสียงแพร่ภาพซ้ำ ทั้งนี้ ไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน

(๓) จัดให้ประชาชนฟังและหรือชมงานแพร่เสียงแพร่ภาพ โดยเรียกเก็บเงิน หรือผลประโยชน์อย่างอื่นในทางการค้า

มาตรา ๓๐ การกระทำอย่างใดอย่างหนึ่งแก่โปรแกรมคอมพิวเตอร์อันมีลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัตินี้โดยไม่ได้รับอนุญาตตามมาตรา ๑๕ (๕) ให้ถือว่าเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์ ถ้าได้กระทำดังต่อไปนี้

(๑) ทำซ้ำหรือดัดแปลง

(๒) เผยแพร่ต่อสาธารณชน

(๓) ให้เช่าต้นฉบับหรือสำเนางานดังกล่าว

มาตรา ๓๑ ผู้ใดรู้อยู่แล้วหรือมีเหตุอันควรรู้ว่างานใดได้ทำขึ้นโดยละเมิดลิขสิทธิ์ของผู้อื่น กระทำอย่างใดอย่างหนึ่งแก่งานนั้นเพื่อหากำไร ให้ถือว่าผู้นั้นกระทำการละเมิดลิขสิทธิ์ ถ้าได้กระทำดังต่อไปนี้

(๑) ขาย มีไว้เพื่อขาย เสนอขาย ให้เช่า เสนอให้เช่า ให้เช่าซื้อ หรือเสนอให้เช่าซื้อ

(๒) เผยแพร่ต่อสาธารณชน

(๓) แจกจ่ายในลักษณะที่อาจก่อให้เกิดความเสียหายแก่เจ้าของลิขสิทธิ์

(๔) นำหรือส่งเข้ามาในราชอาณาจักร

ส่วนที่ ๖

ข้อยกเว้นการละเมิดลิขสิทธิ์

มาตรา ๓๒ การกระทำแก่งานอันมีลิขสิทธิ์ของบุคคลอื่นตามพระราชบัญญัตินี้ หากไม่ขัดต่อการแสวงหาประโยชน์จากงานอันมีลิขสิทธิ์ตามปกติของเจ้าของลิขสิทธิ์และไม่กระทบกระเทือนถึงสิทธิอันชอบด้วยกฎหมายของเจ้าของลิขสิทธิ์เกินสมควร มิให้ถือว่าเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์

ภายใต้บังคับบทบัญญัติในวรรคหนึ่ง การกระทำอย่างใดอย่างหนึ่งแก่งานอันมีลิขสิทธิ์ตามวรรคหนึ่ง มิให้ถือว่าเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์ ถ้าได้กระทำดังต่อไปนี้

(๑) วิจัยหรือศึกษางานนั้น อันมิใช่การกระทำเพื่อหากำไร

(๒) ใช้เพื่อประโยชน์ของตนเอง หรือเพื่อประโยชน์ของตนเองและบุคคลอื่น

ในครอบครัวหรือญาติสนิท

(๓) ดิขม วิจารณ์ หรือแนะนำผลงานโดยมีการรับรู้ถึงความเป็นเจ้าของ

ลิขสิทธิ์ในงานนั้น

(๔) เสนอรายงานข่าวทางสื่อสารมวลชนโดยมีการรับรู้ถึงความเป็นเจ้าของ

ลิขสิทธิ์ในงานนั้น

(๕) ทำซ้ำ ดัดแปลง นำออกแสดง หรือทำให้ปรากฏ เพื่อประโยชน์ในการพิจารณาของศาลหรือเจ้าพนักงานซึ่งมีอำนาจตามกฎหมาย หรือในการรายงานผลการพิจารณาดังกล่าว

(๖) ทำซ้ำ ดัดแปลง นำออกแสดง หรือทำให้ปรากฏโดยผู้สอน เพื่อประโยชน์

ในการสอนของตน อันมิใช่การกระทำเพื่อหากำไร

(๗) ทำซ้ำ ดัดแปลงบางส่วนของงาน หรือดัดทอนหรือทำบทสรุปโดยผู้สอน หรือสถาบันศึกษา เพื่อแจกจ่ายหรือจำหน่ายแก่ผู้เรียนในชั้นเรียนหรือในสถาบันศึกษา ทั้งนี้ ต้องไม่เป็นการกระทำเพื่อหากำไร

(๘) นำงานนั้นมาใช้เป็นส่วนหนึ่งในการถามและตอบในการสอบ

มาตรา ๓๓ การกล่าว กัด ลอก เลียน หรืออ้างอิงงานบางตอนตามสมควรจากงานอันมีลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัตินี้ โดยมีการรับรู้ถึงความเป็นเจ้าของลิขสิทธิ์ในงานนั้น มิให้ถือว่าเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์ ถ้าได้ปฏิบัติตามมาตรา ๓๒ วรรคหนึ่ง

มาตรา ๓๔ การทำซ้ำโดยบรรณารักษ์ของห้องสมุดซึ่งงานอันมีลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัตินี้ มิให้ถือว่าเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์หากการทำซ้ำนั้นมิได้มีวัตถุประสงค์เพื่อหากำไร และได้ปฏิบัติตามมาตรา ๓๒ วรรคหนึ่ง ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) การทำซ้ำเพื่อใช้ในห้องสมุดหรือให้แก่ห้องสมุดอื่น

(๒) การทำซ้ำงานบางตอนตามสมควรให้แก่บุคคลอื่นเพื่อประโยชน์ในการวิจัย

หรือการศึกษา

มาตรา ๓๕ การกระทำแก่โปรแกรมคอมพิวเตอร์อันมีลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัตินี้ มิให้ถือว่าเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์ หากไม่มีวัตถุประสงค์เพื่อหากำไร และได้ปฏิบัติตามมาตรา ๓๒ วรรคหนึ่ง ในกรณีดังต่อไปนี้

- (๑) วิจัยหรือศึกษาโปรแกรมคอมพิวเตอร์นั้น
- (๒) ใช้เพื่อประโยชน์ของเจ้าของสำเนาโปรแกรมคอมพิวเตอร์นั้น
- (๓) คิชม วิจารณ์ หรือนำผลงานโดยมีการรับรู้ถึงความเป็นเจ้าของลิขสิทธิ์ในโปรแกรมคอมพิวเตอร์นั้น
- (๔) เสนอรายงานข่าวทางสื่อสารมวลชนโดยมีการรับรู้ถึงความเป็นเจ้าของลิขสิทธิ์ในโปรแกรมคอมพิวเตอร์นั้น
- (๕) ทำสำเนาโปรแกรมคอมพิวเตอร์ในจำนวนที่สมควรโดยบุคคลผู้ซึ่งได้ซื้อหรือได้รับโปรแกรมนั้นมาจากบุคคลอื่นโดยถูกต้อง เพื่อเก็บไว้ใช้ประโยชน์ในการบำรุงรักษาหรือป้องกันการสูญหาย
- (๖) ทำซ้ำ ดัดแปลง นำออกแสดง หรือทำให้ปรากฏเพื่อประโยชน์ในการพิจารณาของศาลหรือเจ้าพนักงานซึ่งมีอำนาจตามกฎหมาย หรือในการรายงานผลการพิจารณาดังกล่าว
- (๗) นำโปรแกรมคอมพิวเตอร์นั้นมาใช้เป็นส่วนหนึ่งในการถาวมและคอมพิวเตอร์ในการสอบ
- (๘) ดัดแปลงโปรแกรมคอมพิวเตอร์ในกรณีที่เป็นแก่การใช้
- (๙) จัดทำสำเนาโปรแกรมคอมพิวเตอร์เพื่อเก็บรักษาไว้สำหรับการอ้างอิง หรือค้นคว้าเพื่อประโยชน์ของสาธารณชน

มาตรา ๓๖ การนำงานนาฏกรรม หรือดนตรีกรรมออกแสดงเพื่อเผยแพร่ต่อสาธารณชนตามความเหมาะสมโดยมิได้จัดทำขึ้น หรือดำเนินการเพื่อหากำไรเนื่องจากการจัดให้มีการเผยแพร่ต่อสาธารณชนนั้น และมีได้จัดเก็บค่าเข้าชมไม่ว่าโดยทางตรง หรือโดยทางอ้อมและนักแสดงไม่ได้รับค่าตอบแทนในการแสดงนั้น มิให้ถือว่าเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์ หากเป็นการดำเนินการโดยสมาคมมูลนิธิ หรือองค์การอื่นที่มีวัตถุประสงค์เพื่อการสาธารณกุศล การศึกษา การศาสนา หรือการสังคมสงเคราะห์ และได้ปฏิบัติตามมาตรา ๓๒ วรรคหนึ่ง

มาตรา ๓๗ การวาดเขียน การเขียนระบายสี การก่อสร้าง การแกะลายเส้น การปั้น การแกะสลัก การพิมพ์ภาพ การถ่ายภาพ การถ่ายภาพยนตร์ การแพร่ภาพ หรือการกระทำใดๆ ทำนองเดียวกันนี้ซึ่งศิลปกรรมใดอันตั้งเปิดเผยประจำอยู่ในที่สาธารณะ นอกจากงานสถาปัตยกรรม มิให้ถือว่าเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์ในศิลปกรรมนั้น

มาตรา ๓๘ การวาดเขียน การเขียนระบายสี การแกะลายเส้น การปั้น การแกะสลัก การพิมพ์ภาพ การถ่ายภาพ การถ่ายภาพยนตร์หรือการแพร่ภาพซึ่งงานสถาปัตยกรรมใด มิให้ถือว่าเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์ในงานสถาปัตยกรรมนั้น

มาตรา ๓๕ การถ่ายภาพหรือการถ่ายภาพยนตร์หรือการแพร่ภาพซึ่งงานใดๆ อันมีศิลปกรรมใดรวมอยู่เป็นส่วนประกอบด้วย มิให้ถือว่าเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์ในศิลปกรรมนั้น

มาตรา ๔๐ ในกรณีที่ลิขสิทธิ์ในศิลปกรรมใดมีบุคคลอื่นนอกจากผู้สร้างสรรค์เป็นเจ้าของอยู่ด้วยการที่ผู้สร้างสรรค์คนเดียวกันได้ทำศิลปกรรมนั้นอีกในภายหลังในลักษณะที่เป็นการทำซ้ำบางส่วนกับศิลปกรรมเดิม หรือใช้แบบพิมพ์ ภาพร่าง แผนผัง แบบจำลอง หรือข้อมูลที่ได้จากการศึกษาที่ใช้ในการทำศิลปกรรมเดิม ถ้าปรากฏว่าผู้สร้างสรรค์มิได้ทำซ้ำหรือลอกแบบในส่วนอันเป็นสาระสำคัญของศิลปกรรมเดิม มิให้ถือว่าเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์ในศิลปกรรมนั้น

มาตรา ๔๑ อากาไรใดเป็นงานสถาปัตยกรรมอันมีลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัตินี้ การบูรณะอาคารนั้นในรูปแบบเดิม มิให้ถือว่าเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์

มาตรา ๔๒ ในกรณีที่อายุแห่งการคุ้มครองลิขสิทธิ์ในภาพยนตร์ใดสิ้นสุดลงแล้ว มิให้ถือว่าการนำภาพยนตร์นั้นเผยแพร่ต่อสาธารณชนเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์ในวรรณกรรม นาฏกรรม ศิลปกรรม ดนตรีกรรม โสตทัศนวัสดุ สิ่งบันทึกเสียงหรืองานที่ใช้จัดทำภาพยนตร์นั้น

มาตรา ๔๓ การทำซ้ำ เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติราชการโดยเจ้าพนักงาน ซึ่งมีอำนาจตามกฎหมายหรือตามคำสั่งของเจ้าพนักงานดังกล่าวซึ่งงานอันมีลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัตินี้และที่อยู่ในความครอบครองของทางราชการ มิให้ถือว่าเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์ ถ้าได้ปฏิบัติตามมาตรา ๓๒ วรรคหนึ่ง

หมวด ๒

สิทธิของนักแสดง

มาตรา ๔๔ นักแสดงย่อมมีสิทธิแต่ผู้เดียวในการกระทำอันเกี่ยวกับการแสดงของตน ดังต่อไปนี้

- (๑) แพร่เสียงแพร่ภาพ หรือเผยแพร่ต่อสาธารณชนซึ่งการแสดง เว้นแต่จะเป็นการแพร่เสียงแพร่ภาพหรือเผยแพร่ต่อสาธารณชนจากสิ่งบันทึกการแสดงที่มีการบันทึกไว้แล้ว
- (๒) บันทึกการแสดงที่ยังไม่มีการบันทึกไว้แล้ว
- (๓) ทำซ้ำซึ่งสิ่งบันทึกการแสดงที่มีผู้บันทึกไว้โดยไม่ได้รับอนุญาตจากนักแสดง หรือสิ่งบันทึกการแสดงที่ได้รับอนุญาตเพื่อวัตถุประสงค์อื่น หรือสิ่งบันทึกการแสดงที่เข้าข่ายยกเว้นการละเมิดสิทธิของนักแสดงตามมาตรา ๕๓

มาตรา ๔๕ ผู้คนำสิ่งบันทึกเสียงการแสดงซึ่งได้นำออกเผยแพร่เพื่อวัตถุประสงค์ทางการค้าแล้ว หรือนำสำเนาของงานนั้นไปแพร่เสียงหรือเผยแพร่ต่อสาธารณชนโดยตรง ให้ผู้นั้นจ่ายค่าตอบแทนที่เป็นธรรมแก่นักแสดง ในกรณีที่ตกลงค่าตอบแทนไม่ได้ ให้อธิบดีเป็นผู้มีคำสั่งกำหนดค่าตอบแทน ทั้งนี้ โดยให้คำนึงถึงอัตราค่าตอบแทนปกติในธุรกิจประเภทนั้น

คำสั่งของอธิบดีตามวรรคหนึ่ง คู่กรณีอาจอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการได้ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งคำสั่งของอธิบดี คำวินิจฉัยของคณะกรรมการให้เป็นที่สุด

มาตรา ๔๖ ในกรณีที่การแสดงหรือการบันทึกเสียงการแสดงใดมีนักแสดงมากกว่าหนึ่งคนขึ้นไป นักแสดงเหล่านั้นอาจแต่งตั้งตัวแทนร่วมเพื่อดูแลหรือบริหารเกี่ยวกับสิทธิของคนได้

มาตรา ๔๗ ให้นักแสดงมีสิทธิในการแสดงตามมาตรา ๔๕ หากเป็นไปตามเงื่อนไขดังต่อไปนี้

(๑) นักแสดงนั้นมีสัญชาติไทยหรือมีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักร หรือ

(๒) การแสดงหรือส่วนใหญ่ของการแสดงนั้นเกิดขึ้นในราชอาณาจักร หรือ

ในประเทศที่เป็นภาคีแห่งอนุสัญญาว่าด้วยการคุ้มครองสิทธิของนักแสดงซึ่งประเทศไทยเป็นภาคีอยู่ด้วย

มาตรา ๔๘ ให้นักแสดงมีสิทธิได้รับค่าตอบแทนตามมาตรา ๔๕ หากเป็นไปตามเงื่อนไขดังต่อไปนี้

(๑) นักแสดงมีสัญชาติไทยหรือมีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักร ในขณะที่มีการบันทึกเสียงการแสดงนั้น หรือในขณะที่เรียกร้องสิทธิ หรือ

(๒) การบันทึกเสียงการแสดงหรือส่วนใหญ่ของการบันทึกเสียงการแสดงนั้นเกิดขึ้นในราชอาณาจักร หรือในประเทศที่เป็นภาคีแห่งอนุสัญญาว่าด้วยการคุ้มครองสิทธิของนักแสดงซึ่งประเทศไทยเป็นภาคีอยู่ด้วย

มาตรา ๔๙ สิทธิของนักแสดงตามมาตรา ๔๘ ให้มีอายุห้าสิบปีนับแต่วันสิ้นปีปฏิทินของปีที่มีการแสดง ในกรณีที่มีการบันทึกการแสดงให้มีอายุห้าสิบปีนับแต่วันสิ้นปีปฏิทินของปีที่มีการบันทึกการแสดง

มาตรา ๕๐ สิทธิของนักแสดงตามมาตรา ๔๘ ให้มีอายุห้าสิบปีนับแต่วันสิ้นปีปฏิทินของปีที่ได้มีการบันทึกเสียงการแสดง

มาตรา ๕๑ สิทธิของนักแสดงตามมาตรา ๔๘ และมาตรา ๔๙ ย่อมโอนให้แก่กันได้ ไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน และจะโอนให้โดยมีกำหนดเวลาหรือตลอดอายุแห่งการคุ้มครองก็ได้

ในกรณีที่มินักแสดงมากกว่าหนึ่งคนขึ้นไป นักแสดงมีสิทธิโอนเฉพาะสิทธิส่วนที่เป็นของตนเท่านั้น

การโอนโดยทางอื่นนอกจากทางมรดกต้องทำเป็นหนังสือลงลายมือชื่อผู้โอนและผู้รับโอน ถ้าไม่ได้กำหนดระยะเวลาไว้ในสัญญาโอน ให้ถือว่าเป็นการโอนมีกำหนดระยะเวลาสามปี

มาตรา ๕๒ ผู้ใดกระทำอย่างใดอย่างหนึ่งตามมาตรา ๔๔ โดยไม่ได้รับอนุญาตจากนักแสดง หรือไม่จ่ายค่าตอบแทนตามมาตรา ๔๕ ให้ถือว่าผู้นั้นละเมิดสิทธิของนักแสดง

มาตรา ๕๓ ให้นำมาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๔ มาตรา ๓๖ มาตรา ๔๒ และมาตรา ๔๓ มาใช้บังคับแก่สิทธิของนักแสดงโดยอนุโลม

หมวด ๓

การใช้ลิขสิทธิ์ในพฤติการณ์พิเศษ

มาตรา ๕๔ ผู้มีสัญชาติไทยซึ่งประสงค์จะขออนุญาตใช้ลิขสิทธิ์ในงานที่มีการเผยแพร่ต่อสาธารณชนในรูปของสิ่งพิมพ์หรืออย่างอื่นที่คล้ายคลึงกันตามพระราชบัญญัตินี้ เพื่อประโยชน์ในการเรียนการสอน หรือค้นคว้า ที่มีได้มีวัตถุประสงค์เพื่อหากำไรอาจยื่นคำขอต่ออธิบดี โดยแสดงหลักฐานว่าผู้ขอได้ขออนุญาตใช้ลิขสิทธิ์ในการจัดทำคำแปลเป็นภาษาไทย หรือทำซ้ำสำเนางานที่ได้เคยจัดพิมพ์งานแปลเป็นภาษาไทยดังกล่าวจากเจ้าของลิขสิทธิ์ แต่ได้รับการปฏิเสธหรือเมื่อได้ใช้เวลาอันสมควรแล้วแต่ตกลงกันไม่ได้ ถ้าปรากฏว่าในขณะที่ยื่นคำขอดังกล่าว

(๑) เจ้าของลิขสิทธิ์มิได้จัดทำหรืออนุญาตให้ผู้อื่นจัดทำคำแปลเป็นภาษาไทยของงานดังกล่าวออกทำการโฆษณาภายในสามปีหลังจากที่ได้มีการโฆษณางานเป็นครั้งแรก หรือ

(๒) เจ้าของลิขสิทธิ์ได้จัดพิมพ์คำแปลงานของตนเป็นภาษาไทยออกทำการโฆษณา ซึ่งเมื่อพ้นกำหนดสามปีหลังจากที่ได้จัดพิมพ์คำแปลงานดังกล่าวครั้งสุดท้ายไม่มีการจัดพิมพ์คำแปลงานนั้นอีกและไม่มีสำเนาคำแปลงานดังกล่าวในท้องตลาด

การขออนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขดังต่อไปนี้

(๑) การขออนุญาตตามวรรคหนึ่ง ห้ามมิให้อธิบดีมีคำสั่งอนุญาต หากระยะเวลาตามวรรคหนึ่ง (๑) หรือ (๒) สิ้นสุดลงไม่เกินหกเดือน

(๒) ในกรณีที่อธิบดีมีคำสั่งอนุญาต ให้ผู้ได้รับอนุญาตมีสิทธิแต่เพียงผู้เดียวในการจัดทำคำแปลหรือจัดพิมพ์คำแปลงานที่ได้รับอนุญาตดังกล่าว และในกรณีที่ระยะเวลาในหนังสืออนุญาตยังไม่สิ้นสุดลงหรือสิ้นสุดยังไม่เกินหกเดือน ห้ามมิให้อธิบดีอนุญาตให้บุคคลอื่นจัดทำคำแปลเป็นภาษาไทยในงานลิขสิทธิ์เดียวกันนั้นอีก

(๓) ห้ามมิให้ผู้ได้รับอนุญาตโอนสิทธิที่ได้รับอนุญาตให้แก่บุคคลอื่น

(๔) ถ้าเจ้าของลิขสิทธิ์หรือผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิของเจ้าของลิขสิทธิ์ แสดงต่ออธิบดีว่าคนได้จัดทำคำแปลเป็นภาษาไทย หรือจัดพิมพ์คำแปลงานดังกล่าวเป็นภาษาไทย โดยมีเนื้อหาเหมือนกันกับสิ่งพิมพ์ที่ได้รับอนุญาตตามมาตรา ๕๕ และจำหน่ายสิ่งพิมพ์นั้นในราคาที่เหมาะสมโดยเปรียบเทียบกับงานอื่นในลักษณะเดียวกันที่จำหน่ายในประเทศไทย ให้อธิบดีมีคำสั่งว่า หนังสืออนุญาตที่ออกให้แก่ผู้ได้รับอนุญาตเป็นอันสิ้นสุดลง และแจ้งให้ผู้ได้รับอนุญาตทราบถึงคำสั่งดังกล่าวโดยไม่ชักช้า

สำเนาสิ่งพิมพ์ที่จัดทำหรือจัดพิมพ์ขึ้นก่อนที่อธิบดีมีคำสั่งให้หนังสืออนุญาตสิ้นสุดลง ผู้ได้รับอนุญาตมีสิทธิที่จะจำหน่ายสำเนาดังกล่าวจนกว่าจะหมดสิ้นไป

(๕) ห้ามมิให้ผู้ได้รับอนุญาตส่งออกไปนอกราชอาณาจักรซึ่งสำเนาสิ่งพิมพ์ที่ได้รับอนุญาตให้จัดแปลหรือจัดทำเป็นภาษาไทยดังกล่าว เว้นแต่จะเข้าเงื่อนไขดังต่อไปนี้

(ก) ผู้รับที่อยู่ต่างประเทศเป็นบุคคลสัญชาติไทย

(ข) สิ่งพิมพ์ดังกล่าวใช้เพื่อวัตถุประสงค์ในการเรียน การสอน หรือ

กันกว่า

(ค) การส่งสิ่งพิมพ์ดังกล่าวจะต้องไม่เป็นไปเพื่อการค้า และ

(ง) ประเทศที่สิ่งพิมพ์ถูกส่งไปดังกล่าวจะต้องอนุญาตให้ประเทศไทย

ส่งหรือแจกจ่ายสิ่งพิมพ์ดังกล่าวในประเทศนั้น

มาตรา ๕๕ เมื่อได้รับคำขอตามมาตรา ๕๔ ให้อธิบดีดำเนินการให้มีการตกลงกันระหว่าง คู่กรณีในเรื่องค่าตอบแทนและเงื่อนไขการใช้ลิขสิทธิ์ ในกรณีที่ตกลงกันไม่ได้ ให้อธิบดีเป็นผู้พิจารณามีคำสั่งกำหนดค่าตอบแทนที่เป็นธรรม โดยให้คำนึงถึงอัตราค่าตอบแทนปกติในธุรกิจประเภทนั้น และอาจกำหนดเงื่อนไขการใช้ลิขสิทธิ์ตามที่เห็นสมควร

เมื่อได้มีการกำหนดค่าตอบแทนและเงื่อนไขการใช้ลิขสิทธิ์แล้ว ให้อธิบดีออกหนังสืออนุญาตให้แก่ผู้ขอใช้ลิขสิทธิ์

คำสั่งของอธิบดีตามวรรคหนึ่ง คู่กรณีอาจอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการได้ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งคำสั่งของอธิบดี คำวินิจฉัยของคณะกรรมการให้เป็นที่สุด

หมวด ๔

คณะกรรมการลิขสิทธิ์

มาตรา ๕๖ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการลิขสิทธิ์” ประกอบด้วย ปลัดกระทรวงพาณิชย์เป็นประธานกรรมการ และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งอีก

ไม่เกินสิบสองคน ในจำนวนนี้จะต้องแต่งตั้งจากผู้แทนของสมาคมเจ้าของลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดงและผู้แทนของสมาคมผู้ใช้งานลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดงเป็นจำนวนไม่น้อยกว่าหกคนเป็นกรรมการ คณะกรรมการจะแต่งตั้งบุคคลใดเป็นเลขานุการและผู้ช่วยเลขานุการก็ได้

มาตรา ๕๗ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้

ในกรณีที่กรรมการพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ หรือในกรณีที่คณะรัฐมนตรีแต่งตั้งกรรมการเพิ่มขึ้น ในระหว่างที่กรรมการซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่งให้ผู้ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งแทน หรือเป็นกรรมการเพิ่มขึ้นอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งได้แต่งตั้งไว้แล้ว

มาตรา ๕๘ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) คณะรัฐมนตรีให้ออก
- (๔) เป็นบุคคลล้มละลาย
- (๕) เป็นคนไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถ หรือ
- (๖) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่โทษสำหรับ

ความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

มาตรา ๕๙ การประชุมของคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดจึงเป็นองค์ประชุม ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก

กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นได้อีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๖๐ คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ดังนี้

(๑) ให้คำแนะนำหรือคำปรึกษาแก่รัฐมนตรีในการออกกฎกระทรวงตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) วินิจฉัยอุทธรณ์คำสั่งของอธิบดีตามมาตรา ๔๕ และมาตรา ๕๕

(๓) ส่งเสริมหรือสนับสนุนสมาคม หรือองค์กรของผู้สร้างสรรค์หรือนักแสดง เกี่ยวกับการดำเนินการเพื่อจัดเก็บค่าตอบแทนจากบุคคลอื่นที่ใช้งานอันมีลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดง และการคุ้มครองหรือปกป้องสิทธิหรือประโยชน์อื่นใดตามพระราชบัญญัตินี้

(๔) พิจารณาเรื่องอื่น ๆ ตามที่รัฐมนตรีมอบหมาย

ให้คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใด ตามที่คณะกรรมการมอบหมายก็ได้ และให้นำมาตรา ๕๕ มาใช้บังคับแก่การประชุมของคณะกรรมการ โดยอนุโลม

ในการปฏิบัติหน้าที่ ให้คณะกรรมการหรือคณะกรรมการมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือเรียก บุคคลใดมาให้ถ้อยคำหรือให้ส่งเอกสารหรือวัตถุใดๆ มาเพื่อประกอบการพิจารณาได้ตามความจำเป็น

หมวด ๕

ลิขสิทธิ์และสิทธิของนักแสดงระหว่างประเทศ

มาตรา ๖๑ งานอันมีลิขสิทธิ์ของผู้สร้างสรรค์และสิทธิของนักแสดงของประเทศที่เป็นภาคี แห่งอนุสัญญาว่าด้วยการคุ้มครองลิขสิทธิ์หรืออนุสัญญาว่าด้วยการคุ้มครองสิทธิของนักแสดงซึ่ง ประเทศไทยเป็นภาคีอยู่ด้วย หรืองานอันมีลิขสิทธิ์ขององค์การระหว่างประเทศ ซึ่งประเทศไทยร่วมเป็น สมาชิกอยู่ด้วยย่อมได้รับความคุ้มครองตามพระราชบัญญัตินี้

ให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศรายชื่อประเทศภาคีแห่งอนุสัญญาว่าด้วยการคุ้มครองลิขสิทธิ์ หรืออนุสัญญาว่าด้วยการคุ้มครองสิทธิของนักแสดงในราชกิจจานุเบกษา

หมวด ๖

คดีเกี่ยวกับลิขสิทธิ์และสิทธิของนักแสดง

มาตรา ๖๒ คดีเกี่ยวกับลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดงตามพระราชบัญญัตินี้ ไม่ว่าจะเป็คดี แห่งหรือคดีอาญา ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่างานที่มีการฟ้องร้องในคดีนั้น เป็นงานอันมีลิขสิทธิ์หรือสิทธิ ของนักแสดงตามพระราชบัญญัตินี้ และโจทก์เป็นเจ้าของลิขสิทธิ์ หรือสิทธิของนักแสดงในงานดังกล่าว เว้นแต่จำเลยจะได้แย้งว่าไม่มีผู้ใดเป็นเจ้าของลิขสิทธิ์ หรือสิทธิของนักแสดง หรือโต้แย้งสิทธิของโจทก์

งานใดมีชื่อหรือสิ่งที่ใช้แทนชื่อของบุคคลใดที่อ้างว่าคนเป็นเจ้าของลิขสิทธิ์หรือสิทธิของ นักแสดงแสดงไว้ ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าบุคคลซึ่งเป็นเจ้าของชื่อหรือสิ่งที่ใช้แทนชื่อนั้นเป็นผู้สร้างสรรค์ หรือนักแสดง

งานใดไม่มีชื่อหรือสิ่งที่ใช้แทนชื่อแสดงไว้ หรือมีชื่อหรือสิ่งที่ใช้แทนชื่อแสดงไว้ แต่มิได้อ้างว่า เป็นเจ้าของลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดง และมีชื่อหรือสิ่งใดที่ใช้แทนชื่อของบุคคลอื่นซึ่งอ้างว่าเป็น

ผู้พิมพ์ ผู้โฆษณา หรือผู้พิมพ์และผู้โฆษณาแสดงไว้ ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าบุคคลซึ่งเป็นผู้พิมพ์ ผู้โฆษณา หรือผู้พิมพ์และผู้โฆษณานั้นเป็นเจ้าของลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดงในงานนั้น

มาตรา ๖๓ ห้ามมิให้ฟ้องคดีละเมิดลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดงเมื่อพ้นกำหนดสามปี นับแต่วันที่เจ้าของลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดงรู้ถึงการละเมิดและรู้ตัวผู้กระทำละเมิด แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกินสิบปีนับแต่วันที่มีการละเมิดลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดง

มาตรา ๖๔ ในกรณีที่มีการละเมิดลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดง ศาลมีอำนาจสั่งให้ผู้ละเมิด ชดใช้ค่าเสียหายแก่เจ้าของลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดงตามจำนวนที่ศาลเห็นสมควร โดยคำนึงถึงความร้ายแรงของความเสียหาย รวมทั้งการสูญเสียประโยชน์และค่าใช้จ่ายอันจำเป็นในการบังคับตามสิทธิของเจ้าของลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดงด้วย

มาตรา ๖๕ ในกรณีที่มีหลักฐานโดยชัดแจ้งว่าบุคคลใดกระทำการหรือกำลังจะกระทำการ ใดๆอย่างใดอย่างหนึ่งอันเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดง เจ้าของลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดงอาจขอให้ศาลมีคำสั่งให้บุคคลดังกล่าวระงับหรือละเว้นการกระทำดังกล่าวนั้นได้

คำสั่งของศาลตามวรรคหนึ่งไม่ตัดสิทธิของเจ้าของลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดงในการเรียกร้องค่าเสียหายตามมาตรา ๖๔

มาตรา ๖๖ ความผิดตามพระราชบัญญัตินี้เป็นความผิดอันยอมความได้

หมวด ๗

พนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา ๖๗ เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา และให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจและหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) เข้าไปในอาคาร สถานที่ทำการ สถานที่ผลิต หรือสถานที่เก็บสินค้า ของบุคคลใดในเวลาระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก หรือในเวลาทำการของสถานที่นั้น หรือ เข้าไปในยานพาหนะ เพื่อตรวจค้นสินค้า หรือตรวจสอบเมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการกระทำความผิด ตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) ยึดหรืออายัดเอกสารหรือสิ่งของที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิด เพื่อ ประโยชน์ในการดำเนินคดีในกรณีมีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้

(๓) สั่งให้บุคคลใด ๆ มาให้ถ้อยคำหรือให้ส่งบัญชี เอกสาร หรือหลักฐานอื่นในกรณีมีเหตุอันควรเชื่อว่าถ้อยคำ สมุดบัญชี เอกสาร หรือหลักฐานดังกล่าวมีประโยชน์แก่การค้นพบหรือใช้เป็นพยานหลักฐานในการพิสูจน์การกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้

ในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้ผู้ซึ่งเกี่ยวข้องอำนวยความสะดวกตามสมควร มาตรา ๖๘ ในการปฏิบัติหน้าที่ พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวแก่บุคคลซึ่งเกี่ยวข้อง

บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ให้เป็นไปตามแบบที่รัฐมนตรีกำหนด

หมวด ๘

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๖๕ ผู้ใดกระทำการละเมิดลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดงตามมาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ มาตรา ๒๙ มาตรา ๓๐ หรือมาตรา ๕๒ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงสองแสนบาท

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งเป็นการกระทำเพื่อการค้า ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงสี่ปี หรือปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงแปดแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๖ ผู้ใดกระทำการละเมิดลิขสิทธิ์ตามมาตรา ๓๑ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งเป็นการกระทำเพื่อการค้า ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามเดือนถึงสองปี หรือปรับตั้งแต่ห้าหมื่นบาทถึงสี่แสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๗ ผู้ใดไม่มาให้ถ้อยคำหรือไม่ส่งเอกสารหรือวัตถุใด ๆ ตามที่คณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการสั่งตามมาตรา ๖๐ วรรคสาม ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๘ ผู้ใดขัดขวางหรือไม่อำนวยความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๖๗ หรือฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งสั่งตามมาตรา ๖๗ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๙ ผู้ใดกระทำความผิดต้องระวางโทษตามพระราชบัญญัตินี้ เมื่อพ้นโทษแล้วยังไม่ครบกำหนดห้าปี กระทำความผิดต่อพระราชบัญญัตินี้ อีก ต้องระวางโทษเป็นสองเท่าของโทษที่กำหนดไว้สำหรับความผิดนั้น

มาตรา ๗๔ ในกรณีที่นิติบุคคลกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ถือว่ากรรมการหรือผู้จัดการทุกคนของนิติบุคคลนั้นเป็นผู้ร่วมกระทำผิดกับนิติบุคคลนั้น เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าการกระทำของนิติบุคคลนั้นได้กระทำโดยตนมิได้รู้เห็นหรือยินยอมด้วย

มาตรา ๗๕ บรรดาสิ่งที่ได้ทำขึ้นหรือนำเข้ามาในราชอาณาจักรอันเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดงตามพระราชบัญญัตินี้ และยังเป็นกรรมสิทธิ์ของผู้กระทำความผิดตามมาตรา ๖๘ หรือมาตรา ๗๐ ให้ตกเป็นของเจ้าของลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดง ส่วนสิ่งที่ได้ใช้ในการกระทำความผิดให้ริบเสียทั้งสิ้น

มาตรา ๗๖ ค่าปรับที่ได้ชำระตามคำพิพากษา ให้จ่ายแก่เจ้าของลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดงเป็นจำนวนกึ่งหนึ่ง แต่ทั้งนี้ไม่เป็นการกระทบกระเทือนถึงสิทธิของเจ้าของลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดงที่จะฟ้องเรียกค่าเสียหายในทางแพ่งสำหรับส่วนที่เกินจำนวนเงินค่าปรับที่เจ้าของลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดงได้รับแล้วนั้น

มาตรา ๗๗ ความผิดตามมาตรา ๖๘ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๗๐ วรรคหนึ่ง ให้อธิบดีมีอำนาจเปรียบเทียบปรับได้

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๗๘ งานอันมีลิขสิทธิ์อยู่แล้วตามพระราชบัญญัติคุ้มครองวรรณกรรมและศิลปกรรม พุทธศักราช ๒๔๗๔ หรือพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๒๑ ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ได้รับความคุ้มครองลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัตินี้

งานที่ได้จัดทำขึ้นก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และไม่มีลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองวรรณกรรมและศิลปกรรม พุทธศักราช ๒๔๗๔ หรือพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๒๑ แต่เป็นงานที่ได้รับความคุ้มครองลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ได้รับความคุ้มครองลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ชวน หลีกภัย

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๒๑ ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานานแล้ว บทบัญญัติต่างๆ จึงไม่สอดคล้องกับสถานการณ์ทั้งภายในและภายนอกประเทศที่ได้เปลี่ยนแปลงไป โดยเฉพาะการพัฒนาและการขยายตัวของเศรษฐกิจ การค้า และอุตสาหกรรมของประเทศและระหว่างประเทศ สมควรที่จะได้มีการปรับปรุงมาตรการคุ้มครองด้านลิขสิทธิ์ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวและเพื่อส่งเสริมให้มีการสร้างสรรค์งานในด้านวรรณกรรม ศิลปกรรม และงานด้านอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องมากยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

(ร.จ. เล่ม ๑๑๑ ตอนที่ ๕๙ ก ๒๑ ธันวาคม ๒๕๓๗)

ภาคผนวก

(สำเนา)

เลขรับ ๒๘/๒๕๓๖ วันที่ ๒๒ ก.ค. ๒๕๓๖

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

ที่ นร ๐๒๐๓/๑๐๘๘๘

สำนักนายกรัฐมนตรื

ทำเนียบรัฐบาล กทม.๑๐๓๐๐

๒๒ กรกฎาคม ๒๕๓๖

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ....

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติในเรื่องนี้

ด้วยคณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาลงมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. .... ต่อรัฐสภา

จึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยบันทึกหลักการ และเหตุผล มาเพื่อขอได้โปรดนำเสนอสภาผู้แทนราษฎรพิจารณา และหากสภาผู้แทนราษฎร ลงมติเห็นชอบแล้ว ก็ขอได้โปรดนำเสนอวุฒิสภาพิจารณาตามรัฐธรรมนูญต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) ชวน หลีกภัย

(นายชวน หลีกภัย)

นายกรัฐมนตรื

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

โทร.๒๕๑๐๐๐๗

โทรสาร.๒๕๒๖๓๕๕

สำเนาถูกต้อง

B. ปุณ อักษร

(นายประยุทธ์ อักษร)

หัวหน้าฝ่ายระเบียบวาระ กองการประชุม

พิมพ์

ตรวจ

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์

พ.ศ. ....

หลักการ

ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยลิขสิทธิ์

เหตุผล

โดยที่พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๔๗๑ ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานานแล้ว บทบัญญัติต่าง ๆ จึงไม่สอดคล้องกับสถานการณ์ทั้งภายในและภายนอกประเทศที่ได้เปลี่ยนแปลงไป โดยเฉพาะการพัฒนาและการขยายตัวทางเศรษฐกิจ การค้า และอุตสาหกรรมของประเทศและระหว่างประเทศ สมควรที่จะได้มีการปรับปรุงมาตรการคุ้มครองด้านลิขสิทธิ์ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวและเพื่อส่งเสริมให้มีการสร้างสรรค์งานในด้านวรรณกรรม ศิลปกรรม และงานด้านอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องมากยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

"โปรแกรมคอมพิวเตอร์" หมายความว่า คำสั่ง หรือชุดคำสั่ง หรือ สิ่งอื่นใดที่นำไปใช้กับเครื่องคอมพิวเตอร์ เพื่อให้เครื่องคอมพิวเตอร์ทำงานหรือเพื่อให้ ได้รับผลอย่างหนึ่งอย่างใด ทั้งนี้ ไม่ว่าจะ เป็นภาษาโปรแกรมคอมพิวเตอร์ในลักษณะใด

"นาฏกรรม" หมายความว่า งานเกี่ยวกับการรำ การเต้น การทำท่า หรือ การแสดงที่ประกอบขึ้นเป็นเรื่องราว และให้หมายความรวมถึงการแสดงโดยวิธีใด ๆ ด้วย

"ศิลปกรรม" หมายความว่า งานอันมีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใด หรือ หลายอย่าง ดังต่อไปนี้

(๑) งานจิตรกรรม ได้แก่ งานสร้างสรรค์รูปทรงที่ประกอบด้วยเส้น แสง สี หรือสิ่งอื่น อย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างรวมกัน ลงบนวัสดุอย่างเดียว หรือหลายอย่าง

(๒) งานประติมากรรม ได้แก่ งานสร้างสรรค์รูปทรงที่เกี่ยวกับปริมาตร ที่สัมผัสและจับต้องได้

(๓) งานภาพพิมพ์ ได้แก่ งานสร้างสรรค์ภาพด้วยกรรมวิธีทางการพิมพ์ และหมายความรวมถึงแม่พิมพ์หรือแบบพิมพ์ที่ใช้ในการพิมพ์ด้วย

(๔) งานสถาปัตยกรรม ได้แก่ งานออกแบบอาคารหรือสิ่งปลูกสร้าง งานออกแบบตกแต่งภายในหรือภายนอก ตลอดจนบริเวณของอาคารหรือสิ่งปลูกสร้างหรือ การสร้างสรรค์หุ่นจำลองของอาคารหรือสิ่งปลูกสร้าง

(๕) งานภาพถ่าย ได้แก่ งานสร้างสรรค์ภาพที่เกิดจากการใช้เครื่องมือ บันทึกภาพโดยให้แสงผ่านเลนส์ไปยังฟิล์มหรือกระดาษ และล้างด้วยน้ำยาซึ่งมีสูตรเฉพาะ หรือด้วยกรรมวิธีใด ๆ อันทำให้เกิดภาพขึ้น หรือการบันทึกภาพโดยเครื่องมือหรือวิธีการ ใช้อื่น

(๖) งานภาพประกอบ แผนที่ โครงสร้าง ภาพร่าง หรืองานสร้างสรรค์ รูปทรงสามมิติอันเกี่ยวกับภูมิศาสตร์ ภูมิประเทศ หรือวิทยาศาสตร์

(๗) งานศิลปประยุกต์ ได้แก่ งานที่นำเอางานตาม (๑) ถึง (๖) อย่างใด อย่างหนึ่งหรือหลายอย่างรวมกันไปใช้ประโยชน์อย่างอื่น นอกเหนือจากการชื่นชมในคุณค่า ของตัวงานดังกล่าวนั้น เช่น นำไปใช้สอย นำไปตกแต่งวัสดุหรือสิ่งของอันเป็นเครื่องใช้ หรือนำไปใช้เพื่อประโยชน์ทางการค้า

ทั้งนี้ ไม่ว่าจะงานตาม (๑) ถึง (๗) จะมีคุณค่าทางศิลปะหรือไม่ และให้หมายความรวมถึงภาพถ่ายและแผนผังของงานดังกล่าวด้วย

"ดนตรีกรรม" หมายความว่า งานเกี่ยวกับเพลงที่แต่งขึ้นเพื่อบรรเลงหรือขับร้องไม่ว่าจะมีคำร้องและหรือทำนองและให้หมายความรวมถึงโน้ตเพลงหรือแผนภูมิเพลงที่ได้แยกและเรียบเรียงเสียงประสานแล้ว

"โสตทัศนวัสดุ" หมายความว่า สิ่งบันทึกเสียง แผ่นเสียง แถบบันทึกเสียง แถบบันทึกภาพ หรือสิ่งอื่นใดซึ่งบันทึกเสียงและหรือภาพไว้ อันสามารถที่จะนำมาเล่นซ้ำได้อีก ทั้งนี้ ไม่ว่าจะต้องใช้เครื่องมืออื่นช่วยด้วยหรือไม่

"ภาพยนตร์" หมายความว่า โสตทัศนวัสดุอันประกอบด้วยลำดับของภาพไม่ว่าจะมีเสียงประกอบด้วยหรือไม่ โดยบันทึกลงในวัสดุไม่ว่าจะเป็นภาษาโปรแกรมคอมพิวเตอร์ในลักษณะใด เพื่อให้สามารถใช้วัสดุนั้น

(๑) นำออกฉายได้อย่างภาพยนตร์ หรือ

(๒) สำหรับบันทึกลงในวัสดุอื่นเพื่อนำออกฉายได้อย่างภาพยนตร์

"นักแสดง" หมายความว่า ผู้แสดง นักดนตรี นักร้อง นักเต้น นักร้องและผู้ซึ่งแสดงท่าทาง ร้อง กล่าว พากย์ แสดงตามบทหรือในลักษณะอื่นใดซึ่งงานวรรณกรรมหรือศิลปกรรม

"งานแพร่เสียงแพร่ภาพ" หมายความว่า งานที่นำออกสู่สาธารณชนโดยการแพร่เสียงทางวิทยุกระจายเสียง การแพร่เสียงและหรือภาพทางวิทยุโทรทัศน์หรือโดยวิธีอื่นอันคล้ายคลึงกัน

"ทำซ้ำ" หมายความว่า รวมถึง คัดลอกไม่ว่าโดยวิธีใด ๆ เลียนแบบ ทำสำเนา ทำแม่พิมพ์ บันทึกเสียง บันทึกภาพ หรือบันทึกเสียงและภาพ จากต้นฉบับจากสำเนา หรือจากการโฆษณาในส่วนอันเป็นสาระสำคัญ ทั้งนี้ ไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน สำหรับในส่วนที่เกี่ยวข้องกับโปรแกรมคอมพิวเตอร์ให้หมายความถึง คัดลอกหรือทำสำเนาโปรแกรมคอมพิวเตอร์จากสื่อบันทึกใด ไม่ว่าด้วยวิธีใดในส่วนอันเป็นสาระสำคัญโดยไม่มีลักษณะเป็นการจัดทำงานชิ้นใหม่ ทั้งนี้ ไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน

"ดัดแปลง" หมายความว่า ทำซ้ำโดยเปลี่ยนรูปใหม่ ปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติม หรือจำลองงานต้นฉบับในส่วนอันเป็นสาระสำคัญโดยไม่มีลักษณะเป็นการจัดทำงานชิ้นใหม่ ทั้งนี้ ไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน

(๑) ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับวรรณกรรม ให้หมายความรวมถึง แปลวรรณกรรม เปลี่ยนรูปวรรณกรรมหรือรวบรวมวรรณกรรมโดยคัดเลือกและจัดลำดับใหม่

(๒) ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับโปรแกรมคอมพิวเตอร์ ให้หมายความรวมถึง ทำซ้ำโดยเปลี่ยนรูปใหม่ ปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมโปรแกรมคอมพิวเตอร์ในส่วนอันเป็นสาระสำคัญโดยไม่มีลักษณะเป็นการจัดทำชิ้นใหม่ (โปรดพลิก)

(๓) ในส่วนที่เกี่ยวกับนาฏกรรม ให้หมายความรวมถึง เปลี่ยนงานที่มีใช้นาฏกรรมให้เป็นนาฏกรรม หรือเปลี่ยนนาฏกรรมให้เป็นงานที่มีใช้นาฏกรรม ทั้งนี้ ไม่ว่าในภาษาเดิมหรือต่างภาษากัน

(๔) ในส่วนที่เกี่ยวกับศิลปกรรม ให้หมายความรวมถึง เปลี่ยนงานที่เป็นรูปสองมิติ หรือสามมิติ ให้เป็นรูปสามมิติหรือสองมิติ หรือทำหุ่นจำลองจากงานต้นฉบับ

(๕) ในส่วนที่เกี่ยวกับดนตรีกรรม ให้หมายความรวมถึง จัดลำดับเรียบเรียงเสียงประสานหรือเปลี่ยนคำร้องหรือทำนองใหม่

"เผยแพร่ต่อสาธารณชน" หมายความว่า ทำให้ปรากฏต่อสาธารณชน โดยการแสดง การบรรยาย การสวด การบรรเลง การทำให้ปรากฏด้วยเสียงและหรือภาพ การก่อสร้าง การจำหน่าย หรือโดยวิธีอื่นใดซึ่งงานที่ได้จัดทำขึ้น

"การโฆษณา" หมายความว่า การนำเสนอจำลองของงานไม่ว่าในรูปหรือลักษณะอย่างใดก็ตามที่ขึ้นโดยความยินยอมของผู้สร้างสรรค์ออกจำหน่าย โดยสำเนาจำลองนั้นมีปรากฏต่อสาธารณชนเป็นจำนวนมากพอสมควรตามสภาพของงานนั้น แต่ทั้งนี้ไม่หมายความรวมถึง การแสดงหรือการทำให้ปรากฏซึ่งนาฏกรรม ดนตรีกรรม หรือภาพยนตร์ การบรรยายหรือการปาฐกถา ซึ่งวรรณกรรม การแพร่เสียงแพร่ภาพเกี่ยวกับงานใด การนำศิลปกรรมออกแสดงและการก่อสร้างงานสถาปัตยกรรม

"พนักงานเจ้าหน้าที่" หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

"อธิบดี" หมายความว่า อธิบดีกรมทรัพย์สินทางปัญญา และให้หมายความรวมถึงผู้ซึ่งอธิบดีกรมทรัพย์สินทางปัญญามอบหมายด้วย

"คณะกรรมการ" หมายความว่า คณะกรรมการลิขสิทธิ์

"รัฐมนตรี" หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ กับออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้นเมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

ลิขสิทธิ์

ส่วนที่ ๑

งานอันมีลิขสิทธิ์

มาตรา ๖ งานอันมีลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัตินี้ ได้แก่งานสร้างสรรค์ ประเภทวรรณกรรม นาฏกรรม ศิลปกรรม ดนตรีกรรม โสตทัศนวัสดุ ภาพยนตร์ งานแพรว่เสียงแพรว่ภาพ หรืองานอื่นใดในแผนกวรรณคดี แผนกวิทยาศาสตร์ หรือ แผนกศิลปะ ของผู้สร้างสรรค์ไม่ว่างานดังกล่าวจะแสดงออกโดยวิธีหรือรูปแบบอย่างใด การคุ้มครองลิขสิทธิ์ไม่คลุมถึงความคิด ขั้นตอน กรรมวิธี ระบบ วิธีใช้หรือทำงาน แนวความคิด หลักการ การค้นพบ หรือทฤษฎีทางวิทยาศาสตร์หรือ คณิตศาสตร์

มาตรา ๗ สิ่งต่อไปนี้ไม่ถือว่าเป็นงานอันมีลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัตินี้

- (๑) ข่าวประจำวัน และข้อเท็จจริงต่าง ๆ ที่มีลักษณะเป็นเพียงข่าวสาร อันมิใช่ในงานในแผนกวรรณคดี แผนกวิทยาศาสตร์ หรือแผนกศิลปะ
- (๒) รัฐธรรมนูญ และกฎหมาย
- (๓) ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่ง คำชี้แจง และหนังสือโต้ตอบ ของกระทรวง ทบวง กรม หรือหน่วยงานอื่นใดของรัฐหรือของท้องถิ่น
- (๔) คำพิพากษา คำสั่ง คำวินิจฉัย และรายงานของทางราชการ
- (๕) คำแปลและการรวบรวมสิ่งต่าง ๆ ตาม (๑) ถึง (๔) ที่กระทรวง ทบวง กรม หรือหน่วยงานอื่นใดของรัฐหรือของท้องถิ่นจัดทำขึ้น

ส่วนที่ ๒
การได้มาซึ่งลิขสิทธิ์

มาตรา ๘ ให้ผู้สร้างสรรค์เป็นผู้มีลิขสิทธิ์ในงานที่ตนได้สร้างสรรค์ขึ้น
ภายใต้เงื่อนไข ดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่ยังไม่ได้มีการโฆษณางาน ผู้สร้างสรรค์ต้องเป็นผู้มีสัญชาติไทย
หรืออยู่ในราชอาณาจักรหรือเป็นผู้มีสัญชาติหรืออยู่ในประเทศที่เป็นภาคินห่งอนุสัญญาว่าด้วย
การคุ้มครองลิขสิทธิ์ซึ่งประเทศไทยเป็นภาคินอยู่ด้วย ตลอดระยะเวลาหรือเป็นส่วนใหญ่
ในการสร้างสรรค์งานนั้น

(๒) ในกรณีที่ได้มีการโฆษณาแล้ว การโฆษณานั้นในครั้งแรกได้
กระทำขึ้นในราชอาณาจักรหรือในประเทศที่เป็นภาคินห่งอนุสัญญาว่าด้วยการคุ้มครอง
ลิขสิทธิ์ซึ่งประเทศไทยเป็นภาคินอยู่ด้วย หรือในกรณีที่การโฆษณาครั้งแรกได้กระทำนอก
ราชอาณาจักรหรือในประเทศอื่นที่ไม่เป็นภาคินห่งอนุสัญญาว่าด้วยการคุ้มครองลิขสิทธิ์
ซึ่งประเทศไทยเป็นภาคินอยู่ด้วย หากได้มีการโฆษณางานดังกล่าวในราชอาณาจักรหรือ
ในประเทศที่เป็นภาคินห่งอนุสัญญาว่าด้วยการคุ้มครองลิขสิทธิ์ซึ่งประเทศไทยเป็นภาคิน
อยู่ด้วยภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้มีการโฆษณาครั้งแรก หรือผู้สร้างสรรค์เป็นผู้มีลักษณะ
ตามที่กำหนดไว้ใน (๑) ในขณะที่มีการโฆษณางานครั้งแรก

ในกรณีที่ผู้สร้างสรรค์ต้องเป็นผู้มีสัญชาติไทย ถ้าผู้สร้างสรรค์เป็นนิติบุคคล
นิติบุคคลนั้นต้องเป็นนิติบุคคลที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายไทย

มาตรา ๙ งานที่ผู้สร้างสรรค์ได้สร้างสรรค์ขึ้นในฐานะพนักงานหรือ
ลูกจ้าง ถ้ามิได้ทำเป็นหนังสือตกลงกันไว้เป็นอย่างอื่น ให้ลิขสิทธิ์ในงานนั้นเป็นของ
ผู้สร้างสรรค์ แต่นายจ้างมีสิทธินำงานนั้นออกเผยแพร่ต่อสาธารณชนได้ตามที่เป็น
วัตถุประสงค์แห่งการจ้างแรงงานนั้น

มาตรา ๑๐ งานที่ผู้สร้างสรรค์ได้สร้างสรรค์ขึ้นโดยการรับจ้างบุคคลอื่น
ให้ผู้ว่าจ้างเป็นผู้มีลิขสิทธิ์ในงานนั้น เว้นแต่ผู้สร้างสรรค์และผู้ว่าจ้างจะได้ตกลงกันไว้
เป็นอย่างอื่น

มาตรา ๑๑ งานใดมีลักษณะเป็นการนำเอางานอันมีลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัตินี้มาดัดแปลงโดยได้รับอนุญาตจากเจ้าของลิขสิทธิ์ ให้ผู้ที่ได้ดัดแปลงนั้นมีลิขสิทธิ์ในงานที่ได้ดัดแปลงตามพระราชบัญญัตินี้ แต่ทั้งนี้ไม่กระทบกระเทือนสิทธิของเจ้าของลิขสิทธิ์ที่มีอยู่ในงานของผู้สร้างสรรค์เดิมที่ถูกดัดแปลง

มาตรา ๑๒ งานใดมีลักษณะเป็นการนำเอางานอันมีลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัตินี้มารวบรวมหรือประกอบเข้ากันโดยได้รับอนุญาตจากเจ้าของลิขสิทธิ์ หรือเป็นการนำเอาข้อมูลหรือสิ่งอื่นใดซึ่งสามารถอ่านหรือถ่ายทอดได้โดยอาศัยเครื่องกลหรืออุปกรณ์อื่นใดมารวบรวมหรือประกอบเข้ากัน หากผู้ที่ได้รวบรวมหรือประกอบเข้ากันได้รวบรวมหรือประกอบเข้ากันซึ่งงานดังกล่าวขึ้นโดยการคัดเลือกหรือจัดลำดับในลักษณะซึ่งมิได้ลอกเลียนงานของบุคคลอื่น ให้ผู้ที่ได้รวบรวมหรือประกอบเข้ากันนั้นมีลิขสิทธิ์ในงานที่ได้รวบรวมหรือประกอบเข้ากันตามพระราชบัญญัตินี้ แต่ทั้งนี้ไม่กระทบกระเทือนสิทธิของเจ้าของลิขสิทธิ์ที่มีอยู่ในงาน หรือข้อมูลหรือสิ่งอื่นใดของผู้สร้างสรรค์เดิมที่ถูกนำมารวบรวมหรือประกอบเข้ากัน

มาตรา ๑๓ให้นำมาตรา ๘ มาตรา ๙ และมาตรา ๑๐ มาใช้บังคับแก่การมีลิขสิทธิ์ตามมาตรา ๑๑ หรือมาตรา ๑๒ โดยอนุโลม

มาตรา ๑๔ กระทรวง ทบวง กรม หรือหน่วยงานอื่นใดของรัฐหรือของท้องถิ่นข่อมมีลิขสิทธิ์ในงานที่ได้สร้างสรรค์ขึ้นโดยการจ้างหรือตามคำสั่งหรือในความควบคุมของตน เว้นแต่จะได้ตกลงกันไว้เป็นอย่างอื่น

ส่วนที่ ๓ การคุ้มครองลิขสิทธิ์

มาตรา ๑๕ ภายใต้อำนาจมาตรา ๙ มาตรา ๑๐ และมาตรา ๑๔ เจ้าของลิขสิทธิ์ข่อมมีสิทธิแต่ผู้เดียวดังต่อไปนี้

- (๑) ทำซ้ำหรือดัดแปลง
- (๒) เผยแพร่ต่อสาธารณชน

(โปรดพลิก)

(๓) ให้เข้าต้นฉบับหรือสำเนางานโปรแกรมคอมพิวเตอร์ วัสดุทัศนวัสดุ และภาพยนตร์

(๔) ให้ประโยชน์อื่นเกิดจากลิขสิทธิ์แก่ผู้อื่น

(๕) อนุญาตให้ผู้อื่นใช้สิทธิตาม (๑) (๒) หรือ (๓) โดยจะกำหนดเงื่อนไขอย่างใดหรือไม่ก็ได้ แต่เงื่อนไขดังกล่าวจะกำหนดในลักษณะที่เป็นการจำกัด การแข่งขันโดยไม่เป็นธรรมไม่ได้

มาตรา ๑๖ ในกรณีที่เจ้าของลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัตินี้อนุญาตให้ผู้อื่นใช้สิทธิตามมาตรา ๑๕ (๕) ถ้ามิได้ตกลงเป็นหนังสือกำหนดเงื่อนไขอย่างใดโดยเฉพาะ ให้ถือว่าเป็นการอนุญาตให้ใช้สิทธินั้นโดยไม่ตัดสิทธิของเจ้าของลิขสิทธิ์ที่จะอนุญาตให้ผู้อื่นใช้สิทธิได้อีก

มาตรา ๑๗ ลิขสิทธิ์นั้นย่อมโอนให้แก่กันได้

การโอนลิขสิทธิ์ให้แก่บุคคลอื่น เจ้าของลิขสิทธิ์จะโอนให้ทั้งหมดหรือแต่บางส่วน และจะโอนให้โดยมีกำหนดเวลาหรือตลอดอายุแห่งการคุ้มครองลิขสิทธิ์ก็ได้

การโอนลิขสิทธิ์โดยทางอื่นนอกจากทางมรดกต้องทำเป็นหนังสือ

ในกรณีที่ได้มีการโอนลิขสิทธิ์ไปแล้วตามวรรคสอง ผู้สร้างสรรค์มีสิทธิที่จะแสดงว่าตนเป็นผู้สร้างสรรค์งานดังกล่าว และมีสิทธิที่จะห้ามมิให้ผู้รับโอนบิดเบือน ตัดทอน ตัดแปลงหรือทำโดยประการอื่นใดแก่งานนั้นจนเกิดความเสียหายต่อชื่อเสียงหรือเกียรติคุณของผู้สร้างสรรค์ และเมื่อผู้สร้างสรรค์ถึงแก่ความตาย ทายาทของผู้สร้างสรรค์มีสิทธิที่จะฟ้องร้องบังคับตามสิทธิดังกล่าวได้ตลอดอายุแห่งการคุ้มครองลิขสิทธิ์ ทั้งนี้ เว้นแต่จะ ตัดตกลงกันไว้เป็นอย่างอื่น

ส่วนที่ ๕

อายุแห่งการคุ้มครองลิขสิทธิ์

มาตรา ๑๘ ภายใต้งบบังคับมาตรา ๒๐ และมาตรา ๒๑ ลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัตินี้ให้มียุ่ตลอดอายุของผู้สร้างสรรค์ และมีอยู่ต่อไปอีกเป็นเวลาห้าสิบปี นับแต่ผู้สร้างสรรค์ถึงแก่ความตาย

ในกรณีที่ผู้สร้างสรรคร่วม ลิขสิทธิ์ในงานดังกล่าวให้มืออยู่ตลอดอายุของผู้สร้างสรรคร่วม และมีมืออยู่ต่อไปอีกเป็นเวลาห้าสิบปีนับแต่ผู้สร้างสรรคร่วมคนสุดท้ายถึงแก่ความตาย

ถ้าผู้สร้างสรรคหรือผู้สร้างสรรคร่วมทุกคนถึงแก่ความตายก่อนที่ได้มีการโฆษณา งานนั้น ให้ลิขสิทธิ์ดังกล่าวมีอยู่เป็นเวลาห้าสิบปีนับแต่ได้มีการโฆษณาเป็นครั้งแรก

ในกรณีที่ผู้สร้างสรรคเป็นนิติบุคคล ให้ลิขสิทธิ์มีอยู่เป็นเวลาห้าสิบปีนับแต่ผู้สร้างสรรคได้สร้างสรรคขึ้น แต่ถ้าได้มีการโฆษณางานนั้นในระหว่างระยะเวลาดังกล่าว ให้ลิขสิทธิ์มีอยู่ต่อไปอีกเป็นเวลาห้าสิบปีนับแต่ได้มีการโฆษณาเป็นครั้งแรก

มาตรา ๑๙ งานอันมีลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัตินี้ที่ได้สร้างสรรคขึ้นโดยผู้สร้างสรรคใช้นามแฝงหรือไม่ปรากฏชื่อผู้สร้างสรรค ให้ลิขสิทธิ์มีอยู่เป็นเวลาห้าสิบปีนับแต่ได้สร้างสรรคงานนั้นขึ้น แต่ถ้าได้มีการโฆษณางานนั้นในระหว่างระยะเวลาดังกล่าว ให้ลิขสิทธิ์มีอยู่เป็นเวลาห้าสิบปีนับแต่ได้มีการโฆษณาเป็นครั้งแรก

ในกรณีที่รู้ตัวผู้สร้างสรรคให้นำมาตรา ๑๘ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๒๐ ลิขสิทธิ์ในงานภาพถ่าย ใสตทัศน์วัสดุ ภาพยนตร์ หรืองานแพรว่เสียงแพรว่ภาพให้มืออยู่เป็นเวลาห้าสิบปีนับแต่ได้สร้างสรรคงานนั้นขึ้น แต่ถ้าได้มีการโฆษณางานนั้นในระหว่างระยะเวลาดังกล่าว ให้ลิขสิทธิ์มีอยู่เป็นเวลาห้าสิบปีนับแต่ได้มีการโฆษณาเป็นครั้งแรก

มาตรา ๒๑ ลิขสิทธิ์ในงานศิลปประยุกตให้มืออยู่เป็นเวลาห้าสิบปีนับแต่ได้สร้างสรรคงานนั้นขึ้น แต่ถ้าได้มีการโฆษณางานนั้นในระหว่างระยะเวลาดังกล่าว ให้ลิขสิทธิ์มีอยู่เป็นเวลาห้าสิบปีนับแต่ได้มีการโฆษณาเป็นครั้งแรก

มาตรา ๒๒ ลิขสิทธิ์ในงานที่ได้สร้างสรรคขึ้นโดยกาจ้างหรือตามคำสั่งหรือในความควบคุมตามมาตรา ๑๘ ให้มืออยู่เป็นเวลาห้าสิบปีนับแต่ได้สร้างสรรคงานนั้นขึ้น แต่ถ้าได้มีการโฆษณางานนั้นในระหว่างระยะเวลาดังกล่าว ให้ลิขสิทธิ์มีอยู่เป็นเวลาห้าสิบปีนับแต่ได้มีการโฆษณาเป็นครั้งแรก

มาตรา ๒๓ การโฆษณาตามมาตรา ๑๘ มาตรา ๑๙ มาตรา ๒๐ มาตรา ๒๑ หรือมาตรา ๒๒ อันเป็นการเริ่มนับอายุแห่งการคุ้มครองลิขสิทธิ์ หมายความว่า การนำงานออกทำการโฆษณาโดยความยินยอมของเจ้าของลิขสิทธิ์

มาตรา ๒๔ เมื่ออายุแห่งการคุ้มครองลิขสิทธิ์ครบกำหนดในปีใด ถ้าวันครบกำหนดอายุแห่งการคุ้มครองลิขสิทธิ์ไม่ตรงกับวันสิ้นปีปฏิทิน หรือในกรณีที่ไม้อาจทราบวันครบกำหนดอายุแห่งการคุ้มครองลิขสิทธิ์ที่แน่นอน ให้ลิขสิทธิ์ยังคงมีอยู่ต่อไปจนถึงวันสิ้นปีปฏิทินของปีนั้น

มาตรา ๒๕ การนำงานอันมีลิขสิทธิ์ออกทำการโฆษณาภายหลังจากที่อายุแห่งการคุ้มครองลิขสิทธิ์สิ้นสุดลงไม่ก่อให้เกิดลิขสิทธิ์ในงานนั้น ๆ ขึ้นใหม่

ส่วนที่ ๕ การละเมิดลิขสิทธิ์

มาตรา ๒๖ การกระทำอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้แก่งานอันมีลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัตินี้โดยไม่ได้รับอนุญาตตามมาตรา ๑๕ (๕) ให้ถือว่าเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์

- (๑) ทำซ้ำหรือดัดแปลง
- (๒) เผยแพร่ต่อสาธารณชน

มาตรา ๒๗ การกระทำอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้แก่โสตทัศนวัสดุ หรือภาพยนตร์อันมีลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัตินี้โดยไม่ได้รับอนุญาตตามมาตรา ๑๕ (๕) ทั้งนี้ ไม่ว่าในส่วที่เป็นเสียงและหรือภาพ ให้ถือว่าเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์

- (๑) ทำซ้ำหรือดัดแปลง
- (๒) เผยแพร่ต่อสาธารณชน
- (๓) ให้เช่าต้นฉบับหรือสำเนางานดังกล่าว

มาตรา ๒๘ การกระทำอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้แก่งานแพร่เสียงแพร่ภาพอันมีลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัตินี้โดยไม่ได้รับอนุญาตตามมาตรา ๑๕ (๕) ให้ถือว่าเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์

- (๑) จัดทำโสตทัศนวัสดุ ภาพยนตร์ หรืองานแพร่เสียงแพร่ภาพ
ทั้งนี้ ไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน
- (๒) แพร่เสียงแพร่ภาพซ้ำ ทั้งนี้ ไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน
- (๓) จัดให้ประชาชนฟังและหรือชมงานแพร่เสียงแพร่ภาพ โดยเรียก
เก็บเงินหรือผลประโยชน์อย่างอื่นในทางการค้า

มาตรา ๒๙ การกระทำอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้แก่โปรแกรม
คอมพิวเตอร์อันมีลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัตินี้โดยไม่ได้รับอนุญาตตามมาตรา ๑๘ (๘)
ให้ถือว่าเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์

- (๑) ทำซ้ำหรือดัดแปลง
- (๒) เผยแพร่ต่อสาธารณชน
- (๓) ให้เช่าต้นฉบับหรือสำเนางานดังกล่าว

มาตรา ๓๐ ผู้ใดรู้อยู่แล้วหรือมีเหตุอันควรรู้ว่างานใดได้ทำขึ้นโดยละเมิด
ลิขสิทธิ์ของผู้อื่น กระทำอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้แก่งานนั้นเพื่อหากำไร ให้ถือว่าผู้นั้น
กระทำการละเมิดลิขสิทธิ์

- (๑) ขาย มีไว้เพื่อขาย เสนอขาย ให้เช่า เสนอให้เช่า ให้เช่าซื้อ หรือ
เสนอให้เช่าซื้อ
- (๒) เผยแพร่ต่อสาธารณชน
- (๓) แจกจ่ายในลักษณะที่อาจก่อให้เกิดความเสียหายแก่เจ้าของลิขสิทธิ์
- (๔) นำหรือสิ่งเข้ามาในราชอาณาจักร

ส่วนที่ ๖

ข้อยกเว้นการละเมิดลิขสิทธิ์

มาตรา ๓๑ การกระทำแก่งานอันมีลิขสิทธิ์ของบุคคลอื่นตามพระราชบัญญัตินี้
หากไม่ขัดต่อการแสวงหาประโยชน์จากงานอันมีลิขสิทธิ์ตามปกติโดยเจ้าของลิขสิทธิ์และ
ไม่กระทบกระเทือนถึงสิทธิอันชอบด้วยกฎหมายของเจ้าของลิขสิทธิ์เกินสมควร มิให้ถือว่า
เป็นการละเมิดลิขสิทธิ์

ภายใต้บังคับบทบัญญัติในวรรคหนึ่ง การกระทำแก่งานอันมีลิขสิทธิ์ในลักษณะดังต่อไปนี้มิให้ถือว่าเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์

(๑) วิจัยหรือศึกษางานนั้น อันมิใช่การกระทำเพื่อหากำไร

(๒) ใช้เพื่อประโยชน์ของตนเอง หรือเพื่อประโยชน์ของตนเองและบุคคลอื่น

ในครอบครัวหรือญาติสนิท

(๓) ดิชม วิจารณ์ หรือแนะนำผลงานโดยมีการรับรู้ถึงความเป็นเจ้าของลิขสิทธิ์ในงานนั้น

ในงานนั้น

(๔) เสนอรายงานข่าวทางสื่อสารมวลชนโดยมีการรับรู้ถึงความเป็นเจ้าของลิขสิทธิ์ในงานนั้น

(๕) ทำซ้ำ ดัดแปลง นำออกแสดง หรือทำให้ปรากฏ เพื่อประโยชน์ในการพิจารณาของศาลหรือเจ้าพนักงานซึ่งมีอำนาจตามกฎหมาย หรือในการรายงานผลการพิจารณาดังกล่าว

(๖) ทำซ้ำ ดัดแปลง นำออกแสดง หรือทำให้ปรากฏโดยผู้สอน เพื่อประโยชน์ในการสอนของตน อันมิใช่การกระทำเพื่อหากำไร

(๗) ทำซ้ำ ดัดแปลงบางส่วนของงาน หรือตัดทอนหรือทำบทสรุปโดยผู้สอน หรือสถาบันศึกษา เพื่อแจกจ่ายหรือจำหน่ายแก่ผู้เรียนในชั้นเรียนหรือในสถาบันศึกษา ทั้งนี้ ต้องไม่เป็นการกระทำเพื่อหากำไร

(๘) นำงานนั้นมาใช้เป็นส่วนหนึ่งในการถามและตอบในการสอบ

มาตรา ๓๒ ภายใต้บังคับมาตรา ๓๑ วรรคหนึ่ง การกล่าว คัดลอก เลียนหรืออ้างอิงงานบางตอนตามสมควรจากงานอันมีลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัตินี้ โดยมีการรับรู้ถึงความเป็นเจ้าของลิขสิทธิ์ในงานนั้น มิให้ถือว่าเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์

มาตรา ๓๓ ภายใต้บังคับมาตรา ๓๑ วรรคหนึ่ง การทำซ้ำโดยบรรณาธิการของห้องสมุดซึ่งงานอันมีลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัตินี้ มิให้ถือว่าเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์หากการทำซ้ำนั้นมิได้มีวัตถุประสงค์เพื่อหากำไร ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) การทำซ้ำเพื่อใช้ในห้องสมุดหรือให้แก่ห้องสมุดอื่น

(๒) การทำซ้ำงานบางตอนตามสมควรให้แก่บุคคลอื่นเพื่อประโยชน์ในการวิจัยหรือการศึกษา

มาตรา ๓๘ ภายใต้บังคับมาตรา ๓๖ วรรคหนึ่ง การกระทำแก่งานอันมีลิขสิทธิ์ในโปรแกรมคอมพิวเตอร์ดังต่อไปนี้ไม่เป็นการละเมิดลิขสิทธิ์ หากไม่มีวัตถุประสงค์เพื่อหากำไรและไม่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่เจ้าของลิขสิทธิ์เกินสมควร

- (๑) วิจัยหรือศึกษาโปรแกรมคอมพิวเตอร์นั้น
- (๒) ใช้ส่วนตัว
- (๓) ดิจิม วิจาร์ณ หรือแนะนำผลงานโดยมีการรับรู้ถึงความเป็นเจ้าของลิขสิทธิ์ในโปรแกรมคอมพิวเตอร์นั้น
- (๔) เสนอรายงานข่าวทางสื่อสารมวลชนโดยมีการรับรู้ถึงความเป็นเจ้าของลิขสิทธิ์ในโปรแกรมคอมพิวเตอร์นั้น
- (๕) ทำสำเนาโปรแกรมคอมพิวเตอร์ในจำนวนที่สมควรโดยบุคคลผู้ซึ่งได้ซื้อหรือได้รับโปรแกรมนั้นมาจากบุคคลอื่นโดยถูกต้อง เพื่อเก็บไว้ใช้ประโยชน์ในการบำรุงรักษาหรือป้องกันการสูญหาย
- (๖) ทำซ้ำ ดัดแปลง นำออกแสดง หรือทำให้ปรากฏเพื่อประโยชน์ในการพิจารณาของศาลหรือเจ้าพนักงานซึ่งมีอำนาจตามกฎหมาย หรือในการรายงานผลการพิจารณาดังกล่าว
- (๗) นำโปรแกรมคอมพิวเตอร์นั้นมาใช้เป็นส่วนหนึ่งในการถามและตอบในการสอบ
- (๘) ดัดแปลงโปรแกรมคอมพิวเตอร์ในกรณีที่จำเป็นแก่การใช้
- (๙) จัดทำสำเนาโปรแกรมคอมพิวเตอร์เพื่อเก็บรักษาไว้สำหรับการอ้างอิงหรือค้นคว้าเพื่อประโยชน์ของสาธารณชน

มาตรา ๓๙ ภายใต้บังคับมาตรา ๓๖ วรรคหนึ่ง การนำโสตทัศนวัสดุ หรือภาพยนตร์ เผยแพร่ต่อสาธารณชนตามความเหมาะสมโดยมิได้จัดทำขึ้นหรือดำเนินการเพื่อหากำไรเนื่องจากการจัดให้มีการเผยแพร่ต่อสาธารณชนนั้น มิให้ถือว่าเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์หากเป็นการดำเนินการโดยสมาคม มูลนิธิ หรือองค์การอื่นที่มีวัตถุประสงค์เพื่อการสาธิต การศึกษา การศาสนา หรือการสังคมสงเคราะห์

มาตรา ๓๖ การวาดเขียน การเขียนระบายสี การก่อสร้าง การแกะลายเส้น การปั้น การแกะสลัก การพิมพ์ภาพ การถ่ายภาพ การถ่ายภาพยนตร์ การแพร่ภาพ หรือการกระทำใด ๆ ทำนองเดียวกันนี้ซึ่งศิลปกรรมใดอันตั้งเปิดเผยประจำอยู่ในที่สาธารณะ นอกจากงานสถาปัตยกรรม มิให้ถือว่าเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์ในศิลปกรรมนั้น

มาตรา ๓๗ การวาดเขียน การเขียนระบายสี การแกะลายเส้น การปั้น การแกะสลัก การพิมพ์ภาพ การถ่ายภาพ การถ่ายภาพยนตร์หรือการแพร่ภาพซึ่งงานสถาปัตยกรรมใด มิให้ถือว่าเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์ในงานสถาปัตยกรรมนั้น

มาตรา ๓๘ การถ่ายภาพหรือการถ่ายภาพยนตร์หรือการแพร่ภาพซึ่งงานใด ๆ อันมีศิลปกรรมใดรวมอยู่เป็นส่วนประกอบด้วย มิให้ถือว่าเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์ในศิลปกรรมนั้น

มาตรา ๓๙ ในกรณีที่ลิขสิทธิ์ในศิลปกรรมใดมีบุคคลอื่นนอกจากผู้สร้างสรรค์เป็นเจ้าของอยู่ด้วยการที่ผู้สร้างสรรค์คนเดียวกันได้ทำศิลปกรรมนั้นอีกในภายหลังในลักษณะที่เป็นการทำซ้ำบางส่วนกับศิลปกรรมเดิม หรือใช้แบบพิมพ์ ภาพร่าง แผนผัง แบบจำลอง หรือข้อมูลที่ได้จากการศึกษาที่ใช้ในการทำศิลปกรรมเดิม ถ้าปรากฏว่าผู้สร้างสรรค์มิได้ทำซ้ำหรือลอกแบบในส่วนอันเป็นสาระสำคัญของศิลปกรรมเดิม มิให้ถือว่าเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์ในศิลปกรรมนั้น

มาตรา ๔๐ อาคารใดเป็นงานสถาปัตยกรรมอันมีลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัตินี้ การบูรณะอาคารนั้นในรูปแบบเดิม มิให้ถือว่าเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์

มาตรา ๔๑ ในกรณีที่อายุแห่งการคุ้มครองลิขสิทธิ์ในภาพยนตร์ใดสิ้นสุดลงแล้ว มิให้ถือว่าการนำภาพยนตร์นั้นเผยแพร่ต่อสาธารณชนเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์ในวรรณกรรม นาฏกรรม ศิลปกรรม ดนตรีกรรม โสตทัศนวัสดุหรืองานที่ใช้จัดทำภาพยนตร์นั้น

มาตรา ๔๒ การทำซ้ำให้แก่บุคคลใด ๆ เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติราชการ โดยเจ้าพนักงานซึ่งมีอำนาจตามกฎหมายหรือตามคำสั่งของเจ้าพนักงานดังกล่าวซึ่งงานอันมีลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัตินี้และที่อยู่ในความครอบครองของทางราชการ ถ้าการทำซ้ำนั้นไม่มีวัตถุประสงค์เพื่อหากำไรและไม่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่เจ้าของลิขสิทธิ์ เกินสมควร มิให้ถือว่าเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์

หมวด ๒
สิทธิของนักแสดง

มาตรา ๔๓ นักแสดงย่อมมีสิทธิแต่ผู้เดียวในการกระทำอันเกี่ยวกับการแสดงสดของตนดังต่อไปนี้

- (๑) แพร่เสียงแพร่ภาพ หรือเผยแพร่ต่อสาธารณชนซึ่งการแสดงดังกล่าว เว้นแต่จะเป็นการแพร่เสียงแพร่ภาพหรือเผยแพร่ต่อสาธารณชนจากสิ่งบันทึกการแสดงที่มีการบันทึกไว้แล้ว
- (๒) บันทึกการแสดงที่ยังไม่มีการบันทึกไว้แล้ว
- (๓) ทำซ้ำซึ่งสิ่งบันทึกการแสดงที่มีผู้บันทึกไว้โดยไม่ได้รับอนุญาตจากนักแสดง หรือสิ่งบันทึกการแสดงที่ได้รับอนุญาตเพื่อวัตถุประสงค์อื่น หรือสิ่งบันทึกการแสดงที่เข้าข้อยกเว้นการละเมิดสิทธิของนักแสดงตามมาตรา ๔๒

มาตรา ๔๔ ผู้ใดนำสิ่งบันทึกเสียงการแสดงออกเผยแพร่เพื่อวัตถุประสงค์ทางการค้า หรือนำสำเนาของงานนั้นไปแพร่เสียงหรือเผยแพร่ต่อสาธารณชนโดยตรง ให้ผู้นั้นจ่ายค่าตอบแทนที่เป็นธรรมแก่นักแสดง ในกรณีที่ตกลงค่าตอบแทนไม่ได้ ให้อธิบดีเป็นผู้มีคำสั่งกำหนดค่าตอบแทน ทั้งนี้ โดยให้คำนึงถึงอัตราค่าตอบแทนปกติในธุรกิจประเภทนั้น

คำสั่งของอธิบดีตามวรรคหนึ่ง คู่กรณีอาจอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการได้ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งคำสั่งของอธิบดี คำวินิจฉัยของคณะกรรมการให้เป็นที่สิ้นสุด

มาตรา ๔๕ ในกรณีที่การแสดงหรือการบันทึกเสียงการแสดงใดมีนักแสดงมากกว่าหนึ่งคนขึ้นไป นักแสดงเหล่านั้นอาจแต่งตั้งตัวแทนร่วมเพื่อดูแลหรือบริหารเกี่ยวกับสิทธิของตนได้

มาตรา ๔๖ ให้นักแสดงมีสิทธิในการแสดงตามมาตรา ๔๓ หากเป็นไปตามเงื่อนไขดังต่อไปนี้

- (๑) นักแสดงนั้นมีสัญชาติไทยหรือมีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักร หรือ
- (๒) การแสดงหรือส่วนใหญ่ของการแสดงนั้นเกิดขึ้นในราชอาณาจักร หรือในประเทศที่เป็นภาคีแห่งอนุสัญญาว่าด้วยการคุ้มครองสิทธิของนักแสดงซึ่งประเทศไทยเป็นภาคีอยู่ด้วย

มาตรา ๔๗ ให้นักแสดงมีสิทธิได้รับค่าตอบแทนตามมาตรา ๔๘ หากเป็นไปตามเงื่อนไขดังต่อไปนี้

- (๑) นักแสดงมีสัญชาติไทยหรือมีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักร ในขณะที่มีการบันทึกเสียงการแสดงนั้น หรือในขณะที่เรีกร้องสิทธิ หรือ
- (๒) การบันทึกเสียงการแสดงหรือส่วนใหญ่ของการบันทึกเสียงการแสดงนั้นเกิดขึ้นในราชอาณาจักร หรือในประเทศที่เป็นภาคีแห่งอนุสัญญาว่าด้วยการคุ้มครองสิทธิของนักแสดงซึ่งประเทศไทยเป็นภาคีอยู่ด้วย

มาตรา ๔๘ สิทธิของนักแสดงตามมาตรา ๔๓ ให้มีอยู่เป็นเวลาห้าสิบปี นับแต่วันสิ้นปีปฏิทินของปีที่มีการแสดง ในกรณีที่มีการบันทึกการแสดงให้มีอยู่เป็นเวลาห้าสิบปี นับแต่วันสิ้นปีปฏิทินของปีที่มีการบันทึกการแสดง

มาตรา ๔๙ สิทธิของนักแสดงตามมาตรา ๔๘ ให้มีอยู่เป็นเวลาห้าสิบปี นับแต่วันสิ้นปีปฏิทินของปีที่ได้มีการบันทึกเสียงการแสดง

มาตรา ๕๐ สิทธิของนักแสดงตามมาตรา ๔๓ และ มาตรา ๔๘ ย่อมโอนให้แก่กันได้ ไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน และจะโอนให้โดยมีกำหนดเวลาหรือตลอดอายุแห่งการคุ้มครองก็ได้

ในกรณีที่มิ้นักแสดงมากกว่าหนึ่งคนขึ้นไป นักแสดงมีสิทธิโอนเฉพาะสิทธิส่วนที่เป็นของตนเท่านั้น

การโอนโดยทางอื่นนอกจากทางมรดกต้องทำเป็นหนังสือ

มาตรา ๕๑ ผู้ใดกระทำอย่างใดอย่างหนึ่งตามมาตรา ๔๓ โดยไม่ได้รับอนุญาตจากนักแสดงหรือไม่จ่ายค่าตอบแทนตามมาตรา ๔๘ ให้ถือว่าผู้นั้นละเมิดสิทธิของนักแสดง

มาตรา ๕๒ ให้นำมาตรา ๓๑ มาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๔
มาตรา ๔๑ และมาตรา ๔๒ มาใช้บังคับแก่สิทธิของนักแสดงโดยอนุโลม

หมวด ๓

การใช้ลิขสิทธิ์และสิทธิของนักแสดงในพฤติการณ์พิเศษ

มาตรา ๕๓ ผู้มีสัญชาติไทยซึ่งประสงค์จะขออนุญาตใช้ลิขสิทธิ์ในงาน
ที่มีการเผยแพร่ต่อสาธารณชนในรูปของสิ่งพิมพ์หรืออย่างอื่นที่คล้ายคลึงกันตามพระราชบัญญัตินี้
เพื่อประโยชน์ในการเรียน การสอน หรือค้นคว้า ที่มีได้มีวัตถุประสงค์เพื่อหากำไรอาจ
ยื่นคำขอต่ออธิบดี โดยแสดงหลักฐานว่าผู้ขอได้ขออนุญาตใช้ลิขสิทธิ์ในการจัดทำค่าแปล
เป็นภาษาไทยหรือทำซ้ำสำเนางานที่ได้เคยจัดพิมพ์งานแปลเป็นภาษาไทยดังกล่าวจาก
เจ้าของลิขสิทธิ์ แต่ได้รับการปฏิเสธหรือเมื่อได้ใช้เวลานานสมควรแล้วแต่ตกลงกันไม่ได้
ถ้าปรากฏว่าในขณะที่ยื่นคำขอดังกล่าว

(๑) เจ้าของลิขสิทธิ์มิได้จัดทำหรืออนุญาตให้ผู้อื่นจัดทำค่าแปลเป็นภาษาไทย
ของงานดังกล่าวออกทำการโฆษณาภายในสามปีหลังจากที่ได้มีการโฆษณางานเป็นครั้งแรก หรือ

(๒) เจ้าของลิขสิทธิ์ได้จัดพิมพ์ค่าแปลงานของตนเป็นภาษาไทยออกทำการ
โฆษณาหลายครั้ง ซึ่งเมื่อพ้นกำหนดสามปีหลังจากที่ได้จัดพิมพ์ค่าแปลงานดังกล่าวครั้งสุดท้าย
ไม่มีการจัดพิมพ์ค่าแปลงานนั้นอีกและไม่มีสำเนาค่าแปลงานดังกล่าวในท้องตลาด

การขออนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนด
ในกฎกระทรวง

มาตรา ๕๔ เมื่อได้รับคำขอตามมาตรา ๕๓ ให้อธิบดีดำเนินการให้มีการ
ตกลงกันระหว่างคู่กรณีในเรื่องค่าตอบแทนและเงื่อนไขการใช้ลิขสิทธิ์ ในกรณีที่ตกลงกัน
ไม่ได้ ให้อธิบดีเป็นผู้พิจารณามีคำสั่งกำหนดค่าตอบแทนที่เป็นธรรม โดยให้คำนึงถึงอัตรา
ค่าตอบแทนปกติในธุรกิจประเภทนั้น และอาจกำหนดเงื่อนไขการใช้ลิขสิทธิ์ตามที่เห็น
สมควร

เมื่อได้มีการกำหนดค่าตอบแทนและเงื่อนไขการใช้ลิขสิทธิ์แล้ว ให้อธิบดีออก
หนังสืออนุญาตให้แก่ผู้ขอใช้ลิขสิทธิ์

คำสั่งของอธิบดีตามวรรคหนึ่ง คู่กรณีอาจอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการได้ภายใน
เก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งคำสั่งของอธิบดี คำวินิจฉัยของคณะกรรมการให้เป็นที่สุด

มาตรา ๕๕ การนำสิ่งบันทึกเสียงการแสดงออกเผยแพร่ต่อสาธารณชนเพื่อ
ความบันเทิงสำหรับประชาชนผู้ใช้บริการในสถานที่จำหน่ายอาหารและเครื่องดื่ม สถานที่
พักผ่อน สถานที่พักผ่อนหย่อนใจ สถานที่ขนส่ง หรือยานพาหนะ หรือสถานที่อื่นใดทำนอง
เดียวกัน ย่อมกระทำได้โดยไม่ต้องได้รับอนุญาตจากเจ้าของลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดง
ผู้ใช้งานลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดงตามวรรคหนึ่งจะต้องจ่ายค่าตอบแทนให้
แก่เจ้าของลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดงในอัตราที่คณะกรรมการกำหนด

หมวด ๔ คณะกรรมการลิขสิทธิ์

มาตรา ๕๖ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า "คณะกรรมการลิขสิทธิ์"
ประกอบด้วยปลัดกระทรวงพาณิชย์เป็นประธานกรรมการ และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่ง
คณะรัฐมนตรีแต่งตั้งอีกไม่เกินสิบสองคน ในจำนวนนี้จะต้องแต่งตั้งจากผู้แทนของสมาคม
เจ้าของลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดง และผู้แทนของสมาคมผู้ใช้งานลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดง
เป็นจำนวนไม่น้อยกว่าทุกคนเป็นกรรมการ

คณะกรรมการจะแต่งตั้งบุคคลใดเป็นเลขานุการและผู้ช่วยเลขานุการก็ได้

มาตรา ๕๗ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี
กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้

ในกรณีที่กรรมการพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ หรือในกรณีที่คณะรัฐมนตรี
แต่งตั้งกรรมการเพิ่มขึ้นในระหว่างที่กรรมการซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่ง
ให้ผู้ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งแทนหรือเป็นกรรมการเพิ่มขึ้นอยู่ในตำแหน่ง เท่ากับ
วาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งได้แต่งตั้งไว้แล้ว

มาตรา ๕๘ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) คณะรัฐมนตรีให้ออก
- (๔) เป็นบุคคลล้มละลาย
- (๕) เป็นคนไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถ หรือ
- (๖) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่โทษสำหรับ

ความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

มาตรา ๕๙ การประชุมของคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุม ไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดจึงเป็นองค์ประชุม ถ้าประธานกรรมการ ไม่มาประชุมหรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่ง เป็นประธานในที่ประชุม การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก

กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นได้อีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๖๐ คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ดังนี้

(๑) ให้คำแนะนำหรือคำปรึกษาแก่รัฐมนตรีในการออกกฎกระทรวง ตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) วินิจฉัยอุทธรณ์คำสั่งของอธิบดีตามมาตรา ๕๔ และมาตรา ๕๕

(๓) กำหนดอัตราค่าตอบแทนตามมาตรา ๕๕

(๔) ส่งเสริมหรือสนับสนุนสมาคม หรือองค์กรของผู้สร้างสรรค์หรือนักแสดง เกี่ยวกับการดำเนินการเพื่อจัดเก็บค่าตอบแทนจากบุคคลอื่นที่ใช้งานอันมีลิขสิทธิ์หรือสิทธิ ของนักแสดง และการคุ้มครองหรือปกป้องสิทธิหรือประโยชน์อื่นใดตามพระราชบัญญัตินี้

(๕) พิจารณาเรื่องอื่น ๆ ตามที่รัฐมนตรีมอบหมาย

ให้คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการ อย่างหนึ่งอย่างใดตามที่คณะกรรมการมอบหมายก็ได้ และให้นำมาตรา ๕๙ มาใช้บังคับ แก่การประชุมของคณะอนุกรรมการโดยอนุโลม

ในการปฏิบัติหน้าที่ ให้คณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการมีอำนาจออก คำสั่งเป็นหนังสือเรียกบุคคลใดมาให้อธิบายหรือให้ส่งเอกสารหรือวัตถุใด ๆ มาเพื่อ ประกอบการพิจารณาได้ตามความจำเป็น

(โปรดพลิก)

หมวด ๕

ลิขสิทธิ์และสิทธิของนักแสดงระหว่างประเทศ

มาตรา ๖๑ งานอันมีลิขสิทธิ์ของผู้สร้างสรรค์และสิทธิของนักแสดงของประเทศที่เป็นภาคีแห่งอนุสัญญาว่าด้วยการคุ้มครองลิขสิทธิ์หรืออนุสัญญาว่าด้วยการคุ้มครองสิทธิของนักแสดงซึ่งประเทศไทยเป็นภาคีอยู่ด้วย หรืองานอันมีลิขสิทธิ์ขององค์การระหว่างประเทศซึ่งประเทศไทยร่วมเป็นสมาชิกอยู่ด้วยย่อมได้รับความคุ้มครองตามพระราชบัญญัตินี้

ให้รัฐมนตรีประกาศรายชื่อประเทศภาคีแห่งอนุสัญญาว่าด้วยการคุ้มครองลิขสิทธิ์หรืออนุสัญญาว่าด้วยการคุ้มครองสิทธิของนักแสดงในราชกิจจานุเบกษา

หมวด ๖

คดีเกี่ยวกับลิขสิทธิ์และสิทธิของนักแสดง

มาตรา ๖๒ คดีเกี่ยวกับลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดงตามพระราชบัญญัตินี้ ไม่ว่าจะเป็นคดีแพ่งหรือคดีอาญา ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่างานที่มีการฟ้องร้องในคดีนั้น เป็นงานอันมีลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดงตามพระราชบัญญัตินี้ และโจทก์เป็นเจ้าของลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดงในงานดังกล่าว เว้นแต่จำเลยจะโต้แย้งว่าไม่มีผู้ใดเป็นเจ้าของลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดง หรือโต้แย้งสิทธิของโจทก์

งานใดมีชื่อหรือสิ่งที่ใช้แทนชื่อของบุคคลใดที่อ้างว่าตนเป็นเจ้าของลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดงแล้ว ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าบุคคลซึ่งเป็นเจ้าของชื่อหรือสิ่งที่ใช้แทนชื่อนั้นเป็นผู้สร้างสรรค์ หรือนักแสดง

งานใดไม่มีชื่อหรือสิ่งที่ใช้แทนชื่อแล้ว หรือมีชื่อหรือสิ่งที่ใช้แทนชื่อแล้ว แต่ไม่ได้อ้างว่าเป็นเจ้าของลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดง และมีชื่อหรือสิ่งที่ใช้แทนชื่อของบุคคลอื่นซึ่งอ้างว่าเป็นผู้พิมพ์ ผู้โฆษณา หรือผู้พิมพ์และผู้โฆษณาแล้ว ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าบุคคลซึ่งเป็นผู้พิมพ์ ผู้โฆษณา หรือผู้พิมพ์และผู้โฆษณานั้นเป็นเจ้าของลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดงในงานนั้น

มาตรา ๖๓ ห้ามมิให้ฟ้องคดีละเมิดลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดง เมื่อพ้นกำหนดสามปีนับแต่วันที่เจ้าของลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดงรู้ถึงการละเมิดและรู้ตัวผู้กระทำละเมิด แต่ทั้งนี้ ต้องไม่เกินสิบปีนับแต่วันที่มีการละเมิดลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดง

มาตรา ๖๔ ในกรณีที่มีการละเมิดลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดง ศาลมีอำนาจสั่งให้ผู้ละเมิดชดใช้ค่าเสียหายแก่เจ้าของลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดงตามจำนวนที่ศาลเห็นสมควร โดยคำนึงถึงความร้ายแรงของความเสียหาย รวมทั้งการสูญเสียประโยชน์และค่าใช้จ่ายอันจำเป็นในการบังคับตามสิทธิของเจ้าของลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดงด้วย

มาตรา ๖๕ ในกรณีที่มีหลักฐานโดยชัดแจ้งว่าบุคคลใดกระทำการหรือกำลังจะกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งอันเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดง เจ้าของลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดงอาจขอให้ศาลมีคำสั่งให้บุคคลดังกล่าวระงับหรือละเว้นการกระทำดังกล่าวนั้นได้

คำสั่งของศาลตามวรรคหนึ่งไม่ตัดสิทธิของเจ้าของลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดงในการเรียกร้องค่าเสียหายตามมาตรา ๖๔

มาตรา ๖๖ ความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ เป็นความผิดอันยอมความได้

หมวด ๗

พนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา ๖๗ เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา และให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจและหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) เข้าไปในอาคาร สถานที่ทำการ สถานที่ผลิต หรือสถานที่เก็บสินค้าของบุคคลใดในเวลาระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก หรือในเวลาทำการของสถานที่นั้น หรือเข้าไปในยานพาหนะ เพื่อตรวจค้นสินค้า หรือตรวจสอบเมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) ชิดหรืออายัด เอกสารหรือสิ่งของที่เกี่ยวเนื่องกับการกระทำความผิด เพื่อประโยชน์ในการดำเนินคดีในกรณีมีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้

(๓) สั่งให้บุคคลใด ๆ มาให้ถ้อยคำหรือให้สิ่งบ่งชี้ เอกสาร หรือหลักฐานอื่นในกรณีมีเหตุอันควรเชื่อว่าถ้อยคำ สมุดบัญชี เอกสาร หรือหลักฐานดังกล่าว มีประโยชน์แก่การค้นพบหรือใช้เป็นพยานหลักฐานในการพิสูจน์การกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้ผู้ซึ่งเกี่ยวข้องอำนวยความสะดวกตามสมควร

มาตรา ๖๘ ในการปฏิบัติหน้าที่ พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวแก่บุคคลซึ่งเกี่ยวข้อง
บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ให้เป็นไปตามแบบที่รัฐมนตรีกำหนด

หมวด ๘

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๖๙ ผู้ใดกระทำการละเมิดลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดงตามมาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ มาตรา ๒๙ หรือมาตรา ๕๑ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงสองแสนบาท

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งเป็นการกระทำเพื่อการค้า ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงสี่ปี หรือปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงแปดแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๗๐ ผู้ใดกระทำการละเมิดลิขสิทธิ์ตามมาตรา ๓๐ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งเป็นการกระทำเพื่อการค้า ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามเดือนถึงสองปี หรือปรับตั้งแต่ห้าหมื่นบาทถึงสี่แสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๗๐ ผู้ใดไม่มาให้ถ้อยคำหรือไม่ส่งเอกสารหรือวัตถุใด ๆ ตามที่ คณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการสั่งตามมาตรา ๖๐ วรรคสาม ต้องระวางโทษจำคุก ไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๗๑ ผู้ใดขัดขวางหรือไม่อำนวยความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๖๗ หรือฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่ง สั่งตามมาตรา ๖๗ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๗๓ ผู้ใดกระทำความผิดต้องระวางโทษตามพระราชบัญญัตินี้ เมื่อพ้นโทษแล้วยังไม่ครบกำหนดห้าปี กระทำความผิดต่อพระราชบัญญัตินี้ อีก ต้องระวางโทษ เป็นสองเท่าของโทษที่กำหนดไว้สำหรับความผิดนั้น

มาตรา ๗๔ ในกรณีที่มีนิติบุคคลกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ถือว่า กรรมการหรือผู้จัดการทุกคนของนิติบุคคลนั้นเป็นผู้ร่วมกระทำผิดกับนิติบุคคลนั้น เว้นแต่ จะพิสูจน์ได้ว่าการกระทำของนิติบุคคลนั้นได้กระทำโดยตนมิได้รู้เห็นหรือยินยอมด้วย

มาตรา ๗๕ บรรดาสิ่งที่ได้ทำขึ้นหรือนำเข้ามาในราชอาณาจักรอันเป็นการ ละเมิดลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดงตามพระราชบัญญัตินี้ และยังเป็นกรรมสิทธิ์ของผู้กระทำความผิดตามมาตรา ๖๔ หรือมาตรา ๗๐ ให้ตกเป็นของเจ้าของลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดง ส่วนสิ่งที่ได้ใช้ในการกระทำความผิดให้ริบเสียทั้งสิ้น

มาตรา ๗๖ ค่าปรับที่ได้ชำระตามคำพิพากษา ให้จ่ายแก่เจ้าของลิขสิทธิ์ หรือสิทธิของนักแสดงเป็นจำนวนกึ่งหนึ่ง แต่ทั้งนี้ไม่เป็นการกระทบกระเทือนถึงสิทธิของ เจ้าของลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดงที่จะฟ้องเรียกค่าเสียหายในทางแพ่งสำหรับส่วนที่เกิน จำนวนเงินค่าปรับที่เจ้าของลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดงได้รับแล้วนั้น

มาตรา ๗๗ ความผิดตามมาตรา ๖๔ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๗๐ วรรคหนึ่ง ให้อธิบดีมีอำนาจเปรียบเทียบปรับได้

(โปรดพลิก)

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๗๘ งานอันมีลิขสิทธิ์อยู่แล้วตามพระราชบัญญัติคุ้มครองวรรณกรรม
และศิลปกรรม พุทธศักราช ๒๔๗๘ หรือพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๒๑ ในวันที่พระราช
บัญญัตินี้ใช้บังคับให้ได้รับความคุ้มครองลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัตินี้

งานที่ได้จัดทำขึ้นก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และไม่มีลิขสิทธิ์ตาม
พระราชบัญญัติคุ้มครองวรรณกรรมและศิลปกรรม พุทธศักราช ๒๔๗๘ หรือพระราชบัญญัติ
ลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๒๑ แต่เป็นงานที่ได้รับความคุ้มครองลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้
ได้รับความคุ้มครองลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัตินี้

.....

.....

ฝ่ายระเบียบวาระ

B. P. S. Anand.

๗๘ พิมพ์

๗๘ ตรวจ

(๙๖๒)

ที่ ๒๖๒๕/๒๕๓๖

สภาผู้แทนราษฎร

ถนนอุทองจีน กทม ๑๐๓๐๐

พฤษภาคม ๒๕๓๗

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ....

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยรายงานของคณะกรรมการวิสามัญ
จำนวน ๑ ชุด

ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์
พ.ศ. .... (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) และตั้งกรรมาธิการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา
ตั้งกรรมาธิการวิสามัญคณะนี้ประกอบด้วย

๑. ร้อยโท กุเทพ ไสกระจาง	๒. นายแก้ว บัวสุวรรณ
๓. นายคณิน บุญสุวรรณ	๔. นายจักรพันธ์ ยมจินดา
๕. นายจาตุรนต์ ฉายแสง	๖. นายจรินทร์ ลักษณวิศิษฏ์
๗. นายเจริญ คันธวงศ์	๘. นายเฉลิมชัย อุฑารกุล
๘. นายณรงค์ นันทอง	๑๐. นายทวี สุระบาล
๑๑. นายบุญทรง วงศ์กริ	๑๒. นายประพันธ์ หุตะสิงห์
๑๓. นายประยูร เวชชประสิทธิ์	๑๔. นายปรีชา สุวรรณทัต
๑๕. นายพิเชษฐ พันธุ์วิชาติกุล	๑๖. นางสาวพิศวาท สุนทรพันธ์
๑๗. นายพลสวัสดิ์ โทณะวณิก	๑๘. นายยรรยง พวงราช
๑๘. นายรองพล เจริญพันธ์	๒๐. นายรัชชัย ศรีลาภ
๒๑. นายเรือง สมณะ	๒๒. นายวาสิศ พัยคมบุตร
๒๓. นายวิชัย ชัยจิตตฉัตรกุล	๒๔. นายวิชัย วงศ์ไชย
๒๕. นายวิทยา ชันอาสา	๒๖. ศาสตราจารย์ ศรีศักดิ์ จามรมาน
๒๗. นายสมคิด นวลเปียน	๒๘. นายสมชาย นิยมกิจ
๒๘. นายสมศักดิ์ คุณเงิน	๓๐. นายสุชาติ แก้วนาโพธิ์
๓๑. ร้อยโท ลุชาย เขาร์วิศิษฏ์	

บัดนี้ คณะกรรมการวิสามัญได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเสร็จแล้ว
จึงกราบเรียนมาเพื่อให้โปรดฯ เสนอที่ประชุมสภาพิจารณาต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) จุรินทร์ ลักษณวิศิษฏ์

(นายจุรินทร์ ลักษณวิศิษฏ์)

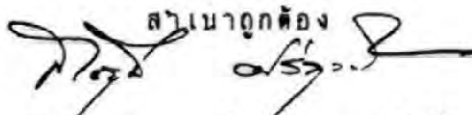
ประธานคณะกรรมการวิสามัญ

กองกรรมาธิการ

โทร. ๒๔๔๑๖๒๓

๒๔๔๑๖๒๑

สำเนาถูกต้อง

(นางสาวสายสุนี ศรีสุวรรณรัตน์)

หัวหน้าฝ่ายประชุมที่ ๓

กองกรรมาธิการ

กาญจนา พิมพ์

Bond ทาน

รายงานของคณะกรรมการวิสามัญ

ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๑๘ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๓ ถึงครั้งที่ ๘

(สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง) วันพุธที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๓๖ ถึงวันพฤหัสบดีที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๓๖ ได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. . . . (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) และตั้งกรรมาธิการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา กำหนดการแปรญัตติภายใน ๑๕ วัน นั้น บัดนี้ ได้ดำเนินการแล้ว ปรากฏผลดังนี้

๑. ที่ประชุมคณะกรรมการได้มีมติเลือกตั้ง

๑.๑ นายจุนทร ฤกษ์วิเศษ	เป็นประธานคณะกรรมการวิสามัญ
๑.๒ นายเจริญ คันธวงศ์	เป็นรองประธานคณะกรรมการ คนที่หนึ่ง
๑.๓ ศาสตราจารย์ศรีศักดิ์ จามรมาน	เป็นรองประธานคณะกรรมการ คนที่สอง
๑.๔ นายวิชา ชันอาสา	เป็นรองประธานคณะกรรมการ คนที่สาม
๑.๕ นายรองพล เจริญพันธ์	เป็นเลขานุการคณะกรรมการ
๑.๖ นายบุญทรง วงศ์กวี	เป็นผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการ คนที่หนึ่ง
๑.๗ นายอรรชง พวงราช	เป็นผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการ คนที่สอง
๑.๘ ร้อยโท กุเทพ ไส้กระจำง	เป็นโฆษกคณะกรรมการ
๑.๙ นายเฉลิมชัย อุนารกุล	เป็นโฆษกคณะกรรมการ
๑.๑๐ นายปรีชา สุวรรณทัต	เป็นโฆษกคณะกรรมการ

๒. ผู้ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้มอบหมายให้ชี้แจงแสดงความคิดเห็น คือ

(๑) นายอรรชง พวงราช	รองอธิบดีกรมทรัพย์สินทางปัญญา กรมทรัพย์สินทางปัญญา กระทรวงพาณิชย์
(๒) นายวีรวิทย์ วีรวิทย์	ผู้อำนวยการกองวิชาการและแผนงาน กรมทรัพย์สินทางปัญญา กระทรวงพาณิชย์

๓. ผู้ที่คณะกรรมการได้เชิญมาชี้แจงแสดงความคิดเห็นเพื่อให้ข้อมูลประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการวิสามัญฯ คือ

(๑) นายสมศักดิ์ ปรีชวินิตย์	รองคณบดี คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า เจ้าคุณทหารลาดกระบัง
(๒) นายบัณฑิต จุลาสัย	รองคณบดี คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
(๓) นางเพ็ญศรี พุ่มชูศรี	ประธานชมรมนักร้องแห่งประเทศไทย
(๔) นายทองศักดิ์ ภัคดีเทวา	รองประธานชมรมนักร้องแห่งประเทศไทย
(๕) นายเทวัญ ธิญาพร	อุปนายกสมาคมนักแต่งเพลงแห่งประเทศไทย
(๖) นายสุเทพ วงศ์กำแหง	ที่ปรึกษาสมาคมนักแต่งเพลงแห่งประเทศไทย
(๗) นายชาติวิ ศิลปสนอง	เหรัญญิก สมาคมนักแต่งเพลงแห่งประเทศไทย
(๘) นายกิตติศักดิ์ ช่างอรุณ	บริษัทแกรมมี่เอ็นเตอร์เทนเมนท์ จำกัด
(๙) นายวิชัย อึ้งอัมพร	บริษัทแกรมมี่เอ็นเตอร์เทนเมนท์ จำกัด

๔. ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. .... นายสมุทร มงคลกิตติ ได้ขอลาออกจากการเป็นกรรมาธิการ และในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๑๘ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๒๕ (สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง) วันพฤหัสบดีที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๓๖ ที่ประชุมได้ลงมติตั้ง นายพลสวัสดิ์ โทตระไวศยะ เป็นกรรมาธิการแทนในตำแหน่งที่ว่าง

๕. ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีผู้แปรญัตติ จำนวน ๑๐๑ คน คือ

(๑) นายกมล จิระพันธ์วณิช	(๒) นายกอร์ปศักดิ์ สภาวสุ
(๓) นายกำชุง ประภากรแก้วรัตน์	(๔) นายกิตติศักดิ์ หัตถสงเคราะห์
(๕) นายเงิน บุญสุภา	(๖) นายจำลอง ครุฑขุนทด
(๗) นายจองชัย เกียรติธรรม	(๘) นายจำนงค์ โพธิสาโร
(๙) นายจิระ มังคลรังษี	(๑๐) นายเจริญ จรรย์โกมล
(๑๑) ร้อยตำรวจเอก เฉลิม อยู่บำรุง	(๑๒) นายธีรวัลย์ ชมภูแดง
(๑๓) นายชัย ชิดชอบ	(๑๔) นายชาญชัย ปทุมารักษ์

- (๑๕) นายชาติวี นิธิะกิจไพบูลย์ (๑๖) นายชุ่มพล ศิลปอาชา
 (๑๗) นายชูชาติ หาญสวัสดิ์ (๑๘) นายชูชีพ หาญสวัสดิ์
 (๑๙) ร้อยตำรวจโท เขาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ (๒๐) นายเชาวลิต สุขสวัสดิ์
 (๒๑) นายณรงค์ วงศ์วรรณ (๒๒) นายณรงค์เลิศ สุรพล
 (๒๓) นายคุสิต รั้งคสิริ (๒๕) นาวาโท เดชา สุขารมณ์
 (๒๕) นายตรีเพชร พรหมนิติพันธ์ (๒๖) นายถาวร ตรีรัตน์ณรงค์
 (๒๗) นายทง กิริปรีชาพงษ์ (๒๘) นายทรงธรรม ปัญญาดี
 (๒๙) นายทรงศักดิ์ ทองศรี (๓๐) นายทวิช กลิ่นประทุม
 (๓๐) นายทศพล สังขทรัพย์ (๓๒) นายธานี อีสาร์
 (๓๓) นายนิพนธ์ วิเศษอุยกทศาสตร์ (๓๔) นายนิยม วรปัญญา
 (๓๔) นายเนวิน ชิดชอบ (๓๖) นายบรรจง โฆษิตจรรย์นัท
 (๓๗) นายบรรหาร ศิลปอาชา (๓๘) นายบุญธง สงฆ์ประชา
 (๓๙) นายบุญส่ง สมใจ (๔๐) นายบุญเสริม ถาวรกุล
 (๔๑) นายบุญเอื้อ ประเสริฐสุวรรณ (๔๒) นายบุรินทร์ หิรัญบุรณะ
 (๔๓) นายประกิจ พลเดช (๔๔) นายประจวบ ไชยสาส์น
 (๔๕) นายประเทือง วิจารณ์ปรีชา (๔๖) นายประภัตร โพธสุชน
 (๔๗) พลตำรวจเอก ประमाण อติเรกสาร (๔๘) นายประวัฒน์ อุตตะโมต
 (๔๙) นายประสานคร บัญมี (๕๐) นายปัญจะ เกสรทอง
 (๕๑) นางพวงเล็ก บุญเชียง (๕๒) นายพินิจ จันทรสุนิทร
 (๕๓) นางสาวพูนสุข โลหะโชติ (๕๕) ว่าที่ร้อยตรี ไพโรจน์ สุวรรณฉวี
 (๕๔) นายไพศาล จันทรภักดี (๕๖) นายมัน พัทธนภัย
 (๕๗) นายมานะ คูสกุล (๕๘) นายเมธา เอื้ออภิญญกุล
 (๕๙) นายขงยศ อรุณเวสสะเศรษฐ (๖๐) นายยุทธศิลป์ ฐาปนะกุล
 (๖๐) นายเววัด ลีวิญกุล (๖๒) นายเรืองวิทย์ ลิกค์
 (๖๑) นายวรรณรัตน์ ชาญนุกุล (๖๔) นายวราเทพ รัตนากร
 (๖๕) นายวิธนา อิศวเหม (๖๖) นางวาณี หาญสวัสดิ์
 (๖๗) นายวิทยา คุณปลื้ม (๖๘) นายวิทยา เทียนทอง
 (๖๘) นายวิรัช รัตนเศรษฐ (๗๐) นายวิรัตน์ ตยางคนนท์

(๓๑) นายวิสาร เดชะธีราวัฒน์	(๓๒) นายวิเศษ ใจใหญ่
(๓๓) นายวีระกร คำประกอบ	(๓๔) นายวุฒิชัย สงวนวงศ์ชัย
(๓๕) นายศิลป์ชัย น้อยปรี	(๓๖) นายสังสุข ภัคเกษม
(๓๗) นายสนธยา คุณปลื้ม	(๓๘) พันตำรวจโท สมชาย เพศประเสริฐ
(๓๘) นายสมชาย สาคิษฐ์	(๔๐) นายสมพงษ์ อมรวิวัฒน์
(๔๑) นายสมพร อิศวเหม	(๔๒) นายสมศักดิ์ ปรีศนันท์กุล
(๔๓) นายสมักร สุนทรเวช	(๔๔) นายสรอรรถ กลิ่นประทุม
(๔๔) นายสวัสดิ์ คำประกอบ	(๔๖) นายสันศักดิ์ จีนาภักดิ์
(๔๗) นายสัมพันธ์ เลิศนุวัฒน์	(๔๘) นายสำเภา ประจวบเหมาะ
(๔๘) พันตรี สี่ห่มม วิจิตรวสาร	(๕๐) นายสุชาติ ตันเจริญ
(๕๑) นายสุนทร วิลาวัลย์	(๕๒) นายเสกสรร แสนภูมิ
(๕๓) นายเสนาะ เทียนทอง	(๕๔) นายโสภณ เพชรสว่าง
(๕๔) นายอนุรักษ์ จูริมาศ	(๕๖) นายอนุวรรตน์ วัฒนพงศ์ศิริ
(๕๗) นายอร่าม โล่ห์วีระ	(๕๘) นายอุดมเดช รัตนเสถียร
(๕๘) นายอิทธิ ศิริลักษณ์ชากร	(๑๐๐) นายอุดมศักดิ์ ทั้งทอง
(๑๐๑) นายเอี่ยม ทองใจสด	

๕. ผลการพิจารณา

ชื่อร่างพระราชบัญญัติ

ไม่มีการแก้ไข

คำปรารภ

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๓

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๔

มีการแก้ไข

นายสมัคร สุนทรเวช ขอแปรญัตติกันนิยามคำว่า
"วรรณกรรม" เป็นดังนี้

"วรรณกรรม" หมายความว่า งานนิพนธ์ที่สร้างขึ้น
ทุกชนิด เช่น หนังสือ จุลสาร สิ่งเขียน สิ่งพิมพ์ ปาฐกถา เทศนา
คำปราศรัย สุนทรพจน์ สิ่งบันทึกเสียง และหรือภาพอื่น ๆ ~~และ~~
~~หนังสือพิมพ์~~ ~~หนังสือพิมพ์~~ ~~หนังสือพิมพ์~~ ~~หนังสือพิมพ์~~ ~~หนังสือพิมพ์~~"

คณะกรรมการพิจารณาไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายเจริญ จรรย์โกมล นายชาญชัย ปทุมารักษ์
นายชัชวาลย์ ชมภูแดง นายชัย ชิดชอบ นายทรงธรรม ปัญญาดี
นายทวี กลิ่นประทุม นายนิพนธ์ วิสิทธิ์อุทิศศาสตร์
ว่าที่ร้อยตรี ไพโรจน์ สุวรรณฉวี นายเรวัต ลีวิบูล
นายสงสุข ภัคเกษม นายสมศักดิ์ ปรีศนันทกุล นายสมัคร สุนทรเวช
นายเสกสรร แสงภูมิ และนายโสภณ เพชรสว่าง ขอแปรญัตติ
ตัดนิยามศัพท์คำว่า "โปรแกรมคอมพิวเตอร์" ออกทั้งหมด

คณะกรรมการพิจารณาไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

มาตรา ๕ (ต่อ)

นายเจริญ จรรย์โกมล นายชาญชัย ปทุมารักษ์
นายชัชวาลย์ ชมภูแดง นายชัย ชิดชอบ นายทรงธรรม ปัญญาดี
นายทวิช กลิ่นประทุม นายนิพนธ์ วิษัยรัฐกษศาสตร์
ว่าที่ร้อยตรี ไพโรจน์ สุวรรณฉวี นายเรวัต สิริกุล
นายสงสุข ภัคเกษม นายสมศักดิ์ ปริศนานันทกุล นายเสกสรร แสนภูมิ
และนายโสภณ เพชรสว่าง ขอแปรญัตติกันนิยามศัพท์ คำว่า
 "ภาพยนตร์" เป็นดังนี้

"ภาพยนตร์" หมายความว่า โสตทัศนวัสดุอันประกอบด้วยลำดับของภาพ ไม่ว่าจะมัลติมีเดียหรือไม่ว่าจะบันทึกด้วยวิธีใดก็ตาม เพื่อให้สามารถดูได้โดยอิสระ

- (๑) นำออกฉายได้อย่างภาพยนตร์ หรือ
- (๒) สำหรับบันทึกลงบนวัสดุอื่นเพื่อนำออกฉายได้อย่างภาพยนตร์"

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายเจริญ จรรย์โกมล นายชาญชัย ปทุมารักษ์
นายชัชวาลย์ ชมภูแดง นายชัย ชิดชอบ นายทรงธรรม ปัญญาดี
นายทวิช กลิ่นประทุม นายนิพนธ์ วิษัยรัฐกษศาสตร์
ว่าที่ร้อยตรี ไพโรจน์ สุวรรณฉวี นายเรวัต สิริกุล
นายสงสุข ภัคเกษม นายสมศักดิ์ ปริศนานันทกุล นายเสกสรร แสนภูมิ
และนายโสภณ เพชรสว่าง ขอแปรญัตติกันนิยามศัพท์ คำว่า
 "ทำซ้ำ" เป็นดังนี้

มาตรา ๕ (ต่อ)

“ทำซ้ำ” หมายความว่า รวมถึง คัดลอกไม่ว่าโดยวิธีใด ๆ เลียนแบบ ทำสำเนา ทำแม่พิมพ์ บันทึกเสียง บันทึกภาพ หรือบันทึกเสียงและภาพ จากต้นฉบับ จากสำเนา หรือจากภาพโฆษณาในส่วนอื่นเป็นสาระสำคัญ ทั้งนี้ ไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน สำหรับหรือส่วนที่มิใช่สำหรับหรือส่วนที่มิใช่สำหรับหรือส่วนที่มิใช่สำหรับหรือส่วนที่มิใช่สำหรับ หรือทั้งสำเนาหรือส่วนที่มิใช่สำหรับหรือส่วนที่มิใช่สำหรับไม่ว่าด้วยวิธีใดในส่วนอื่นเป็นสาระสำคัญโดยไม่มีลักษณะเป็นการจัดทำงานชิ้นใหม่ ทั้งนี้ ไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้ประพฤติดิข้อสงวน

นายเจริญ จรรย์โกมล นายชาญชัย ปทุมารักษ์
นายชัชวาลย์ ชมภูแดง นายชัย ชิดชอบ นายทรงธรรม ปัญญาดี
นายทวิชัย กลิ่นประทุม นายนิพนธ์ วิเศษรัฐยุทธศาสตร์
ว่าที่ร้อยตรี ไพโรจน์ สุวรรณฉวี นายเรวัต สิริกุล
นายสงสุข ภัคเกษม นายสมศักดิ์ ปวิศนันท์กุล นายสมมิตร สุนทรเวช
นายเสกสรร แสงภูมิ และนายโสภณ เพชรสว่าง ขอประพฤติดิ
 แก้นิยามศัพท์ คำว่า “ตัดแปลง” เป็นดังนี้

“ตัดแปลง” หมายความว่า ทำซ้ำโดยเปลี่ยนรูปใหม่ ปรับปรุงแก้ไข เพิ่มเติม หรือจำลองงานต้นฉบับในส่วนอื่นเป็นสาระสำคัญโดยไม่มีลักษณะเป็นการจัดทำงานชิ้นใหม่ ทั้งนี้ ไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน

(๑) ในส่วนที่เกี่ยวกับวรรณกรรม ให้ความหมายรวมถึง แปลวรรณกรรม เปลี่ยนรูปวรรณกรรมหรือรวบรวมวรรณกรรมโดยคัดเลือกและจัดลำดับใหม่

มาตรา ๔ (ต่อ)

(๒) ในส่วนที่เกี่ยวกับโปรแกรมคอมพิวเตอร์ ให้
 หมายความว่ารวมถึง ทำซ้ำโดยเปลี่ยนรูปแบบ ปรับปรุง แก้ไขเพิ่มเติม
 โปรแกรมคอมพิวเตอร์ในส่วนอันเป็น สาระสำคัญของรายละเอียด
 โดยไม่มีลักษณะเป็นการจัดทำขึ้นใหม่

(๓) ในส่วนที่เกี่ยวกับนาฏกรรม ให้หมายความว่ารวมถึง
 เปลี่ยนงานที่มีใช้นาฏกรรม ให้เป็นนาฏกรรม หรือเปลี่ยนนาฏกรรม
 ให้เป็นงานที่มีใช้นาฏกรรม ทั้งนี้ ไม่ว่าในภาษาเดิมหรือต่างภาษากัน

(๔) ในส่วนที่เกี่ยวกับศิลปกรรม ให้หมายความว่ารวมถึง
 เปลี่ยนงานที่เป็นรูปสองมิติ หรือสามมิติ ให้เป็นรูปสามมิติหรือสองมิติ
 หรือทำหุ่นจำลองจากงานต้นฉบับ

(๕) ในส่วนที่เกี่ยวกับดนตรีกรรม ให้หมายความว่า
 รวมถึง จัดลำดับเรียบเรียงเสียงประสานหรือเปลี่ยนคำร้องหรือ
 ทำนองใหม่"

คณะกรรมการสิทธิการไม่เห็นด้วย

ผู้ประพฤติกติของสงวน

มาตรา ๕

ไม่มีการแก้ไข

หมวด ๑ ลิขสิทธิ์

ไม่มีการแก้ไข

ส่วนที่ ๑ งานอันมีลิขสิทธิ์

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๖

มีการแก้ไข

มาตรา ๗

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๑

ไม่มีการแก้ไข

นายเจริญ จรรย์โกมล นายชาญชัย ปทุมารักษ์
นายชัชวาลย์ ชมภูแดง นายชัย ชิดชอบ นายทรงธรรม ปัญญาดี
นายทวิชัย กลิ่นประทุม นายนิพนธ์ วิสิทธิ์อุทกศาสตร์
ว่าที่ร้อยตรี ไพโรจน์ สุวรรณฉวี นายเรวัต สิริกุล
นายส่งสุข ภัคเกษม นายสมศักดิ์ ปรีศนันทกุล นายเสกสรร แสนภูมิ
และนายโสภณ เพชรสว่าง ขอแปรญัตติโดยให้ตัดออกทั้งมาตรา
 คณะกรรมาธิการไม่เห็นด้วย ผู้แปรญัตติขอสงวน

มาตรา ๑๒

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๓

ไม่มีการแก้ไข

นายเจริญ จรรย์โกมล นายชาญชัย ปทุมารักษ์
นายชัชวาลย์ ชมภูแดง นายชัย ชิดชอบ นายทรงธรรม ปัญญาดี
นายทวิชัย กลิ่นประทุม นายนิพนธ์ วิสิทธิ์อุทกศาสตร์
ว่าที่ร้อยตรี ไพโรจน์ สุวรรณฉวี นายเรวัต สิริกุล
นายส่งสุข ภัคเกษม นายสมศักดิ์ ปรีศนันทกุล นายเสกสรร แสนภูมิ
และนายโสภณ เพชรสว่าง ขอแปรญัตติแก้ความในมาตรา ๑๓
 เป็นดังนี้

"ให้นำมาตรา ๘ มาตรา ๙ และมาตรา ๑๐
 มาใช้บังคับแก่การมีลิขสิทธิ์ ตามมาตรา ๒๕ หรือมาตรา ๑๒
 โดยอนุโลม"

คณะกรรมาธิการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

มาตรา ๑๔

มีการแก้ไข

ส่วนที่ ๓ การคุ้มครองลิขสิทธิ์

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๕

มีการแก้ไข

มาตรา ๑๖

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๗

มีการแก้ไข

นายเสกสรร แสนภูมิ ขอแปรญัตติไว้
 คณะกรรมาธิการได้ชี้แจง ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๑๘ ทวิ

คณะกรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่

ส่วนที่ ๔ อาขุแห่งการคุ้มครองลิขสิทธิ์

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๘

ไม่มีการแก้ไข

นายเจริญ จรรย์โกมล นายชาญชัย ปทุมารักษ์
นายชัชวาลย์ ชมภูแดง นายชัย ชิดชอบ นายทรงธรรม ปัญญาดี
นายทวิช กลิ่นประทุม นายนิพนธ์ วิไลยุทธศาสตร์
ว่าที่ร้อยตรี ไพโรจน์ สุวรรณฉวี นายเว็ด สิรินกุล
นายสงสุข ภัคเกษม นายสมศักดิ์ ปริศนานันทกุล นายเสกสรร แสนภูมิ
และนายโสภณ เพชรสว่าง ขอแปรญัตติแก้ความในมาตรา ๑๘
 เป็นดังนี้

"ภายใต้บังคับมาตรา ๒๐ และมาตรา ๒๑ ลิขสิทธิ์
 ตามพระราชบัญญัตินี้ให้มืออยู่ตลอดอายุของผู้สร้างสรรค์ และมีอยู่ต่อไป
 อีกเป็นเวลาห้าสิบปีนับแต่ผู้สร้างสรรค์ถึงแก่ความตาย

ในกรณีที่มีผู้สร้างสรรค์ร่วม ลิขสิทธิ์ในงานดังกล่าวให้มี
 อยู่ตลอดอายุของผู้สร้างสรรค์ร่วม และมีอยู่ต่อไปอีกเป็นเวลาห้าสิบปี
 นับแต่ผู้สร้างสรรค์ร่วมคนสุดท้ายถึงแก่ความตาย

ถ้าผู้สร้างสรรค์หรือผู้สร้างสรรค์ร่วมทุกคนถึงแก่ความ
 ตายก่อนที่ได้มีการโฆษณางานนั้น ให้ลิขสิทธิ์ดังกล่าวมีอยู่เป็นเวลา
 ห้าสิบปีนับแต่ได้มีการโฆษณาเป็นครั้งแรก

ในกรณีที่ผู้สร้างสรรค์เป็นนิติบุคคล ให้ลิขสิทธิ์มีอยู่เป็น
 เวลาห้าสิบปีนับแต่ผู้สร้างสรรค์ได้สร้างสรรค์ขึ้น แต่ถ้าได้มีการ
 โฆษณางานนั้นในระหว่างระยะเวลาดังกล่าว ให้ลิขสิทธิ์มีอยู่ต่อไป
 อีกเป็นเวลาห้าสิบปีนับแต่ได้มีการโฆษณาเป็นครั้งแรก"

คณะกรรมการสิทธิการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติของสงวน

นายมานะ คุสกุล นายวรรณรัตน์ ชาญนกุล
นายวุฒิชัย สงวนวงศ์ชัย นายประจวบ ไชยสาส์น
และนายปัญญา เกสรทอง ขอแปรญัตติแก้ความในมาตรา ๑๘
เป็นดังนี้

"ภายใต้บังคับมาตรา ๒๐ และมาตรา ๒๑ ลิขสิทธิ์
 ตามพระราชบัญญัตินี้ให้มีอยู่ตลอดอายุของผู้สร้างสรรค์ และมีอยู่ต่อไป
 อีกเป็นเวลาห้าสิบห้าปี นับแต่ผู้สร้างสรรค์ถึงแก่ความตาย

ในกรณีที่ผู้สร้างสรรค์ร่วม ลิขสิทธิ์ในงานดังกล่าวให้มี
 อยู่ตลอดอายุของผู้สร้างสรรค์ร่วม และมีอยู่ต่อไปอีกเป็นเวลา
 ห้าสิบห้าปี นับแต่ผู้สร้างสรรค์ร่วมคนสุดท้ายถึงแก่ความตาย

ถ้าผู้สร้างสรรค์หรือผู้สร้างสรรค์ร่วมทุกคนถึงแก่ความ
 ตายก่อนที่ได้มีการโฆษณางานนั้น ให้ลิขสิทธิ์ดังกล่าวมีอยู่เป็นเวลา
 ห้าสิบห้าปีนับแต่ได้มีการโฆษณาเป็นครั้งแรก

ในกรณีที่ผู้สร้างสรรค์เป็นนิติบุคคล ให้ลิขสิทธิ์มีอยู่เป็น
 เวลาห้าสิบห้าปีนับแต่ผู้สร้างสรรค์ได้สร้างสรรค์ขึ้น แต่ถ้าได้มีการ
 โฆษณางานนั้นในระหว่างระยะเวลาดังกล่าว ให้ลิขสิทธิ์มีอยู่ต่อไป
 อีกเป็นเวลาห้าสิบห้าปีนับแต่ได้มีการโฆษณาเป็นครั้งแรก"

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

มาตรา ๑๘

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒๐

มีการแก้ไข

มาตรา ๒๑

ไม่มีการแก้ไข

นายเจริญ จรรย์โกมล นายชาญชัย ปทุมารักษ์
นายชัชวาลย์ ชมภูแดง นายชัย ชิดชอบ นายทรงธรรม ปัญญาดี
นายทวิช กลิ่นประทุม นายนิพนธ์ วิไลชูยุทธศาสตร์
ว่าที่ร้อยตรี ไพโรจน์ สุวรรณฉวี นายเรวัต ลีรินกุล
นายสังสุข ภัคเกษม นายสมศักดิ์ ปริศนานันทกุล นายเสกสรร แสนภูมิ
และนายโสภณ เพชรสว่าง ขอแปรญัตติแก้ความในมาตรา ๒๑
 เป็นดังนี้

"ลิขสิทธิ์ในงานศิลปะประยุกต์ให้มีอยู่เป็นเวลาสี่สิบห้าปี
 นับแต่ได้สร้างสรรค์งานนั้นขึ้น ~~แต่ถ้าผู้สร้างสรรค์ผลงานนั้นก่อนที่ตนจะ
 สละลิขสิทธิ์นั้นลง ผู้รับสละลิขสิทธิ์นั้นจะสละสิทธิที่มีในแต่ผู้
 สร้างสรรค์~~
 วรรณกรรมที่ดัดแปลง"

คณะกรรมการพิจารณาไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

มาตรา ๒๒

ไม่มีการแก้ไข

นายเจริญ จรรย์โกมล นายชาญชัย ปทุมารักษ์
นายชัชวาลย์ ชมภูแดง นายชัย ชิดชอบ นายทรงธรรม ปัญญาดี
นายทวิช กลิ่นประทุม นายนิพนธ์ วิไลชูยุทธศาสตร์
ว่าที่ร้อยตรี ไพโรจน์ สุวรรณฉวี นายเรวัต ลีรินกุล
นายสังสุข ภัคเกษม นายสมศักดิ์ ปริศนานันทกุล นายเสกสรร แสนภูมิ
และนายโสภณ เพชรสว่าง ขอแปรญัตติแก้ความในมาตรา ๒๒
 เป็นดังนี้

<u>ส่วนที่ ๕ การละเมิดลิขสิทธิ์</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๖</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๗</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๘</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๙</u>	ไม่มีการแก้ไข

นายเจริญ จรรย์โกมล นายชาญชัย ปทุมารักษ์
นายธีรวัลย์ ชมภูแดง นายชัย ชิดชอบ นายทรงธรรม ปัญญาดี
นายทวิช กลิ่นประทุม นายนิพนธ์ วิษัยรัฐยุทธศาสตร์
ว่าที่ร้อยตรี ไพโรจน์ สุวรรณฉวี นายเรวัต สิริกุล
นายสงฆ์สุข ภัคเกษม นายสมศักดิ์ ปรีศนันท์นฤกุล นายเสกสรร แสนภูมิ
และนายโสภณ เพ็ชรสว่าง ขอแปรญัตติโดยให้ตัดออกทั้งมาตรา

คณะกรรมการฯไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

มาตรา ๓๐

ไม่มีการแก้ไข

นายเจริญ จรรย์โกมล นายชาญชัย ปทุมารักษ์
นายชัชวาลย์ ชมภูแดง นายชัย ชิดชอบ นายทรงธรรม ปัญญาดี
นายทวี กลิ่นประทุม นายนิพนธ์ วิไลรัฐยুক্তศาสตร์
ว่าที่ร้อยตรี ไพโรจน์ สุวรรณฉวี นายเรวัต สิริกุล
นายสังสุข ภัคเกษม นายสมศักดิ์ ปวิศนันท์กุล นายเสกสรร แสนภูมิ
และนายโสภณ เพชรสว่าง ขอแปรญัตติแก้ความในมาตรา ๓๐
 เป็นดังนี้

"ผู้ใดรู้อยู่แล้วว่ามีเหตุอันสมควรว่างานใดได้ทำขึ้น
 โดยละเมิดลิขสิทธิ์ของผู้อื่น กระทำอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้
 แก่งานนั้นเพื่อหากำไร ให้ถือว่าผู้นั้นกระทำการละเมิดลิขสิทธิ์

(๑) ขาย มีไว้เพื่อขาย เสนอขาย ให้เช่า เสนอให้
 เช่า ให้เช่าซื้อ หรือเสนอให้เช่าซื้อ

(๒) เผยแพร่ต่อสาธารณชน

(๓) แจกจ่ายในลักษณะที่อาจก่อให้เกิดความเสียหาย
 แก่เจ้าของลิขสิทธิ์

(๔) นำหรือสิ่งเข้ามาในราชอาณาจักร

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

ส่วนที่ ๒ ข้อยกเว้นการละเมิดลิขสิทธิ์   ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๓๑

ไม่มีการแก้ไข

นายเจริญ จรรย์โกมล นายชาญชัย ปทุมารักษ์
นายชัชวาลย์ ชมภูแดง นายชัย ชิดชอบ นายทรงธรรม ปัญญาดี
นายทวิศ กลิ่นประทุม นายนิพนธ์ วิสิทธิ์ยุทธศาสตร์
ว่าที่ร้อยตรี ไพโรจน์ สุวรรณฉวี นายเรวัต ลีรินกุล
นายสังข์ ภัคเกษม นายสมศักดิ์ ปริศนานันทกุล นายเสกสรร แสนภูมิ
และนายโสภณ เพชรสว่าง ขอแปรญัตติแก้ความในมาตรา ๓๑ (๑)
 เป็นดังนี้

"การกระทำแก่งานอันมีลิขสิทธิ์ของบุคคลอื่นตาม
 พระราชบัญญัตินี้ หากไม่ขัดต่อการแสวงหาผลประโยชน์จากงานอันมี
 ลิขสิทธิ์ตามกฎหมายโดยเจ้าของลิขสิทธิ์และไม่กระทบกระเทือนถึงสิทธิ
 อันชอบด้วยกฎหมายของเจ้าของลิขสิทธิ์เกินสมควร มิให้ถือว่าเป็น
 เป็นการละเมิดลิขสิทธิ์

ภายใต้บังคับบทบัญญัติในวรรคหนึ่ง การกระทำแก่งาน
 อันมีลิขสิทธิ์ในลักษณะดังต่อไปนี้มิให้ถือว่าเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์

(๑) วิจัยหรือศึกษา~~สพห~~ ~~สนมิวิศตตตตตตตตตต~~
~~หตตตต~~"

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

มาตรา ๓๒

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๓๓

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๓๘

มีการแก้ไข

นายเจริญ จรรย์โกมล นายชาญชัย ปทุมารักษ์
นายชัชวาลย์ ชมภูแดง นายชัย ชิดชอบ นายทรงธรรม ปัญญาดี
นายทวิช กลิ่นประทุม นายนิพนธ์ วิไลรัฐยทฤษฎศาสตร์
นายประจวบ ไชยสาส์น นายปัญญา เกสรทอง
ว่าที่ร้อยตรี ไพโรจน์ สุวรรณฉวี นายมานะ คุณกุล นายเวทย์ สิรินกุล
นายวรรณรัตน์ ช่างนุกุล นายวุฒิชัย สงวนวงศ์ชัย นายส่งสุข ภัคเกษม
นายสมศักดิ์ ปรีศนันท์กุล นายเสกสรร แสนภูมิ
และนายโสภณ เพชรสว่าง ขอแปรญัตติแก้ความในมาตรา ๓๘ (๑)
 และ (๒) เป็นดังนี้

"ภายใต้บังคับมาตรา ๓๑ วรรคหนึ่ง การกระทำแก๊งงาน
 อันมีลิขสิทธิ์ในโปรแกรมคอมพิวเตอร์ดังต่อไปนี้ไม่เป็นการละเมิด
 ลิขสิทธิ์ หากไม่มีวัตถุประสงค์เพื่อหากำไรและไม่ก่อให้เกิดความ
 เสียหายแก่เจ้าของลิขสิทธิ์เกินสมควร

(๑) วิจัยหรือศึกษา สำหรับผสมผสานสารสนเทศนั้น

(๒) ใช้ส่วนตัว เพื่อประโยชน์ของตนเองหรือเพื่อ
ประโยชน์ของตนเอง และบุคคลอื่นในครอบครัว หรือญาติสนิท"

คณะกรรมการพิจารณาไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

- นายสมัคร สุนทรเวช ขอแปรญัตติตัดออกทั้งมาตรา

คณะกรรมการพิจารณาไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

มาตรา ๓๘

มีการแก้ไข

มาตรา ๓๖

ไม่มีการแก้ไข

<u>มาตรา ๓๗</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓๘</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓๙</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๔๐</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๔๑</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๔๒</u>	มีการแก้ไข
<u>หมวด ๒ สิทธิของนักแสดง</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๔๓</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๔๔</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๔๕</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๔๖</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๔๗</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๔๘</u>	ไม่มีการแก้ไข

<u>มาตรา ๔๘</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๕๐</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๕๑</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๕๒</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>หมวด ๓ การใช้ลิขสิทธิ์และสิทธิของ นักแสดงในพฤติการณ์พิเศษ</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๕๓</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๕๔</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๕๕</u>	คณะกรรมการการตัดออก
<u>หมวด ๔ คณะกรรมการลิขสิทธิ์</u>	ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๕๖

ไม่มีการแก้ไข

นายเจริญ จรรย์โกมล นายชาญชัย ปทุมารักษ์
นายชัชวาลย์ ชมภูแดง นายชัย ชิดชอบ นายทรงธรรม ปัญญาดี
นายทวิช กลิ่นประทุม นายนิพนธ์ วิไลชูยุทธศาสตร์
ว่าที่ร้อยตรี ไพโรจน์ สุวรรณฉวี นายเววัด ลีรินกุล
นายสังข์ ภัคเกษม นายสมศักดิ์ ปริศนานันทกุล นายเสกสรร แสนภูมิ
และนายโสภณ เพชรสว่าง ขอแปรญัตติแก้ความในมาตรา ๕๖
 เป็นดังนี้

"ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า "คณะกรรมการ
 ลิขสิทธิ์" ประกอบด้วยปลัดกระทรวงพาณิชย์เป็นประธานกรรมการ
 และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งอีกไม่เกินสิบสองคน
 ในจำนวนนี้จะต้องแต่งตั้งจากผู้แทนของสมาคม เจ้าของลิขสิทธิ์
 หรือสิทธิของนักแสดง และผู้แทนของสมาคมผู้ใช้งานลิขสิทธิ์หรือสิทธิ
 ของนักแสดงเป็นจำนวนไม่น้อยกว่าหกคนเป็นกรรมการ

คณะกรรมการลิขสิทธิ์ให้อธิบดีกรมทรัพย์สิน
ทางปัญญาเป็นเลขานุการและผู้ว่าราชการจังหวัด"

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวนมาตรา ๕๗

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๕๘

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๕๙

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๖๐

มีการแก้ไข

หมวด ๔ ลิขสิทธิ์และสิทธิของนักแสดงระหว่างประเทศ

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๖๑

มีการแก้ไข

นายเจริญ จรรย์โกมล นายชาญชัย ปทุมารักษ์นายชัชวาลย์ ชมภูแดง นายชัย ชิดชอบ นายทรงธรรม ปัญญาดีนายทวิช กลิ่นประทุม นายนิพนธ์ วิไลชญุกทศาสตร์นายประจวบ ไชยสาส์น นายปัญญา เกสรทองว่าที่ร้อยตรี ไพโรจน์ สุวรรณฉวี นายมานะ คุณกุล นายเรวัต สิริกุลนายวรรณรัตน์ ช่างนุกุล นายวุฒิชัย สงวนวงศ์ชัย นายสงสุข ภัคเกษมนายสมศักดิ์ ปริศนานันทกุล นายเสกสรร แสนภูมิและนายโสภณ เพชรสว่าง ขอแปรญัตติแก้ความในมาตรา ๖๑

เป็นดังนี้

"งานอันมีลิขสิทธิ์ของผู้สร้างสรรค์และสิทธิของนักแสดง
 ของประเทศที่เป็นภาคีแห่งอนุสัญญาว่าด้วยการคุ้มครองลิขสิทธิ์หรือ
 อนุสัญญาว่าด้วยการคุ้มครองสิทธิของนักแสดงซึ่งประเทศไทยเป็นภาคี
 อยู่ด้วย แล้วแต่กรณี และประเทศดังกล่าวได้ให้ความคุ้มครองแก่งาน
 อันมีลิขสิทธิ์ หรือสิทธิของนักแสดงของประเทศไทย เช่นเดียวกับงาน
 ของคนชาติของประเทศนั้นเอง หรืองานอันมีลิขสิทธิ์ขององค์การ
 ระหว่างประเทศ ซึ่งประเทศไทยร่วมเป็นสมาชิกอยู่ด้วยย่อมได้รับ
 ความคุ้มครองตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ภายใต้เงื่อนไขตามที่กำหนด
 ในพระราชกฤษฎีกา"

วิสัยทัศน์วิสัยทัศน์สหประชาชาติสหประชาชาติแห่งสหประชา
 ชาติสหประชาชาติสหประชาชาติ หรือสหประชาชาติสหประชาชาติสหประชา
 ชาติสหประชาชาติสหประชาชาติสหประชาชาติ"

คณะกรรมการพิจารณาไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

หมวด ๖ คดีเกี่ยวกับลิขสิทธิ์

และสิทธิของนักแสดง

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๖๒

ไม่มีการแก้ไข

นายเสกสรร แสนภูมิ ขอแปรญัตติตัดออกทั้งมาตรา
คณะกรรมการพิจารณาไม่เห็นด้วย ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายเจริญ จรรย์โกมล นายชาญชัย ปทุมารักษ์
นายธีชวาลย์ ชมภูแดง นายชัย ชิดชอบ นายทรงธรรม ปัญญาดี
นายทวิช กลิ่นประทุม นายนิพนธ์ วิไลชูยุทธศาสตร์
นายประจวบ ไชยสาส์น นายปัญญา เกสรทอง
ว่าที่ร้อยตรี ไพโรจน์ สุวรรณฉวี นายมานะ คุสกุล นายเรวัต ลีรินกุล
นายวรรณรัตน์ ช่างนุกุล นายวุฒิชัย สงวนวงศ์ชัย นายสงฆ์ ภัคเกษม
นายสมศักดิ์ ปริศนานันทกุล นายเสกสรร แสนภูมิ
และนายโสภณ เพชรสว่าง ขอแปรญัตติแก้ความในมาตรา ๖๒
วรรคหนึ่ง เป็นดังนี้

"ในคดีละเมิดลิขสิทธิ์ที่ศาลชั้นต้นหรือศาลอุทธรณ์
นัดศาลอุทธรณ์หรือศาลฎีกาไม่รับฟ้อง เป็นคดีแพ่งหรือคดีอาญา
ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่างานที่มีการฟ้องร้องในคดีนั้น เป็นงานอันมี
ลิขสิทธิ์ หรือสิทธิของนักแสดงตามพระราชบัญญัตินี้ และโจทก์เป็น
เจ้าของลิขสิทธิ์ หรือสิทธิของนักแสดงในงานดังกล่าว เว้นแต่
จำเลยจะโต้แย้งว่าไม่มีผู้ใดเป็นเจ้าของลิขสิทธิ์ หรือสิทธิของ
นักแสดง หรือโต้แย้งสิทธิของโจทก์"

คณะกรรมการพิจารณาไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายสมัคร สุนทรเวช ขอปรณัติแก้ความ
ในมาตรา ๖๖ วรรคหนึ่ง เป็นดังนี้

"คดีเกี่ยวกับลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดงตาม
พระราชบัญญัตินี้ ไม่ว่าจะ เป็นคดีแพ่ง หรือคดีอาญา ให้สันนิษฐานไว้
ก่อนว่างานที่มีการฟ้องร้องในคดีนั้นเป็นงานอันมีลิขสิทธิ์หรือสิทธิของ
นักแสดงตามพระราชบัญญัตินี้ และโจทก์เป็นเจ้าของลิขสิทธิ์ หรือสิทธิ
ของนักแสดงในงานดังกล่าว *หรือคดีว่าลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดง
มีหรือไม่มีลิขสิทธิ์ หรือสิทธิของนักแสดง หรือคดีว่าลิขสิทธิ์ของ
นักแสดง*"

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้ปรณัติขอสงวน

มาตรา ๖๓

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๖๔

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๖๕

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๖๖

ไม่มีการแก้ไข

หมวด ๗ พนักงานเจ้าหน้าที่

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๗๑

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๗๒

ไม่มีการแก้ไข

นายสมัคร สุนทรเวช ขอแปรญัตติแก้ความใน
มาตรา ๗๒ เป็นดังนี้

"ผู้ใดขัดขวางหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงาน
เจ้าหน้าที่ ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๖๗ หรือฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติ
ตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งสั่งตามมาตรา ๖๗ ต้องระวาง
โทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำ
ทั้งปรับ"

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวนมาตรา ๗๓

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๗๔

ไม่มีการแก้ไข

นายเจริญ จรรย์โกมล นายชาญชัย ปทุมารักษ์
นายชัชวาลย์ ชมภูแดง นายชัย ชิดชอบ นายทรงธรรม ปัญญาดี
นายทวิชัย กลิ่นประทุม นายนิพนธ์ วิสิทธิ์อุทิศศาสตร์
ว่าที่ร้อยตรี ไพโรจน์ สุวรรณฉวี นายเรวัต ลีรินกุล
นายสงสุข ภัคเกษม นายสมศักดิ์ ปรีศนันทนกุล นายเสกสรร แสนภูมิ
และนายโสภณ เพชรสว่าง ขอแปรญัตติแก้ความในมาตรา ๗๔
เป็นดังนี้

"วรมหาสมณินทิตยบุคคลให้ดำเนินการผู้กระทำความผิดตาม
พระราชบัญญัตินี้ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ วรรคสี่
มาตราสองร้อยสี่สิบห้ามาตราสองร้อยสี่สิบหกมาตราสองร้อยสี่สิบเจ็ด
มาตราสองร้อยสี่สิบแปดมาตราสองร้อยสี่สิบเก้ามาตราสองร้อยสี่สิบ
มาตราสองร้อยสี่สิบเอ็ดมาตราสองร้อยสี่สิบแปดมาตราสองร้อยสี่สิบเก้า
มาตราสองร้อยสี่สิบเอ็ดมาตราสองร้อยสี่สิบแปดมาตรา"

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

มาตรา ๗๔

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๗๖

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๗๗

ไม่มีการแก้ไข

นายเจริญ จรรย์โกมล นายชาญชัย ปทุมารักษ์
นายธีรวัลย์ ชุ่มภูแดง นายชัย ชิดชอบ นายทรงธรรม ปัญญาดี
นายทวิช กลิ่นประทุม นายนิพนธ์ วิไลยุทธยศาสตร์
ว่าที่ร้อยตรี ไพโรจน์ สุวรรณฉวี นายเรวัต ลีวิบูล
นายสงสุข ภัคเกษม นายสมศักดิ์ ปริศนานันทกุล นายเสกสรร แสนภูมิ
และนายโสภณ เพชรสว่าง ขอแปรญัตติโดยให้ตัดออกทั้งมาตรา

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

บทเฉพาะกาล

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๗๘

ไม่มีการแก้ไข

นายมานะ คูลกุล นายวรรณรัตน์ ชาญนุกูล
นายวุฒิชัย สงวนวงศ์ชัย นายประจวบ ไชยสาส์น
และนายปิยะ เกสรทอง ขอแปรญัตติเพิ่มความในมาตรา ๗๘
 เป็นวรรคสาม เป็นดังนี้

"โปรแกรมคอมพิวเตอร์ที่มีการดัดแปลงปรับปรุงก่อน
ที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ ให้เป็นโปรแกรมคอมพิวเตอร์ที่
ได้รับการคุ้มครองตามพระราชบัญญัตินี้"

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

๗. ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติตามที่ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมมาพร้อมกับ
 รายงานนี้ด้วยแล้ว

(นายรองพล เจริญพันธุ์)

เลขานุการคณะกรรมการวิสามัญ

"โปรแกรมคอมพิวเตอร์" หมายความว่า คำสั่ง รหัสชุดคำสั่งหรือ สิ่งอื่นใดที่นำไปใช้กับเครื่องคอมพิวเตอร์ เพื่อให้เครื่องคอมพิวเตอร์ทำงานหรือเพื่อให้ ได้รับผลอย่างหนึ่งอย่างใด ทั้งนี้ ไม่ว่าจะ เป็นภาษาโปรแกรมคอมพิวเตอร์ในลักษณะใด

"นาฏกรรม" หมายความว่า งานเกี่ยวกับการรำ การเต้น การทำท่า หรือ การแสดงที่ประกอบขึ้นเป็นเรื่องราว และให้หมายความรวมถึงการแสดงโดยวิธีใดด้วย

"ศิลปกรรม" หมายความว่า งานอันมีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใด หรือ หลายอย่าง ดังต่อไปนี้

(๑) งานจิตรกรรม ได้แก่ งานสร้างสรรค์รูปทรงที่ประกอบด้วยเส้น แสง สี หรือสิ่งอื่น อย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างรวมกัน ลงบนวัสดุอย่างเดียว หรือหลายอย่าง

(๒) งานประติมากรรม ได้แก่ งานสร้างสรรค์รูปทรงที่เกี่ยวกับปริมาตร ที่สัมผัสและจับต้องได้

(๓) งานภาพพิมพ์ ได้แก่ งานสร้างสรรค์ภาพด้วยกรรมวิธีทางการพิมพ์ และหมายความรวมถึงแม่พิมพ์หรือแบบพิมพ์ที่ใช้ในการพิมพ์ด้วย

(๔) งานสถาปัตยกรรม ได้แก่ งานออกแบบอาคารหรือสิ่งปลูกสร้าง งานออกแบบตกแต่งภายในหรือภายนอก ตลอดจนบริเวณของอาคารหรือสิ่งปลูกสร้างหรือ การสร้างสรรค์หุ่นจำลองของอาคารหรือสิ่งปลูกสร้าง

(๕) งานภาพถ่าย ได้แก่ งานสร้างสรรค์ภาพที่เกิดจากการใช้เครื่องมือ บันทึกภาพโดยให้แสงผ่านเลนส์ไปยังฟิล์มหรือกระจก และล้างด้วยน้ำยาซึ่งมีสูตรเฉพาะ หรือด้วยกรรมวิธีใด ๆ อันทำให้เกิดภาพขึ้น หรือการบันทึกภาพโดยเครื่องมือหรือวิธีการ อื่น

(๖) งานภาพประกอบ แผนที่ โครงสร้าง ภาพร่าง หรืองานสร้างสรรค์ รูปทรงสามมิติอันเกี่ยวกับภูมิศาสตร์ ภูมิประเทศ หรือวิทยาศาสตร์

(๗) งานศิลปประยุกต์ ได้แก่ งานที่นำเอางานตาม (๑) ถึง (๖) อย่างใด อย่างหนึ่งหรือหลายอย่างรวมกันไปใช้ประโยชน์อย่างอื่น นอกเหนือจากการชื่นชมในคุณค่า ของตัวงานดังกล่าวนั้น เช่น นำไปใช้สอย นำไปตกแต่งวัสดุหรือสิ่งของอันเป็นเครื่องใช้ หรือนำไปใช้เพื่อประโยชน์ทางการค้า

ทั้งนี้ ไม่ว่าจะงานตาม (๑) ถึง (๗) จะมีคุณค่าทางศิลปะหรือไม่ และให้หมายความรวมถึงภาพถ่ายและแผนผังของงานดังกล่าวด้วย

"ดัดแปลง" หมายความว่า ทำซ้ำโดยเปลี่ยนรูปใหม่ ปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติม หรือจำลองงานต้นฉบับในส่วนอันเป็นสาระสำคัญโดยไม่มีลักษณะเป็นการจัดทำงานชิ้นใหม่ ทั้งนี้ ไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน

(๑) ในส่วนที่เกี่ยวกับวรรณกรรม ให้หมายความรวมถึง แปลวรรณกรรม เปลี่ยนรูปวรรณกรรมหรือรวบรวมวรรณกรรมโดยคัดเลือกและจัดลำดับใหม่

(๒) ในส่วนที่เกี่ยวกับโปรแกรมคอมพิวเตอร์ ให้หมายความรวมถึง ทำซ้ำโดยเปลี่ยนรูปใหม่ ปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมโปรแกรมคอมพิวเตอร์ในส่วนอันเป็นสาระสำคัญโดยไม่มีลักษณะเป็นการจัดทำชิ้นใหม่

(๓) ในส่วนที่เกี่ยวกับนาฏกรรม ให้หมายความรวมถึง เปลี่ยนงานที่มีใช้นาฏกรรมให้เป็นนาฏกรรม หรือเปลี่ยนนาฏกรรมให้เป็นงานที่มีใช้นาฏกรรม ทั้งนี้ ไม่ว่าในภาษาเดิมหรือต่างภาษากัน

(๔) ในส่วนที่เกี่ยวกับศิลปกรรม ให้หมายความรวมถึง เปลี่ยนงานที่เป็นรูปสองมิติ หรือสามมิติ ให้เป็นรูปสามมิติหรือสองมิติ หรือทำหุ่นจำลองจากงานต้นฉบับ

(๕) ในส่วนที่เกี่ยวกับดนตรีกรรม ให้หมายความรวมถึง จัดลำดับเรียบเรียงเสียงประสานหรือเปลี่ยนคำร้องหรือทำนองใหม่

"เผยแพร่ต่อสาธารณชน" หมายความว่า ทำให้ปรากฏต่อสาธารณชน โดยการแสดง การบรรยาย การสวด การบรรเลง การทำให้ปรากฏด้วยเสียงและหรือภาพ การก่อสร้าง การจำหน่าย หรือโดยวิธีอื่นใดซึ่งงานที่ได้จัดทำขึ้น

"การโฆษณา" หมายความว่า การนำเสนอจำลองของงานไม่ว่าในรูปหรือลักษณะอย่างใดก็ตามโดยความยินยอมของผู้สร้างสรรค์ออกจำหน่าย โดยสำเนาจำลองนั้นมีปรากฏต่อสาธารณชนเป็นจำนวนมากพอสมควรตามสภาพของงานนั้น แต่ทั้งนี้ไม่หมายความรวมถึง การแสดงหรือการทำให้ปรากฏซึ่งนาฏกรรม ดนตรีกรรม หรือภาพยนตร์ การบรรยายหรือการปาฐกถา ซึ่งวรรณกรรม การแพร่เสียงแพร่ภาพ เกี่ยวกับงานใด การนำศิลปกรรมออกแสดงและการก่อสร้างงานสถาปัตยกรรม

"พนักงานเจ้าหน้าที่" หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติราชการตามพระราชบัญญัตินี้

"อธิบดี" หมายความว่า อธิบดีกรมทรัพย์สินทางปัญญา และให้หมายความรวมถึงผู้ซึ่งอธิบดีกรมทรัพย์สินทางปัญญามอบหมายด้วย

"คณะกรรมการ" หมายความว่า คณะกรรมการลิขสิทธิ์

"รัฐมนตรี" หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ กับออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้นเมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

ลิขสิทธิ์

—

ส่วนที่ ๑

งานอันมีลิขสิทธิ์

—

มาตรา ๖ งานอันมีลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัตินี้ ได้แก่งานสร้างสรรค์ ประเภทวรรณกรรม นาฏกรรม ศิลปกรรม ดนตรีกรรม โสตทัศนวัสดุ ภาพยนตร์ สิ่งบันทึกเสียง งานแพร่เสียงแพร่ภาพ หรืองานอื่นใดในแผนกวรรณคดี แผนกวิทยาศาสตร์ หรือ แผนกศิลปะ ของผู้สร้างสรรค์ ไม่ว่างานดังกล่าวจะแสดงออกโดยวิธีหรือรูปแบบอย่างใด การคุ้มครองลิขสิทธิ์ไม่คลุมถึงความคิด หรือขั้นตอน กรรมวิธีหรือระบบ หรือวิธีใช้หรือทำงาน หรือแนวความคิด หลักการ การค้นพบ หรือทฤษฎีทางวิทยาศาสตร์หรือ คณิตศาสตร์

มาตรา ๗ สิ่งต่อไปนี้ไม่ถือว่าเป็นงานอันมีลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัตินี้

(๑) ข่าวประจำวัน และข้อเท็จจริงต่าง ๆ ที่มีลักษณะเป็นเพียงข่าวสาร

อันมิใช่ในงานในแผนกวรรณคดี แผนกวิทยาศาสตร์ หรือแผนกศิลปะ

(๒) รัฐธรรมนูญ และกฎหมาย

(๓) ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่ง คำชี้แจง และหนังสือโต้ตอบ

ของกระทรวง ทบวง กรม หรือหน่วยงานอื่นใดของรัฐหรือของท้องถิ่น

(๔) คำพิพากษา คำสั่ง คำวินิจฉัย และรายงานของทางราชการ

(๕) คำแปลและการรวบรวมสิ่งต่าง ๆ ตาม (๑) ถึง (๔) ที่กระทรวง

ทบวง กรม หรือหน่วยงานอื่นใดของรัฐหรือของท้องถิ่นจัดทำขึ้น

ส่วนที่ ๒
การได้มาซึ่งลิขสิทธิ์

มาตรา ๘ ให้ผู้สร้างสรรค์เป็นผู้มีลิขสิทธิ์ในงานที่ตนได้สร้างสรรค์ขึ้น
ภายใต้เงื่อนไข ดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่ยังไม่ได้มีการโฆษณางาน ผู้สร้างสรรค์ต้องเป็นผู้มีสัญชาติไทย
หรืออยู่ในราชอาณาจักรหรือเป็นผู้มีสัญชาติหรืออยู่ในประเทศที่เป็นภาคีแห่งอนุสัญญาว่าด้วย
การคุ้มครองลิขสิทธิ์ซึ่งประเทศไทยเป็นภาคีอยู่ด้วย ตลอดระยะเวลาหรือเป็นส่วนใหญ่
ในการสร้างสรรค์งานนั้น

(๒) ในกรณีที่ได้มีการโฆษณาแล้ว การโฆษณานั้นในครั้งแรกได้
กระทำขึ้นในราชอาณาจักรหรือในประเทศที่เป็นภาคีแห่งอนุสัญญาว่าด้วยการคุ้มครอง
ลิขสิทธิ์ซึ่งประเทศไทยเป็นภาคีอยู่ด้วย หรือในกรณีที่การโฆษณาครั้งแรกได้กระทำนอก
ราชอาณาจักรหรือในประเทศอื่นที่ไม่เป็นภาคีแห่งอนุสัญญาว่าด้วยการคุ้มครองลิขสิทธิ์
ซึ่งประเทศไทยเป็นภาคีอยู่ด้วย หากได้มีการโฆษณาดังกล่าวในราชอาณาจักรหรือ
ในประเทศที่เป็นภาคีแห่งอนุสัญญาว่าด้วยการคุ้มครองลิขสิทธิ์ซึ่งประเทศไทยเป็นภาคี
อยู่ด้วยภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้มีการโฆษณาครั้งแรก หรือผู้สร้างสรรค์เป็นผู้มีลักษณะ
ตามที่กำหนดไว้ใน (๑) ในขณะที่มีการโฆษณางานครั้งแรก

ในกรณีที่ผู้สร้างสรรค์ต้องเป็นผู้มีสัญชาติไทย ถ้าผู้สร้างสรรค์เป็นนิติบุคคล
นิติบุคคลนั้นต้องเป็นนิติบุคคลที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายไทย

มาตรา ๙ งานที่ผู้สร้างสรรค์ได้สร้างสรรค์ขึ้นในฐานะพนักงานหรือ
ลูกจ้าง ถ้ามิได้ทำเป็นหนังสือตกลงกันไว้เป็นอย่างอื่น ให้ลิขสิทธิ์ในงานนั้นเป็นของ
ผู้สร้างสรรค์ แต่นายจ้างมีสิทธิในงานนั้นออกเผยแพร่ต่อสาธารณชนได้ตามที่เป็น
วัตถุประสงค์แห่งการจ้างแรงงานนั้น

มาตรา ๑๐ งานที่ผู้สร้างสรรค์ได้สร้างสรรค์ขึ้นโดยการรับจ้างบุคคลอื่น
ให้ผู้ว่าจ้างเป็นผู้มีลิขสิทธิ์ในงานนั้น เว้นแต่ผู้สร้างสรรค์และผู้ว่าจ้างจะได้ตกลงกันไว้
เป็นอย่างอื่น

มาตรา ๑๑ งานใดมีลักษณะเป็นการนำเอางานอันมีลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัตินี้มาดัดแปลงโดยได้รับอนุญาตจากเจ้าของลิขสิทธิ์ ให้ผู้ที่ได้ดัดแปลงนั้นมีลิขสิทธิ์ในงานที่ได้ดัดแปลงตามพระราชบัญญัตินี้ แต่ทั้งนี้ไม่กระทบกระเทือนสิทธิของเจ้าของลิขสิทธิ์ที่มีอยู่ในงานของผู้สร้างสรรค์เดิมที่ถูกดัดแปลง

มาตรา ๑๒ งานใดมีลักษณะเป็นการนำเอางานอันมีลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัตินี้มารวบรวมหรือประกอบเข้ากันโดยได้รับอนุญาตจากเจ้าของลิขสิทธิ์ หรือเป็นการนำเอาข้อมูลหรือสิ่งอื่นใดซึ่งสามารถอ่านหรือถ่ายทอดได้โดยอาศัยเครื่องกลหรืออุปกรณ์อื่นใดมารวบรวมหรือประกอบเข้ากัน หากผู้ที่ได้รวบรวมหรือประกอบเข้ากันได้รวบรวมหรือประกอบเข้ากันซึ่งงานดังกล่าวขึ้นโดยการคัดเลือกหรือจัดลำดับในลักษณะซึ่งมิได้ลอกเลียนงานของบุคคลอื่น ให้ผู้ที่ได้รวบรวมหรือประกอบเข้ากันนั้นมีลิขสิทธิ์ในงานที่ได้รวบรวมหรือประกอบเข้ากันตามพระราชบัญญัตินี้ แต่ทั้งนี้ไม่กระทบกระเทือนสิทธิของเจ้าของลิขสิทธิ์ที่มีอยู่ในงาน หรือข้อมูลหรือสิ่งอื่นใด ของผู้สร้างสรรค์เดิมที่ถูกนำมารวบรวมหรือประกอบเข้ากัน

มาตรา ๑๓ ให้นำมาตรา ๘ มาตรา ๙ และมาตรา ๑๐ มาใช้บังคับแก่การมีลิขสิทธิ์ตามมาตรา ๑๑ หรือมาตรา ๑๒ โดยอนุโลม

มาตรา ๑๔ กระทรวง ทบวง กรม หรือหน่วยงานอื่นใดของรัฐหรือของท้องถิ่นย่อมมีลิขสิทธิ์ในงานที่ได้สร้างสรรค์ขึ้นโดยการจ้างหรือตามคำสั่งหรือในความควบคุมของตน เว้นแต่จะได้ตกลงกันไว้เป็นอย่างอื่นเป็นลายลักษณ์อักษร

ส่วนที่ ๓
การคุ้มครองลิขสิทธิ์

มาตรา ๑๕ ภายใต้อำนาจมาตรา ๔ มาตรา ๑๐ และมาตรา ๑๔
เจ้าของลิขสิทธิ์ย่อมมีสิทธิแต่ผู้เดียวดังต่อไปนี้

- (๑) ทำซ้ำหรือดัดแปลง
- (๒) เผยแพร่ต่อสาธารณชน
- (๓) ให้เช่าต้นฉบับหรือสำเนางานโปรแกรมคอมพิวเตอร์ วัสดุทัศนวัสดุ
และภาพยนตร์ และสิ่งบันทึกเสียง

(๔) ให้ประโยชน์อันเกิดจากลิขสิทธิ์แก่ผู้อื่น
(๕) อนุญาตให้ผู้อื่นใช้สิทธิตาม (๑) (๒) หรือ (๓) โดยจะกำหนด
เงื่อนไขอย่างใดหรือไม่มีก็ได้ แต่เงื่อนไขดังกล่าวจะกำหนดในลักษณะที่เป็นการจำกัด
การแข่งขันโดยไม่เป็นธรรมไม่ได้

การพิจารณาว่าเงื่อนไขตามวรรคหนึ่ง (๕) จะเป็นการจำกัดการแข่งขัน
โดยไม่เป็นธรรมหรือไม่ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๖ ในกรณีที่เจ้าของลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัตินี้อนุญาตให้ผู้ใด
ใช้สิทธิตามมาตรา ๑๕ (๕) ถ้ามิได้ตกลงเป็นหนังสือกำหนดเงื่อนไขอย่างใดโดยเฉพาะ
ให้ถือว่าเป็นการอนุญาตให้ใช้สิทธินั้นโดยไม่ตัดสิทธิของเจ้าของลิขสิทธิ์ที่จะอนุญาตให้ผู้อื่น
ใช้สิทธินั้นอีก

มาตรา ๑๗ ลิขสิทธิ์นั้นย่อมโอนให้กันได้
การโอนลิขสิทธิ์ให้แก่บุคคลอื่น เจ้าของลิขสิทธิ์จะโอนให้ทั้งหมดหรือแต่บางส่วน
และจะโอนให้โดยมีกำหนดเวลาหรือตลอดอายุแห่งการคุ้มครองลิขสิทธิ์ก็ได้

การโอนลิขสิทธิ์โดยทางอื่นนอกจากทางมรดกต้องทำเป็นหนังสือลงลายมือชื่อผู้โอน
และผู้รับโอน ถ้าไม่ได้กำหนดระยะเวลาไว้ในสัญญาโอน ให้ถือว่าเป็นการโอนมีกำหนดระยะเวลา
เวลาสิบปี

รวมทรัพย์สินที่ได้มีพระราชทานลิขสิทธิ์ไว้แล้วแต่คนละคนละคน ผู้สร้างสรรค์มีสิทธิที่จะ
แสดงว่าตนเป็นผู้สร้างสรรค์งานดังกล่าว และมีสิทธิที่จะห้ามมิให้ผู้รับโอนลิขสิทธิ์
หรือบุคคลอื่นใดบิดเบือน ตัดทอน คัดแปลงหรือทำโดยประการอื่นใดแก่งานนั้นจนเกิด
ความเสียหายต่อชื่อเสียง หรือเกียรติคุณของผู้สร้างสรรค์ และเมื่อผู้สร้างสรรค์ถึงแก่ความตาย
ทายาทของผู้สร้างสรรค์มีสิทธิที่จะฟ้องร้องบังคับตามสิทธิดังกล่าวได้ตลอดอายุแห่งการคุ้มครอง
ลิขสิทธิ์ ทั้งนี้ เว้นแต่จะ
ตัดทอนด้วยวิธีที่มีข้อสันนิษฐาน

มาตรา ๑๓ ทวิ ผู้สร้างสรรค์งานอันมีลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัตินี้มีสิทธิที่จะ
แสดงว่าตนเป็นผู้สร้างสรรค์งานดังกล่าว และมีสิทธิที่จะห้ามมิให้ผู้รับโอนลิขสิทธิ์
หรือบุคคลอื่นใดบิดเบือน ตัดทอน คัดแปลงหรือทำโดยประการอื่นใดแก่งานนั้นจนเกิด
ความเสียหายต่อชื่อเสียง หรือเกียรติคุณของผู้สร้างสรรค์ และเมื่อผู้สร้างสรรค์ถึงแก่ความตาย
ทายาทของผู้สร้างสรรค์มีสิทธิที่จะฟ้องร้องบังคับตามสิทธิดังกล่าวได้ตลอดอายุแห่งการคุ้มครอง
ลิขสิทธิ์ ทั้งนี้ เว้นแต่จะ
ตัดทอนด้วยวิธีที่มีข้อสันนิษฐาน

ส่วนที่ ๘

อายุแห่งการคุ้มครองลิขสิทธิ์

มาตรา ๑๔ ภายใต้บังคับมาตรา ๒๐ และมาตรา ๒๑ ลิขสิทธิ์ตาม
พระราชบัญญัตินี้ให้มียุ่ตลอดอายุของผู้สร้างสรรค์ และมีอยู่ต่อไปอีกเป็นเวลาห้าสิบปี
นับแต่ผู้สร้างสรรค์ถึงแก่ความตาย

ในกรณีที่ผู้สร้างสรรค์ร่วม ลิขสิทธิ์ในงานดังกล่าวให้มียุ่ตลอดอายุของ
ผู้สร้างสรรค์ร่วม และมีอยู่ต่อไปอีกเป็นเวลาห้าสิบปีนับแต่ผู้สร้างสรรค์ร่วมคนสุดท้ายถึงแก่
ความตาย

ถ้าผู้สร้างสรรค์หรือผู้สร้างสรรค์ร่วมทุกคนถึงแก่ความตายก่อนที่ได้มีการโฆษณา
งานนั้น ให้ลิขสิทธิ์ดังกล่าวมีอยู่เป็นเวลาห้าสิบปีนับแต่ได้มีการโฆษณาเป็นครั้งแรก

ในกรณีที่ผู้สร้างสรรค์เป็นนิติบุคคล ให้ลิขสิทธิ์มีอยู่เป็นเวลาห้าสิบปีนับแต่
ผู้สร้างสรรค์ได้สร้างสรรค์ขึ้น แต่ถ้าได้มีการโฆษณางานนั้นในระหว่างระยะเวลาดังกล่าว
ให้ลิขสิทธิ์มีอยู่ต่อไปอีกเป็นเวลาห้าสิบปีนับแต่ได้มีการโฆษณาเป็นครั้งแรก

มาตรา ๑๘ งานอันมีลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัตินี้ที่ได้สร้างสรรค์ขึ้นโดยผู้สร้างสรรค์ใช้นามแฝงหรือไม่ปรากฏชื่อผู้สร้างสรรค์ ให้ลิขสิทธิ์มีอยู่เป็นเวลาห้าสิบปี นับแต่ได้สร้างสรรค์งานนั้นขึ้น แต่ถ้าได้มีการโฆษณาในงานนั้นในระหว่างระยะเวลาดังกล่าว ให้ลิขสิทธิ์มีอยู่เป็นเวลาห้าสิบปีนับแต่ได้มีการโฆษณาเป็นครั้งแรก

ในกรณีที่รู้ตัวผู้สร้างสรรค์ ให้นำมาตรา ๑๘ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๒๐ ลิขสิทธิ์ในงานภาพถ่าย ทัศนศาสตร์ ภาพยนตร์ สิ่งบันทึกเสียง หรืองานแพร่เสียงแพร่ภาพให้มีอยู่เป็นเวลาห้าสิบปีนับแต่ได้สร้างสรรค์งานนั้นขึ้น แต่ถ้าได้มีการโฆษณาในงานนั้นในระหว่างระยะเวลาดังกล่าว ให้ลิขสิทธิ์มีอยู่เป็นเวลาห้าสิบปี นับแต่ได้มีการโฆษณาเป็นครั้งแรก

มาตรา ๒๑ ลิขสิทธิ์ในงานศิลปประยุกต์ให้มีอยู่เป็นเวลาห้าสิบห้าปีนับแต่ได้สร้างสรรค์งานนั้นขึ้น แต่ถ้าได้มีการโฆษณาในงานนั้นในระหว่างระยะเวลาดังกล่าว ให้ลิขสิทธิ์มีอยู่เป็นเวลาห้าสิบห้าปีนับแต่ได้มีการโฆษณาเป็นครั้งแรก

มาตรา ๒๒ ลิขสิทธิ์ในงานที่ได้สร้างสรรค์ขึ้นโดยการจ้างหรือตามคำสั่ง หรือในความควบคุมตามมาตรา ๑๘ ให้มีอยู่เป็นเวลาห้าสิบปีนับแต่ได้สร้างสรรค์งานนั้นขึ้น แต่ถ้าได้มีการโฆษณาในงานนั้นในระหว่างระยะเวลาดังกล่าว ให้ลิขสิทธิ์มีอยู่เป็นเวลาห้าสิบปีนับแต่ได้มีการโฆษณาเป็นครั้งแรก

มาตรา ๒๓ การโฆษณาตามมาตรา ๑๘ มาตรา ๑๙ มาตรา ๒๐ มาตรา ๒๑ หรือมาตรา ๒๒ อันเป็นการเริ่มนับอายุแห่งการคุ้มครองลิขสิทธิ์ หมายความว่า การนำงานออกทำการโฆษณาโดยความยินยอมของเจ้าของลิขสิทธิ์

มาตรา ๒๔ เมื่ออายุแห่งการคุ้มครองลิขสิทธิ์ครบกำหนดในปีใด ถ้าวันครบกำหนดอายุแห่งการคุ้มครองลิขสิทธิ์ไม่ตรงกับวันสิ้นปีปฏิทิน หรือในกรณีที่ไม่มีจากรายวันครบกำหนดอายุแห่งการคุ้มครองลิขสิทธิ์ที่แน่นอน ให้ลิขสิทธิ์ยังคงมีอยู่ต่อไปจนถึงวันสิ้นปีปฏิทินของปีนั้น

มาตรา ๒๕ การนำงานอันมีลิขสิทธิ์ออกทำการโฆษณาภายหลังจากที่อายุแห่งการคุ้มครองลิขสิทธิ์สิ้นสุดลงไม่ก่อให้เกิดลิขสิทธิ์ในงานนั้น ๆ ขึ้นใหม่

ส่วนที่ ๕
การละเมิดลิขสิทธิ์

มาตรา ๒๖ การกระทำอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้แก่งานอันมีลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัตินี้โดยไม่ได้รับอนุญาตตามมาตรา ๑๕ (๕) ให้ถือว่าเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์

- (๑) ทำซ้ำหรือดัดแปลง
- (๒) เผยแพร่ต่อสาธารณชน

มาตรา ๒๗ การกระทำอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้แก่โสตทัศนวัสดุ ภาพยนตร์ หรือสิ่งบันทึกเสียง อันมีลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัตินี้โดยไม่ได้รับอนุญาตตามมาตรา ๑๕ (๕) ทั้งนี้ ไม่ว่าในสิ่งที่ เป็นเสียงและหรือภาพ ให้ถือว่าเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์

- (๑) ทำซ้ำหรือดัดแปลง
- (๒) เผยแพร่ต่อสาธารณชน
- (๓) ให้เช่าต้นฉบับหรือสำเนางานดังกล่าว

มาตรา ๒๘ การกระทำอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้แก่งานแพร่เสียงแพร่ภาพอันมีลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัตินี้โดยไม่ได้รับอนุญาตตามมาตรา ๑๕ (๕) ให้ถือว่าเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์

- (๑) จัดทำโสตทัศนวัสดุ ภาพยนตร์ สิ่งบันทึกเสียง หรืองานแพร่เสียงแพร่ภาพ ทั้งนี้ ไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน
- (๒) แพร่เสียงแพร่ภาพซ้ำ ทั้งนี้ ไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน
- (๓) จัดให้ประชาชนฟังและหรือชมงานแพร่เสียงแพร่ภาพ โดยเรียกเก็บเงินหรือผลประโยชน์อย่างอื่นในทางการค้า

มาตรา ๒๙ การกระทำอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้แก่โปรแกรมคอมพิวเตอร์อันมีลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัตินี้โดยไม่ได้รับอนุญาตตามมาตรา ๑๕ (๕) ให้ถือว่าเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์

- (๑) ทำซ้ำหรือดัดแปลง
- (๒) เผยแพร่ต่อสาธารณชน
- (๓) ให้เช่าต้นฉบับหรือสำเนางานดังกล่าว

มาตรา ๓๐ ผู้ใดรู้ก่อนแล้วหรือมีเหตุอันควรรู้ว่างานใดได้ทำขึ้นโดยละเมิดลิขสิทธิ์ของผู้อื่น กระทำอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้แก่งานนั้นเพื่อหากำไร ให้ถือว่าผู้นั้นกระทำการละเมิดลิขสิทธิ์

- (๑) ขาย มีไว้เพื่อขาย เสนอขาย ให้เช่า เสนอให้เช่า ให้เช่าซื้อ หรือเสนอให้เช่าซื้อ
- (๒) เผยแพร่ต่อสาธารณชน
- (๓) แจกจ่ายในลักษณะที่อาจก่อให้เกิดความเสียหายแก่เจ้าของลิขสิทธิ์
- (๔) นำหรือสิ่งเข้ามาในราชอาณาจักร

ส่วนที่ ๒

ข้อยกเว้นการละเมิดลิขสิทธิ์

มาตรา ๓๑ การกระทำแก่งานอันมีลิขสิทธิ์ของบุคคลอื่นตามพระราชบัญญัตินี้ หากไม่ขัดต่อการแสวงหาประโยชน์จากงานอันมีลิขสิทธิ์ตามปกติโดยเจ้าของลิขสิทธิ์และไม่กระทบกระเทือนถึงสิทธิอันชอบด้วยกฎหมายของเจ้าของลิขสิทธิ์เกินสมควร มิให้ถือว่าเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์

ภายใต้บังคับบทบัญญัติในวรรคหนึ่ง การกระทำแก่งานอันมีลิขสิทธิ์ในลักษณะดังต่อไปนี้มิให้ถือว่าเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์

- (๑) วิจัยหรือศึกษางานนั้น อันมิใช่การกระทำเพื่อหากำไร
- (๒) ใช้เพื่อประโยชน์ของตนเอง หรือเพื่อประโยชน์ของตนเองและบุคคลอื่นในครอบครัวหรือญาติสนิท
- (๓) ดิษฐ์ วิจารณ์ หรือแนะนำผลงานโดยมีการรับรู้ถึงความเป็นเจ้าของลิขสิทธิ์ในงานนั้น
- (๔) เสนอรายงานข่าวทางสื่อสารมวลชนโดยมีการรับรู้ถึงความเป็นเจ้าของลิขสิทธิ์ในงานนั้น
- (๕) ทำซ้ำ คัดแปลง นำออกแสดง หรือทำให้ปรากฏ เพื่อประโยชน์ในการพิจารณาของศาลหรือเจ้าพนักงานซึ่งมีอำนาจตามกฎหมาย หรือในการรายงานผลการพิจารณาดังกล่าว

(๖) ทำซ้ำ คัดแปลง นำออกแสดง หรือทำให้ปรากฏโดยผู้สอน เพื่อประโยชน์ในการสอนของตน อันมิใช่การกระทำเพื่อหากำไร

(๗) ทำซ้ำ คัดแปลงบางส่วนของงาน หรือคัดลอกหรือทำบทสรุปโดยผู้สอน หรือสถาบันศึกษา เพื่อแจกจ่ายหรือจำหน่ายแก่ผู้เรียนในชั้นเรียนหรือในสถาบันศึกษา ทั้งนี้ ต้องไม่เป็นการกระทำเพื่อหากำไร

(๘) นำงานนั้นมาใช้เป็นส่วนหนึ่งในการถามและตอบในการสอบ

มาตรา ๓๒ ภายใต้อำนาจมาตรา ๓๑ วรรคหนึ่ง การกล่าว คัดลอก เลียนหรืออ้างอิงงานบางตอนตามสมควรจากงานอันมีลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัตินี้ โดยมีการรับรู้ถึงความเป็นเจ้าของลิขสิทธิ์ในงานนั้น มิให้ถือว่าเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์

มาตรา ๓๓ ภายใต้อำนาจมาตรา ๓๑ วรรคหนึ่ง การทำซ้ำโดยบรรณาธิการของห้องสมุดซึ่งงานอันมีลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัตินี้ มิให้ถือว่าเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์หากการทำซ้ำนั้นมิได้มีวัตถุประสงค์เพื่อหากำไร ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) การทำซ้ำเพื่อใช้ในห้องสมุดหรือให้แก่ห้องสมุดอื่น

(๒) การทำซ้ำงานบางตอนตามสมควรให้แก่บุคคลอื่นเพื่อประโยชน์ในการวิจัยหรือการศึกษา

มาตรา ๓๔ ภายใต้อำนาจมาตรา ๓๑ วรรคหนึ่ง การกระทำแก่ สมาคมโปรแกรมคอมพิวเตอร์อันมีลิขสิทธิ์ในทรัพย์สินทางปัญญา ตามพระราชบัญญัตินี้ในลักษณะดังต่อไปนี้ ผู้มีให้ถือว่าเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์ หากไม่มีวัตถุประสงค์เพื่อหากำไรและไม่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่เจ้าของลิขสิทธิ์ เกินสมควร

(๑) วิจัยหรือศึกษาโปรแกรมคอมพิวเตอร์นั้น

(๒) ใช้ สำเนา เพื่อประโยชน์ของเจ้าของสำเนาโปรแกรมคอมพิวเตอร์นั้น

(๓) ดิจิตัล วิจัย หรือแนะนำผลงานโดยมีการรับรู้ถึงความเป็นเจ้าของลิขสิทธิ์ในโปรแกรมคอมพิวเตอร์นั้น

(๔) เสนอรายงานข่าวทางสื่อสารมวลชนโดยมีการรับรู้ถึงความเป็นเจ้าของลิขสิทธิ์ในโปรแกรมคอมพิวเตอร์นั้น

(๕) ทำสำเนาโปรแกรมคอมพิวเตอร์ในจำนวนที่สมควรโดยบุคคลผู้ซึ่งได้ซื้อหรือได้รับโปรแกรมนั้นมาจากบุคคลอื่นโดยถูกต้อง เพื่อเก็บไว้ใช้ประโยชน์ในการบำรุงรักษาหรือป้องกันการสูญหาย

(๖) ทำซ้ำ คัดแปลง นำออกแสดง หรือทำให้ปรากฏเพื่อประโยชน์ในการพิจารณาของศาลหรือเจ้าพนักงานซึ่งมีอำนาจตามกฎหมาย หรือในการรายงานผลการพิจารณาดังกล่าว

(๗) นำโปรแกรมคอมพิวเตอร์นั้นมาใช้เป็นส่วนหนึ่งในการถามและตอบในการสอบ

(๘) คัดแปลงโปรแกรมคอมพิวเตอร์ในกรณีที่จำเป็นแก่การใช้

(๙) จัดทำสำเนาโปรแกรมคอมพิวเตอร์เพื่อเก็บรักษาไว้สำหรับการอ้างอิงหรือค้นคว้าเพื่อประโยชน์ของสาธารณชน

มาตรา ๓๕ ภายใต้งบบังคับมาตรา ๓๑ วรรคหนึ่ง การนำ วัสดุทัศนวัสดุ หรือสื่อบันทึกงานนาฏกรรม หรือดนตรีกรรมออกแสดง เพื่อเผยแพร่ต่อสาธารณชน ตามความเหมาะสม โดยมีได้จัดทำขึ้นหรือดำเนินการเพื่อหากำไรเนื่องจากการจัดให้มีการเผยแพร่ต่อสาธารณชนนั้น และมีได้จัดเก็บค่าเข้าชมไม่ว่าโดยทางตรง หรือโดยทางอ้อม และนักแสดงไม่ได้รับค่าตอบแทนในการแสดงนั้น มิให้ถือว่าเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์ หากเป็นการดำเนินการโดยสมาคม มูลนิธิ หรือองค์การอื่นที่มีวัตถุประสงค์เพื่อการสาธารณกุศล การศึกษา การศาสนา หรือการสังคมสงเคราะห์

มาตรา ๓๖ การวาดเขียน การเขียนระบายสี การก่อสร้าง การแกะสลักเส้น การปั้น การแกะสลัก การพิมพ์ภาพ การถ่ายภาพ การถ่ายภาพยนตร์ การแพร่ภาพ หรือการกระทำใด ๆ ทำนองเดียวกันนี้ซึ่งศิลปกรรมใดอันตั้งเปิดเผยแพร่จำหน่ายในที่สาธารณะ นอกจากงานสถาปัตยกรรม มิให้ถือว่าเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์ในศิลปกรรมนั้น

มาตรา ๓๗ การวาดเขียน การเขียนระบายสี การแกะสลักเส้น การปั้น การแกะสลัก การพิมพ์ภาพ การถ่ายภาพ การถ่ายภาพยนตร์หรือการแพร่ภาพซึ่งงานสถาปัตยกรรมใด มิให้ถือว่าเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์ในงานสถาปัตยกรรมนั้น

มาตรา ๓๘ การถ่ายภาพหรือการถ่ายภาพยนตร์หรือการแพร่ภาพซึ่งงานใด ๆ อันมีศิลปกรรมใดรวมอยู่เป็นส่วนประกอบด้วย มิให้ถือว่าเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์ในศิลปกรรมนั้น

มาตรา ๓๙ ในกรณีที่ลิขสิทธิ์ในศิลปกรรมใดมีบุคคลอื่นนอกจากผู้สร้างสรรค์ เป็นเจ้าของอยู่ด้วย การที่ผู้สร้างสรรค์คนเดียวกันได้ทำศิลปกรรมนั้นอีกในภายหลังในลักษณะ ที่เป็นการทำซ้ำบางส่วนกับศิลปกรรมเดิม หรือใช้แบบพิมพ์ ภาพร่าง แผนผัง แบบจำลอง หรือข้อมูลที่ได้จากการศึกษาที่ใช้ในการทำศิลปกรรมเดิม ถ้าปรากฏว่าผู้สร้างสรรค์มิได้ทำซ้ำ หรือลอกแบบในส่วนอันเป็นสาระสำคัญของศิลปกรรมเดิม มิให้ถือว่าเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์ ในศิลปกรรมนั้น

มาตรา ๔๐ อาคารใดเป็นงานสถาปัตยกรรมอันมีลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัตินี้ การบูรณะอาคารนั้นในรูปแบบเดิม มิให้ถือว่าเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์

มาตรา ๔๑ ในกรณีที่อายุแห่งการคุ้มครองลิขสิทธิ์ในภาพยนตร์ใดสิ้นสุดลงแล้ว มิให้ถือว่าการนำภาพยนตร์นั้นเผยแพร่ต่อสาธารณชนเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์ในวรรณกรรม นาฏกรรม ศิลปกรรม ดนตรีกรรม โสตทัศนวัสดุ สิ่งบันทึกเสียงหรืองานที่ใช้จัดทำภาพยนตร์นั้น

มาตรา ๔๒ การทำซ้ำ พิมพ์ผสมสดสด ๆ เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติราชการ โดยเจ้าพนักงานซึ่งมีอำนาจตามกฎหมายหรือตามคำสั่งของเจ้าพนักงานดังกล่าวซึ่งงานอันมี ลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัตินี้และที่อยู่ในความครอบครองของทางราชการ ถ้าการทำซ้ำนั้นไม่มี วัตถุประสงค์เพื่อหากำไรและไม่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่เจ้าของลิขสิทธิ์เกินสมควร มิให้ถือว่าเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์

หมวด ๒

สิทธิของนักแสดง

มาตรา ๔๓ นักแสดงย่อมมีสิทธิแต่ผู้เดียวในการกระทำอันเกี่ยวข้องกับ การแสดงสดของตนดังต่อไปนี้

(๑) แพร่เสียงแพร่ภาพ หรือเผยแพร่ต่อสาธารณชนซึ่งการแสดง สดสด เว้นแต่จะเป็นการแพร่เสียงแพร่ภาพหรือเผยแพร่ต่อสาธารณชนจากสิ่งบันทึกการแสดง ที่มีการบันทึกไว้แล้ว

(๒) บันทึกการแสดงที่ยังไม่มีการบันทึกไว้แล้ว

(๓) ทำซ้ำซึ่งสิ่งบันทึกการแสดงที่มีผู้บันทึกไว้โดยไม่ได้รับอนุญาตจากนักแสดง หรือสิ่งบันทึกการแสดงที่ได้รับอนุญาตเพื่อวัตถุประสงค์อื่น หรือสิ่งบันทึกการแสดงที่เข้า ข้อยกเว้นการละเมิดสิทธิของนักแสดงตามมาตรา ๕๒

มาตรา ๕๔ ผู้ใดนำสิ่งบันทึกเสียงการแสดงที่ได้นำออกเผยแพร่เพื่อวัตถุประสงค์ทางการค้า หรือนำสำเนาของงานนั้น ไปแพร่เสียงหรือเผยแพร่ต่อสาธารณชนโดยตรง ให้ผู้นั้นจ่ายค่าตอบแทนที่เป็นธรรมแก่นักแสดง ในกรณีที่เกิดค่าตอบแทนไม่ได้ ให้อธิบดีเป็นผู้มีคำสั่งกำหนดค่าตอบแทน ทั้งนี้ โดยให้คำนึงถึงอัตราค่าตอบแทนปกติในธุรกิจประเภทนั้น คำสั่งของอธิบดีตามวรรคหนึ่ง คู่กรณีอาจอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการได้ภายใน เก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งคำสั่งของอธิบดี คำวินิจฉัยของคณะกรรมการให้เป็นที่สิ้นสุด

มาตรา ๕๕ ในกรณีที่การแสดงหรือการบันทึกเสียงการแสดงใดมีนักแสดง มากกว่าหนึ่งคนขึ้นไป นักแสดงเหล่านั้นอาจแต่งตั้งตัวแทนร่วมเพื่อดูแลหรือบริหารเกี่ยวกับ สิทธิของตนได้

มาตรา ๕๖ ให้นักแสดงมีสิทธิในการแสดงตามมาตรา ๕๓ หากเป็นไปตาม เงื่อนไขดังต่อไปนี้

- (๑) นักแสดงนั้นมีสัญชาติไทยหรือมีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักร หรือ
- (๒) การแสดงหรือส่วนใหญ่ของการแสดงนั้นเกิดขึ้นในราชอาณาจักร หรือในประเทศที่เป็นภาคีแห่งอนุสัญญาว่าด้วยการคุ้มครองสิทธิของนักแสดงซึ่ง ประเทศไทยเป็นภาคีอยู่ด้วย

มาตรา ๕๗ ให้นักแสดงมีสิทธิได้รับค่าตอบแทนตามมาตรา ๕๔ หากเป็นไป ตามเงื่อนไขดังต่อไปนี้

- (๑) นักแสดงมีสัญชาติไทยหรือมีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักร ในขณะที่มีการ บันทึกเสียงการแสดงนั้น หรือในขณะที่เรีกร้องสิทธิ หรือ
- (๒) การบันทึกเสียงการแสดงหรือส่วนใหญ่ของการบันทึกเสียงการแสดงนั้น เกิดขึ้นในราชอาณาจักร หรือในประเทศที่เป็นภาคีแห่งอนุสัญญาว่าด้วยการคุ้มครองสิทธิ ของนักแสดงซึ่งประเทศไทยเป็นภาคีอยู่ด้วย

มาตรา ๔๘ สิทธิของนักแสดงตามมาตรา ๔๓ ให้มีอยู่เป็นเวลาห้าสิบปี นับแต่วันสิ้นปีปฏิทินของปีที่มีการแสดง ในกรณีที่มีการบันทึกการแสดง ให้มีอยู่เป็นเวลาห้าสิบปีนับแต่วันสิ้นปีปฏิทินของปีที่มีการบันทึกการแสดง

มาตรา ๔๙ สิทธิของนักแสดงตามมาตรา ๔๘ ให้มีอยู่เป็นเวลาห้าสิบปี นับแต่วันสิ้นปีปฏิทินของปีที่ได้มีการบันทึกเสียงการแสดง

มาตรา ๕๐ สิทธิของนักแสดงตามมาตรา ๔๓ และมาตรา ๔๘ ย่อมโอนให้แก่กันได้ ไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน และจะโอนให้โดยมีกำหนดเวลาหรือตลอดอายุแห่งการคุ้มครองก็ได้

ในกรณีที่มีนักแสดงมากกว่าหนึ่งคนขึ้นไป นักแสดงมีสิทธิโอนเฉพาะสิทธิส่วนที่เป็นของตนเท่านั้น

การโอนโดยทางอื่นนอกจากทางมรดกต้องทำเป็นหนังสือลงลายมือชื่อผู้โอนและผู้รับโอน ถ้าไม่ได้กำหนดระยะเวลาไว้ในสัญญาโอน ให้ถือว่าเป็นการโอนมีกำหนดระยะเวลาสามปี

มาตรา ๕๑ ผู้ใดกระทำอย่างใดอย่างหนึ่งตามมาตรา ๔๓ โดยไม่ได้รับอนุญาตจากนักแสดงหรือไม่จ่ายค่าตอบแทนตามมาตรา ๔๘ ให้ถือว่าผู้นั้นละเมิดสิทธิของนักแสดง

มาตรา ๕๒ ให้นำมาตรา ๓๑ มาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๔ มาตรา ๔๑ และมาตรา ๔๒ มาใช้บังคับแก่สิทธิของนักแสดงโดยอนุโลม

หมวด ๓

การใช้ลิขสิทธิ์ในลิขสิทธิ์ลิขสิทธิ์ลิขสิทธิ์ในพฤติการณ์พิเศษ

มาตรา ๕๓ ผู้มีสัญชาติไทยซึ่งประสงค์จะขออนุญาตใช้ลิขสิทธิ์ในงานที่มีการเผยแพร่ต่อสาธารณชนในรูปของสิ่งพิมพ์หรืออย่างอื่นที่คล้ายคลึงกันตามพระราชบัญญัตินี้ เพื่อประโยชน์ในการเรียน การสอน หรือค้นคว้า ที่มีได้มีวัตถุประสงค์เพื่อหากำไร อาจยื่นคำขอต่ออธิบดี โดยแสดงหลักฐานว่าผู้ขอได้ขออนุญาตใช้ลิขสิทธิ์ในการจัดทำค่าแปลเป็นภาษาไทย หรือทำซ้ำสำเนางานที่ได้เคยจัดพิมพ์งานแปลเป็นภาษาไทยดังกล่าวจากเจ้าของลิขสิทธิ์ แต่ได้รับการปฏิเสธหรือเมื่อได้ใช้เวลาดังกล่าวแล้วแต่ตกลงกันไม่ได้ ถ้าปรากฏว่าในขณะที่ยื่นคำขอดังกล่าว

(๑) เจ้าของลิขสิทธิ์มิได้จัดทำหรืออนุญาตให้ผู้อื่นจัดทำค่าแปลเป็นภาษาไทยของงานดังกล่าวออกทำการโฆษณาภายในสามปีหลังจากที่ได้มีการโฆษณางานเป็นครั้งแรก หรือ

(๒) เจ้าของลิขสิทธิ์ได้จัดพิมพ์ค่าแปลงานของตนเป็นภาษาไทยออกทำการโฆษณา ตามวรรคหนึ่ง ซึ่งเมื่อพ้นกำหนดสามปีหลังจากที่ได้จัดพิมพ์ค่าแปลงานดังกล่าวครั้งสุดท้าย ไม่มีการจัดพิมพ์ค่าแปลงานนั้นอีกและไม่มีสำเนาแปลงานดังกล่าวในท้องตลาด

การขออนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่ กำหนด ตามวรรคสอง ดังต่อไปนี้

(๑) การขออนุญาตตามวรรคหนึ่ง ห้ามมิให้อธิบดีมีคำสั่งอนุญาต หากระยะเวลาตามวรรคหนึ่ง (๑) หรือ (๒) สิ้นสุดลงไม่เกินหกเดือน

(๒) ในกรณีที่อธิบดีมีคำสั่งอนุญาต ให้ผู้ได้รับอนุญาตมีสิทธิแต่เพียงผู้เดียว ในการจัดทำค่าแปลหรือจัดพิมพ์ค่าแปลงานที่ได้รับอนุญาตดังกล่าว และในกรณีที่ระยะเวลาในหนังสืออนุญาตยังไม่สิ้นสุดลงหรือสิ้นสุดยังไม่เกินหกเดือน ห้ามมิให้อธิบดีอนุญาตให้บุคคลอื่นจัดทำค่าแปลเป็นภาษาไทยในงานลิขสิทธิ์เดียวกันนั้นอีก

(๓) ห้ามมิให้ผู้ได้รับอนุญาตโอนสิทธิที่ได้รับอนุญาตให้แก่บุคคลอื่น

(๔) ถ้าเจ้าของลิขสิทธิ์หรือผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิของเจ้าของลิขสิทธิ์ แสดงต่ออธิบดีว่าตนได้จัดทำค่าแปลเป็นภาษาไทย หรือจัดพิมพ์ค่าแปลงานดังกล่าวเป็นภาษาไทย โดยมีเนื้อหาเหมือนกันกับสิ่งพิมพ์ที่ได้รับอนุญาตตามมาตรา ๕๔ และ จำหน่ายสิ่งพิมพ์นั้นในราคาที่เหมาะสมโดยเปรียบเทียบกับงานอื่นในลักษณะเดียวกันที่จำหน่ายในประเทศไทย ให้อธิบดีมีคำสั่งว่าหนังสืออนุญาตที่ออกให้แก่ผู้ได้รับอนุญาตเป็นอันสิ้นสุดลง และแจ้งให้ผู้ได้รับอนุญาตทราบถึงคำสั่งดังกล่าวโดยไม่มีค่าใช้จ่าย

หมวด ๘
คณะกรรมการลิขสิทธิ์

มาตรา ๕๖ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า "คณะกรรมการลิขสิทธิ์" ประกอบด้วยปลัดกระทรวงพาณิชย์เป็นประธานกรรมการ และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งอีกไม่เกินสิบสองคน ในจำนวนนี้จะต้องแต่งตั้งจากผู้แทนของสมาคมเจ้าของลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดง และผู้แทนของสมาคมผู้ใช้งานลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดง เป็นจำนวนไม่น้อยกว่าหกคนเป็นกรรมการ

คณะกรรมการจะแต่งตั้งบุคคลใดเป็นเลขานุการและผู้ช่วยเลขานุการก็ได้

มาตรา ๕๗ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้

ในกรณีที่กรรมการพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ หรือในกรณีที่คณะรัฐมนตรีแต่งตั้งกรรมการเพิ่มขึ้นในระหว่างที่กรรมการซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่ง ให้ผู้ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งแทนหรือเป็นกรรมการเพิ่มขึ้นอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งได้แต่งตั้งไว้แล้ว

มาตรา ๕๘ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) คณะรัฐมนตรีให้ออก
- (๔) เป็นบุคคลล้มละลาย
- (๕) เป็นคนไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถ หรือ
- (๖) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่โทษสำหรับ

ความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

หมวด ๔

ลิขสิทธิ์และสิทธิของนักแสดงระหว่างประเทศ

มาตรา ๖๑ งานอันมีลิขสิทธิ์ของผู้สร้างสรรค์และสิทธิของนักแสดงของประเทศที่เป็นภาคีแห่งอนุสัญญาว่าด้วยการคุ้มครองลิขสิทธิ์หรืออนุสัญญาว่าด้วยการคุ้มครองสิทธิของนักแสดงซึ่งประเทศไทยเป็นภาคีอยู่ด้วย หรืองานอันมีลิขสิทธิ์ขององค์การระหว่างประเทศซึ่งประเทศไทยร่วมเป็นสมาชิกอยู่ด้วย ย่อมได้รับความคุ้มครองตามพระราชบัญญัตินี้

ให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศรายชื่อประเทศภาคีแห่งอนุสัญญาว่าด้วยการคุ้มครองลิขสิทธิ์ หรืออนุสัญญาว่าด้วยการคุ้มครองสิทธิของนักแสดงในราชกิจจานุเบกษา

หมวด ๖

คดีเกี่ยวกับลิขสิทธิ์และสิทธิของนักแสดง

มาตรา ๖๒ คดีเกี่ยวกับลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดงตามพระราชบัญญัตินี้ ไม่ว่าจะ เป็นคดีแพ่งหรือคดีอาญา ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่างานที่มีการฟ้องร้องในคดีนั้น เป็นงานอันมีลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดงตามพระราชบัญญัตินี้ และโจทก์เป็นเจ้าของลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดงในงานดังกล่าว เว้นแต่จำเลยจะโต้แย้งว่าไม่มีผู้ใดเป็นเจ้าของลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดง หรือโต้แย้งสิทธิของโจทก์

งานใดมีชื่อหรือสิ่งที่ใช้แทนชื่อของบุคคลใดที่อ้างว่าตนเป็นเจ้าของลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดงแสดงไว้ ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าบุคคลซึ่งเป็นเจ้าของชื่อหรือสิ่งที่ใช้แทนชื่อนั้นเป็นผู้สร้างสรรค์ หรือนักแสดง

งานใดไม่มีชื่อหรือสิ่งที่ใช้แทนชื่อแสดงไว้ หรือมีชื่อหรือสิ่งที่ใช้แทนชื่อแสดงไว้ แต่มิได้อ้างว่าเป็นเจ้าของลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดง และมีชื่อหรือสิ่งใดที่ใช้แทนชื่อของบุคคลอื่นซึ่งอ้างว่าเป็นผู้พิมพ์ ผู้โฆษณา หรือผู้พิมพ์และผู้โฆษณาดังกล่าวไว้ ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าบุคคลซึ่งเป็นผู้พิมพ์ ผู้โฆษณา หรือผู้พิมพ์และผู้โฆษณานั้นเป็นเจ้าของลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดงในงานนั้น

มาตรา ๖๓ ห้ามมิให้ฟ้องคดีละเมิดลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดงเมื่อพ้นกำหนดสามปีนับแต่วันที่เจ้าของลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดงรู้ถึงการละเมิดและรู้ตัวผู้กระทำละเมิด แต่ทั้งนี้ ต้องไม่เกินสิบปีนับแต่วันที่มีการละเมิดลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดง

มาตรา ๖๔ ในกรณีที่มีการละเมิดลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดง ศาลมีอำนาจสั่งให้ผู้ละเมิดชดใช้ค่าเสียหายแก่เจ้าของลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดงตามจำนวนที่ศาลเห็นสมควร โดยคำนึงถึงความร้ายแรงของความเสียหาย รวมทั้งการสูญเสียประโยชน์ และค่าใช้จ่ายอันจำเป็นในการบังคับตามสิทธิของเจ้าของลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดงด้วย

มาตรา ๖๕ ในกรณีที่มีหลักฐานโดยชัดแจ้งว่าบุคคลใดกระทำการหรือกำลังจะกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งอันเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดง เจ้าของลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดงอาจขอให้ศาลมีคำสั่งให้บุคคลดังกล่าวระงับหรือละเว้นการกระทำดังกล่าวนั้นได้

คำสั่งของศาลตามวรรคหนึ่งไม่ตัดสิทธิของเจ้าของลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดงในการเรียกร้องค่าเสียหายตามมาตรา ๖๔

มาตรา ๖๖ ความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ เป็นความผิดอันยอมความได้

หมวด ๗

พนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา ๖๗ เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา และให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจและหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) เข้าไปในอาคาร สถานที่ทำการ สถานที่ผลิต หรือสถานที่เก็บสินค้าของบุคคลใดในเวลาระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก หรือในเวลาทำการของสถานที่นั้น หรือเข้าไปในยานพาหนะ เพื่อตรวจค้นสินค้า หรือตรวจสอบเมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) ยึดหรืออายัด เอกสารหรือสิ่งของที่เกี่ยวเนื่องกับการกระทำความผิด เพื่อประโยชน์ในการดำเนินคดีในกรณีมีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้

(๓) สั่งให้บุคคลใด ๆ มาให้ถ้อยคำหรือให้ส่งบัญชี เอกสาร หรือหลักฐานอื่นในกรณีมีเหตุอันควรเชื่อว่าถ้อยคำ สมุดบัญชี เอกสาร หรือหลักฐานดังกล่าว มีประโยชน์แก่การค้นพบหรือใช้เป็นพยานหลักฐานในการพิสูจน์การกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้

ในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้ผู้ซึ่งเกี่ยวข้องอำนวยความสะดวกตามสมควร

มาตรา ๖๘ ในการปฏิบัติหน้าที่ พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวแก่บุคคลซึ่งเกี่ยวข้อง

บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ให้เป็นไปตามแบบที่รัฐมนตรีกำหนด

หมวด ๘

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๖๙ ผู้ใดกระทำการละเมิดลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดงตามมาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ มาตรา ๒๙ หรือมาตรา ๔๐ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงสองแสนบาท

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งเป็นการกระทำเพื่อการค้า ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงสี่ปี หรือปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงแปดแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๗๐ ผู้ใดกระทำการละเมิดลิขสิทธิ์ตามมาตรา ๓๐ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งเป็นการกระทำเพื่อการค้า ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามเดือนถึงสองปี หรือปรับตั้งแต่ห้าหมื่นบาทถึงสี่แสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๓๐ ผู้ใดไม่มาให้ถ้อยคำหรือไม่ส่งเอกสารหรือวัตถุใด ๆ ตามที่ คณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการสั่งตามมาตรา ๖๐ วรรคสาม ต้องระวางโทษจำคุก ไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๓๑ ผู้ใดขัดขวางหรือไม่อำนวยความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๖๗ หรือฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่ง สั่งตามมาตรา ๖๗ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๓๒ ผู้ใดกระทำความผิดต้องระวางโทษตามพระราชบัญญัตินี้ เมื่อพ้นโทษแล้วยังไม่ครบกำหนดห้าปี กระทำความผิดต่อพระราชบัญญัตินี้อีก ต้องระวางโทษ เป็นสองเท่าของโทษที่กำหนดไว้สำหรับความผิดนั้น

มาตรา ๓๔ ในกรณีที่ดินบุคคลกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ถือว่า กรรมการหรือผู้จัดการทุกคนของบุคคลนั้นเป็นผู้ร่วมกระทำผิดกับบุคคลนั้น เว้นแต่ จะพิสูจน์ได้ว่า การกระทำของบุคคลนั้นได้กระทำโดยตนมิได้รู้เห็นหรือยินยอมด้วย

มาตรา ๓๕ บรรดาสิ่งที่ได้ทำขึ้นหรือนำเข้ามาในราชอาณาจักรอันเป็นการ ละเมิดลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดงตามพระราชบัญญัตินี้ และยังเป็นกรรมสิทธิ์ของผู้กระทำความผิดตามมาตรา ๖๔ หรือมาตรา ๓๐ ให้ตกเป็นของเจ้าของลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดง ส่วนสิ่งที่ได้ใช้ในการกระทำความผิดให้ริบเสียทั้งสิ้น

มาตรา ๓๖ ค่าปรับที่ได้ชำระตามคำพิพากษา ให้จ่ายแก่เจ้าของลิขสิทธิ์ หรือสิทธิของนักแสดงเป็นจำนวนกึ่งหนึ่ง แต่ทั้งนี้ไม่เป็นการกระทบกระเทือนถึงสิทธิของ เจ้าของลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดงที่จะฟ้องเรียกค่าเสียหายในทางแพ่งสำหรับส่วนที่เกิน จำนวนเงินค่าปรับที่เจ้าของลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดงได้รับแล้วนั้น

มาตรา ๓๗ ความผิดตามมาตรา ๖๔ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๓๐ วรรคหนึ่ง ให้อธิบดีมีอำนาจเปรียบเทียบปรับได้

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๓๘ งานอันมีลิขสิทธิ์อยู่แล้วตามพระราชบัญญัติคุ้มครองวรรณกรรม
และศิลปกรรม พุทธศักราช ๒๔๗๘ หรือพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๒๐ ในวันที่พระราช
บัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ได้รับความคุ้มครองลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัตินี้

งานที่ได้จัดทำขึ้นก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และไม่มีลิขสิทธิ์ตาม
พระราชบัญญัติคุ้มครองวรรณกรรมและศิลปกรรม พุทธศักราช ๒๔๗๘ หรือพระราชบัญญัติ
ลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๒๐ แต่เป็นงานที่ได้รับความคุ้มครองลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้
ได้รับความคุ้มครองลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัตินี้

.....

.....

ด้วยเกล้า

ที่ สผ ๐๐๐๘/๒๒๒๒

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
เลขที่.....
วันที่ ๑๐ มิ.ย. ๕๖
เวลา ๐๙.๓๐ น.
สภาผู้แทนราษฎร
ถนนอุททองใน กท ๑๐๓๐๐

มิถุนายน ๒๕๓๗

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ....

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล

ด้วยในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๑๘ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๙ (สมัยสามัญ ครั้งที่สอง) วันพุธที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๓๗ ที่ประชุมได้ลงมติเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. .... ซึ่งคณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ และให้เสนอต่อวุฒิสภาพิจารณาต่อไป

ฉะนั้น จึง เสนอร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวมา เพื่อนำเสนอต่อวุฒิสภาพิจารณาต่อไป ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๘๐

ฝ่ายบริหารและทั่วไป กองการพิเศษ
วันที่ ๑๐ มิ.ย. / ๕๖
เวลา ๑๐.๓๐ น.
ตำแหน่ง.....

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ศาสตราจารย์ มารุต บุณาดา)
ประธานสภาผู้แทนราษฎร

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
โทร. ๒๕๕๑๑๓๓

ฝ่ายผู้พิมพ์และกระจาย
วันที่ ๑๐ มิ.ย. / ๕๖
เวลา ๑๐.๓๐ น.
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

สารบบ

เรื่อง การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. . . . .
ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว

ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. . . . . ซึ่งคณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๑๘ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๓ และครั้งที่ ๔ (สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง) วันพุธที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๓๖ และวันพฤหัสบดีที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๓๖ ที่ประชุมได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว และตั้งกรรมาธิการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา เมื่อคณะกรรมาธิการพิจารณาเสร็จแล้วจึงได้เสนอต่อสภาผู้แทนราษฎร

ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๑๘ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๕ ครั้งที่ ๓ และครั้งที่ ๔ (สมัยสามัญ ครั้งที่สอง) วันพุธที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๓๗ วันพุธที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๓๗ และวันพุธที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๓๗ ที่ประชุมได้ลงมติเห็นชอบและให้เสนอต่อวุฒิสภาเพื่อพิจารณาต่อไปตามรัฐธรรมนูญ

ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวสภาผู้แทนราษฎรส่งให้วุฒิสภาเมื่อวันที่

๙ มิถุนายน ๒๕๓๗

Dr. Ura

(นางศิริลักษณ์ บั้นบำรุงกิจ)

รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร รักษาการแทน

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์
พ.ศ. ....

หลักการ

ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยลิขสิทธิ์

เหตุผล

โดยที่พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๒๐ ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานานแล้ว บทบัญญัติต่าง ๆ จึงไม่สอดคล้องกับสถานการณ์ทั้งภายในและภายนอกประเทศที่ได้เปลี่ยนแปลงไป โดยเฉพาะการพัฒนาและการขยายตัวทางเศรษฐกิจ การค้า และอุตสาหกรรมของประเทศและระหว่างประเทศ สมควรที่จะได้มีการปรับปรุงมาตรการคุ้มครองด้านลิขสิทธิ์ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวและเพื่อส่งเสริมให้มีการสร้างสรรค์งานในด้านวรรณกรรม ศิลปกรรม และงานด้านอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องมากยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

คณะรัฐมนตรี เป็นต้นเสนอ

ร่าง
พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์
พ.ศ. ....

.....
.....
.....

.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยลิขสิทธิ์

.....
.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ...."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วัน
ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๔๒๑

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

"ผู้สร้างสรรค์" หมายความว่า ผู้ทำหรือผู้ก่อให้เกิดงานสร้างสรรค์อย่างใด
อย่างหนึ่งที่เป็นงานอันมีลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัตินี้

"ลิขสิทธิ์" หมายความว่า สิทธิแต่ผู้เดียวที่จะทำการใด ๆ ตามพระราชบัญญัตินี้
เกี่ยวกับงานที่ผู้สร้างสรรค์ได้ทำขึ้น

"วรรณกรรม" หมายความว่า งานนิพนธ์ที่สร้างขึ้นทุกชนิด เช่น หนังสือ จุลสาร สิ่งเขียน สิ่งพิมพ์ ปาฐกถา เทศนา คำปราศรัย สุนทรพจน์ และให้หมายความรวมถึง โปรแกรมคอมพิวเตอร์ด้วย

"โปรแกรมคอมพิวเตอร์" หมายความว่า คำสั่ง ชุดคำสั่ง หรือสิ่งอื่นใด ที่นำไปใช้กับเครื่องคอมพิวเตอร์ เพื่อให้เครื่องคอมพิวเตอร์ทำงานหรือเพื่อให้ได้รับผล อย่างหนึ่งอย่างใด ทั้งนี้ ไม่ว่าจะ เป็นภาษาโปรแกรมคอมพิวเตอร์ในลักษณะใด

"นาฏกรรม" หมายความว่า งานเกี่ยวกับการรำ การเต้น การทำท่า หรือ การแสดงที่ประกอบขึ้นเป็นเรื่องราว และให้หมายความรวมถึงการแสดงโดยวิธีใดด้วย

"ศิลปกรรม" หมายความว่า งานอันมีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดหรือ หลายอย่างดังต่อไปนี้

(๑) งานจิตรกรรม ได้แก่ งานสร้างสรรค์รูปทรงที่ประกอบด้วยเส้น แสง สี หรือสิ่งอื่น อย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างรวมกัน ลงบนวัสดุอย่างเดียว หรือหลายอย่าง

(๒) งานประติมากรรม ได้แก่ งานสร้างสรรค์รูปทรงที่เกี่ยวกับปริมาตร ที่สัมผัสและจับต้องได้

(๓) งานภาพพิมพ์ ได้แก่ งานสร้างสรรค์ภาพด้วยกรรมวิธีทางการพิมพ์ และให้หมายความรวมถึงแม่พิมพ์หรือแบบพิมพ์ที่ใช้ในการพิมพ์ด้วย

(๔) งานสถาปัตยกรรม ได้แก่ งานออกแบบอาคารหรือสิ่งปลูกสร้าง งานออกแบบตกแต่งภายในหรือภายนอก ตลอดจนบริเวณของอาคารหรือสิ่งปลูกสร้างหรือ การสร้างสรรค์หุ่นจำลองของอาคารหรือสิ่งปลูกสร้าง

(๕) งานภาพถ่าย ได้แก่ งานสร้างสรรค์ภาพที่เกิดจากการใช้เครื่องมือ บันทึกภาพโดยให้แสงผ่านเลนส์ไปยังฟิล์มหรือกระจก และล้างด้วยน้ำยาซึ่งมีสูตรเฉพาะ หรือด้วยกรรมวิธีใด ๆ อันทำให้เกิดภาพขึ้น หรือการบันทึกภาพโดยเครื่องมือหรือวิธีการ ใช้อื่น

(๖) งานภาพประกอบ แผนที่ โครงสร้าง ภาพร่าง หรืองานสร้างสรรค์ รูปทรงสามมิติอันเกี่ยวกับภูมิศาสตร์ ภูมิประเทศ หรือวิทยาศาสตร์

(๗) งานศิลปะประยุกต์ ได้แก่งานที่นำเอางานตาม (๑) ถึง (๖) อย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างรวมกันไปใช้ประโยชน์อย่างอื่น นอกเหนือจากการชื่นชมในคุณค่าของตัวงานดังกล่าวนั้น เช่น นำไปใช้สอย นำไปตกแต่งวัสดุหรือสิ่งของอันเป็นเครื่องใช้ หรือนำไปใช้เพื่อประโยชน์ทางการค้า

ทั้งนี้ ไม่ว่างานตาม (๑) ถึง (๗) จะมีคุณค่าทางศิลปะหรือไม่ และให้หมายความรวมถึงภาพถ่ายและแผนผังของงานดังกล่าวด้วย

"ดนตรีกรรม" หมายความว่า งานเกี่ยวกับเพลงที่แต่งขึ้นเพื่อบรรเลงหรือขับร้องไม่ว่าจะมีทำนองและคำร้องหรือมีทำนองอย่างเดียว และให้หมายความรวมถึงโน้ตเพลงหรือแผนภูมิเพลงที่ได้แยกและเรียบเรียงเสียงประสานแล้ว

"โสตทัศนวัสดุ" หมายความว่า งานอันประกอบด้วยลำดับของภาพโดยบันทึกลงในวัสดุไม่ว่าจะมีลักษณะอย่างใด อันสามารถที่จะนำมาเล่นซ้ำได้อีก โดยใช้เครื่องมือที่จำเป็นสำหรับการใช้วัสดุนั้น และให้หมายความรวมถึงเสียงประกอบงานนั้นด้วย ถ้ามี

"ภาพยนตร์" หมายความว่า โสตทัศนวัสดุนั้นประกอบด้วยลำดับของภาพซึ่งสามารถนำออกฉายต่อเนื่องได้อย่างภาพยนตร์หรือสามารถบันทึกลงบนวัสดุอื่น เพื่อนำออกฉายต่อเนื่องได้อย่างภาพยนตร์ และให้หมายความรวมถึงเสียงประกอบภาพยนตร์นั้นด้วย ถ้ามี

"สิ่งบันทึกเสียง" หมายความว่า งานอันประกอบด้วยลำดับของเสียงดนตรี เสียงการแสดง หรือเสียงอื่นใด โดยบันทึกลงในวัสดุไม่ว่าจะมีลักษณะใด ๆ อันสามารถที่จะนำมาเล่นซ้ำได้อีกโดยใช้เครื่องมือที่จำเป็นสำหรับการใช้วัสดุนั้น แต่ทั้งนี้มิให้หมายความรวมถึงเสียงประกอบภาพยนตร์หรือเสียงประกอบโสตทัศนวัสดุอย่างอื่น

"นักแสดง" หมายความว่า ผู้แสดง นักดนตรี นักร้อง นักเต้น นักรำ และผู้ซึ่งแสดงท่าทาง ร้อง กล่าว พากย์ แสดงตามบทหรือในลักษณะอื่นใด

"งานแพร่เสียงแพร่ภาพ" หมายความว่า งานที่นำออกสู่สาธารณชนโดยการแพร่เสียงทางวิทยุกระจายเสียง การแพร่เสียงและหรือภาพทางวิทยุโทรทัศน์หรือโดยวิธีอย่างอื่นอันคล้ายคลึงกัน

"ทำซ้ำ" หมายความว่า รวมถึง คัดลอกไม่ว่าโดยวิธีใด ๆ เลียนแบบ ทำสำเนา ทำแม่พิมพ์ บันทึกเสียง บันทึกภาพ หรือบันทึกเสียงและภาพ จากต้นฉบับ จากสำเนา หรือจากการโฆษณาในส่วนอันเป็นสาระสำคัญ ทั้งนี้ ไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน สำหรับในส่วนที่เกี่ยวกับโปรแกรมคอมพิวเตอร์ให้หมายความถึง คัดลอกหรือทำสำเนา

โปรแกรมคอมพิวเตอร์จากสื่อบันทึกใด ไม่ว่าด้วยวิธีใด ๆ ในส่วนอันเป็นสาระสำคัญ โดยไม่มีลักษณะเป็นการจัดทำงานชิ้นใหม่ ทั้งนี้ ไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน

"ดัดแปลง" หมายความว่า ทำซ้ำโดยเปลี่ยนรูปใหม่ ปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติม หรือจำลองงานต้นฉบับในส่วนอันเป็นสาระสำคัญโดยไม่มีลักษณะเป็นการจัดทำงานชิ้นใหม่ ทั้งนี้ ไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน

(๑) ในส่วนที่เกี่ยวกับวรรณกรรม หมายความว่า รวมถึง แปลวรรณกรรม เปลี่ยนรูปวรรณกรรมหรือรวบรวมวรรณกรรมโดยคัดเลือกและจัดลำดับใหม่

(๒) ในส่วนที่เกี่ยวกับโปรแกรมคอมพิวเตอร์ หมายความว่า รวมถึง ทำซ้ำโดยเปลี่ยนรูปใหม่ ปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมโปรแกรมคอมพิวเตอร์ในส่วนอันเป็นสาระสำคัญ โดยไม่มีลักษณะเป็นการจัดทำชิ้นใหม่

(๓) ในส่วนที่เกี่ยวกับนาฏกรรม หมายความว่า รวมถึง เปลี่ยนงานที่มีใช้นาฏกรรมให้เป็นนาฏกรรม หรือเปลี่ยนนาฏกรรมให้เป็นงานที่มีใช้นาฏกรรม ทั้งนี้ ไม่ว่าในภาษาเดิมหรือต่างภาษากัน

(๔) ในส่วนที่เกี่ยวกับศิลปกรรม หมายความว่า รวมถึง เปลี่ยนงานที่เป็นรูปสองมิติหรือสามมิติ ให้เป็นรูปสามมิติหรือสองมิติ หรือทำหุ่นจำลองจากงานต้นฉบับ

(๕) ในส่วนที่เกี่ยวกับดนตรีกรรม หมายความว่า รวมถึง จัดลำดับเรียบเรียงเสียงประสานหรือเปลี่ยนคำร้องหรือทำนองใหม่

"เผยแพร่ต่อสาธารณชน" หมายความว่า ทำให้ปรากฏต่อสาธารณชน โดยการแสดง การบรรยาย การสวด การบรรเลง การทำให้ปรากฏด้วยเสียงและหรือภาพ การก่อสร้าง การจำหน่าย หรือโดยวิธีอื่นใดซึ่งงานที่ได้จัดทำขึ้น

"การโฆษณา" หมายความว่า การนำสำเนาจำลองของงานไม่ว่าในรูปหรือลักษณะอย่างใดที่สร้างขึ้นโดยความยินยอมของผู้สร้างสรรค์ออกจำหน่าย โดยสำเนาล้างนั้นมีปรากฏต่อสาธารณชนเป็นจำนวนมากพอสมควรตามสภาพของงานนั้น แต่ทั้งนี้ไม่หมายความรวมถึง การแสดงหรือการทำให้ปรากฏซึ่งนาฏกรรม ดนตรีกรรม หรือภาพยนตร์ การบรรยายหรือการปาฐกถา ซึ่งวรรณกรรม การแพร่เสียงแพร่ภาพเกี่ยวกับงานใด การนำศิลปกรรมออกแสดงและการก่อสร้างงานสถาปัตยกรรม

"พนักงานเจ้าหน้าที่" หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติราชการตามพระราชบัญญัตินี้

"อธิบดี" หมายความว่า อธิบดีกรมทรัพย์สินทางปัญญา และให้หมายความรวมถึงผู้ซึ่งอธิบดีกรมทรัพย์สินทางปัญญานออบหมายด้วย

"คณะกรรมการ" หมายความว่า คณะกรรมการลิขสิทธิ์

"รัฐมนตรี" หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ กับออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้นเมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

ลิขสิทธิ์

—————
ส่วนที่ ๑

งานอันมีลิขสิทธิ์

—————
มาตรา ๖ งานอันมีลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัตินี้ ได้แก่ งานสร้างสรรค์ ประเภทวรรณกรรม นาฏกรรม ศิลปกรรม ดนตรีกรรม โสตทัศนวัสดุ ภาพยนตร์ สิ่งบันทึกเสียง งานแพร่เสียงแพร่ภาพ หรืองานอื่นใดในแผนกวรรณคดี แผนกวิทยาศาสตร์ หรือแผนกศิลปะ ของผู้สร้างสรรค์ไม่ว่างานดังกล่าวจะแสดงออกโดยวิธีหรือรูปแบบอย่างใด การคุ้มครองลิขสิทธิ์ไม่คลุมถึงความคิด หรือขั้นตอน กรรมวิธีหรือระบบ หรือวิธีใช้หรือทำงาน หรือแนวความคิด หลักการ การค้นพบ หรือทฤษฎีทางวิทยาศาสตร์ หรือคณิตศาสตร์

มาตรา ๓ สิ่งต่อไปนี้ไม่ถือว่าเป็นงานอันมีลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัตินี้

(๑) ข่าวประจำวัน และข้อเท็จจริงต่าง ๆ ที่มีลักษณะเป็นเพียงข่าวสาร

อันมิใช่ในงานในแผนกวรรณคดี แผนกวิทยาศาสตร์ หรือแผนกศิลปะ

(๒) รัฐธรรมนูญ และกฎหมาย

(๓) ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่ง คำชี้แจง และหนังสือโต้ตอบ

ของกระทรวง ทบวง กรม หรือหน่วยงานอื่นใดของรัฐหรือของท้องถิ่น

(๔) คำพิพากษา คำสั่ง คำวินิจฉัย และรายงานของทางราชการ

(๕) คำแปลและการรวบรวมสิ่งต่าง ๆ ตาม (๑) ถึง (๔) ที่กระทรวง

ทบวง กรม หรือหน่วยงานอื่นใดของรัฐหรือของท้องถิ่นจัดทำขึ้น

ส่วนที่ ๒

การได้มาซึ่งลิขสิทธิ์

มาตรา ๔ ให้ผู้สร้างสรรค์เป็นผู้มีลิขสิทธิ์ในงานที่ตนได้สร้างสรรค์ขึ้น

ภายใต้เงื่อนไขดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่ยังไม่ได้มีการโฆษณา งาน ผู้สร้างสรรค์ต้องเป็นผู้มีสัญชาติไทย

หรืออยู่ในราชอาณาจักรหรือเป็นผู้มีสัญชาติหรืออยู่ในประเทศที่เป็นภาคีแห่งอนุสัญญาว่าด้วยการคุ้มครองลิขสิทธิ์ซึ่งประเทศไทยเป็นภาคีอยู่ด้วย ตลอดระยะเวลาหรือเป็นส่วนใหญ่ในการสร้างสรรค์งานนั้น

(๒) ในกรณีที่ได้มีการโฆษณางานแล้ว การโฆษณางานนั้นในครั้งแรกได้

กระทำขึ้นในราชอาณาจักรหรือในประเทศที่เป็นภาคีแห่งอนุสัญญาว่าด้วยการคุ้มครองลิขสิทธิ์ซึ่งประเทศไทยเป็นภาคีอยู่ด้วย หรือในกรณีที่การโฆษณาครั้งแรกได้กระทำนอกราชอาณาจักรหรือในประเทศอื่นที่ไม่เป็นภาคีแห่งอนุสัญญาว่าด้วยการคุ้มครองลิขสิทธิ์ซึ่งประเทศไทยเป็นภาคีอยู่ด้วย หากได้มีการโฆษณางานดังกล่าวในราชอาณาจักรหรือในประเทศที่เป็นภาคีแห่งอนุสัญญาว่าด้วยการคุ้มครองลิขสิทธิ์ซึ่งประเทศไทยเป็นภาคีอยู่ด้วยภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้มีการโฆษณาครั้งแรก หรือผู้สร้างสรรค์เป็นผู้มีลักษณะตามที่กำหนดไว้ใน (๑) ในขณะที่มีการโฆษณางานครั้งแรก

ในกรณีที่ผู้สร้างสรรค์ต้องเป็นผู้มีสัญชาติไทย ถ้าผู้สร้างสรรค์เป็นนิติบุคคล นิติบุคคลนั้นต้องเป็นนิติบุคคลที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายไทย

มาตรา ๙ งานที่ผู้สร้างสรรค์ได้สร้างสรรค์ขึ้นในฐานะพนักงานหรือลูกจ้าง ถ้ามิได้ทำเป็นหนังสือตกลงกันไว้ เป็นอย่างอื่น ให้ลิขสิทธิ์ในงานนั้นเป็นของผู้สร้างสรรค์ แต่นายจ้างมีสิทธิในงานนั้นนอกเผยแพร่ต่อสาธารณชนได้ตามที่เป็นวัตถุประสงค์แห่งการจ้าง แร่งงานนั้น

มาตรา ๑๐ งานที่ผู้สร้างสรรค์ได้สร้างสรรค์ขึ้นโดยการรับจ้างบุคคลอื่น ให้ผู้ว่าจ้างเป็นผู้มีลิขสิทธิ์ในงานนั้น เว้นแต่ผู้สร้างสรรค์และผู้ว่าจ้างจะได้ตกลงกันไว้ เป็นอย่างอื่น

มาตรา ๑๑ งานใดมีลักษณะเป็นการนำเอางานอันมีลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัตินี้ มาดัดแปลงโดยได้รับอนุญาตจากเจ้าของลิขสิทธิ์ ให้ผู้ที่ได้ดัดแปลงนั้นมีลิขสิทธิ์ในงานที่ได้ ดัดแปลงตามพระราชบัญญัตินี้ แต่ทั้งนี้ไม่กระทบกระเทือนสิทธิของเจ้าของลิขสิทธิ์ที่มีอยู่ใน งานของผู้สร้างสรรค์เดิมที่ถูกดัดแปลง

มาตรา ๑๒ งานใดมีลักษณะเป็นการนำเอางานอันมีลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัตินี้ มารวบรวมหรือประกอบเข้ากันโดยได้รับอนุญาตจากเจ้าของลิขสิทธิ์ หรือเป็นการนำเอา ข้อมูลหรือสิ่งอื่นใดซึ่งสามารถอ่านหรือถ่ายทอดได้โดยอาศัยเครื่องกลหรืออุปกรณ์อื่นใด มารวบรวมหรือประกอบเข้ากัน หากผู้ที่ได้รวบรวมหรือประกอบเข้ากันได้รวบรวมหรือ ประกอบเข้ากันซึ่งงานดังกล่าวขึ้นโดยการคัดเลือกหรือจัดลำดับในลักษณะซึ่งมิได้ลอกเลียน งานของบุคคลอื่น ให้ผู้ที่ได้รวบรวมหรือประกอบเข้ากันนั้นมีลิขสิทธิ์ในงานที่ได้รวบรวมหรือ ประกอบเข้ากันตามพระราชบัญญัตินี้ แต่ทั้งนี้ไม่กระทบกระเทือนสิทธิของเจ้าของลิขสิทธิ์ ที่มีอยู่ในงาน หรือข้อมูลหรือสิ่งอื่นใด ของผู้สร้างสรรค์เดิมที่ถูกนำมารวบรวมหรือประกอบ เข้ากัน

มาตรา ๑๓ ให้นำมาตรา ๘ มาตรา ๙ และมาตรา ๑๐ มาใช้บังคับ แก่การมีลิขสิทธิ์ตามมาตรา ๑๑ หรือมาตรา ๑๒ โดยอนุโลม

มาตรา ๑๘ กระทรวง ทบวง กรม หรือหน่วยงานอื่นใดของรัฐหรือของท้องถิ่นย่อมมีลิขสิทธิ์ในงานที่ได้สร้างสรรค์ขึ้นโดยการจ้างหรือตามคำสั่งหรือในความควบคุมของตน เว้นแต่จะได้ตกลงกันไว้เป็นอย่างอื่นเป็นลายลักษณ์อักษร

ส่วนที่ ๓ การคุ้มครองลิขสิทธิ์

มาตรา ๑๙ ภายใต้งบบังคับมาตรา ๙ มาตรา ๑๐ และมาตรา ๑๘ เจ้าของลิขสิทธิ์ย่อมมีสิทธิแต่ผู้เดียวดังต่อไปนี้

- (๑) ทำซ้ำหรือดัดแปลง
- (๒) เผยแพร่ต่อสาธารณชน
- (๓) ให้เช่าต้นฉบับหรือสำเนางานโปรแกรมคอมพิวเตอร์ ทัศนทัศนวิศุ ภาพยนตร์ และสิ่งบันทึกเสียง
- (๔) ให้ประโยชน์อันเกิดจากลิขสิทธิ์แก่ผู้อื่น

(๕) อนุญาตให้ผู้อื่นใช้สิทธิตาม (๑) (๒) หรือ (๓) โดยจะกำหนดเงื่อนไขอย่างใดหรือไม่ก็ได้ แต่เงื่อนไขดังกล่าวจะกำหนดในลักษณะที่เป็นการจำกัดการแข่งขันโดยไม่เป็นธรรมไม่ได้

การพิจารณาว่าเงื่อนไขตามวรรคหนึ่ง (๕) จะเป็นการจำกัดการแข่งขันโดยไม่เป็นธรรมหรือไม่ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๖ ในกรณีที่เจ้าของลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัตินี้อนุญาตให้ผู้ใดใช้สิทธิตามมาตรา ๑๕ (๕) ถ้ามิได้ตกลงเป็นหนังสือกำหนดเงื่อนไขอย่างใดโดยเฉพาะให้ถือว่าเป็นการอนุญาตให้ใช้สิทธินั้นโดยไม่ตัดสิทธิของเจ้าของลิขสิทธิ์ที่จะอนุญาตให้ผู้อื่นใช้สิทธินั้นอีก

มาตรา ๑๗ ลิขสิทธิ์นั้นย่อมโอนให้แก่กันได้

การโอนลิขสิทธิ์ให้แก่บุคคลอื่น เจ้าของลิขสิทธิ์จะโอนให้ทั้งหมดหรือแต่บางส่วน และจะโอนให้โดยมีกำหนดเวลาหรือตลอดอายุแห่งการคุ้มครองลิขสิทธิ์ก็ได้

การโอนลิขสิทธิ์โดยทางอื่นนอกจากทางมรดกต้องทำเป็นหนังสือลงลายมือชื่อ ผู้โอนและผู้รับโอน ถ้าไม่ได้กำหนดระยะเวลาไว้ในสัญญาโอน ให้ถือว่าเป็นการโอน มีกำหนดระยะเวลาสิบปี

มาตรา ๑๘ ผู้สร้างสรรค์งานอันมีลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัตินี้มีสิทธิที่จะแสดงว่า ตนเป็นผู้สร้างสรรค์งานดังกล่าว และมีสิทธิที่จะห้ามมิให้ผู้รับโอนลิขสิทธิ์หรือบุคคลอื่นใดบิดเบือน ดัดทอน ดัดแปลงหรือทำโดยประการอื่นใดแก่งานนั้นจนเกิดความเสียหายต่อชื่อเสียง หรือเกียรติคุณ ของผู้สร้างสรรค์ และเมื่อผู้สร้างสรรค์ถึงแก่ความตายทายาทของผู้สร้างสรรค์มีสิทธิที่จะฟ้องร้อง บังคับตามสิทธิดังกล่าวได้ตลอดอายุแห่งการคุ้มครองลิขสิทธิ์ ทั้งนี้ เว้นแต่จะได้ออกแถลงไว้ เป็นอย่างอื่นเป็นลาวัณลักษณ์อักษร

ส่วนที่ ๔

อายุแห่งการคุ้มครองลิขสิทธิ์

มาตรา ๑๙ ภายใต้งบบังคับมาตรา ๒๑ และมาตรา ๒๒ ลิขสิทธิ์ตาม พระราชบัญญัตินี้ให้มีอยู่ตลอดอายุของผู้สร้างสรรค์ และมีอยู่ต่อไปอีกเป็นเวลาห้าสิบปี นับแต่ผู้สร้างสรรค์ถึงแก่ความตาย

ในกรณีที่มีผู้สร้างสรรค์ร่วม ลิขสิทธิ์ในงานดังกล่าวให้มีอยู่ตลอดอายุของผู้สร้างสรรค์ร่วม และมีอยู่ต่อไปอีกเป็นเวลาห้าสิบปีนับแต่ผู้สร้างสรรค์ร่วมคนสุดท้ายถึงแก่ ความตาย

ถ้าผู้สร้างสรรค์หรือผู้สร้างสรรค์ร่วมทุกคนถึงแก่ความตายก่อนที่ได้มีการโฆษณา งานนั้น ให้ลิขสิทธิ์ดังกล่าวมีอยู่เป็นเวลาห้าสิบปีนับแต่ได้มีการโฆษณาเป็นครั้งแรก

ในกรณีที่ผู้สร้างสรรค์เป็นนิติบุคคล ให้ลิขสิทธิ์มีอยู่เป็นเวลาห้าสิบปีนับแต่ ผู้สร้างสรรค์ได้สร้างสรรค์ขึ้น แต่ถ้าได้มีการโฆษณางานนั้นในระหว่างระยะเวลาดังกล่าว ให้ลิขสิทธิ์มีอยู่ต่อไปอีกเป็นเวลาห้าสิบปีนับแต่ได้มีการโฆษณาเป็นครั้งแรก

มาตรา ๒๐ งานอันมีลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัตินี้ที่ได้สร้างสรรค์ขึ้นโดยผู้สร้างสรรค์ใช้นามแฝงหรือไม่ปรากฏชื่อผู้สร้างสรรค์ ให้ลิขสิทธิ์มีอยู่เป็นเวลาห้าสิบปีนับแต่ได้สร้างสรรค์งานนั้นขึ้น แต่ถ้าได้มีการโฆษณาในงานนั้นในระหว่างระยะเวลาดังกล่าว ให้ลิขสิทธิ์มีอยู่เป็นเวลาห้าสิบปีนับแต่ได้มีการโฆษณาเป็นครั้งแรก

ในกรณีที่รู้ตัวผู้สร้างสรรค์ ให้นำมาตรา ๑๙ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๒๑ ลิขสิทธิ์ในงานภาพถ่าย ทัศนทัศนวัสดุ ภาพยนตร์ สิ่งบันทึกเสียง หรืองานแพร่เสียงแพร่ภาพให้มีอยู่เป็นเวลาห้าสิบปีนับแต่ได้สร้างสรรค์งานนั้นขึ้น แต่ถ้าได้มีการโฆษณาในงานนั้นในระหว่างระยะเวลาดังกล่าว ให้ลิขสิทธิ์มีอยู่เป็นเวลาห้าสิบปีนับแต่ได้มีการโฆษณาเป็นครั้งแรก

มาตรา ๒๒ ลิขสิทธิ์ในงานศิลปะประติมากรรมให้มียุ่เป็นเวลาห้าสิบปีนับแต่ได้สร้างสรรค์งานนั้นขึ้น แต่ถ้าได้มีการโฆษณาในงานนั้นในระหว่างระยะเวลาดังกล่าว ให้ลิขสิทธิ์มีอยู่เป็นเวลาห้าสิบปีนับแต่ได้มีการโฆษณาเป็นครั้งแรก

มาตรา ๒๓ ลิขสิทธิ์ในงานที่ได้สร้างสรรค์ขึ้นโดยการจ้างหรือตามคำสั่งหรือในความควบคุมตามมาตรา ๑๔ ให้มีอยู่เป็นเวลาห้าสิบปีนับแต่ได้สร้างสรรค์งานนั้นขึ้น แต่ถ้าได้มีการโฆษณาในงานนั้นในระหว่างระยะเวลาดังกล่าว ให้ลิขสิทธิ์มีอยู่เป็นเวลาห้าสิบปีนับแต่ได้มีการโฆษณาเป็นครั้งแรก

มาตรา ๒๔ การโฆษณางานตามมาตรา ๑๙ มาตรา ๒๐ มาตรา ๒๑ มาตรา ๒๒ หรือมาตรา ๒๓ อันเป็นการเริ่มนับอายุแห่งการคุ้มครองลิขสิทธิ์ หมายความว่า การนำงานออกทำการโฆษณาโดยความยินยอมของเจ้าของลิขสิทธิ์

มาตรา ๒๕ เมื่ออายุแห่งการคุ้มครองลิขสิทธิ์ครบกำหนดในปีใด ถ้าวันครบกำหนดอายุแห่งการคุ้มครองลิขสิทธิ์ไม่ตรงกับวันสิ้นปีปฏิทิน หรือในกรณีที่ไม่มีอายุครบกำหนดอายุแห่งการคุ้มครองลิขสิทธิ์ที่แน่นอน ให้ลิขสิทธิ์ยังคงมีอยู่ต่อไปจนถึงวันสิ้นปีปฏิทินของปีนั้น

มาตรา ๒๖ การนำงานอันมีลิขสิทธิ์ออกทำการโฆษณาภายหลังจากที่
อายุแห่งการคุ้มครองลิขสิทธิ์สิ้นสุดลงไม่ก่อให้เกิดลิขสิทธิ์ในงานนั้น ๆ ขึ้นใหม่

ส่วนที่ ๕
การละเมิดลิขสิทธิ์

มาตรา ๒๗ การกระทำอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้แก่งานอันมีลิขสิทธิ์ตาม
พระราชบัญญัตินี้โดยไม่ได้รับอนุญาตตามมาตรา ๑๕ (๕) ให้ถือว่าเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์

- (๑) ทำซ้ำหรือดัดแปลง
- (๒) เผยแพร่ต่อสาธารณชน

มาตรา ๒๘ การกระทำอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้แก่โสตทัศนวัสดุ
ภาพยนตร์ หรือสิ่งบันทึกเสียง อันมีลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัตินี้โดยไม่ได้รับอนุญาต
ตามมาตรา ๑๕ (๕) ทั้งนี้ ไม่ว่าในสิ่งที่บันทึกเสียงและหรือภาพ ให้ถือว่าเป็นการ
ละเมิดลิขสิทธิ์

- (๑) ทำซ้ำหรือดัดแปลง
- (๒) เผยแพร่ต่อสาธารณชน
- (๓) ให้เข้าต้นฉบับหรือสำเนางานดังกล่าว

มาตรา ๒๙ การกระทำอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้แก่งานแพร่เสียง
แพร่ภาพอันมีลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัตินี้โดยไม่ได้รับอนุญาตตามมาตรา ๑๕ (๕) ให้ถือว่าเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์

- (๑) จัดทำโสตทัศนวัสดุ ภาพยนตร์ สิ่งบันทึกเสียง หรืองานแพร่เสียงแพร่ภาพ
ทั้งนี้ ไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน
- (๒) แพร่เสียงแพร่ภาพซ้ำ ทั้งนี้ ไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน
- (๓) จัดให้ประชาชนฟังและหรือชมงานแพร่เสียงแพร่ภาพ โดยเรียก
เก็บเงินหรือผลประโยชน์อย่างอื่นในทางการค้า

มาตรา ๓๐ การกระทำอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้แก่โปรแกรมคอมพิวเตอร์อันมีลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัตินี้โดยไม่ได้รับอนุญาตตามมาตรา ๑๕ (๕) ให้ถือว่าเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์

- (๑) ทำซ้ำหรือดัดแปลง
- (๒) เผยแพร่ต่อสาธารณชน
- (๓) ให้เช่าต้นฉบับหรือสำเนางานดังกล่าว

มาตรา ๓๑ ผู้ใดรู้อยู่แล้วหรือมีเหตุอันควรรู้อย่างใดได้ทำขึ้นโดยละเมิดลิขสิทธิ์ของผู้อื่น กระทำอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้แก่งานนั้นเพื่อหากำไร ให้ถือว่าผู้นั้นกระทำการละเมิดลิขสิทธิ์

- (๑) ขาย มีไว้เพื่อขาย เสนอขาย ให้เช่า เสนอให้เช่า ให้เช่าซื้อ หรือเสนอให้เช่าซื้อ
- (๒) เผยแพร่ต่อสาธารณชน
- (๓) แจกจ่ายในลักษณะที่อาจก่อให้เกิดความเสียหายแก่เจ้าของลิขสิทธิ์
- (๔) นำหรือสิ่งเข้ามาในราชอาณาจักร

ส่วนที่ ๖

ข้อยกเว้นการละเมิดลิขสิทธิ์

มาตรา ๓๒ การกระทำแก่งานอันมีลิขสิทธิ์ของบุคคลอื่นตามพระราชบัญญัตินี้ หากไม่ขัดต่อการแสวงหาประโยชน์จากงานอันมีลิขสิทธิ์ตามปกติโดยเจ้าของลิขสิทธิ์และไม่กระทบกระเทือนถึงสิทธิอันชอบด้วยกฎหมายของเจ้าของลิขสิทธิ์เกินสมควร มิให้ถือว่าเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์

ภายใต้บังคับบทบัญญัติในวรรคหนึ่ง การกระทำแก่งานอันมีลิขสิทธิ์ในลักษณะดังต่อไปนี้มิให้ถือว่าเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์

- (๑) วิจัยหรือศึกษางานนั้น อันมิใช่การกระทำเพื่อหากำไร

- (๒) ใช้เพื่อประโยชน์ของตนเอง หรือเพื่อประโยชน์ของตนเองและบุคคลอื่น
ในครอบครัวหรือญาติสนิท
- (๓) ดิษฐ์ วิจารณ์ หรือแนะนำผลงานโดยมีการรับรู้ถึงความเป็นเจ้าของลิขสิทธิ์
ในงานนั้น
- (๔) เสนอรายงานข่าวทางสื่อสารมวลชนโดยมีการรับรู้ถึงความเป็นเจ้าของ
ลิขสิทธิ์ในงานนั้น
- (๕) ทำซ้ำ ดัดแปลง นำออกแสดง หรือทำให้ปรากฏ เพื่อประโยชน์ในการ
พิจารณาของศาลหรือเจ้าพนักงานซึ่งมีอำนาจตามกฎหมาย หรือในการรายงานผลการ
พิจารณาดังกล่าว
- (๖) ทำซ้ำ ดัดแปลง นำออกแสดง หรือทำให้ปรากฏโดยผู้สอน เพื่อประโยชน์
ในการสอนของตน อันมิใช่การกระทำเพื่อหากำไร
- (๗) ทำซ้ำ ดัดแปลงบางส่วนของงาน หรือคัดลอกหรือทำบทสรุปโดยผู้สอน
หรือสถาบันศึกษา เพื่อแจกจ่ายหรือจำหน่ายแก่ผู้เรียนในชั้นเรียนหรือในสถาบันศึกษา
ทั้งนี้ ต้องไม่เป็นการกระทำเพื่อหากำไร
- (๘) นางานนั้นมาใช้เป็นส่วนหนึ่งในการถามและตอบในการสอบ

มาตรา ๓๓ ภายใต้บังคับมาตรา ๓๒ วรรคหนึ่ง การกล่าว คัด ลอก เลียน
หรืออ้างอิงงานบางตอนตามสมควรจากงานอันมีลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัตินี้ โดยมีการ
รับรู้ถึงความเป็นเจ้าของลิขสิทธิ์ในงานนั้น มิให้ถือว่าเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์

มาตรา ๓๔ ภายใต้บังคับมาตรา ๓๒ วรรคหนึ่ง การทำซ้ำโดยบรรณาธิการ
ของห้องสมุดซึ่งงานอันมีลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัตินี้ มิให้ถือว่าเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์หาก
การทำซ้ำนั้นมิได้มีวัตถุประสงค์เพื่อหากำไร ในกรณีดังต่อไปนี้

- (๑) การทำซ้ำเพื่อใช้ในห้องสมุดหรือให้แก่ห้องสมุดอื่น
- (๒) การทำซ้ำงานบางตอนตามสมควรให้แก่บุคคลอื่นเพื่อประโยชน์ในการ
วิจัยหรือการศึกษา

มาตรา ๓๕ ภายใต้บังคับมาตรา ๓๖ วรรคหนึ่ง การกระทำแก่โปรแกรมคอมพิวเตอร์อันมีลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัตินี้ในลักษณะดังต่อไปนี้มิให้ถือว่าเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์ หากไม่มีวัตถุประสงค์เพื่อหากำไรและไม่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่เจ้าของลิขสิทธิ์เกินสมควร

(๑) วิจัยหรือศึกษาโปรแกรมคอมพิวเตอร์นั้น

(๒) ใช้เพื่อประโยชน์ของเจ้าของสำเนาโปรแกรมคอมพิวเตอร์นั้น

(๓) ดิชม วิจารณ์ หรือแนะนำผลงานโดยมีการรับรู้ถึงความเป็นเจ้าของลิขสิทธิ์ในโปรแกรมคอมพิวเตอร์นั้น

(๔) เสนอรายงานข่าวทางสื่อสารมวลชนโดยมีการรับรู้ถึงความเป็นเจ้าของลิขสิทธิ์ในโปรแกรมคอมพิวเตอร์นั้น

(๕) ทำสำเนาโปรแกรมคอมพิวเตอร์ในจำนวนที่สมควรโดยบุคคลผู้ซึ่งได้ซื้อหรือได้รับโปรแกรมนั้นมาจากบุคคลอื่นโดยถูกต้อง เพื่อเก็บไว้ใช้ประโยชน์ในการบำรุงรักษาหรือป้องกันการสูญหาย

(๖) ทำซ้ำ ดัดแปลง นำออกแสดง หรือทำให้ปรากฏเพื่อประโยชน์ในการพิจารณาของศาลหรือเจ้าพนักงานซึ่งมีอำนาจตามกฎหมาย หรือในการรายงานผลการพิจารณาดังกล่าว

(๗) นำโปรแกรมคอมพิวเตอร์นั้นมาใช้เป็นส่วนหนึ่งในการถามและตอบในการสอบ

(๘) ดัดแปลงโปรแกรมคอมพิวเตอร์ในกรณีที่จำเป็นแก่การใช้

(๙) จัดทำสำเนาโปรแกรมคอมพิวเตอร์เพื่อเก็บรักษาไว้สำหรับการอ้างอิงหรือค้นคว้าเพื่อประโยชน์ของสาธารณชน

มาตรา ๓๖ ภายใต้บังคับมาตรา ๓๖ วรรคหนึ่ง การนำงานนาฏกรรมหรือดนตรีกรรมออกแสดงเพื่อเผยแพร่ต่อสาธารณชนตามความเหมาะสมโดยมิได้จัดทำขึ้นหรือดำเนินการเพื่อหากำไรเนื่องจากการจัดให้มีการเผยแพร่ต่อสาธารณชนนั้น และมีได้จัดเก็บค่าเข้าชมไม่ว่าโดยทางตรง หรือโดยทางอ้อมและนักแสดงไม่ได้รับค่าตอบแทนในการแสดงนั้น มิให้ถือว่าเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์ หากเป็นการดำเนินการโดยสมาคมมูลนิธิ หรือองค์การอื่นที่มีวัตถุประสงค์เพื่อการสาธารณกุศล การศึกษา การศาสนา หรือการสังคมสงเคราะห์

มาตรา ๓๗ การวาดเขียน การเขียนระบายสี การก่อสร้าง การแกะลายเส้น การปั้น การแกะสลัก การพิมพ์ภาพ การถ่ายภาพ การถ่ายภาพยนตร์ การแพร่ภาพ หรือ การกระทำใด ๆ ที่ทำนองเดียวกันนี้ซึ่งศิลปกรรมใดอันตั้งเปิดเผยประจำอยู่ในที่สาธารณะ นอกจากงานสถาปัตยกรรม มิให้ถือว่าเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์ในศิลปกรรมนั้น

มาตรา ๓๘ การวาดเขียน การเขียนระบายสี การแกะลายเส้น การปั้น การแกะสลัก การพิมพ์ภาพ การถ่ายภาพ การถ่ายภาพยนตร์หรือการแพร่ภาพซึ่งงานสถาปัตยกรรมใด มิให้ถือว่าเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์ในงานสถาปัตยกรรมนั้น

มาตรา ๓๙ การถ่ายภาพหรือการถ่ายภาพยนตร์หรือการแพร่ภาพซึ่งงานใด ๆ อันมีศิลปกรรมใดรวมอยู่เป็นส่วนประกอบด้วย มิให้ถือว่าเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์ในศิลปกรรมนั้น

มาตรา ๔๐ ในกรณีที่ลิขสิทธิ์ในศิลปกรรมเดิมมีบุคคลอื่นนอกจากผู้สร้างสรรค์เป็นเจ้าของอยู่ด้วยการที่ผู้สร้างสรรค์คนเดียวกันได้ทำศิลปกรรมนั้นอีกในภายหลังในลักษณะที่เป็นการทำซ้ำบางส่วนกับศิลปกรรมเดิม หรือใช้แบบพิมพ์ ภาพร่าง แผนผัง แบบจำลอง หรือข้อมูลที่ได้จากการศึกษาที่ใช้ในการทำศิลปกรรมเดิม ถ้าปรากฏว่าผู้สร้างสรรค์มิได้ทำซ้ำหรือลอกแบบในส่วนอันเป็นสาระสำคัญของศิลปกรรมเดิม มิให้ถือว่าเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์ในศิลปกรรมนั้น

มาตรา ๔๑ อาคารใดเป็นงานสถาปัตยกรรมอันมีลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัตินี้ การบูรณะอาคารนั้นในรูปแบบเดิม มิให้ถือว่าเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์

มาตรา ๔๒ ในกรณีที่อายุแห่งการคุ้มครองลิขสิทธิ์ในภาพยนตร์ใดสิ้นสุดลงแล้ว มิให้ถือว่าการนำภาพยนตร์นั้นเผยแพร่ต่อสาธารณชนเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์ในวรรณกรรม นาฏกรรม ศิลปกรรม ดนตรีกรรม ทัศนศิลป์ สิ่งบันทึกเสียงหรืองานที่ใช้จัดทำภาพยนตร์นั้น

มาตรา ๔๓ การทำซ้ำ เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติราชการโดยเจ้าพนักงาน ซึ่งมีอำนาจตามกฎหมายหรือตามคำสั่งของเจ้าพนักงานดังกล่าวซึ่งงานอันมีลิขสิทธิ์ตาม

พระราชบัญญัตินี้และที่อยู่ในความครอบครองของทางราชการ ถ้าการทำเช่นนั้นไม่มีวัตถุประสงค์เพื่อหากำไรและไม่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่เจ้าของลิขสิทธิ์เกินสมควร มิให้ถือว่าเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์

หมวด ๒ สิทธิของนักแสดง

มาตรา ๔๔ นักแสดงย่อมมีสิทธิแต่ผู้เดียวในการกระทำอันเกี่ยวกับการแสดงของตนดังต่อไปนี้

- (๑) แพร่เสียงแพร่ภาพ หรือเผยแพร่ต่อสาธารณชนซึ่งการแสดง เว้นแต่จะเป็นการแพร่เสียงแพร่ภาพหรือเผยแพร่ต่อสาธารณชนจากสิ่งบันทึกการแสดงที่มีการบันทึกไว้แล้ว
- (๒) บันทึกการแสดงที่ยังไม่มีการบันทึกไว้แล้ว
- (๓) ทาซ้ำซึ่งสิ่งบันทึกการแสดงที่มีผู้บันทึกไว้โดยไม่ได้รับอนุญาตจากนักแสดงหรือสิ่งบันทึกการแสดงที่ได้รับอนุญาตเพื่อวัตถุประสงค์อื่น หรือสิ่งบันทึกการแสดงที่เข้าข้อยกเว้นการละเมิดสิทธิของนักแสดงตามมาตรา ๔๓

มาตรา ๔๕ ผู้ใดนำสิ่งบันทึกเสียงการแสดงซึ่งได้นำออกเผยแพร่เพื่อวัตถุประสงค์ทางการค้าแล้ว หรือนำสำเนาของงานนั้นไปแพร่เสียงหรือเผยแพร่ต่อสาธารณชนโดยตรงให้ผู้นั้นจ่ายค่าตอบแทนที่เป็นธรรมแก่นักแสดง ในกรณีที่ตกลงค่าตอบแทนไม่ได้ ให้อธิบดีเป็นผู้มีคำสั่งกำหนดค่าตอบแทน ทั้งนี้ โดยให้คำนึงถึงอัตราค่าตอบแทนปกติในธุรกิจประเภทนั้น ค่าสิ่งของอธิบดีตามวรรคหนึ่ง คู่กรณีอาจอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการได้ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งคำสั่งของอธิบดี คำวินิจฉัยของคณะกรรมการให้เป็นที่สิ้นสุด

มาตรา ๔๖ ในกรณีที่การแสดงหรือการบันทึกเสียงการแสดงใดมีนักแสดงมากกว่าหนึ่งคนขึ้นไป นักแสดงเหล่านั้นอาจแต่งตั้งตัวแทนร่วมเพื่อดูแลหรือบริหารเกี่ยวกับสิทธิของตนได้

มาตรา ๔๗ ให้นักแสดงมีสิทธิในการแสดงตามมาตรา ๔๕ หากเป็นไปตามเงื่อนไขดังต่อไปนี้

- (๑) นักแสดงนั้นมีสัญชาติไทยหรือมีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักร หรือ
- (๒) การแสดงหรือส่วนใหญ่ของการแสดงนั้นเกิดขึ้นในราชอาณาจักร หรือในประเทศที่เป็นภาคีแห่งอนุสัญญาว่าด้วยการคุ้มครองสิทธิของนักแสดงซึ่งประเทศไทยเป็นภาคีอยู่ด้วย

มาตรา ๔๘ ให้นักแสดงมีสิทธิได้รับค่าตอบแทนตามมาตรา ๔๕ หากเป็นไปตามเงื่อนไขดังต่อไปนี้

- (๑) นักแสดงมีสัญชาติไทยหรือมีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักร ในขณะที่มีการบันทึกเสียงการแสดงนั้น หรือในขณะที่เรีกร้องสิทธิ หรือ
- (๒) การบันทึกเสียงการแสดงหรือส่วนใหญ่ของการบันทึกเสียงการแสดงนั้นเกิดขึ้นในราชอาณาจักร หรือในประเทศที่เป็นภาคีแห่งอนุสัญญาว่าด้วยการคุ้มครองสิทธิของนักแสดงซึ่งประเทศไทยเป็นภาคีอยู่ด้วย

มาตรา ๔๙ สิทธิของนักแสดงตามมาตรา ๔๕ ให้มีอยู่เป็นเวลาห้าสิบปี นับแต่วันสิ้นปีปฏิทินของปีที่มีการแสดง ในกรณีที่มีการบันทึกการแสดงให้มีอยู่เป็นเวลาห้าสิบปีนับแต่วันสิ้นปีปฏิทินของปีที่มีการบันทึกการแสดง

มาตรา ๕๐ สิทธิของนักแสดงตามมาตรา ๔๕ ให้มีอยู่เป็นเวลาห้าสิบปี นับแต่วันสิ้นปีปฏิทินของปีที่ได้มีการบันทึกเสียงการแสดง

มาตรา ๕๑ สิทธิของนักแสดงตามมาตรา ๔๕ และมาตรา ๔๘ ย่อมโอนให้แก่กันได้ ไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน และจะโอนให้โดยมีกำหนดเวลาหรือตลอดอายุแห่งการคุ้มครองก็ได้

ในกรณีที่มีนักแสดงมากกว่าหนึ่งคนขึ้นไป นักแสดงมีสิทธิโอนเฉพาะสิทธิส่วนที่เป็นของตนเท่านั้น

การโอนโดยทางอื่นนอกจากทางมรดกต้องทำเป็นหนังสือลงลายมือชื่อผู้โอนและผู้รับโอน ถ้าไม่ได้กำหนดระยะเวลาไว้ในสัญญาโอน ให้ถือว่าเป็นการโอนมีกำหนดระยะเวลาสามปี

มาตรา ๔๒ ผู้ใดกระทำอย่างใดอย่างหนึ่งตามมาตรา ๔๑ โดยไม่ได้รับอนุญาตจากนักแสดงหรือไม่จ่ายค่าตอบแทนตามมาตรา ๔๑ ให้ถือว่าผู้นั้นละเมิดสิทธิของนักแสดง

มาตรา ๔๓ ให้นำมาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๔ มาตรา ๓๖ มาตรา ๔๒ และมาตรา ๔๓ มาใช้บังคับแก่สิทธิของนักแสดงโดยอนุโลม

หมวด ๓

การใช้ลิขสิทธิ์ในพฤติการณ์พิเศษ

มาตรา ๔๔ ผู้มีสัญชาติไทยซึ่งประสงค์จะขออนุญาตใช้ลิขสิทธิ์ในงานที่มีการเผยแพร่ต่อสาธารณชนในรูปของสิ่งพิมพ์หรืออย่างอื่นที่คล้ายคลึงกันตามพระราชบัญญัตินี้ เพื่อประโยชน์ในการเรียน การสอน หรือค้นคว้า ที่มีได้มีวัตถุประสงค์เพื่อหากำไรอาจยื่นคำขอต่ออธิบดี โดยแสดงหลักฐานว่าผู้ขอได้ขออนุญาตใช้ลิขสิทธิ์ในการจัดทำค่าแปลเป็นภาษาไทย หรือทำซ้ำสำเนางานที่ได้เคยจัดพิมพ์งานแปลเป็นภาษาไทยดังกล่าวจากเจ้าของลิขสิทธิ์ แต่ได้รับการปฏิเสธหรือเมื่อได้ใช้เวลาอันสมควรแล้วแต่ตกลงกันไม่ได้ ถ้าปรากฏว่าในขณะที่ยื่นคำขอตกลงแล้ว

(๑) เจ้าของลิขสิทธิ์มิได้จัดทำหรืออนุญาตให้ผู้ใดจัดทำค่าแปลเป็นภาษาไทยของงานดังกล่าวออกทำการโฆษณาภายในสามปีหลังจากที่ได้มีการโฆษณางานเป็นครั้งแรก หรือ

(๒) เจ้าของลิขสิทธิ์ได้จัดพิมพ์ค่าแปลงานของตนเป็นภาษาไทยออกทำการโฆษณา ซึ่งเมื่อพ้นกำหนดสามปีหลังจากที่ได้จัดพิมพ์ค่าแปลงานดังกล่าวครั้งสุดท้ายไม่มีการจัดพิมพ์ค่าแปลงานนั้นอีกและไม่มีสำเนาค่าแปลงานดังกล่าวในท้องตลาด

การขออนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไข ดังต่อไปนี้

(๑) การขออนุญาตตามวรรคหนึ่ง ห้ามมิให้อธิบดีมีคำสั่งอนุญาต หากระยะเวลา ตามวรรคหนึ่ง (๑) หรือ (๒) สิ้นสุดลงไม่เกินหกเดือน

(๒) ในกรณีที่อธิบดีมีคำสั่งอนุญาต ให้ผู้ได้รับอนุญาตมีสิทธิแต่เพียงผู้เดียว ในการจัดทำคำแปลหรือจัดพิมพ์คำแปลงานที่ได้รับอนุญาตดังกล่าว และในกรณีที่ระยะเวลา ในหนังสืออนุญาตยังไม่สิ้นสุดลงหรือสิ้นสุดยังไม่เกินหกเดือน ห้ามมิให้อธิบดีอนุญาตให้บุคคลอื่น จัดทำคำแปลเป็นภาษาไทยในงานลิขสิทธิ์เดียวกันนั้นอีก

(๓) ห้ามมิให้ผู้ได้รับอนุญาตโอนสิทธิที่ได้รับอนุญาตให้แก่บุคคลอื่น

(๔) ถ้าเจ้าของลิขสิทธิ์หรือผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิของเจ้าของลิขสิทธิ์ แสดงต่ออธิบดีว่าตนได้จัดทำคำแปลเป็นภาษาไทย หรือจัดพิมพ์คำแปลงานดังกล่าวเป็น ภาษาไทย โดยมีเนื้อหาเหมือนกันกับสิ่งพิมพ์ที่ได้รับอนุญาตตามมาตรา ๕๕ และจำหน่าย สิ่งพิมพ์นั้นในราคาที่เหมาะสมโดยเปรียบเทียบกับงานอื่นในลักษณะเดียวกันที่จำหน่าย ในประเทศไทย ให้อธิบดีมีคำสั่งว่าหนังสืออนุญาตที่ออกให้แก่ผู้ได้รับอนุญาตเป็นอันสิ้นสุดลง และแจ้งให้ผู้ได้รับอนุญาตทราบถึงคำสั่งดังกล่าวโดยไม่ชักช้า

สำเนาสิ่งพิมพ์ที่จัดทำหรือจัดพิมพ์ขึ้นก่อนที่อธิบดีมีคำสั่งให้หนังสืออนุญาต สิ้นสุดลง ผู้ได้รับอนุญาตมีสิทธิที่จะจำหน่ายสำเนาดังกล่าวจนกว่าจะหมดสิ้นไป

(๕) ห้ามมิให้ผู้ได้รับอนุญาตส่งออกใบอนุญาตไปนอกราชอาณาจักรซึ่งสำเนาสิ่งพิมพ์ ที่ได้รับอนุญาตให้จัดแปลหรือจัดทำเป็นภาษาไทยดังกล่าว เว้นแต่จะเข้าเงื่อนไขดังต่อไปนี้

(ก) ผู้รับที่อยู่ต่างประเทศเป็นบุคคลสัญชาติไทย

(ข) สิ่งพิมพ์ดังกล่าวใช้เพื่อวัตถุประสงค์ในการเรียน การสอน หรือค้นคว้า

(ค) การส่งสิ่งพิมพ์ดังกล่าวจะต้องไม่เป็นไปเพื่อการค้า และ

(ง) ประเทศที่สิ่งพิมพ์ถูกส่งไปดังกล่าวจะต้องอนุญาตให้ประเทศไทย

ส่งหรือแจกจ่ายสิ่งพิมพ์ดังกล่าวในประเทศนั้น

มาตรา ๕๕ เมื่อได้รับคำขอตามมาตรา ๕๔ ให้อธิบดีดำเนินการให้มีการ ตกลงกันระหว่างคู่กรณีในเรื่องค่าตอบแทนและเงื่อนไขการใช้ลิขสิทธิ์ ในกรณีที่ตกลงกัน ไม่ได้ ให้อธิบดีเป็นผู้พิจารณามีคำสั่งกำหนดค่าตอบแทนที่เป็นธรรม โดยให้คำนึงถึงอัตรา ค่าตอบแทนปกติในธุรกิจประเภทนั้น และอาจกำหนดเงื่อนไขการใช้ลิขสิทธิ์ตามที่เห็น สมควร

เมื่อได้มีการกำหนดค่าตอบแทนและเงื่อนไขการใช้ลิขสิทธิ์แล้ว ให้อธิบดีออกหนังสืออนุญาตให้แก่ผู้ขอใช้ลิขสิทธิ์

ค่าสิ่งของอธิบดีตามวรรคหนึ่ง คู่กรณีอาจอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการได้ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งคำสั่งของอธิบดี ค่าวินิจฉัยของคณะกรรมการให้เป็นที่สิ้นสุด

หมวด ๔

คณะกรรมการลิขสิทธิ์

มาตรา ๕๖ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า "คณะกรรมการลิขสิทธิ์" ประกอบด้วยปลัดกระทรวงพาณิชย์เป็นประธานกรรมการ และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งอีกไม่เกินสิบสองคน ในจำนวนนี้จะต้องแต่งตั้งจากผู้แทนของสมาคมเจ้าของลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดง และผู้แทนของสมาคมผู้ใช้งานลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดงเป็นจำนวนไม่น้อยกว่าหกคนเป็นกรรมการ

คณะกรรมการจะแต่งตั้งบุคคลใดเป็นเลขานุการและผู้ช่วยเลขานุการก็ได้

มาตรา ๕๗ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้

ในกรณีที่กรรมการพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ หรือในกรณีที่คณะรัฐมนตรีแต่งตั้งกรรมการเพิ่มขึ้นในระหว่างที่กรรมการซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่ง ให้ผู้ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งแทนหรือเป็นกรรมการเพิ่มขึ้นอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งได้แต่งตั้งไว้แล้ว

มาตรา ๕๘ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) คณะรัฐมนตรีให้ออก

(๔) เป็นบุคคลล้มละลาย

(๕) เป็นคนไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถ หรือ

(๖) ได้รับความคุ้มครองโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่โทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

มาตรา ๕๙ การประชุมของคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุม ไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจนวนกรรมการทั้งหมดจึงเป็นองค์ประชุม ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก

กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นได้อีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๖๐ คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ดังนี้

(๑) ให้คำแนะนำหรือคำปรึกษาแก่รัฐมนตรีในการออกกฎกระทรวงตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) วินิจฉัยอุทธรณ์คำสั่งของอธิบดีตามมาตรา ๔๕ และมาตรา ๔๕

(๓) ส่งเสริมหรือสนับสนุนสมาคม หรือองค์กรของผู้สร้างสรรค์หรือนักแสดงเกี่ยวกับการดำเนินการเพื่อจัดเก็บค่าตอบแทนจากบุคคลอื่นที่ใช้งานอันมีลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดง และการคุ้มครองหรือปกป้องสิทธิหรือประโยชน์อื่นใดตามพระราชบัญญัตินี้

(๔) พิจารณาเรื่องอื่น ๆ ตามที่รัฐมนตรีมอบหมาย

ให้คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่คณะกรรมการมอบหมายก็ได้ และให้นำมาตรา ๕๙ มาใช้บังคับแก่การประชุมของคณะอนุกรรมการโดยอนุโลม

ในการปฏิบัติหน้าที่ ให้คณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือเรียกบุคคลใดมาให้ถ้อยคำหรือให้ส่งเอกสารหรือวัตถุใด ๆ มาเพื่อประกอบการพิจารณาได้ตามความจำเป็น

หมวด ๕

ลิขสิทธิ์และสิทธิของนักแสดงระหว่างประเทศ

มาตรา ๖๑ งานอันมีลิขสิทธิ์ของผู้สร้างสรรค์และสิทธิของนักแสดงของประเทศที่เป็นภาคีแห่งอนุสัญญาว่าด้วยการคุ้มครองลิขสิทธิ์หรืออนุสัญญาว่าด้วยการคุ้มครองสิทธิของนักแสดงซึ่งประเทศไทยเป็นภาคีอยู่ด้วย หรืองานอันมีลิขสิทธิ์ขององค์การระหว่างประเทศซึ่งประเทศไทยร่วมเป็นสมาชิกอยู่ด้วยย่อมได้รับความคุ้มครองตามพระราชบัญญัตินี้

ให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศรายชื่อประเทศภาคีแห่งอนุสัญญาว่าด้วยการคุ้มครองลิขสิทธิ์ หรืออนุสัญญาว่าด้วยการคุ้มครองสิทธิของนักแสดงในราชกิจจานุเบกษา

หมวด ๖

คดีเกี่ยวกับลิขสิทธิ์และสิทธิของนักแสดง

มาตรา ๖๒ คดีเกี่ยวกับลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดงตามพระราชบัญญัตินี้ ไม่ว่าจะเป็นคดีแพ่งหรือคดีอาญา ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่างานที่มีการฟ้องร้องในคดีนั้น เป็นงานอันมีลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดงตามพระราชบัญญัตินี้ และโจทก์เป็นเจ้าของลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดงในงานดังกล่าว เว้นแต่จำเลยจะโต้แย้งว่าไม่มีผู้ใดเป็นเจ้าของลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดง หรือโต้แย้งสิทธิของโจทก์

งานใดมีชื่อหรือสิ่งที่ใช้แทนชื่อของบุคคลใดที่อ้างว่าตนเป็นเจ้าของลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดงแสดงไว้ ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าบุคคลซึ่งเป็นเจ้าของชื่อหรือสิ่งที่ใช้แทนชื่อนั้นเป็นผู้สร้างสรรค์ หรือนักแสดง

งานใดไม่มีชื่อหรือสิ่งที่ใช้แทนชื่อแสดงไว้ หรือมีชื่อหรือสิ่งที่ใช้แทนชื่อแสดงไว้ แต่มิได้อ้างว่าเป็นเจ้าของลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดง และมีชื่อหรือสิ่งใดที่ใช้แทนชื่อของบุคคลอื่นซึ่งอ้างว่าเป็นผู้พิมพ์ ผู้โฆษณา หรือผู้พิมพ์และผู้โฆษณาแสดงไว้ ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าบุคคลซึ่งเป็นผู้พิมพ์ ผู้โฆษณา หรือผู้พิมพ์และผู้โฆษณานั้นเป็นเจ้าของลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดงในงานนั้น

มาตรา ๖๓ ห้ามมิให้ฟ้องคดีละเมิดลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดงเมื่อพ้นกำหนดสามปีนับแต่วันที่เจ้าของลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดงรู้ถึงการละเมิดและรู้ตัวผู้กระทำความผิด แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกินสิบปีนับแต่วันที่มีการละเมิดลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดง

มาตรา ๖๔ ในกรณีที่มีการละเมิดลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดง ศาลมีอำนาจสั่งให้ผู้ละเมิดชดใช้ค่าเสียหายแก่เจ้าของลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดงตามจำนวนที่ศาลเห็นสมควร โดยคำนึงถึงความร้ายแรงของความเสียหาย รวมทั้งการสูญเสียประโยชน์และค่าใช้จ่ายอันจำเป็นในการบังคับตามสิทธิของเจ้าของลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดงด้วย

มาตรา ๖๕ ในกรณีที่มีหลักฐานโดยชัดแจ้งว่าบุคคลใดกระทำการหรือกำลังจะกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งอันเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดง เจ้าของลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดงอาจขอให้ศาลมีคำสั่งให้บุคคลดังกล่าวระงับหรือละเว้นการกระทำดังกล่าวนั้นได้

คำสั่งของศาลตามวรรคหนึ่งไม่ตัดสิทธิของเจ้าของลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดงในการเรียกร้องค่าเสียหายตามมาตรา ๖๔

มาตรา ๖๖ ความผิดตามพระราชบัญญัตินี้เป็นความผิดอันยอมความได้

หมวด ๗

พนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา ๖๗ เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา และให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจและหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) เข้าไปในอาคาร สถานที่ทำการ สถานที่ผลิต หรือสถานที่เก็บสินค้าของบุคคลใดในเวลาระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก หรือในเวลาทำการของสถานที่นั้น หรือเข้าไปในยานพาหนะ เพื่อตรวจค้นสินค้า หรือตรวจสอบเมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) ยึดหรืออายัดเอกสารหรือสิ่งของที่เกี่ยวข้อกับการกระทำความผิด เพื่อประโยชน์ในการดำเนินคดีในกรณีมีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้

(๓) สิ่งให้บุคคลใด ๆ มาให้ถ้อยคำหรือให้ส่งบัญชี เอกสาร หรือหลักฐานอื่นในกรณีมีเหตุอันควรเชื่อว่าถ้อยคำ สมุดบัญชี เอกสาร หรือหลักฐานดังกล่าว มีประโยชน์แก่การค้นพบหรือใช้เป็นพยานหลักฐานในการพิสูจน์การกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้ผู้ซึ่งเกี่ยวข้องอำนวยความสะดวกตามสมควร

มาตรา ๖๘ ในการปฏิบัติหน้าที่ พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวแก่บุคคลซึ่งเกี่ยวข้อง

บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ให้เป็นไปตามแบบที่รัฐมนตรีกำหนด

หมวด ๘

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๖๙ ผู้ใดกระทำการละเมิดลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดงตามมาตรา ๖๗ มาตรา ๖๘ มาตรา ๖๙ มาตรา ๓๐ หรือมาตรา ๔๒ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงสองแสนบาท

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งเป็นการกระทำเพื่อการค้า ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงสี่ปี หรือปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงแปดแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๗๐ ผู้ใดกระทำการละเมิดลิขสิทธิ์ตามมาตรา ๓๑ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งเป็นการกระทำเพื่อการค้า ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามเดือนถึงสองปี หรือปรับตั้งแต่ห้าหมื่นบาทถึงสี่แสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๗๐ ผู้ใดไม่มาให้ถ้อยคำหรือไม่ส่งเอกสารหรือวัตถุใด ๆ ตามที่คณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการสั่งตามมาตรา ๖๐ วรรคสาม ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๗๑ ผู้ใดขัดขวางหรือไม่อำนวยความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๖๗ หรือฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งสั่งตามมาตรา ๖๗ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๗๒ ผู้ใดกระทำความผิดต้องระวางโทษตามพระราชบัญญัตินี้ เมื่อพ้นโทษแล้วยังไม่ครบกำหนดห้าปี กระทำความผิดต่อพระราชบัญญัตินี้อีก ต้องระวางโทษเป็นสองเท่าของโทษที่กำหนดไว้สำหรับความผิดนั้น

มาตรา ๗๔ ในกรณีที่นิติบุคคลกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ถือว่ากรรมการหรือผู้จัดการทุกคนของนิติบุคคลนั้นเป็นผู้ร่วมกระทำผิดกับนิติบุคคลนั้น เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าการกระทำของนิติบุคคลนั้นได้กระทำโดยคนมิได้รู้เห็นหรือยินยอมด้วย

มาตรา ๗๕ บรรดาสิ่งที่ได้ทำขึ้นหรือนำเข้ามาในราชอาณาจักรอันเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดงตามพระราชบัญญัตินี้ และยังเป็นกรรมสิทธิ์ของผู้กระทำความผิดตามมาตรา ๖๔ หรือมาตรา ๗๐ ให้ตกเป็นของเจ้าของลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดง ส่วนสิ่งที่ได้ใช้ในการกระทำความผิดให้ริบเสียทั้งสิ้น

มาตรา ๗๖ ค่าปรับที่ได้ชำระตามคำพิพากษา ให้จ่ายแก่เจ้าของลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดงเป็นจำนวนกึ่งหนึ่ง แต่ทั้งนี้ไม่เป็นการกระทบกระเทือนถึงสิทธิของเจ้าของลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดงที่จะฟ้องเรียกค่าเสียหายในทางแพ่งสำหรับส่วนที่เกินจำนวนเงินค่าปรับที่เจ้าของลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดงได้รับแล้วนั้น

มาตรา ๗๗ ความผิดตามมาตรา ๖๙ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๗๐ วรรคหนึ่ง
ให้ข้อบังคับมีอำนาจเปรียบเทียบปรับได้

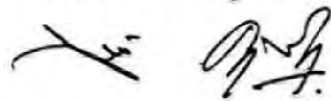
บทเฉพาะกาล

มาตรา ๗๘ งานอันมีลิขสิทธิ์อยู่แล้วตามพระราชบัญญัติคุ้มครองวรรณกรรม
และศิลปกรรม พุทธศักราช ๒๔๗๔ หรือพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๒๑ ในวันที่
พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับให้ได้รับความคุ้มครองลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัตินี้

งานที่ได้จัดทำขึ้นก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และไม่มีลิขสิทธิ์ตาม
พระราชบัญญัติคุ้มครองวรรณกรรมและศิลปกรรม พุทธศักราช ๒๔๗๔ หรือพระราชบัญญัติ
ลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๒๑ แต่เป็นงานที่ได้รับความคุ้มครองลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัตินี้
ให้ได้รับความคุ้มครองลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัตินี้

.....
.....
ถูกต้องตามมติของสภาผู้แทนราษฎร

(นายชงชัย คุลสุช)

หัวหน้าฝ่ายนิติ กองการประชุม
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้วุฒิสภาได้ขยายเวลา
ออกไปเป็นกรณีพิเศษอีก ๓๐ วัน
(สำเนา)

ที่ ๑๘๓๘/๒๕๓๗

วุฒิสภา

ถนนอุทองใน กท ๑๐๓๐๐

๒๑ กันยายน ๒๕๓๗

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ....

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยรายงานของคณะกรรมการ
วิสามัญ ๑ ชุด

ตามที่ที่ประชุมวุฒิสภาได้ลงมติเห็นชอบด้วยกับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติ
ลิขสิทธิ์ พ.ศ. .... (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว
และลงมติตั้งกรรมการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา กรรมการวิสามัญคณะนี้ประกอบด้วย

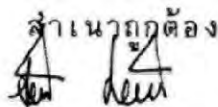
๑. นายกรพจน์ อิศวินวิจิตร	๒. นายเกษม ฌรงค์เดช
๓. นายโทกเมน ภัทรภิรมย์	๕. คุณหญิงจินคณา ยศสุนทร
๕. นายจิรายุทธ์ วสุรัตน์	๖. นายจรินทร์ ลักษณวิศิษฏ์
๗. นายโชคชัย อักษรนันท์	๘. คุณหญิงนันทกา สุประภาตะนันท์
๙. คุณหญิงพัชรี ว่องไพฑูริย์	๑๐. นายพากเพียร วิริยะพันธ์ุ์
๑๐. นายพารณ อิศรเสนา ณ อยุธยา	๑๒. นางสาวพิศวาท สุนทรพันธ์ุ์
๑๓. นายไพโรจน์ ล่ำซำ	๑๔. นายชรรอง พวงราช
๑๕. นายรองพล เจริญพันธ์ุ์	๑๖. พันตำรวจเอก รัฐวิทย์ แสันทวีสุข
๑๗. นายวัฒนา รัตนวิจิตร	๑๘. พลเรือเอก วิญญาณ สันติวิสิษฐ์
๑๙. นายวิฑูรย์ ภัทรเลาหะ	๒๐. นายศรีศักดิ์ จามรมาน
๒๑. พลเอก ศิริรินทร์ ชูปเกล้า	๒๒. นายสถาพร กวิदानนท์
๒๓. นายสมชัย วุฒิปรีชา	๒๔. นายสมภพ ไทตระกิตย์
๒๕. พลอากาศเอก สามารถ ไสยศฤติย์	๒๖. ร้อยโท สุชาย เข้าวังวิศิษฏ์
๒๗. คุณหญิงสุวิพันธ์ุ์ มณีวัต	

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ วุฒิสภาต้องพิจารณาให้เสร็จภายใน ๖๐ วัน นับแต่วันที่
ร่างพระราชบัญญัติมาถึงวุฒิสภา กำหนดวันดังกล่าวให้หมายถึงวันในสมัยประชุม โดยวุฒิสภา
ได้รับเมื่อวันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๓๗ ซึ่งต่อมาคณะกรรมการวิสามัญได้เสนอต่อประธานวุฒิสภา
เพื่อขอให้วุฒิสภาได้พิจารณาลงมติขยายเวลาการพิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวออกไป
เป็นกรณีพิเศษอีก ๓๐ วัน ในคราวประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๘ (สมัยสามัญ ครั้งที่สอง) วันศุกร์ที่
๒๙ กรกฎาคม ๒๕๓๗ ที่ประชุมได้ลงมติให้ขยายเวลาการพิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว
ออกไปเป็นกรณีพิเศษอีก ๓๐ วัน ตามความในมาตรา ๑๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
พุทธศักราช ๒๕๓๕

บัดนี้ คณะกรรมการวิสามัญได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวเสร็จแล้ว
จึงกราบเรียนมาเพื่อให้โปรดนำเสนอกับที่ประชุมวุฒิสภาพิจารณาต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) จรินทร์ ลักษณะวิศิษฎ์
(นายจรินทร์ ลักษณะวิศิษฎ์)
ประธานคณะกรรมการวิสามัญ

สำเนาถูกต้อง

(นายจรรย์ศ ศวิตชาติ)

หัวหน้าฝ่ายประชุมที่ ๑

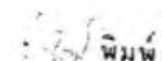
กองกรรมาธิการ

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

กองกรรมาธิการ

โทร. ๒๕๔๑๕๗๑

โทรสาร ๒๕๔๑๕๗๑

 พิมพ์

 ทาน

รายงานของคณะกรรมการวิสามัญ

ตามที่ที่ประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๔ (สมัยสามัญ ครั้งที่สอง) วันศุกร์ที่ ๑๗ มิถุนายน ๒๕๓๗ ได้ลงมติเห็นชอบด้วยกับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. .... (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว และลงมติตั้งกรรมาธิการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา กำหนดการแปรญัตติภายใน ๑๐ วันนั้น ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้วุฒิสภาต้องพิจารณาให้เสร็จภายใน ๖๐ วัน นับแต่วันที่ร่างพระราชบัญญัติมาถึงวุฒิสภา กำหนดวันดังกล่าวให้หมายถึงวันในสมัยประชุม โดยวุฒิสภาได้รับเมื่อวันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๓๗ ซึ่งต่อมาคณะกรรมการได้เสนอต่อประธานวุฒิสภา เพื่อขอให้วุฒิสภาได้พิจารณาลงมติขยายเวลาการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวออกไปเป็นกรณีพิเศษอีก ๓๐ วัน ในคราวประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๔ (สมัยสามัญ ครั้งที่สอง) วันศุกร์ที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๓๗ ที่ประชุมได้ลงมติให้ขยายเวลาการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวออกไปเป็นกรณีพิเศษอีก ๓๐ วัน ตามความในมาตรา ๑๔๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๓๔ บัดนี้ ได้ดำเนินการแล้วปรากฏผลดังนี้

๑. ที่ประชุมคณะกรรมการวิสามัญได้มีมติเลือกตั้ง ดังนี้
  - ๑.๑ นายจุนทร ลักษณ์วิศิษฐ์ เป็นประธานคณะกรรมการวิสามัญ
  - ๑.๒ นายวัฒนา รัตนวิจิตร เป็นรองประธานคณะกรรมการวิสามัญ คนที่หนึ่ง
  - ๑.๓ นายพารณ อิศรเสนา ณ อยุธยา เป็นรองประธานคณะกรรมการวิสามัญ คนที่สอง
  - ๑.๔ นายรองพล เจริญพันธ์ เป็นเลขานุการคณะกรรมการวิสามัญ
  - ๑.๕ นายขรรจง พวงราช เป็นผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการวิสามัญ
  - ๑.๖ นายจิรายุทธ์ วสุรัตน์ เป็นโฆษกคณะกรรมการวิสามัญ
  - ๑.๗ ร้อยโท สุชาย เชาววิศิษฐ์ เป็นผู้ช่วยโฆษกคณะกรรมการวิสามัญ
๒. ผู้ซึ่งคณะรัฐมนตรีมอบหมายให้ชี้แจงแสดงความคิดเห็น คือ
  - ๒.๑ นางอรุณี จิวาศักดิ์อภิมาศ เจ้าหน้าที่วิเคราะห์ทะเบียนการค้า กรมทรัพย์สินทางปัญญา กระทรวงพาณิชย์

มาตรา ๗

ไม่มีการแก้ไข

ส่วนที่ ๒ การได้มาซึ่งลิขสิทธิ์

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๘

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๙

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๐

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๑

มีการแก้ไข

มาตรา ๑๒

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๓

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๔

ไม่มีการแก้ไข

ส่วนที่ ๓ การคุ้มครองลิขสิทธิ์

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๕

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๖

มีการแก้ไข

มาตรา ๑๗

มีการแก้ไข

มาตรา ๑๘

ไม่มีการแก้ไข

ส่วนที่ ๔ อายุแห่งการคุ้มครองลิขสิทธิ์

ไม่มีการแก้ไข

<u>มาตรา ๑๙</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๐</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๑</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๒</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๓</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๔</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๕</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๖</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>ส่วนที่ ๕ การละเมิดลิขสิทธิ์</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๗</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๘</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๙</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓๐</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓๑</u>	มีการแก้ไข
<u>ส่วนที่ ๖ ข้อยกเว้นการละเมิดลิขสิทธิ์</u>	ไม่มีการแก้ไข

<u>มาตรา ๓๒</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓๓</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓๔</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓๕</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓๖</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓๗</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓๘</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓๙</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๔๐</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๔๑</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๔๒</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๔๓</u>	มีการแก้ไข
<u>หมวด ๒ สิทธิของนักแสดง</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๔๔</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๔๕</u>	ไม่มีการแก้ไข

<u>มาตรา ๔๖</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๔๗</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๔๘</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๔๙</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๕๐</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๕๑</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๕๒</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๕๓</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>หมวด ๓ การใช้ลิขสิทธิ์ในพฤติการณ์พิเศษ</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๕๔</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๕๕</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>หมวด ๔ คณะกรรมการลิขสิทธิ์</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๕๖</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๕๗</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๕๘</u>	ไม่มีการแก้ไข

<u>มาตรา ๕๙</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๖๐</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>หมวด ๕ ลิขสิทธิ์และสิทธิของนักแสดงระหว่างประเทศ.</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๖๑</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>หมวด ๖ คดีเกี่ยวกับลิขสิทธิ์และสิทธิของนักแสดง</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๖๒</u> ศาสตราจารย์ธรรมนุญ ลัดพลี คณะกรรมการวิชาการวิสามัญได้ชี้แจงแล้ว	ไม่มีการแก้ไข ขอแปรญัตติแก้ความ ในมาตรา ๖๒ วรรคสาม นี้ไว้ ผู้แปรญัตติพอใจ
<u>มาตรา ๖๓</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๖๔</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๖๕</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๖๖</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>หมวด ๗ พนักงานเจ้าหน้าที่</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๖๗</u>	ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๖๘

ศาสตราจารย์ธรรมนุญ ลัดพลี

คณะกรรมการวิชาการวิสามัญได้ชี้แจงแล้ว

ไม่มีการแก้ไข

ขอแปรญัตติแก้ความ
ในมาตรา ๖๘ วรรคสอง
นี้ไว้

ผู้แปรญัตติพอใจ

หมวด ๘ บทกำหนดโทษมาตรา ๖๙มาตรา ๗๐มาตรา ๗๑มาตรา ๗๒มาตรา ๗๓มาตรา ๗๔มาตรา ๗๕มาตรา ๗๖มาตรา ๗๗บทเฉพาะกาล

ไม่มีการแก้ไข

ไม่มีการแก้ไข

ไม่มีการแก้ไข

ไม่มีการแก้ไข

ไม่มีการแก้ไข

ไม่มีการแก้ไข

ไม่มีการแก้ไข

ไม่มีการแก้ไข

ไม่มีการแก้ไข

ไม่มีการแก้ไข

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๗๘

ศาสตราจารย์ธรรมนุญ ลัดพลี

คณะกรรมการวิสามัญได้ชี้แจงแล้ว

ไม่มีการแก้ไข

ขอแปรญัตติแก้ความ

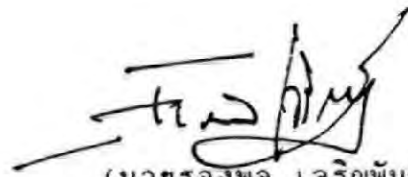
ในมาตรา ๗๘ วรรคสอง

นี้ไว้

ผู้แปรญัตติพอใจ

๕. ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติตามที่ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมมาพร้อมกับรายงานนี้

ด้วยแล้ว

(นายรองพล เจริญพันธุ์)

เลขานุการคณะกรรมการวิสามัญ

ร่าง
พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์
พ.ศ. ....

_____

.....
.....
.....

.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยลิขสิทธิ์

.....
.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ...."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วัน
ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๔๒๑

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

"ผู้สร้างสรรค์" หมายความว่า ผู้ทำหรือผู้ก่อให้เกิดงานสร้างสรรค์อย่างใด
อย่างหนึ่งที่เป็นงานอันมีลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัตินี้

"ลิขสิทธิ์" หมายความว่า สิทธิแต่ผู้เดียวที่จะทำการใด ๆ ตามพระราชบัญญัตินี้
เกี่ยวกับงานที่ผู้สร้างสรรค์ได้ทำขึ้น

"วรรณกรรม" หมายความว่า งานนิพนธ์ที่สร้างขึ้นทุกชนิด เช่น หนังสือ จุลสาร สิ่งเขียน สิ่งพิมพ์ ปาฐกถา เทศนา คำปราศรัย สุนทรพจน์ และให้หมายความรวมถึง โปรแกรมคอมพิวเตอร์ด้วย

"โปรแกรมคอมพิวเตอร์" หมายความว่า คำสั่ง ชุดคำสั่งหรือสิ่งอื่นใด ที่นำไปใช้กับเครื่องคอมพิวเตอร์ เพื่อให้เครื่องคอมพิวเตอร์ทำงานหรือเพื่อให้ได้รับผลอย่างหนึ่งอย่างใด ทั้งนี้ ไม่ว่าจะ เป็นภาษาโปรแกรมคอมพิวเตอร์ในลักษณะใด

"นาฏกรรม" หมายความว่า งานเกี่ยวกับการรำ การเต้น การทำท่า หรือ การแสดงที่ประกอบขึ้นเป็นเรื่องราว และให้หมายความรวมถึงการแสดงโดยวิธีใดด้วย

"ศิลปกรรม" หมายความว่า งานอันมีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดหรือ หลายอย่างดังต่อไปนี้

(๑) งานจิตรกรรม ได้แก่ งานสร้างสรรค์รูปทรงที่ประกอบด้วยเส้น แสง สี หรือสิ่งอื่น อย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างรวมกัน ลงบนวัสดุอย่างเดียว หรือหลายอย่าง

(๒) งานประติมากรรม ได้แก่ งานสร้างสรรค์รูปทรงที่เกี่ยวกับปริมาตร ที่สัมผัสและจับต้องได้

(๓) งานภาพพิมพ์ ได้แก่ งานสร้างสรรค์ภาพด้วยกรรมวิธีทางการพิมพ์ และให้หมายความรวมถึงแม่พิมพ์หรือแบบพิมพ์ที่ใช้ในการพิมพ์ด้วย

(๔) งานสถาปัตยกรรม ได้แก่ งานออกแบบอาคารหรือสิ่งปลูกสร้าง งานออกแบบตกแต่งภายในหรือภายนอก ตลอดจนบริเวณของอาคารหรือสิ่งปลูกสร้างหรือ การสร้างสรรค์หุ่นจำลองของอาคารหรือสิ่งปลูกสร้าง

(๕) งานภาพถ่าย ได้แก่ งานสร้างสรรค์ภาพที่เกิดจากการใช้เครื่องมือ บันทึกภาพโดยให้แสงผ่านเลนส์ไปยังฟิล์มหรือกระจก และล้างด้วยน้ำยาซึ่งมีสูตรเฉพาะ หรือด้วยกรรมวิธีใด ๆ อันทำให้เกิดภาพขึ้น หรือการบันทึกภาพโดยเครื่องมือหรือวิธีการ ใช้อื่น

(๖) งานภาพประกอบ แผนที่ โครงสร้าง ภาพร่าง หรืองานสร้างสรรค์ รูปทรงสามมิติอันเกี่ยวกับภูมิศาสตร์ ภูมิประเทศ หรือวิทยาศาสตร์

(๗) งานศิลปะประยุกต์ ได้แก่ งานที่นำเอางานตาม (๑) ถึง (๖) อย่างใด อย่างหนึ่งหรือหลายอย่างรวมกันไปใช้ประโยชน์อย่างอื่น นอกเหนือจากการชื่นชมในคุณค่า ของตัวงานดังกล่าวนั้น เช่น นำไปใช้สอย นำไปตกแต่งวัสดุหรือสิ่งของอันเป็นเครื่องใช้ หรือนำไปใช้เพื่อประโยชน์ทางการค้า

ทั้งนี้ ไม่ว่าจะงานตาม (๑) ถึง (๗) จะมีคุณค่าทางศิลปะหรือไม่ และให้หมายความ รวมถึงภาพถ่ายและแผนผังของงานดังกล่าวด้วย

"ดนตรีกรรม" หมายความว่า งานเกี่ยวกับเพลงที่แต่งขึ้นเพื่อบรรเลง หรือขับร้องไม่ว่าจะมีทำนองและคำร้องหรือมีทำนองอย่างเดียว และให้หมายความรวมถึง โน้ตเพลงหรือแผนภูมิเพลงที่ได้แยกและเรียบเรียงเสียงประสานแล้ว

"โสตทัศนวัสดุ" หมายความว่า งานอันประกอบด้วยลำดับของภาพโดยบันทึกลงใน วัสดุไม่ว่าจะมีลักษณะอย่างไร อันสามารถที่จะนำมาเล่นซ้ำได้อีก โดยใช้เครื่องมือที่จำเป็น สำหรับการใช้วัสดุนั้น และให้หมายความรวมถึงเสียงประกอบงานนั้นด้วย ถ้ามี

"ภาพยนตร์" หมายความว่า โสตทัศนวัสดุนั้นประกอบด้วยลำดับของภาพ ซึ่งสามารถนำออกฉายต่อเนื่องได้อย่างภาพยนตร์หรือสามารถบันทึกลงบนวัสดุอื่น เพื่อนำออก ฉายต่อเนื่องได้อย่างภาพยนตร์ และให้หมายความรวมถึงเสียงประกอบภาพยนตร์นั้นด้วย ถ้ามี

"สิ่งบันทึกเสียง" หมายความว่า งานอันประกอบด้วยลำดับของเสียงดนตรี เสียงการแสดง หรือเสียงอื่นใด โดยบันทึกลงในวัสดุไม่ว่าจะมีลักษณะใด ๆ อันสามารถที่จะ นำมาเล่นซ้ำได้อีกโดยใช้เครื่องมือที่จำเป็นสำหรับการใช้วัสดุนั้น แต่ทั้งนี้มิให้หมายความ รวมถึงเสียงประกอบภาพยนตร์หรือเสียงประกอบโสตทัศนวัสดุอย่างอื่น

"นักแสดง" หมายความว่า ผู้แสดง นักดนตรี นักร้อง นักเต้น นักรำ และผู้ซึ่ง แสดงท่าทาง ร้อง กล่าว พากย์ แสดงตามบทหรือในลักษณะอื่นใด

"งานแพร่เสียงแพร่ภาพ" หมายความว่า งานที่นำออกสู่สาธารณชนโดย การแพร่เสียงทางวิทยุกระจายเสียง การแพร่เสียงและหรือภาพทางวิทยุโทรทัศน์หรือ โดยวิธีอย่างอื่นอันคล้ายคลึงกัน

"ทำซ้ำ" หมายความว่ารวมถึง คัดลอกไม่ว่าโดยวิธีใด ๆ เลียนแบบ ทำสำเนา ทำแม่พิมพ์ บันทึกเสียง บันทึกภาพ หรือบันทึกเสียงและภาพ จากต้นฉบับ จากสำเนา หรือจากการโฆษณาในส่วนอันเป็นสาระสำคัญ ทั้งนี้ ไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน สำหรับ ในส่วนที่เกี่ยวกับโปรแกรมคอมพิวเตอร์ให้หมายความถึง คัดลอกหรือทำสำเนา

โปรแกรมคอมพิวเตอร์จากสื่อบันทึกใด ไม่ว่าด้วยวิธีใด ๆ ในส่วนอันเป็นสาระสำคัญ โดยไม่มีลักษณะเป็นการจัดทำงานชิ้นใหม่ ทั้งนี้ ไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน

"ตัดแปลง" หมายความว่า ทำซ้ำโดยเปลี่ยนรูปใหม่ ปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติม หรือจำลองงานต้นฉบับในส่วนอันเป็นสาระสำคัญโดยไม่มีลักษณะเป็นการจัดทำงานชิ้นใหม่ ทั้งนี้ ไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน

(๑) ในส่วนที่เกี่ยวกับวรรณกรรม ให้ความหมายรวมถึง แปลวรรณกรรม เปลี่ยนรูปวรรณกรรมหรือรวบรวมวรรณกรรมโดยคัดเลือกและจัดลำดับใหม่

(๒) ในส่วนที่เกี่ยวกับโปรแกรมคอมพิวเตอร์ ให้ความหมายรวมถึง ทำซ้ำโดยเปลี่ยนรูปใหม่ ปรับปรุง แก้ไขเพิ่มเติมโปรแกรมคอมพิวเตอร์ในส่วนอันเป็นสาระสำคัญ โดยไม่มีลักษณะเป็นการจัดทำชิ้นใหม่

(๓) ในส่วนที่เกี่ยวกับนาฏกรรม ให้ความหมายรวมถึง เปลี่ยนงานที่มีใช้นาฏกรรมให้เป็นนาฏกรรม หรือเปลี่ยนนาฏกรรมให้เป็นงานที่มีใช้นาฏกรรม ทั้งนี้ ไม่ว่าในภาษาเดิมหรือต่างภาษาถิ่น

(๔) ในส่วนที่เกี่ยวกับศิลปกรรม ให้ความหมายรวมถึง เปลี่ยนงานที่เป็นรูปสองมิติหรือสามมิติ ให้เป็นรูปสามมิติหรือสองมิติ หรือทำหุ่นจำลองจากงานต้นฉบับ

(๕) ในส่วนที่เกี่ยวกับดนตรีกรรม ให้ความหมายรวมถึง จัดลำดับเรียบเรียงเสียงประสานหรือเปลี่ยนคำร้องหรือทำนองใหม่

"เผยแพร่ต่อสาธารณชน" หมายความว่า ทำให้ปรากฏต่อสาธารณชน โดยการแสดง การบรรยาย การสวด การบรรเลง การทำให้ปรากฏด้วยเสียงและหรือภาพ การก่อสร้าง การจำหน่าย หรือโดยวิธีอื่นใดซึ่งงานที่ได้จัดทำขึ้น

"การโฆษณา" หมายความว่า การนำเสนอจำลองของงานไม่ว่าในรูปหรือลักษณะอย่างใดที่สร้างขึ้นโดยความยินยอมของผู้สร้างสรรค์ออกจำหน่าย โดยสำเนาจำลองนั้นมีปรากฏต่อสาธารณชนเป็นจำนวนมากพอสมควรตามสภาพของงานนั้น แต่ทั้งนี้ไม่หมายความรวมถึง การแสดงหรือการทำให้ปรากฏซึ่งนาฏกรรม ดนตรีกรรม หรือภาพยนตร์ การบรรยายหรือการปาฐกถา ซึ่งวรรณกรรม การแพร่เสียงแพร่ภาพเกี่ยวกับงานใด การนำศิลปกรรมออกแสดงและการก่อสร้างงานสถาปัตยกรรม

"พนักงานเจ้าหน้าที่" หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

"อธิบดี" หมายความว่า อธิบดีกรมทรัพย์สินทางปัญญา และให้หมายความรวมถึงผู้ซึ่งอธิบดีกรมทรัพย์สินทางปัญญามอบหมายด้วย

"คณะกรรมการ" หมายความว่า คณะกรรมการลิขสิทธิ์

"รัฐมนตรี" หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ กับออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้นเมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

ลิขสิทธิ์

ส่วนที่ ๑

งานอันมีลิขสิทธิ์

มาตรา ๖ งานอันมีลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัตินี้ ได้แก่งานสร้างสรรค์ ประเภทวรรณกรรม นาฏกรรม ศิลปกรรม ดนตรีกรรม ทัศนศิลป์ ภาพยนตร์ สิ่งบันทึกเสียง งานแพร่เสียงแพร่ภาพ หรืองานอื่นใดในแผนกวรรณคดี แผนกวิทยาศาสตร์ หรือแผนกศิลปะ ของผู้สร้างสรรค์ไม่ว่างานดังกล่าวจะแสดงออกโดยวิธีหรือรูปแบบอย่างใด การคุ้มครองลิขสิทธิ์ไม่คลุมถึงความคิด หรือขั้นตอน กรรมวิธีหรือระบบ หรือวิธีใช้หรือทำงาน หรือแนวความคิด หลักการ การค้นพบ หรือทฤษฎีทางวิทยาศาสตร์ หรือคณิตศาสตร์

มาตรา ๗ สิ่งต่อไปนี้ไม่ถือว่าเป็นงานอันมีลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัตินี้

(๑) ข่าวประจำวัน และข้อเท็จจริงต่าง ๆ ที่มีลักษณะเป็นเพียงข่าวสารอันมิใช่งานในแผนกวรรณคดี แผนกวิทยาศาสตร์ หรือแผนกศิลปะ

(๒) รัฐธรรมนูญ และกฎหมาย

(๓) ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่ง คำชี้แจง และหนังสือโต้ตอบของกระทรวง ทบวง กรม หรือหน่วยงานอื่นใดของรัฐหรือของท้องถิ่น

(๔) คำพิพากษา คำสั่ง คำวินิจฉัย และรายงานของทางราชการ

(๕) คำแปลและการรวบรวมสิ่งต่าง ๆ ตาม (๑) ถึง (๔) ที่กระทรวง ทบวง กรม หรือหน่วยงานอื่นใดของรัฐหรือของท้องถิ่นจัดทำขึ้น

ส่วนที่ ๒

การได้มาซึ่งลิขสิทธิ์

มาตรา ๘ ให้ผู้สร้างสรรค์เป็นผู้มีลิขสิทธิ์ในงานที่ตนได้สร้างสรรค์ขึ้นภายใต้เงื่อนไขดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่ยังไม่ได้มีการโฆษณา งาน ผู้สร้างสรรค์ต้องเป็นผู้มีสัญชาติไทย หรืออยู่ในราชอาณาจักรหรือเป็นผู้มีสัญชาติหรืออยู่ในประเทศที่เป็นภาคีแห่งอนุสัญญาว่าด้วยการคุ้มครองลิขสิทธิ์ซึ่งประเทศไทยเป็นภาคีอยู่ด้วย ตลอดระยะเวลาหรือเป็นส่วนใหญ่ในการสร้างสรรค์งานนั้น

(๒) ในกรณีที่ได้มีการโฆษณาแล้ว การโฆษณานั้นในครั้งแรกได้กระทำขึ้นในราชอาณาจักรหรือในประเทศที่เป็นภาคีแห่งอนุสัญญาว่าด้วยการคุ้มครองลิขสิทธิ์ซึ่งประเทศไทยเป็นภาคีอยู่ด้วย หรือในกรณีที่การโฆษณารั้งแรกได้กระทำนอกราชอาณาจักรหรือในประเทศอื่นที่ไม่เป็นภาคีแห่งอนุสัญญาว่าด้วยการคุ้มครองลิขสิทธิ์ซึ่งประเทศไทยเป็นภาคีอยู่ด้วย หากได้มีการโฆษณาดังกล่าวในราชอาณาจักรหรือในประเทศที่เป็นภาคีแห่งอนุสัญญาว่าด้วยการคุ้มครองลิขสิทธิ์ซึ่งประเทศไทยเป็นภาคีอยู่ด้วยภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้มีการโฆษณารั้งแรก หรือผู้สร้างสรรค์เป็นผู้มีลักษณะตามที่กำหนดไว้ใน (๑) ในขณะที่มีการโฆษณารั้งแรก

ในกรณีที่ผู้สร้างสรรค์ต้องเป็นผู้มีสัญชาติไทย ถ้าผู้สร้างสรรค์เป็นนิติบุคคล
นิติบุคคลนั้นต้องเป็นนิติบุคคลที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายไทย

มาตรา ๙ งานที่ผู้สร้างสรรค์ได้สร้างสรรค์ขึ้นในฐานะพนักงานหรือลูกจ้าง
ถ้ามิได้ทำเป็นหนังสือตกลงกันไว้เป็นอย่างอื่น ให้ลิขสิทธิ์ในงานนั้นเป็นของผู้สร้างสรรค์
แต่นายจ้างมีสิทธินำงานนั้นออกเผยแพร่ต่อสาธารณชนได้ตามที่เป็นวัตถุประสงค์แห่งการจ้าง
แรงงานนั้น

มาตรา ๑๐ งานที่ผู้สร้างสรรค์ได้สร้างสรรค์ขึ้นโดยการรับจ้างบุคคลอื่น
ให้ผู้ว่าจ้างเป็นผู้มีลิขสิทธิ์ในงานนั้น เว้นแต่ผู้สร้างสรรค์และผู้ว่าจ้างจะได้ตกลงกันไว้
เป็นอย่างอื่น

มาตรา ๑๑ งานใดมีลักษณะเป็นการนำวัสดุตัดแปลงงานอันมีลิขสิทธิ์ตาม
พระราชบัญญัตินี้นำวัสดุโดยได้รับอนุญาตจากเจ้าของลิขสิทธิ์ ให้ผู้ที่ได้ตัดแปลงนั้นมีลิขสิทธิ์
ในงานที่ได้ตัดแปลงตามพระราชบัญญัตินี้ แต่ทั้งนี้ไม่กระทบกระเทือนสิทธิของเจ้าของลิขสิทธิ์
ที่มีอยู่ในงานของผู้สร้างสรรค์เดิมที่ถูกตัดแปลง

มาตรา ๑๒ งานใดมีลักษณะเป็นการนำเอางานอันมีลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัตินี้
มารวบรวมหรือประกอบเข้ากันโดยได้รับอนุญาตจากเจ้าของลิขสิทธิ์ หรือเป็นการนำเอา
ข้อมูลหรือสิ่งอื่นใดซึ่งสามารถอ่านหรือถ่ายทอดได้โดยอาศัยเครื่องกลหรืออุปกรณ์อื่นใด
มารวบรวมหรือประกอบเข้ากัน หากผู้ที่ได้รวบรวมหรือประกอบเข้ากันได้รวบรวมหรือ
ประกอบเข้ากันซึ่งงานดังกล่าวขึ้นโดยการคัดเลือกหรือจัดลำดับในลักษณะซึ่งมิได้ลอกเลียน
งานของบุคคลอื่น ให้ผู้ที่ได้รวบรวมหรือประกอบเข้ากันนั้นมีลิขสิทธิ์ในงานที่ได้รวบรวมหรือ
ประกอบเข้ากันตามพระราชบัญญัตินี้ แต่ทั้งนี้ไม่กระทบกระเทือนสิทธิของเจ้าของลิขสิทธิ์
ที่มีอยู่ในงาน หรือข้อมูลหรือสิ่งอื่นใด ของผู้สร้างสรรค์เดิมที่ถูกนำมารวบรวมหรือประกอบ
เข้ากัน

มาตรา ๑๓ ให้นำมาตรา ๘ มาตรา ๙ และมาตรา ๑๐ มาใช้บังคับ
แก่การมีลิขสิทธิ์ตามมาตรา ๑๑ หรือมาตรา ๑๒ โดยอนุโลม

มาตรา ๑๔ กระทรวง ทบวง กรม หรือหน่วยงานอื่นใดของรัฐหรือของท้องถิ่นย่อมมีลิขสิทธิ์ในงานที่ได้สร้างสรรค์ขึ้นโดยการจ้างหรือตามคำสั่งหรือในความควบคุมของตน เว้นแต่จะได้ตกลงกันไว้เป็นอย่างอื่นเป็นลายลักษณ์อักษร

ส่วนที่ ๓ การคุ้มครองลิขสิทธิ์

มาตรา ๑๕ ภายใต้บังคับมาตรา ๙ มาตรา ๑๐ และมาตรา ๑๔ เจ้าของลิขสิทธิ์ย่อมมีสิทธิแต่ผู้เดียวดังต่อไปนี้

- (๑) ทำซ้ำหรือดัดแปลง
- (๒) เผยแพร่ต่อสาธารณชน
- (๓) ให้เข้าต้นฉบับหรือสำเนางานโปรแกรมคอมพิวเตอร์ โสตทัศนวัสดุ ภาพยนตร์ และสิ่งบันทึกเสียง
- (๔) ให้ประโยชน์อันเกิดจากลิขสิทธิ์แก่ผู้อื่น
- (๕) อนุญาตให้ผู้อื่นใช้สิทธิตาม (๑) (๒) หรือ (๓) โดยจะกำหนดเงื่อนไขอย่างใดหรือไม่มีก็ได้ แต่เงื่อนไขดังกล่าวจะกำหนดในลักษณะที่เป็นการจำกัดการแข่งขันโดยไม่เป็นธรรมไม่ได้

การพิจารณาว่าเงื่อนไขตามวรรคหนึ่ง (๕) จะเป็นการจำกัดการแข่งขันโดยไม่เป็นธรรมหรือไม่ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๖ ในกรณีที่เจ้าของลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัตินี้ได้อนุญาตให้ผู้อื่นใช้สิทธิตามมาตรา ๑๕ (๕) ห้ามมิให้บุคคลอื่นในหนังสือพิมพ์หรือวารสารหรือสิ่งพิมพ์อื่นใดคัดลอกหรือดัดแปลงหรือทำซ้ำหรือดัดแปลงหรือเผยแพร่หรือจำหน่ายโดยไม่ได้รับอนุญาตของเจ้าของลิขสิทธิ์ที่จะอนุญาตให้ผู้อื่นใช้สิทธินั้น สืบทอดได้ด้วย เว้นแต่ในหนังสืออนุญาตได้ระบุเป็นข้อห้ามไว้

มาตรา ๑๗ ลิขสิทธิ์นั้นย่อมโอนให้แก่กันได้

มาตรา ๑๗ ลิขสิทธิ์นั้นย่อมโอนให้แก่กันได้

พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ว่าด้วยการคุ้มครองสิทธิ เจ้าของลิขสิทธิ์จะสามารถโอนหรือลิขสิทธิ์ของตน

ทั้งหมดหรือแต่บางส่วนให้แก่บุคคลอื่นได้และจะโอนให้โดยมีกำหนดเวลาหรือตลอดอายุแห่งการคุ้มครองลิขสิทธิ์ก็ได้

การโอนลิขสิทธิ์ว่าด้วยทรัพย์สินทางศิลปกรรมตามวรรคสองซึ่งมิใช่ทางมรดกต้องทำเป็น

หนังสือลงลายมือชื่อผู้โอนและผู้รับโอน ถ้าไม่ได้กำหนดระยะเวลาไว้ในสัญญาโอน ให้ถือว่าเป็นการโอนมีกำหนดระยะเวลาสิบปี

มาตรา ๑๘ ผู้สร้างสรรค์งานอันมีลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัตินี้มีสิทธิที่จะแสดงว่า

ตนเป็นผู้สร้างสรรค์งานดังกล่าว และมีสิทธิที่จะห้ามมิให้ผู้รับโอนลิขสิทธิ์หรือบุคคลอื่นใดบิดเบือน ตัดทอน ตัดแปลงหรือทำโดยประการอื่นใดแก่งานนั้นจนเกิดความเสียหายต่อชื่อเสียง หรือเกียรติคุณของผู้สร้างสรรค์ และเมื่อผู้สร้างสรรค์ถึงแก่ความตายทายาทของผู้สร้างสรรค์มีสิทธิที่จะฟ้องร้องบังคับตามสิทธิดังกล่าวได้ตลอดอายุแห่งการคุ้มครองลิขสิทธิ์ ทั้งนี้ เว้นแต่จะได้ตกลงกันไว้เป็นอย่างอื่นเป็นลายลักษณ์อักษร

ส่วนที่ ๔

อายุแห่งการคุ้มครองลิขสิทธิ์

มาตรา ๑๙ ภายใต้บังคับมาตรา ๒๑ และมาตรา ๒๒ ลิขสิทธิ์ตาม

พระราชบัญญัตินี้ให้มียุทธอายุของผู้สร้างสรรค์ และมีอยู่ต่อไปอีกเป็นเวลาห้าสิบปี

นับแต่ผู้สร้างสรรค์ถึงแก่ความตาย

ในกรณีที่มีผู้สร้างสรรค์ร่วม ลิขสิทธิ์ในงานดังกล่าวให้มียุทธอายุของ

ผู้สร้างสรรค์ร่วม และมีอยู่ต่อไปอีกเป็นเวลาห้าสิบปีนับแต่ผู้สร้างสรรค์ร่วมคนสุดท้ายถึงแก่ความตาย

ถ้าผู้สร้างสรรค์หรือผู้สร้างสรรค์ร่วมทุกคนถึงแก่ความตายก่อนที่ได้มีการโฆษณา งานนั้น ให้ลิขสิทธิ์ดังกล่าวมีอายุห้าสิบปีนับแต่ได้มีการโฆษณาเป็นครั้งแรก

ในกรณีที่ผู้สร้างสรรค์เป็นนิติบุคคล ให้ลิขสิทธิ์มีอายุห้าสิบปีนับแต่

ผู้สร้างสรรค์ได้สร้างสรรค์ขึ้น แต่ถ้าได้มีการโฆษณางานนั้นในระหว่างระยะเวลาดังกล่าว

ให้ลิขสิทธิ์มีอายุห้าสิบปีนับแต่ได้มีการโฆษณาเป็นครั้งแรก

มาตรา ๒๐ งานอันมีลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัตินี้ได้สร้างสรรค์ขึ้นโดยผู้สร้างสรรค์ใช้นามแฝงหรือไม่ปรากฏชื่อผู้สร้างสรรค์ ให้ลิขสิทธิ์มีอายุห้าสิบปีนับแต่ได้สร้างสรรค์งานนั้นขึ้น แต่ถ้าได้มีการโฆษณางานนั้นในระหว่างระยะเวลาดังกล่าว ให้ลิขสิทธิ์มีอายุห้าสิบปีนับแต่ได้มีการโฆษณาเป็นครั้งแรก

ในกรณีที่รู้ตัวผู้สร้างสรรค์ ให้นำมาตรา ๑๙ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๒๑ ลิขสิทธิ์ในงานภาพถ่าย ทัศนทัศนวัสดุ ภาพยนตร์ สิ่งบันทึกเสียง หรืองานแพร่เสียงแพร่ภาพให้มีอายุห้าสิบปีนับแต่ได้สร้างสรรค์งานนั้นขึ้น แต่ถ้าได้มีการโฆษณางานนั้นในระหว่างระยะเวลาดังกล่าว ให้ลิขสิทธิ์มีอายุห้าสิบปีนับแต่ได้มีการโฆษณาเป็นครั้งแรก

มาตรา ๒๒ ลิขสิทธิ์ในงานศิลปะประยุกต์ให้มีอายุห้าสิบปีนับแต่ได้สร้างสรรค์งานนั้นขึ้น แต่ถ้าได้มีการโฆษณางานนั้นในระหว่างระยะเวลาดังกล่าว ให้ลิขสิทธิ์มีอายุห้าสิบปีนับแต่ได้มีการโฆษณาเป็นครั้งแรก

มาตรา ๒๓ ลิขสิทธิ์ในงานที่ได้สร้างสรรค์ขึ้นโดยการจ้างหรือตามคำสั่งหรือในความควบคุมตามมาตรา ๑๘ ให้มีอายุห้าสิบปีนับแต่ได้สร้างสรรค์งานนั้นขึ้น แต่ถ้าได้มีการโฆษณางานนั้นในระหว่างระยะเวลาดังกล่าว ให้ลิขสิทธิ์มีอายุห้าสิบปีนับแต่ได้มีการโฆษณาเป็นครั้งแรก

มาตรา ๒๔ การโฆษณางานตามมาตรา ๑๙ มาตรา ๒๐ มาตรา ๒๑ มาตรา ๒๒ หรือมาตรา ๒๓ อันเป็นการเริ่มนับอายุแห่งการคุ้มครองลิขสิทธิ์ หมายความว่า การนำงานออกทำการโฆษณาโดยความยินยอมของเจ้าของลิขสิทธิ์

มาตรา ๒๕ เมื่ออายุแห่งการคุ้มครองลิขสิทธิ์ครบกำหนดในปีใด ถ้าวันครบกำหนดอายุแห่งการคุ้มครองลิขสิทธิ์ไม่ตรงกับวันสิ้นปีปฏิทิน หรือในกรณีที่เมื่อจากราบวันครบกำหนดอายุแห่งการคุ้มครองลิขสิทธิ์ที่แน่นอน ให้ลิขสิทธิ์ยังคงมีอยู่ต่อไปจนถึงวันสิ้นปีปฏิทินของปีนั้น

มาตรา ๒๖ การนำงานอันมีลิขสิทธิ์ออกทำการโฆษณาภายหลังจากที่
อายุแห่งการคุ้มครองลิขสิทธิ์สิ้นสุดลงไม่ก่อให้เกิดลิขสิทธิ์ในงานนั้น ๆ ขึ้นใหม่

ส่วนที่ ๕
การละเมิดลิขสิทธิ์

มาตรา ๒๗ การกระทำอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้แก่งานอันมีลิขสิทธิ์ตาม
พระราชบัญญัตินี้โดยไม่ได้รับอนุญาตตามมาตรา ๑๕ (๕) ให้ถือว่าเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์
ถ้าได้กระทำดังต่อไปนี้

- (๑) ทำซ้ำหรือดัดแปลง
- (๒) เผยแพร่ต่อสาธารณชน

มาตรา ๒๘ การกระทำอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้แก่โสตทัศนวัสดุ
ภาพยนตร์ หรือสิ่งบันทึกเสียง อันมีลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัตินี้โดยไม่ได้รับอนุญาต
ตามมาตรา ๑๕ (๕) ทั้งนี้ ไม่ว่าในสิ่งที่ เป็นเสียงและหรือภาพ ให้ถือว่าเป็นการ
ละเมิดลิขสิทธิ์ ถ้าได้กระทำดังต่อไปนี้

- (๑) ทำซ้ำหรือดัดแปลง
- (๒) เผยแพร่ต่อสาธารณชน
- (๓) ให้เช่าต้นฉบับหรือสำเนางานดังกล่าว

มาตรา ๒๙ การกระทำอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้แก่งานแพร่เสียง
แพร่ภาพอันมีลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัตินี้โดยไม่ได้รับอนุญาตตามมาตรา ๑๕ (๕) ให้ถือว่าเป็นการ
ละเมิดลิขสิทธิ์ ถ้าได้กระทำดังต่อไปนี้

- (๑) จัดทำโสตทัศนวัสดุ ภาพยนตร์ สิ่งบันทึกเสียง หรืองานแพร่เสียงแพร่ภาพ
ทั้งนี้ ไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน
- (๒) แพร่เสียงแพร่ภาพซ้ำ ทั้งนี้ ไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน
- (๓) จัดให้ประชาชนฟังและหรือชมงานแพร่เสียงแพร่ภาพ โดยเรียก
เก็บเงินหรือผลประโยชน์อื่นใดในทางการค้า

มาตรา ๓๐ การกระทำอย่างใดอย่างหนึ่งด้สดขวัษนี้แก่โปรแกรมคอมพิวเตอร์อันมีลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัตินี้โดยไม่ได้รับอนุญาตตามมาตรา ๑๕ (๘) ให้ถือว่าเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์ ถ้าได้กระทำดังต่อไปนี้

- (๑) ทำซ้ำหรือตัดแปลง
- (๒) เผยแพร่ต่อสาธารณชน
- (๓) ให้เช่าต้นฉบับหรือสำเนางานดังกล่าว

มาตรา ๓๑ ผู้ใดรู้อยู่แล้วหรือมีเหตุอันควรรู้ว่างานใดได้ทำขึ้นโดยละเมิดลิขสิทธิ์ของผู้อื่น กระทำอย่างใดอย่างหนึ่งด้สดขวัษนี้แก่งานนั้นเพื่อหากำไร ให้ถือว่าผู้นั้นกระทำการละเมิดลิขสิทธิ์ ถ้าได้กระทำดังต่อไปนี้

- (๑) ขาย มีไว้เพื่อขาย เสนอขาย ให้เช่า เสนอให้เช่า ให้เช่าซื้อ หรือเสนอให้เช่าซื้อ
- (๒) เผยแพร่ต่อสาธารณชน
- (๓) แจกจ่ายในลักษณะที่อาจก่อให้เกิดความเสียหายแก่เจ้าของลิขสิทธิ์
- (๔) นำหรือสิ่งเข้ามาในราชอาณาจักร

ส่วนที่ ๒

ข้อยกเว้นการละเมิดลิขสิทธิ์

มาตรา ๓๒ การกระทำแก่งานอันมีลิขสิทธิ์ของบุคคลอื่นตามพระราชบัญญัตินี้ หากไม่ขัดต่อการแสวงหาประโยชน์จากงานอันมีลิขสิทธิ์ตามปกติด้สดขวัษของเจ้าของลิขสิทธิ์และไม่กระทบกระเทือนถึงสิทธิอันชอบด้วยกฎหมายของเจ้าของลิขสิทธิ์เกินสมควร มิให้ถือว่าเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์

ภายใต้บังคับบทบัญญัติในวรรคหนึ่ง การกระทำอย่างใดอย่างหนึ่งแก่งานอันมีลิขสิทธิ์ด้สดขวัษนี้ตามวรรคหนึ่งมิให้ถือว่าเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์ ถ้าได้กระทำดังต่อไปนี้

- (๑) วิจัยหรือศึกษางานนั้น อันมิใช่การกระทำเพื่อหากำไร

มาตรา ๓๕ *พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗* การกระทำแก่โปรแกรมคอมพิวเตอร์อันมีลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัตินี้ *อันมีให้ถือว่าเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์* หากไม่มีวัตถุประสงค์เพื่อหากำไร และ *อันมีให้ถือว่าเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์* หาก *อันมีให้ถือว่าเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์* อันมีให้ปฏิบัติตามมาตรา ๓๖ วรรคหนึ่ง ในกรณีดังต่อไปนี้

- (๑) วิจัยหรือศึกษาโปรแกรมคอมพิวเตอร์นั้น
- (๒) ใช้เพื่อประโยชน์ของเจ้าของสำเนาโปรแกรมคอมพิวเตอร์นั้น
- (๓) ดิชม วิจารณ์ หรือแนะนำผลงานโดยมีการรับรู้ถึงความเป็นเจ้าของลิขสิทธิ์ในโปรแกรมคอมพิวเตอร์นั้น
- (๔) เสนอรายงานข่าวทางสื่อสารมวลชนโดยมีการรับรู้ถึงความเป็นเจ้าของลิขสิทธิ์ในโปรแกรมคอมพิวเตอร์นั้น
- (๕) ทำสำเนาโปรแกรมคอมพิวเตอร์ในจำนวนที่สมควรโดยบุคคลผู้ซึ่งได้ซื้อหรือได้รับโปรแกรมนั้นมาจากบุคคลอื่นโดยถูกต้อง เพื่อเก็บไว้ใช้ประโยชน์ในการบำรุงรักษาหรือป้องกันการสูญหาย
- (๖) ทำซ้ำ ดัดแปลง นำออกแสดง หรือทำให้ปรากฏเพื่อประโยชน์ในการพิจารณาของศาลหรือเจ้าพนักงานซึ่งมีอำนาจตามกฎหมาย หรือในการรายงานผลการพิจารณาดังกล่าว
- (๗) นำโปรแกรมคอมพิวเตอร์นั้นมาใช้เป็นส่วนหนึ่งในการถามและตอบในการสอบ
- (๘) ดัดแปลงโปรแกรมคอมพิวเตอร์ในกรณีที่เป็นแก่การใช้
- (๙) จัดทำสำเนาโปรแกรมคอมพิวเตอร์เพื่อเก็บรักษาไว้สำหรับการอ้างอิงหรือค้นคว้าเพื่อประโยชน์ของสาธารณชน

มาตรา ๓๖ *พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗* การนำงานนาฏกรรมหรือดนตรีกรรมออกแสดงเพื่อเผยแพร่ต่อสาธารณชนตามความเหมาะสมโดยมิได้จัดทำขึ้นหรือดำเนินการเพื่อหากำไรเนื่องจากการจัดให้มีการเผยแพร่ต่อสาธารณชนนั้น และมิได้จัดเก็บค่าเข้าชมไม่ว่าโดยทางตรง หรือโดยทางอ้อมและนักแสดงไม่ได้รับค่าตอบแทนในการแสดงนั้น มิให้ถือว่าเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์ หากเป็นการดำเนินการโดยสมาคมมูลนิธิ หรือองค์การอื่นที่มีวัตถุประสงค์เพื่อการสาธารณกุศล การศึกษา การศาสนา หรือการสังคมสงเคราะห์ และได้ปฏิบัติตามมาตรา ๓๖ วรรคหนึ่ง

มาตรา ๓๗ การวาดเขียน การเขียนระบายสี การก่อสร้าง การแกะลายเส้น การปั้น การแกะสลัก การพิมพ์ภาพ การถ่ายภาพ การถ่ายภาพยนตร์ การแพร่ภาพ หรือ การกระทำใด ๆ ทำนองเดียวกันนี้ซึ่งศิลปกรรมใดอันตั้งเปิดเผยแพร่ประจำอยู่ในที่สาธารณะ นอกจากงานสถาปัตยกรรม มิให้ถือว่าเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์ในศิลปกรรมนั้น

มาตรา ๓๘ การวาดเขียน การเขียนระบายสี การแกะลายเส้น การปั้น การแกะสลัก การพิมพ์ภาพ การถ่ายภาพ การถ่ายภาพยนตร์หรือการแพร่ภาพซึ่งงาน สถาปัตยกรรมใด มิให้ถือว่าเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์ในงานสถาปัตยกรรมนั้น

มาตรา ๓๙ การถ่ายภาพหรือการถ่ายภาพยนตร์หรือการแพร่ภาพซึ่งงานใด ๆ อันมีศิลปกรรมใดรวมอยู่เป็นส่วนประกอบด้วย มิให้ถือว่าเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์ในศิลปกรรมนั้น

มาตรา ๔๐ ในกรณีที่ลิขสิทธิ์ในศิลปกรรมใดมีบุคคลอื่นนอกจากผู้สร้างสรรค์ เป็นเจ้าของอยู่ด้วยการที่ผู้สร้างสรรค์คนเดียวกันได้ทำศิลปกรรมนั้นอีกในภายหลังในลักษณะ ที่เป็นการทำซ้ำบางส่วนกับศิลปกรรมเดิม หรือใช้แบบพิมพ์ ภาพร่าง แผนผัง แบบจำลอง หรือข้อมูลที่ได้จากการศึกษาที่ใช้ในการทำศิลปกรรมเดิม ถ้าปรากฏว่าผู้สร้างสรรค์มิได้ทำซ้ำ หรือลอกแบบในส่วนอันเป็นสาระสำคัญของศิลปกรรมเดิม มิให้ถือว่าเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์ ในศิลปกรรมนั้น

มาตรา ๔๑ อาคารใดเป็นงานสถาปัตยกรรมอันมีลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัตินี้ การบูรณะอาคารนั้นในรูปแบบเดิม มิให้ถือว่าเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์

มาตรา ๔๒ ในกรณีที่อายุแห่งการคุ้มครองลิขสิทธิ์ในภาพยนตร์ใดสิ้นสุดลงแล้ว มิให้ถือว่าการนำภาพยนตร์นั้นเผยแพร่ต่อสาธารณชนเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์ในวรรณกรรม นาฏกรรม ศิลปกรรม ดนตรีกรรม ทัศนศิลป์ สิ่งบันทึกเสียงหรืองานที่ใช้จัดทำภาพยนตร์นั้น

มาตรา ๔๓ การทำซ้ำ เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติราชการโดยเจ้าพนักงาน ซึ่งมีอำนาจตามกฎหมายหรือตามคำสั่งของเจ้าพนักงานดังกล่าวซึ่งงานอันมีลิขสิทธิ์ตาม

พระราชบัญญัตินี้และที่อยู่ในความครอบครองของทางราชการ *ตัดทอนที่ซ้ำกันให้มีวัตถุประสงค์*
ที่สอดคล้องกัน มิให้ถือว่าเป็นการ
 ละเมิดลิขสิทธิ์ ถ้าได้ปฏิบัติตามมาตรา ๓๒ วรรคหนึ่ง

หมวด ๒

สิทธิของนักแสดง

มาตรา ๔๔ นักแสดงย่อมมีสิทธิแต่ผู้เดียวในการกระทำอันเกี่ยวกับการแสดงของตน
 ดังต่อไปนี้

(๑) แพร่เสียงแพร่ภาพ หรือเผยแพร่ต่อสาธารณชนซึ่งการแสดง เว้นแต่จะเป็น
 การแพร่เสียงแพร่ภาพหรือเผยแพร่ต่อสาธารณชนจากสิ่งบันทึกการแสดงที่มีการบันทึกไว้แล้ว

(๒) บันทึกการแสดงที่ยังไม่มีการบันทึกไว้แล้ว

(๓) ทำซ้ำซึ่งสิ่งบันทึกการแสดงที่มีผู้บันทึกไว้โดยไม่ได้รับอนุญาตจากนักแสดง
 หรือสิ่งบันทึกการแสดงที่ได้รับอนุญาตเพื่อวัตถุประสงค์อื่น หรือสิ่งบันทึกการแสดงที่เข้า
 ข้อยกเว้นการละเมิดสิทธิของนักแสดงตามมาตรา ๔๓

มาตรา ๔๕ ผู้ใดนำสิ่งบันทึกเสียงการแสดงซึ่งได้นำออกเผยแพร่เพื่อวัตถุประสงค์
 ทางการค้าแล้ว หรือนำสำเนาของงานนั้นไปแพร่เสียงหรือเผยแพร่ต่อสาธารณชนโดยตรง
 ให้ผู้นั้นจ่ายค่าตอบแทนที่เป็นธรรมแก่นักแสดง ในกรณีที่ตกลงค่าตอบแทนไม่ได้ ให้อธิบดีเป็น
 ผู้มีคำสั่งกำหนดค่าตอบแทน ทั้งนี้ โดยให้คำนึงถึงอัตราค่าตอบแทนปกติในธุรกิจประเภทนั้น

คำสั่งของอธิบดีตามมาตราหนึ่ง คู่กรณีอาจอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการได้ภายใน
 เก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งคำสั่งของอธิบดี คำวินิจฉัยของคณะกรรมการให้เป็นที่สุด

มาตรา ๔๖ ในกรณีที่การแสดงหรือการบันทึกเสียงการแสดงใดมีนักแสดง
 มากกว่าหนึ่งคนขึ้นไป นักแสดงเหล่านั้นอาจแต่งตั้งตัวแทนร่วมเพื่อดูแลหรือบริหารเกี่ยวกับ
 สิทธิของคนได้

มาตรา ๔๗ ให้นักแสดงมีสิทธิในการแสดงตามมาตรา ๔๕ หากเป็นไปตามเงื่อนไขดังต่อไปนี้

- (๑) นักแสดงนั้นมีสัญชาติไทยหรือมีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักร หรือ
- (๒) การแสดงหรือส่วนใหญ่ของการแสดงนั้นเกิดขึ้นในราชอาณาจักร หรือในประเทศที่เป็นภาคีแห่งอนุสัญญาว่าด้วยการคุ้มครองสิทธิของนักแสดงซึ่งประเทศไทยเป็นภาคีอยู่ด้วย

มาตรา ๔๘ ให้นักแสดงมีสิทธิได้รับค่าตอบแทนตามมาตรา ๔๕ หากเป็นไปตามเงื่อนไขดังต่อไปนี้

- (๑) นักแสดงมีสัญชาติไทยหรือมีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักร ในขณะที่มีการบันทึกเสียงการแสดงนั้น หรือในขณะที่เรีกร้องสิทธิ หรือ
- (๒) การบันทึกเสียงการแสดงหรือส่วนใหญ่ของการบันทึกเสียงการแสดงนั้นเกิดขึ้นในราชอาณาจักร หรือในประเทศที่เป็นภาคีแห่งอนุสัญญาว่าด้วยการคุ้มครองสิทธิของนักแสดงซึ่งประเทศไทยเป็นภาคีอยู่ด้วย

มาตรา ๔๙ สิทธิของนักแสดงตามมาตรา ๔๕ ให้มีস্থূর্ষী মরসত আয় হা সি পি นับแต่วันสิ้นปีปฏิทินของปีที่มีการแสดง ในกรณีที่มีการบันทึกการแสดงให้มี স্থূর্ষী মরসত আয় হা সি পি นับแต่วันสิ้นปีปฏิทินของปีที่มีการบันทึกการแสดง

มาตรา ๕๐ สิทธิของนักแสดงตามมาตรา ๔๕ ให้มีস্থূর্ষী মরসত আয় হা সি পি นับแต่วันสิ้นปีปฏิทินของปีที่ได้มีการบันทึกเสียงการแสดง

มาตรา ๕๑ สิทธิของนักแสดงตามมาตรา ๔๕ และมาตรา ๔๘ ย่อมโอนให้แก่กันได้ ไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน และจะโอนให้โดยมีกำหนดเวลาหรือตลอดอายุแห่งการคุ้มครองก็ได้

ในกรณีที่มีนักแสดงมากกว่าหนึ่งคนขึ้นไป นักแสดงมีสิทธิโอนเฉพาะสิทธิส่วนที่เป็นของตนเท่านั้น

การโอนโดยทางอื่นนอกจากทางมรดกต้องทำเป็นหนังสือลงลายมือชื่อผู้โอนและผู้รับโอน ถ้าไม่ได้กำหนดระยะเวลาไว้ในสัญญาโอน ให้ถือว่าเป็นการโอนมีกำหนดระยะเวลาสามปี

มาตรา ๕๒ ผู้ใดกระทำอย่างใดอย่างหนึ่งตามมาตรา ๔๔ โดยไม่ได้รับอนุญาตจากนักแสดงหรือไม่จ่ายค่าตอบแทนตามมาตรา ๔๔ ให้ถือว่าผู้นั้นละเมิดสิทธิของนักแสดง

มาตรา ๕๓ ให้นำมาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๔ มาตรา ๓๖ มาตรา ๔๒ และมาตรา ๔๓ มาใช้บังคับแก่สิทธิของนักแสดงโดยอนุโลม

หมวด ๓

การใช้ลิขสิทธิ์ในพฤติการณ์พิเศษ

มาตรา ๕๔ ผู้มีสัญชาติไทยซึ่งประสงค์จะขออนุญาตใช้ลิขสิทธิ์ในงานที่มีการเผยแพร่ต่อสาธารณชนในรูปของสิ่งพิมพ์หรืออย่างอื่นที่คล้ายคลึงกันตามพระราชบัญญัตินี้ เพื่อประโยชน์ในการเรียน การสอน หรือค้นคว้า ที่มีได้มีวัตถุประสงค์เพื่อหากำไรอาจยื่นคำขอต่ออธิบดี โดยแสดงหลักฐานว่าผู้ขอได้ขออนุญาตใช้ลิขสิทธิ์ในการจัดทำค่าแปลเป็นภาษาไทยหรือทำซ้ำสำเนางานที่ได้เคยจัดพิมพ์งานแปลเป็นภาษาไทยดังกล่าวจากเจ้าของลิขสิทธิ์ แต่ได้รับการปฏิเสธหรือเมื่อได้ใช้เวลานานสมควรแล้วแต่ตกลงกันไม่ได้ ถ้าปรากฏว่าในขณะที่ยื่นคำขอดังกล่าว

(๑) เจ้าของลิขสิทธิ์มิได้จัดทำหรืออนุญาตให้ผู้ใดจัดทำค่าแปลเป็นภาษาไทยของงานดังกล่าวออกทำการโฆษณาภายในสามปีหลังจากที่ได้มีการโฆษณางานเป็นครั้งแรก หรือ

(๒) เจ้าของลิขสิทธิ์ได้จัดพิมพ์ค่าแปลงานของตนเป็นภาษาไทยออกทำการโฆษณา ซึ่งเมื่อพ้นกำหนดสามปีหลังจากที่ได้จัดพิมพ์ค่าแปลงานดังกล่าวครั้งสุดท้ายไม่มีการจัดพิมพ์ค่าแปลงานนั้นอีกและไม่มีสำเนาค่าแปลงานดังกล่าวในท้องตลาด

การขออนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไข
ดังต่อไปนี้

(๑) การขออนุญาตตามวรรคหนึ่ง ห้ามมิให้อธิบดีมีคำสั่งอนุญาต หากระยะเวลา
ตามวรรคหนึ่ง (๑) หรือ (๒) ล้นสุดลงไม่เกินหกเดือน

(๒) ในกรณีที่อธิบดีมีคำสั่งอนุญาต ให้ผู้ได้รับอนุญาตมีสิทธิแต่เพียงผู้เดียว
ในการจัดทำค่าแปลหรือจัดพิมพ์ค่าแปลงานที่ได้รับอนุญาตดังกล่าว และในกรณีที่ระยะเวลา
ในหนังสืออนุญาตยังไม่สิ้นสุดลงหรือสิ้นสุดยังไม่เกินหกเดือน ห้ามมิให้อธิบดีอนุญาตให้บุคคลอื่น
จัดทำค่าแปลเป็นภาษาไทยในงานลิขสิทธิ์เดียวกันนั้นอีก

(๓) ห้ามมิให้ผู้ได้รับอนุญาตโอนสิทธิที่ได้รับอนุญาตให้กับบุคคลอื่น

(๔) ถ้าเจ้าของลิขสิทธิ์หรือผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิของเจ้าของลิขสิทธิ์
แสดงต่ออธิบดีว่าตนได้จัดทำค่าแปลเป็นภาษาไทย หรือจัดพิมพ์ค่าแปลงานดังกล่าวเป็น
ภาษาไทย โดยมีเนื้อหาเหมือนกันกับสิ่งพิมพ์ที่ได้รับอนุญาตตามมาตรา ๕๕ และจำหน่าย
สิ่งพิมพ์นั้นในราคาที่เหมาะสมโดยเปรียบเทียบกับงานอื่นในลักษณะเดียวกันที่จำหน่าย
ในประเทศไทย ให้อธิบดีมีคำสั่งว่าหนังสืออนุญาตที่ออกให้แก่ผู้ได้รับอนุญาตเป็นอันสิ้นสุดลง
และแจ้งให้ผู้ได้รับอนุญาตทราบถึงคำสั่งดังกล่าวโดยไม่มีชักช้า

สำเนาสิ่งพิมพ์ที่จัดทำหรือจัดพิมพ์ขึ้นก่อนที่อธิบดีมีคำสั่งให้หนังสืออนุญาต
สิ้นสุดลง ผู้ได้รับอนุญาตมีสิทธิที่จะจำหน่ายสำเนาดังกล่าวจนกว่าจะหมดสิ้นไป

(๕) ห้ามมิให้ผู้ได้รับอนุญาตส่งออกไปนอกราชอาณาจักรซึ่งสำเนาสิ่งพิมพ์
ที่ได้รับอนุญาตให้จัดแปลหรือจัดทำเป็นภาษาไทยดังกล่าว เว้นแต่จะเข้าเงื่อนไขดังต่อไปนี้

(ก) ผู้รับที่อยู่ต่างประเทศเป็นบุคคลสัญชาติไทย

(ข) สิ่งพิมพ์ดังกล่าวใช้เพื่อวัตถุประสงค์ในการเรียน การสอน หรือค้นคว้า

(ค) การส่งสิ่งพิมพ์ดังกล่าวจะต้องไม่เป็นไปเพื่อการค้า และ

(ง) ประเทศที่สิ่งพิมพ์ถูกส่งไปดังกล่าวจะต้องอนุญาตให้ประเทศไทย

ส่งหรือแจกจ่ายสิ่งพิมพ์ดังกล่าวในประเทศนั้น

มาตรา ๕๕ เมื่อได้รับคำขอตามมาตรา ๕๔ ให้อธิบดีดำเนินการให้มีการ
ตกลงกันระหว่างคู่กรณีในเรื่องค่าตอบแทนและเงื่อนไขการใช้ลิขสิทธิ์ ในกรณีที่ตกลงกัน
ไม่ได้ ให้อธิบดีเป็นผู้พิจารณามีคำสั่งกำหนดค่าตอบแทนที่เป็นธรรม โดยให้คำนึงถึงอัตรา
ค่าตอบแทนปกติในธุรกิจประเภทนั้น และอาจกำหนดเงื่อนไขการใช้ลิขสิทธิ์ตามที่เห็น
สมควร

เมื่อได้มีการกำหนดค่าตอบแทนและเงื่อนไขการใช้ลิขสิทธิ์แล้ว ให้อธิบดีออกหนังสืออนุญาตให้แก่ผู้ขอใช้ลิขสิทธิ์

ค่าสิ่งของอธิบดีตามวรรคหนึ่ง คู่กรณีอาจอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการได้ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งค่าสิ่งของอธิบดี ค่าวินิจฉัยของคณะกรรมการให้เป็นที่สุด

หมวด ๔ คณะกรรมการลิขสิทธิ์

มาตรา ๔๖ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า "คณะกรรมการลิขสิทธิ์" ประกอบด้วยปลัดกระทรวงพาณิชย์เป็นประธานกรรมการ และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งอีกไม่เกินสิบสองคน ในจำนวนนี้จะต้องแต่งตั้งจากผู้แทนของสมาคมเจ้าของลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดง และผู้แทนของสมาคมผู้ใช้งานลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดงเป็นจำนวนไม่น้อยกว่าหกคนเป็นกรรมการ

คณะกรรมการจะแต่งตั้งบุคคลใดเป็นเลขานุการและผู้ช่วยเลขานุการก็ได้

มาตรา ๔๗ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้

ในกรณีที่กรรมการพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ หรือในกรณีที่คณะรัฐมนตรีแต่งตั้งกรรมการเพิ่มขึ้นในระหว่างที่กรรมการซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่ง ให้ผู้ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งแทนหรือเป็นกรรมการเพิ่มขึ้นอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งได้แต่งตั้งไว้แล้ว

มาตรา ๔๘ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) คณะรัฐมนตรีให้ออก

- (๔) เป็นบุคคลล้มละลาย
- (๕) เป็นคนไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถ หรือ
- (๖) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่โทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

มาตรา ๕๙ การประชุมของคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุม ไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดจึงเป็นองค์ประชุม ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก

กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นได้อีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๖๐ คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ดังนี้

(๑) ให้คำแนะนำหรือคำปรึกษาแก่รัฐมนตรีในการออกกฎกระทรวงตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) วินิจฉัยอุทธรณ์คำสั่งของอธิบดีตามมาตรา ๔๕ และมาตรา ๕๕

(๓) ส่งเสริมหรือสนับสนุนสมาคม หรือองค์กรของผู้สร้างสรรค์หรือนักแสดง เกี่ยวกับการดำเนินการเพื่อจัดเก็บค่าตอบแทนจากบุคคลอื่นที่ใช้งานอันมีลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดง และการคุ้มครองหรือปกป้องสิทธิหรือประโยชน์อื่นใดตามพระราชบัญญัตินี้

(๔) พิจารณาเรื่องอื่น ๆ ตามที่รัฐมนตรีมอบหมาย

ให้คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่คณะกรรมการมอบหมายก็ได้ และให้นำมาตรา ๕๙ มาใช้บังคับแก่การประชุมของคณะอนุกรรมการโดยอนุโลม

ในการปฏิบัติหน้าที่ ให้คณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือเรียกบุคคลใดมาให้ถ้อยคำหรือให้ส่งเอกสารหรือวัตถุใด ๆ มาเพื่อประกอบการพิจารณาได้ตามความจำเป็น

หมวด ๕

ลิขสิทธิ์และสิทธิของนักแสดงระหว่างประเทศ

มาตรา ๖๑ งานอันมีลิขสิทธิ์ของผู้สร้างสรรค์และสิทธิของนักแสดงของประเทศที่เป็นภาคีแห่งอนุสัญญาว่าด้วยการคุ้มครองลิขสิทธิ์หรืออนุสัญญาว่าด้วยการคุ้มครองสิทธิของนักแสดงซึ่งประเทศไทยเป็นภาคีอยู่ด้วย หรืองานอันมีลิขสิทธิ์ขององค์การระหว่างประเทศซึ่งประเทศไทยร่วมเป็นสมาชิกอยู่ด้วยย่อมได้รับความคุ้มครองตามพระราชบัญญัตินี้

ให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศรายชื่อประเทศภาคีแห่งอนุสัญญาว่าด้วยการคุ้มครองลิขสิทธิ์ หรืออนุสัญญาว่าด้วยการคุ้มครองสิทธิของนักแสดงในราชกิจจานุเบกษา

หมวด ๖

คดีเกี่ยวกับลิขสิทธิ์และสิทธิของนักแสดง

มาตรา ๖๒ คดีเกี่ยวกับลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดงตามพระราชบัญญัตินี้ ไม่ว่าจะเป็นคดีแพ่งหรือคดีอาญา ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่างานที่มีการฟ้องร้องในคดีนั้น เป็นงานอันมีลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดงตามพระราชบัญญัตินี้ และโจทก์เป็นเจ้าของลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดงในงานดังกล่าว เว้นแต่จำเลยจะโต้แย้งว่าไม่มีผู้ใดเป็นเจ้าของลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดง หรือโต้แย้งสิทธิของโจทก์

งานใดมีชื่อหรือสิ่งที่ใช้แทนชื่อของบุคคลใดที่อ้างว่าตนเป็นเจ้าของลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดงแสดงไว้ ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าบุคคลซึ่งเป็นเจ้าของชื่อหรือสิ่งที่ใช้แทนชื่อนั้นเป็นผู้สร้างสรรค์ หรือนักแสดง

งานใดไม่มีชื่อหรือสิ่งที่ใช้แทนชื่อแสดงไว้ หรือมีชื่อหรือสิ่งที่ใช้แทนชื่อแสดงไว้ แต่มิได้อ้างว่าเป็นเจ้าของลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดง และมีชื่อหรือสิ่งใดที่ใช้แทนชื่อของบุคคลอื่นซึ่งอ้างว่าเป็นผู้พิมพ์ ผู้โฆษณา หรือผู้พิมพ์และผู้โฆษณาดังกล่าวไว้ ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าบุคคลซึ่งเป็นผู้พิมพ์ ผู้โฆษณา หรือผู้พิมพ์และผู้โฆษณานั้นเป็นเจ้าของลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดงในงานนั้น

มาตรา ๖๓ ห้ามมิให้ฟ้องคดีละเมิดลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดงเมื่อพ้นกำหนดสามปีนับแต่วันที่เจ้าของลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดงรู้ถึงการละเมิดและรู้ตัวผู้กระทำละเมิด แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกินสิบปีนับแต่วันที่มีการละเมิดลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดง

มาตรา ๖๔ ในกรณีที่มีการละเมิดลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดง ศาลมีอำนาจสั่งให้ผู้ละเมิดชดใช้ค่าเสียหายแก่เจ้าของลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดงตามจำนวนที่ศาลเห็นสมควร โดยคำนึงถึงความร้ายแรงของความเสียหาย รวมทั้งการสูญเสียประโยชน์ และค่าใช้จ่ายอันจำเป็นในการบังคับตามสิทธิของเจ้าของลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดงด้วย

มาตรา ๖๕ ในกรณีที่มีหลักฐานโดยชัดแจ้งว่าบุคคลใดกระทำการหรือกำลังจะกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งอันเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดง เจ้าของลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดงอาจขอให้ศาลมีคำสั่งให้บุคคลดังกล่าวระงับหรือละเว้นการกระทำดังกล่าวนั้นได้

คำสั่งของศาลตามวรรคหนึ่งไม่ตัดสิทธิของเจ้าของลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดงในการเรียกร้องค่าเสียหายตามมาตรา ๖๔

มาตรา ๖๖ ความผิดตามพระราชบัญญัตินี้เป็นความผิดอันยอมความได้

หมวด ๗

พนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา ๖๗ เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา และให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจและหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) เข้าไปในอาคาร สถานที่ทำการ สถานที่ผลิต หรือสถานที่เก็บสินค้าของบุคคลใดในเวลาระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก หรือในเวลาทำการของสถานที่นั้น หรือเข้าไปในยานพาหนะ เพื่อตรวจค้นสินค้า หรือตรวจสอบเมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) ยึดหรืออายัดเอกสารหรือสิ่งของที่เกี่ยวข้อกับการกระทำความผิด เพื่อประโยชน์ในการดำเนินคดีในกรณีมีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้

(๓) สิ่งให้บุคคลใด ๆ มาให้ถ้อยคำหรือให้ส่งบัญชี เอกสาร หรือหลักฐานอื่นในกรณีมีเหตุอันควรเชื่อว่าถ้อยคำ สมุดบัญชี เอกสาร หรือหลักฐานดังกล่าว มีประโยชน์แก่การค้นพบหรือใช้เป็นพยานหลักฐานในการพิสูจน์การกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้

ในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้ผู้ซึ่งเกี่ยวข้องอำนวยความสะดวกตามสมควร

มาตรา ๖๘ ในการปฏิบัติหน้าที่ พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวแก่บุคคลซึ่งเกี่ยวข้อง

บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ให้เป็นไปตามแบบที่รัฐมนตรีกำหนด

หมวด ๘

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๖๙ ผู้ใดกระทำการละเมิดลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดงตามมาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ มาตรา ๒๙ มาตรา ๓๐ หรือมาตรา ๕๒ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงสองแสนบาท

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งเป็นการกระทำเพื่อการค้า ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงสี่ปี หรือปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงแปดแสนบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๗๐ ผู้ใดกระทำการละเมิดลิขสิทธิ์ตามมาตรา ๓๑ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งเป็นการกระทำเพื่อการค้า ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามเดือนถึงสองปี หรือปรับตั้งแต่ห้าหมื่นบาทถึงสี่แสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๗๐ ผู้ใดไม่มาให้ถ้อยคำหรือไม่ส่งเอกสารหรือวัตถุใด ๆ ตามที่คณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการสั่งตามมาตรา ๖๐ วรรคสาม ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๗๑ ผู้ใดขัดขวางหรือไม่อำนวยความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๖๗ หรือฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งสั่งตามมาตรา ๖๗ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๗๓ ผู้ใดกระทำความผิดต้องระวางโทษตามพระราชบัญญัตินี้ เมื่อพ้นโทษแล้วยังไม่ครบกำหนดห้าปี กระทำความผิดต่อพระราชบัญญัตินี้อีก ต้องระวางโทษเป็นสองเท่าของโทษที่กำหนดไว้สำหรับความผิดนั้น

มาตรา ๗๔ ในกรณีที่ดินบุคคลกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ถือว่ากรรมการหรือผู้จัดการทุกคนของนิติบุคคลนั้นเป็นผู้ร่วมกระทำผิดกับนิติบุคคลนั้น เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าการกระทำของนิติบุคคลนั้นได้กระทำโดยคนมิได้รู้เห็นหรือยินยอมด้วย

มาตรา ๗๕ บรรดาสิ่งที่ได้ทำขึ้นหรือนำเข้ามาในราชอาณาจักรอันเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดงตามพระราชบัญญัตินี้ และยังเป็นกรรมสิทธิ์ของผู้กระทำความผิดตามมาตรา ๖๙ หรือมาตรา ๗๐ ให้ตกเป็นของเจ้าของลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดง ส่วนสิ่งที่ได้ใช้ในการกระทำความผิดให้ริบเสียทั้งสิ้น

มาตรา ๗๖ ค่าปรับที่ได้ชำระตามคำพิพากษา ให้จ่ายแก่เจ้าของลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดงเป็นจำนวนกึ่งหนึ่ง แต่ทั้งนี้ไม่เป็นการกระทบกระเทือนถึงสิทธิของเจ้าของลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดงที่จะฟ้องเรียกค่าเสียหายในทางแพ่งสำหรับส่วนที่เกินจำนวนเงินค่าปรับที่เจ้าของลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดงได้รับแล้วนั้น

มาตรา ๗๗ ความผิดตามมาตรา ๖๔ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๗๐ วรรคหนึ่ง
ให้อธิบดีมีอำนาจเปรียบเทียบปรับได้

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๗๘ งานอันมีลิขสิทธิ์อยู่แล้วตามพระราชบัญญัติคุ้มครองวรรณกรรม
และศิลปกรรม พุทธศักราช ๒๔๗๔ หรือพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๒๑ ในวันที่
พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับให้ได้รับความคุ้มครองลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัตินี้

งานที่ได้จัดทำขึ้นก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และไม่มีลิขสิทธิ์ตาม
พระราชบัญญัติคุ้มครองวรรณกรรมและศิลปกรรม พุทธศักราช ๒๔๗๔ หรือพระราชบัญญัติ
ลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๒๑ แต่เป็นงานที่ได้รับความคุ้มครองลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัตินี้
ให้ได้รับความคุ้มครองลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัตินี้

.....

.....

วัตถุประสงค์

"นิติบัญญัติ" เป็นหนังสือทางวิชาการที่ ศูนย์บริการข้อมูลและกฎหมาย สำนักงาน เลขาธิการวุฒิสภา จัดทำขึ้นเพื่อเป็นบันทึก ประวัติกฎหมายโดยมีสาระสำคัญประกอบด้วย ความเป็นมา สรุประเด็นการอภิปรายของ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา และคณะกรรมการธิการ ตลอดจนคำชี้แจงของ รัฐบาลในกรณี..... ฉบับ ใด

อาทิ

การประ

รายงาน

นุเบกษา

ร่างพระ

บัญญัติ

จนถึง

กฎหมาย

งานเลข

"นิติบัญ

ที่เห็นว่า

พุทธศั

ชื่อหนังสือ **นิติบัญญัติ ฉบับที่ ๑๗**

ชื่อเรื่อง พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗

หมายเลข ISBN ๙๗๔-๗๒๑๘-๓๑-๓

ผู้เรียบเรียง ศูนย์บริการข้อมูลและกฎหมาย
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

ป 5628 น.1

หน้า

เล่ม

1คม ๒๕๔๐

ร้การข้อมูลและกฎหมาย
านเลขาธิการวุฒิสภา
๔๔๑๕๗๘

รพิมพ์

านเลขาธิการวุฒิสภา
๔๔๑๗๔๑

